

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ८४३ - घ

Title मुहूर्तमार्तण्डः नार्तवल्गुयटिका -
- सहिल

Author नारायण

Extent ८२ Age १८८५

Subject ज्योतिषम् पूर्ण

नं० ८४३-घ

मुहूर्तमार्ताणुः (ज्योतिषम्)

मार्ताणुवल्लभायटीकासहितः

पत्राणि - ८०

नं० ८४३-घ

पत्राणि ८० (लंपूर्णम्)

नं० ट ४३-घ
मुहूर्तमार्तण्डः
मार्तण्डवल्लभाख्यटीकासहितः
पत्राणि ८० (अशीतिः) (ज्योतिषम्)

॥ जन्मलग्नं जन्मराशिश्च प्रहसलग्नगते राशौ विजय एको योगः । वा जन्मलग्नजन्मराशौ रधिपौ प्रहसलग्नगते राशौ ज
यो द्वितीयो योगः । वा जन्मलग्नं जन्मराशिश्च प्रहसलग्नात् ३।६।१०।११ स्यात् राशौ जयः तृतीयो योगः । वा रात्रौ जन्मलग्नं
जन्मराशिश्च प्रहसलग्नात् ४।७ भवति तदा राशौ जयश्चतुर्थो योगः । वा रात्रु जन्मलग्नजन्मराशौ रधिपौ प्रहसलग्नात्
४।७ भवतस्तदा राशौ जयः पंचमो योगः । रात्रौ जन्मलग्नं जन्मराशौ रेव ४।६।१०।११ उपचर्यं चेत् प्रहसलग्नात् द्विषु के ४
धूने ७ च स्यात् तदा राशौ जयः षष्ठः । वा शुभग्रहाणां षड्वर्गः प्रहसलग्ने स्यात् तदा राशौ जयः सप्तमः । वा राशिधियाः रा
शयः प्रहसलग्ने गताश्चेत् तदा राशौ जयः अष्टमो योगः ।

मुहूर्तमार्तडटीका प-२

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ मातंडो वतु वाचनः पदैर्जाग्रतमोहरः । वृत्तवद्धतनुः सेव्यो भीष्मदो विष्णुलोचनः । ॥ अथ द्वितीयं ॥
 प्रथमं सूर्यपक्षे । मातंडोः श्रीसूर्यः नो अस्माकं वाचं प्रवतु रक्षतु । किं लक्षणं मातंडोः । वृत्तवद्धतनुः वृत्ते मंडले कक्षः त
 नुयेन सः तथा । तथा च स्मृतौ । सूर्यं च चक्रं रविमंडले स्थितं कुशे रायं कां तमनंतमभ्युतामिति । स्मृतिरपि । यत्तु मंडले तस्मि
 न्पुरुषः सो निरित्यादि । पुनः किं लक्षणः पदैः किरणैर्जाग्रतमोहरः । जाग्रतं पातकं क्षीतं वातमो धकारः तद्धरति तथा । पुनः
 कथं भूतः सेव्यः सेवितुं योग्यः सेव्यः सेवाकरणं विशेषदा राह । पुनः किं लक्षणः । अभीष्टदः सेवितः सन्नभीष्टार्थदो यीत्यर्थः ।
 पुनः किं लक्षणः विष्णुलोचनः प्रकाशकत्वादि विष्णुलोचने येनेति सविष्णुलोचनः लोकचक्षुर्ग्रीहेश्वर इत्यादि । आदित्यहृद
 ये उक्तत्वात् । अथ ग्रंथपक्षे । मातंडो मुहूर्तमातंडोः नः वाचं प्रवतु । किं लक्षणः वृत्तवद्धतनुः वृत्ता निप्रहर्षिणी राहूत
 विक्रीडितादीनि ते निवद्धः तनुयस्व सः तथा । पुनः कथं भूतः पदैः जाग्रतमोहरः । पदैर्हृत्तचरणैर्जाग्रतं सर्वत्र हरति यस्य सः त
 था । पुनः किं लक्षणः सेव्यः नितरं पठनीयः । पुनः किं लक्षणः अभीष्टदः । यथोक्तमुहूर्ते कृतकरणादभीष्टसिद्धिकारीत्यर्थः । पु
 नः किं लक्षणः विष्णुलोचनः समग्रप्रकाशकत्वात् । ॥ कुर्वे मुहूर्तमातंडो टीकां मातंडो वल्लभां । इयमा कल्पमेतेन दिव्यादि प्रा
 यवेक्ष्यस्तु ॥ २ ॥ इह शास्त्रे तावत्सं वधान्मधेयप्रयोजना उच्यते । आब्रह्मादिविनिःसृतमिदं वेदां तमिति सर्वबंधः । उक्तं च नारद
 मुनिना स्वसंहितायां वेदस्य निमित्तं चक्षुर्ज्योतिः शास्त्रमनुत्तमं । यस्य शास्त्रस्य संवधो वेदांगमिति धातुत इति । अत्राप्युक्तं । इ
 व वाक्यार्थमादौ यमं यो यं रचितो लघु इति । त्याज्यं न स चाद्यत्तु गोचरगर्भाधानादिसंस्कारविवाहाग्न्याधाने वास्तुयात्रा मित्रा
 नध्यायपक्षी गृहगोचरसंकातिकथनमभिधेयं । तथा च नारदः । अभिधेयं च जगतः सुभाषुभनिरूपणमिति । अथ प्रयोजनमु

नाहं तैर्नामाकार्यसाधनं। अस्मत्सम्पत्तौ नो नानाप्रितिरिति वा किमेभिः करिष्यत्यनेन चते। नृणां संबंधाभिधेयप्रयोजनकथानामंत
 रैण शास्त्रे प्रवृत्तिर्जायते। उक्तं च। सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनां संबंधकथनाद्यतः। तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संबंधः सर्वमुच्यते। किमेवा
 तिर नामिधेयं स्यादित्येवमुक्तं केनचित्। यदि न प्रोच्यते तस्मै कलं भूतु तद्वदेत। सर्वस्यैव हि शास्त्रस्य कर्मणो वा स्पकस्य चित्। याव
 त्प्रयोजनं नोक्तं तावत्तत्केन गृह्यत इति। इह शास्त्रे कस्याधिकार इति प्रोच्यते। द्विजस्यैव वेदांगत्वात्। यतः षडंगो वेदः द्विजे
 देव। अध्वयनीयो ज्ञातव्यश्च। तथा चोक्तं भास्करीयसिद्धांतशिरोमणे। तस्माद्द्विजैरध्वयनीयमेतत्पुण्यं यथा
 स्पं पश्यं च तत्त्वं। योज्योतिषं वेत्ति नरः स सम्पन्नधर्मार्थमोक्षान् लभते यथाश्चेति। शिष्यास्तावच्छास्त्रारंभे सर्वारंभादिदोषे
 ण धूमेनाग्निरिवावृता इति। शास्त्रे सर्वारंभे च तत्राय प्रोक्तं। सत्यां धर्मेण पापमनुदतीति श्रुतिसिद्धं प्रयोजनमाश्रयाय
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा इति लिङ्गाच्च ग्रंथस्य निःप्रत्यूहपरिसमाप्तये मंगलमाचरति। तस्मान्माध्यदिनीयो ब्राह्मणो ना
 रायणो नारायणकृपावाप्तमिति ज्योतिः शास्त्रसंहिता स्कंधचिकीर्षुरशेषप्रत्यूहोपशान्तये अभिमतदेवतानमस्कारल
 त्तेण मंगलहर्षकं ग्रंथकरणप्रतिज्ञां प्रवर्धयित्वा ह॥ ॥ सिंहरोत्तमसितमिभेद्रवकर्मवांश्रीविष्णुवियतिचरान् गुरुनृप
 णम्। वक्रं विबुधमुदेलधुं मुहूर्तं मातुं सुगममहंतनोमिसिद्धौ॥ १॥ सिंहरोत्तमसितं शोभायमानं इभेद्रवकर्म
 जाननं अंवासरस्वतीं विष्णुप्रसिद्धां विद्यति चरान् गुरुनृपान् गुरुनृपान् निजगुरुनृपास्त्रोपदेष्टुं नृपण्यनमस्कृत्वा
 हं नारायणो मुहूर्तमातुं नाम ग्रंथं तनोमि विस्तारयामि किमर्थं। सिद्धौ कार्यसाधनाय। पुनः किमर्थं विबुधमुदेलधुं पंडितहर्षयि
 । हर्षकारणविशेषद्वारेण ह॥ किं मुहूर्तमातुं। लघुं अतिशयेनाल्पं। अल्पे वक्र्यभावे शकौ परिहरति। पुनः किं। वक्रं अ
 र्थबहुलं। अल्पग्रंथे वक्र्ये दुर्बोधे शकौ परिहरति। पुनः किं। सुगमं प्रकटार्थं॥ ॥ अथ नामा मुहूर्तनिविवृत्तावसुभे

कर्मलिस्यामंत्रिभिः शाहूलिकीडितेनाह । यामार्द्धकुलकं दिनतय विवृही पारिधंप्राग्लं । विधिं वैधति पातसंक्रमणकं गंडां
तमेकां गलं । कुस्मानंगचतुर्दिनं रविशः क्रिकांत्योः समत्वं खलां होरां रात्रिदिनाई के हयदिनं पित्रोर्जनन्यात्वं ॥ २॥ मासाद्यं
जनि संभवं ग्रहणं चंडा युधुः सलं ज्येष्ठं हवर्भ वस्य पापयुगिते व्यः क्षालि विहं च भं । ऊनाख्याधिकमासकौ युतिषु विव्याश
वगंडातिषु त्र्यं कायं किरसत्तु र्वधटिका भातां विषाख्या घटी ॥ ३॥ लतापंचकं पापवर्गमभुभं चंद्रं दशारिषकं जन्मरो
ज्यसितास्तमंगराशिनाः क्रूरौ इवाकत्तरी । विहं गोचरसंभवं ग्रहजनिप्रांत्योर्द्वं सूरतकं दुश्चिह्नानि मनोविभंगमपि
चव्याधिं भुभे संत्यजेत् ॥ ४॥ यामार्द्धदिकं भुभे कर्मलिसंत्यजेदित्यंति मष्टो केनाच्यः । किंततयामार्द्धे त्यादि । यामार्द्धकु
लिकौ वक्ष्यमाणलतलो दिनतय वही दिनस्य तिथेः तयो वमः विवृहिर्नामयत्र स्योदयात् वक्षि घटिका भवंति । सेवो
न्यस्मिन् दिने दृश्यते सा दिने वृद्धिः । पारिधंप्राग्लं पारिधयोगस्य हवर्धं विधिभद्रा वक्ष्यमाण । वैधतियेगिः । पातो व्यती
पातः । संक्रमणं । सूर्यादीनां राशिसंक्रमणं । सर्वेषां ग्रहाणां संक्रमणेत्यामघटिका अग्रे वक्ष्यमाण । गंडांतं । विविधं वक्ष्यमाण ।
एकां गलौ वक्ष्यमाणः । कुस्मानंगचतुर्दिनं कुस्मपक्षत्रयोदश्यादि प्रतिपदंतं चंद्रस्य हीणत्वात् । केचिद्वा दश्यादिसाईदि
नपंचकं त्याज्यं । कुस्मेवांतात्रिकेः केचित् । तत्रायं मध्यमपक्षो गौ केतः । कुस्मानंगचतुर्दिनमिति रविशोक्रिकांत्योः सम
त्वं सूर्यचंद्रयोः कांतिसाम्यं गलितगम्यं तथापि तस्या वलोकनं अत्र कर्त्तव्यमिति तु पादहरणे । असहोरां पापग्र
हहोरां । रात्रिदिनाईके । दिनाई रात्र्यर्द्धं च सूर्यकाले निवसति महा निशया च दिनदलेयस्मात् । दशहर्षदशपरतस्त
स्माद्वज्यानि पलानीति ग्रंथां तरोक्तत्वात् । सयदिनं पित्रोः माता च पिता च पितरौ तयोः पित्रोः माता पित्रोर्मृत्युदिनं । ज
नन्यामातुः रजस्वलत्वं । मासाद्यं जनि संभवं ग्रहणं जनि रस्यतिः तत्र संभवो यस्यैवं विधं मासाद्यं । मासप्रभृति जन्मतिथिर्ज

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

॥ जन्मभाज्जन्मलग्नाच्च लग्नलग्नांशकाद्यमौ । पापयोर्मध्यगं लग्नं सीतेन्दुः कुनवांशकः । क्रूरवारे पापहोरादुष्ययोगग्रहोद्भवाः ।
 तिथिदृष्टिसंयोगानां नाडिकाविषसंज्ञिकाः । एते दोषाः समाख्याताः शुभकर्मणि गहिताः । दशारिष्टोद्भवाश्चात्येगोचरोत्थास्त
 धापरे । लसैकार्गलचंडास्त्रकालवेलाश्च पंचकं । मृत्युयोगोपग्रहाद्याः स्वेस्वे देशे तु निर्दिताः । अथोपग्रहांतर्वर्त्तिदोषांतरं तत्र
 किं कार्यं किं वर्ज्यं । मासादीनां सिद्धिसंज्ञां कुरु । पुनरुक्तिनिर्देशं । एतत्प्रत्यं वृत्ते नैको नाह । नैकुर्यादिति विभादगेन्द्रधृति
 तो युग्मेषु ॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥
 सत्त्वियनवारयोगतिथिभादीनां च सिद्धाभिधा शोतव्या पुनरुक्तिरुक्तिं कुरु चित्सातस्मतिप्राप्तये । ५॥ रविभादिस्त्वयोधि
 छितनक्षत्रादि अंगेन्द्रधृतिमितानियानि नक्षत्राणि तेषाम्युग्मेषु एतदुक्तं भवति । सप्तमाष्टमयोः चतुर्दशपंचदशयोः अ
 षादशैकोनविंशयोः । तथा पंचाशयोः रविनक्षत्रात्पंचदशमयोः । तथा स्वर्गात्पंचसु एकविंशत्पंचसु नक्षत्रेषु शोभना
 निकर्मलि न कुर्यादित्यर्थः । एषु ग्रहास्त्रादिकं घटादिकं तनुयादित्स्तरयन कुर्यादित्यर्थः । उक्तं च । विद्युत्पंचमभेसितेष्व
 चलनं स्यात्सप्तमे स्वर्यभाच्च लब्धमभे शनिश्च दशमे केतुस्तथा षादशे । दंडः पंचदशे चतुर्दश इह प्रोक्तो निपातो बुधे
 रुक्ता गोतविशतथैव गदिता चैकोनविंशे कर्मात् । देवज्ञवत्समेपि । क्रमशो मोहनिघातिभूकं पावज एव च । परिवेषश्च
 विज्ञेयो नक्षत्रादेकविंशतेः । एते खिंदुसमेतेषु कुर्यात्कर्मनिशोभनं । इह नास्त्रविषैः साध्यं यत्तत्सिद्धिसुपैति च । इति । अ
 न्यदपि दोषानग्रे प्रसंगतः प्रवक्ष्यामि । अथास्मिन् ग्रंथे मासादीनां संज्ञा लोके सिद्धा ह्येति पुनरुक्तिनिर्देशं एतार्थेन वि
 उना । मासत्त्वियनेति । मासश्चैत्रादयः । रूतवैवसंतादयः । अथ न एवोयने दक्षिणे तरे । वारः सूर्यादयः । योगाविक्रंभादयः ।
 तिथयः प्रतिपदादयः । भान्यश्विन्यादीनि इत्यादीनां करणराशिभावानां सिद्धाभिधाः शास्त्रांतरसिद्धा शोतव्या । तथा इहा
 स्मिन् ग्रंथे कुत्रे कुत्र पुनरुक्तिर्वर्त्तते स तस्मतिप्राप्तये स्मरणयेति न दोषः । । इति स्वोक्तं कुरु तमा संडीकायां मासंड
 वलभायां त्वाज्यप्रकरणम् ॥ ११॥

॥ अथ साधारणं नक्षत्रप्रकरणं विवक्षुः राक्षसं नक्षत्रदेवतावृत्ते नैकेनाह । अस्मिन् प्रकरणे सर्वाणि शास्त्राणि विनीडितानि । भेषा
 दस्त्रयमात्रिकेन्दुगिरिशदित्यंगिरः पन्नगाः कव्यान्ताः पितरो भगोयमिरवीत्वद्यानिलेन्द्रान्निवा । मित्रेन्द्रो निर्हृतिर्जल
 प्रथमभादिष्वेकविष्टवस्सुवातः पश्य । जपादतः परमहिर्बुधोधदृषामिधाः । प्रथमात् अश्विन्याः सकाशात्क्रम
 शोभेशावुधैः प्रोक्ता इत्यन्वयः । भानां नक्षत्राणां ईशाः स्वामिनः । दस्त्रौ अश्विन्याः । यमो भरण्याः । अग्निः कृत्तिका
 याः । को व्रजो रोहिण्याः । इन्दुर्मगस्य । गिरिशो महादेवः । आश्रयाः अदितिः । पुनर्वसोः गिरांगुरुः पुष्यस्य । पन्नगाः
 सर्पाः । अश्लेषायाः । कव्यान्ताः पितरो मघायाः । भगः पूर्वाफाल्गुण्याः । अर्यमाः उत्तराफाल्गुण्याः । रविर्हस्तस्य । त्व
 द्वाचित्रायाः । अनिलः स्वात्याः । इन्द्राग्नी देवताद्वयं विशाखायाः । मित्रो नुराधायाः । इन्द्रेज्यायाः । निर्हृती राक्षसो
 मूलस्य । जलं पूर्वाषाढायाः । विष्णो उत्तराषाढायाः । को व्रजो अभिजितः । विष्णुः श्रवणस्य । व सुवातः वस्सुनां समूहो
 धनिष्ठायाः । पाशो वरुणः शततारकायाः । अजपात् अजैकचरणः पूर्वभाद्रपदायाः । अतः परं अहिर्बुध्नः उ
 त्तराभाद्रपदायाः । अथानन्तरं दृष्टव्यं देवता । प्रयोजनं नक्षत्रज्ञानार्थं शांत्यादौ च । अथ नक्षत्रग्रहाणां च
 स्थिरादिसंज्ञास्तत्प्रयोजनं श्लोकद्वयेनाह । ब्राह्मं युत्तरयुक् क्रवं स्थिरमथो पूर्वमिधायाम्पभं कुरोगं प्रव
 णत्रयादितियुतास्वाती च राख्या च तं । दस्त्राका मिजिदीजभंतद्युतथाक्षिप्रं च मैत्रांतिमेंदुत्वाध्रुमं दुमेचम
 ग्निमविशे मिश्रे वसाधारणे । मूला हो शिवं च शरणा मरुस्तीक्ष्णं मुनीन्द्रैः स्मृतं संज्ञा तुल्यमिहाचरंति सु
 धियः कार्यं हि संसिद्धये । स्युध्याः स्थिरं च वलोगमिति ताः क्षिप्रमदुर्दराः क्षीणं च कथमारं राहो

४
५

खिनः पापा बुधस्तैर्युतः । २ । ब्राह्मणं रोहिणी । किं लक्षणं शुभं युकं तिसृणां मुहुराणं समाहारस्तु तं तेन युक्तं
 ध्रुवं स्थिरमिति ध्रुवमिति ध्रुवमिधानं मुनीन्द्रैः स्मृतमित्यन्वयः । अथ पूर्वमिधाया म्यभं ध्रुवत्रियमधाया म्यभं
 भरणी । तिपंचकं कुरु रोहिणी चोक्तं । अवलंबयति दिति युता स्वाती च राख्या च ला च स्पात । अवलंबयति युता दिति युता
 स्वाती तिपंचकं च रेचलं प्रोक्तं मित्यर्थः । दस्ता काभिजिदीप्यभं दस्तमश्विनी अकेहिस्तः अभिजित् वक्ष्यमाणल
 लाणं ईज्योगुरुः तस्य भंगु व्यति च तुष्टयं लघुक्षिप्रं प्रोक्तं । मैत्रांतिमेंदुत्वाष्ट्रं । मैत्रं अनुराधा अंतिमें रेवती । इंद्र
 मंगः त्वाष्ट्रं चित्रा एतच्च तुष्टयं मृदु तथा मित्रं प्रोक्तं । अग्निभं विशाखा । अग्निभं कृत्तिका । विशाखेत्येतदयं मि
 श्रं साधारणं प्रोक्तं । मृलादीद्रशिबंतु मूलं प्रसिद्धं । अहिरस्तेषा इंद्रो ज्येष्ठा शिवो आश्लेषितश्च तुष्टयं दारुणं इदमेव
 तीक्ष्णं चोक्तं । शहृषु ध्रुवादि संज्ञेषु नक्षत्रेषु संज्ञा तुल्यं कार्यं सुधियः पंडिता आचरन्ति । किमर्थं संसिद्धये । एतदुक्तं
 भवति । स्थिरनक्षत्रे स्थिरं संभप्रतिष्ठादिकं । चरेचरमिति स्पष्टं । अत्र समानार्थसंज्ञा इयं करणकवित्वबंधनार्थं
 । अथ प्रसंगेन सूर्यादीनामपि सौम्यापस्वंचक्षरादेर्नाह । सूर्याद्या इति । सूर्यः स्थिरश्चंद्रश्चलः भौमोऽग्नः बुधो
 मिलितो मिश्रः गुरुः क्षिप्रः शुक्रो मृदुः । शनिर्दक्षिणः । अथ पापसौम्यान् ग्रहानाह । क्षीणेति । जातकोक्तमेतत् । क्षीणे
 द्वाकिं भौमाः स्युः पापाः सौम्यापि तद्युतः । राहुकेतूपापतरोपापाः पापयुतस्तथेति । कृष्णाष्टम्युद्धप्रतिपत्त्येतं क्षी
 णं चंद्रः । अर्कः सूर्यः यमः शनिः । आरौ भौमः । राहुः प्रसिद्धः । शिखीकेतुः । एते क्षीणद्वयः पापाः कुरास्तैः पापैः संयु
 ता बुधः पापः स्यात् । अथादिन्याः सौम्याः कुरवा रे कुरकर्म सौम्येषु शुभं कर्मति । अथ प्रसंगेन नक्षत्रसमानना
 यात् दिनरात्रिमुहूर्ततिनक्षत्रोक्तसाधकान् वृत्तेनैकेनाह । अर्कः स्युः शिवसार्पमित्रपितरो वस्वंबुविश्वेभिजि

४

ते रात्रि संध्यापराहाः । मिश्रो ग्राह्यलती र्णां विवर मन रुणात्पाधिका स्तंग कुराव्यो त्यातः पाप स्य तन्ने स इह दसितपी
 तान्य वलं विरन । तत्राद्ये मास फल माह । आद्या तौ पौष शुक्रोर्ज मधु शुचि न भस्पाः सतो न स्युरित्य न्वयः । अर्थादि
 भाक्ते परिणामः । पौषः प्रसिद्धः । शुक्रो ज्येष्ठः । ऊर्जः कार्तिकः । मधुश्चैत्रः । शुचिराषाढः । एतेषां मासान् शुभा इत्यर्थः
 । अर्थादि न्ये शुभाः । एतत्तु ज्योतिर्निबंधे । प्रथमं तौ मिधो नारी विधवा भवति ध्रुवं । वैशाखे धन पुत्राद्या ज्येष्ठे
 रोगान्विता भवेत् । आषाढे च मृता पत्या श्रावणे च धना । अन्विता । भाद्रपदे दुर्भगा च । आश्विने च तपास्विनी ।
 ऊर्जे ल्या युष्मती नारी मार्गशीर्षे बहु प्रजा । पौषे तु पुंश्चली नारी मास पुत्र सखा न्विता । फाल्गुने श्रीमती साध्वी क
 मान्मास फलं स्मृतं । योग फल माह । कुयुगिति । कुयोगो विष्कुंभादयः । योगेषु न वयोगा दुष्टाः संति । विष्कुंभातिर्ग
 उव्याधात वज्रवती पात परिध वैधताः । एते योगा न शुभा इत्यर्थः । अर्थादि न्ये शुभाः । आद्य तौ दुर्भगा नारी विष्कुंभ
 चेद्रज स्वता । वैशाखे वाति गंडे च शूलेशूल वती भवेत् । गंडे च पुंश्चली नारी व्याधाते चात्मघातिनी । वज्रे च स्वे
 रिणी प्रोक्ता पाते च परिघातिनी । परिघे मृतं वैशाखे वैधतो पति मारिणी । शेषां शुभावहा योगा यथा नाम फ
 ल प्रदा इति । वार फल माह । पाप वारा इति । सीलं इक्य मासः पापाः एषां वारा न शुभाः । उत्तं च कारिकायां । आ
 दित्ये विधवा नारी सोमे चैव मृत प्रजा । अंगारे श्वशुरं हं त्री वधे कन्या प्रसूयते । पृथ्वी गुरु वारे च कन्या पुत्रव
 ती भगो । शनौ च पुंश्चली नारी प्रथमं तौ विदुर्बुधा इति । तथा च नारदः । रोगा पतिर्वता दुःखा पुत्रिणी भोग भागिनी
 । पति प्रिया स्त्री शभागी सूर्य वारादि शुक्र मात । इति कारिकायां सोम फलं मृत प्रजेति । नरघां पति ध्रुवेति इयो
 विरोधे मृत प्रजेति । कृत्स्न फल सोम वार विषयं । पतिर्वतोति शुक्ले सोम विषयमिति व्यवस्था । मातुर्दुर्वचनं श्रयः

पापकारक इति। तिथिफलमाह॥ रिक्ता मा कार्ष्ण्य षष्ठीति रिक्ताश्चतुर्थी नवमी चतुर्दशः। अमा-अमा वास्या। अको
द्वादशी द्वादश्याः स्वामी अर्कः। अथवा अर्कसंख्यापि द्वादश वाचका संख्यायापि द्वादशी भवति। तिथेर्देवतारत्नमाला
यामुक्ताः। तिथिपाश्चतुर्मुखविधात् विंशतिवर्त्यादयः। अष्ट-अष्टमी षष्ठीप्रसिद्धा एताः सप्ततिथयः नशुभाः।
अथदिन्याः शुभाः उक्तं च। आद्यर्तो सुभगानारी प्रतिपत्सुरजस्वला। द्वितीयायां भाग्यवती तृतीयायां सुतान्विता
चतुर्थ्या विधवा नारी पंचम्यां धनदायिनी। षष्ठ्यां चक्षुःशमागारी। एकादश्यां सुतान्विता। द्वादश्यां दुर्भगानारी त्र
योदश्यां हिरण्यदा। चतुर्दश्यां पुंस्वली स्यात्पुंस्त्विति मास्यो सुपुत्रिणी। यदि भद्रं न चेतस्यां दशे स्याच्चौरिका धनवमि
ति। स्थानफलमाह। कुंकुपरसदनं इति। कुंकुः कुंभमिः परसदनं परगृहं भर्तृगृहादप्यत्र। एते उभे स्थाने निंघे।
अथदिन्यस्तुभं। उक्तं च। देवस्थाने पितृस्थाने निंघस्थाने न्यवेश्यमनि। नि। पुष्पवत्याः फलं न स्यान्मार्गे चांडाल
वेश्यमनि। इति देवस्थानं देवालयं। पितृस्थानं श्मशानस्थानं। निंघस्थानं कुत्सितस्थानं। अन्यवेश्यमभर्तृगृहा
दप्यवेश्यम। अन्यस्तुगमं। ननु अत्र श्लोके वक्तुं अत्र कथं कुंकुपरसदनं इत्येवोक्तं। सत्यं। यत्स्थानं द्यमुक्तं
तस्मिन्नेव सर्वश्लोकमधितिष्ठति। तद्यथा देवस्थानान्यवेश्यमचांडालवेश्यमिति पदत्रयं परवेश्यम तस्मिन्पदे
धितिष्ठति। अन्यत्र श्लोकोक्तं तत् कुंकुपदेवर्तते। ननु मार्गः। कथं कुंकुपदे स्ति मार्गः कुत्सितो न भवति। सत्यं।
अस्ति मार्गेऽपि दुष्टत्वं सर्वजनपदसंचारात् धर्मशास्त्रप्रसिद्धं। तर्हि पूर्वश्लोके वक्तुं बहुभाषणं व्यर्थमेव। तद्वहभा
षणं त्वनधिकाधिकदोषः। विवक्ष्योक्तमिति न दोषः। वेलाकालमाह। रात्रिसंध्यापराहा इति। रात्रिः प्रसिद्धा।
संध्याह। अपराह स्त्रिधा विभक्त्योः स्मृताया भागः एते च त्वारः कालानशुभाः। अथदिन्योर्देवर्हिमध्याह्नौ शु

को २

मो। उक्तं च। पुत्रीणि सुभगा पुण्या द्रवहि यारज स्वला। मध्याह्ने तु शुभ प्राप्तिः स्वे रिणी चापराह्णे के। संधयो कभयो वे
 र्णा निरायां विधवा तथेति। नक्षत्र फलमाह। मिश्रो ग्रा मूल तीक्ष्ण मिति। मिश्रो कृत्तिका विषाखे। उग्राणि पूर्वनि
 यमरणी मघाः। अमूल तीक्ष्ण निमूल रहिता नितीक्ष्ण नि। अश्लेषा ज्येष्ठा द्रः इत्येतन्तत्तत्र दशकं न शुभं। अर्था
 दन्या नि नक्षत्राणि शुभानि। तदुक्तं नारदीये संहितायां। श्रीयुता सुभगा पुत्रवती सौख्यान्विता स्थिता। कुलाधिका
 मानवती आश्विन्या प्रथमा तर्वा। ११। दुःशीला स्वैरिणी स्वस्य गर्भपातन तत्परा। परप्रेमा का कवंध्या भरण्या प्रथ
 मा तर्वा। १२। अनथा पुंश्चली वंध्या गर्भपातन तत्परा। प्रेष्या मृतपुजा वापि वक्रि मे प्रथमा तर्वा। १३। सुशीला सुप्र
 जा मान्या पतिभक्ता दृढव्रता। ग्राह च नुरतानि तं धातु मे प्रथमा तर्वा। १४। गुणान्विता धर्मरिता नारी सर्वसिंहासती
 । पतिप्रिया सुताद्या च चंद्रमे प्रथमा तर्वा। १५। कुत्सिता दुर्भगा कष्टा मृतपुत्रा खला वला। दुष्टा व्रत परिनिष्ठा रौद्रमे प्रथ
 मा तर्वा। १६। पतिभक्ता पुत्रवती परसंतानमोहिनी। कुलाचारा नुरक्ताद्या दिति मे प्रथमा तर्वा। १७। पतिभक्ता सुपुत्राद्या
 नानाभोगवती सदा। स्वकर्म निरता दत्ता पुष्य मे प्रथमा तर्वा। १८। परभर्तृरिता प्रेष्या कोपिनी निर्दल लसा। मघावादा
 च दुःपुत्रा भुजंगे प्रथमा तर्वा। १९। निर्देष्या रोगसंयुक्ता सर्वदाने च लोलुपा। पितृवैश्मरता मान्या वित्त मे प्रथमा तर्वा
 । २०। परकायरिता दीना दुःपुत्रा क्लेशा भागिनी। मलिनार्क केशा कुंडा भाग्यप्रथमा तर्वा। २१। प्रजावती धर्मरिता निवे
 रा मित्रहजिता। सती मातृगृहा सक्ता अयमर्चै रजस्वला। २२। निर्देष्या भूरिविभवा पुत्राद्या भोगभागिनी। प्रधानादा
 न कुशला हस्तर्च प्रथमा तर्वा। २३। चित्रकर्म भोगिनी च कुशला कथविक्रये। विकीर्तिका मूल द्या त्वा धु मे प्रथ
 मा तर्वा। २४। बहुवित्तवती नारी कुशला शिल्पकर्मणि। पुत्रपौत्रवती साध्वी वायु मे प्रथमा तर्वा। २५। नीचकर्मरिता

दुष्पापापासक्तापरप्रिया। विपुत्रामालिनाकुहादिदेवेप्रथमात्तवा। स्वाभिपत्ता/चितास्वस्यगुणेः सम्यग्विभूविता। सुभ
 गावहुपुत्राद्यामित्रभेप्रथमात्तवा। १७। पुंश्चरित्ररताक्तेशो न्यनथापुंश्चलीवसुः। दुः संतानवतीनेष्टानक्षत्रेप्रथ
 मात्तवा। १८। संतानाथगुणेनीत्यैयुक्तायक्तेशमोचिनी। स्वकर्मनिरतानित्यंमूलक्षेत्रेप्रथमात्तवा। १९। प्रधनपापा
 दुः पुत्राप्राणिहिंसनतत्परा। अनसंयसनासक्तातोयभेप्रथमात्तवा। २०। कार्याकार्येषुकुशलासदाधमनिव
 र्तिनी। कुलानुमोदनीमान्याविशुभेप्रथमात्तवा। २१। गुणाश्रयाभाग्यवतीविश्वभेप्रथमात्तवा। २२। पुत्रपौत्रान्विता
 भोगधनधान्यवतीसती। कुलानुमोदनीमान्याविशुभेप्रथमात्तवा। २३। धनधान्यवतीभोगीपुत्रपौत्रसम
 न्विता। स्वकर्मनिरतासाध्वीवसुभेप्रथमात्तवा। २४। वहुपुत्राधनवतीस्वकर्मनिरतासती। कुलानुमोदि
 नीमान्यावरुणेप्रथमात्तवा। २५। चुंबुकीवंधुविद्वेषानित्यं दुष्टरताखला। शिल्पकार्येषुकुशलाजांघ्रि
 भेप्रथमात्तवा। २६। आद्यापुत्रवतीमान्यासुप्रसन्नापतिप्रिया। वंधुरज्याधर्मवतीअहिबुद्धेरजस्वला। २७। दृढ
 त्रैताधर्मवतीपुत्रसौख्यार्थसंयुता। विख्यातागुणसंपन्नोपौसभेप्रथमात्तवा। २८। संधिफलमाह। विवरमिति।
 तिथिभादीनां विवरसंधिः। नशुभं उक्तंच। दुर्भगा सर्वसंधिश्चिह्नि। रक्तफलमाह। अनकलात्यास्त्रमिति। अन
 नसत्स्यात्। अनकलं नामयत्सुरंगमारक्तं न भवति। अस्त्रं रक्तं अन्यत्सुरंगं। अथादिन्यस्त्रं। उक्तंच। प्रथ
 मात्तौ कलं स्त्रीणामुच्यते रजसोधुना। सुभगा पुत्रसंयुक्ताशुक्लवर्णेतथात्तवे। २९। शशशोले तसंकाशेयद्य

धि ३

रत्नकसन्निभो पुत्रकन्याप्रसूतिः स्यान्नीले तु स्यान्मृत्तप्रजा । २ । कर्बुरीम्रियते सा च पिंगले च मृत्तप्रजा । कृष्णे
 तु विधवानारी रजस्येवं विनिर्दिशत । ३ । शोणिते विडुमात्रे तु स्वैरिणी चाल्य शोणिता । वशमध्यश्रवा स्यात्तु दुर्भगा
 बहुशोणिते । ४ । गंध्यांतरेषु क्लृप्तं । रक्त रक्ते भवेत्पुत्रः कृष्णे च मृत्तप्रात्रिका । विध्वला भवेद्दध्याका कबंधा च पांडुरे
 । ५ । पीते च स्वैरिणी प्रोक्ता सुभगा गुंजवर्णके । सिंदुरा भवेत्कन्यारजः शोणितलक्षणे मिति । करणफलमाह ।
 गराहति । गरात् अण्डगरादण्डगराद्यवकरणानि ववपयंतानि नो संति न युभानि स्युः । अथ दिन्यानि शुभानि । उ
 क्तं च । ववे पुष्पवती नारी वंधा वा विधवा भवेत् । तैलिले सन्मृतवती गरे नारी विनश्यति । नक्षत्रप्रजावर्णिकं संज्ञे वि
 ध्यां वंधाधने सिता । राकुनो च चतुष्पादे नारी वैधव्यमाप्नुयात् । मागे च रमते रामा मभक्तिस्तनयस्य स प्रेक्षाम्
 सप्रजाविवर्हिमे प्रक्षमा र्विमा किंस्तु द्वे विधवा भवेत् । उत्पातास्त्रिविधः सन्न न स्यात् । तथा च नारदः । संध्या
 स्तपस्त्रवे विष्ट्या मशुभं प्रथमा त्वे मिति । अथ लग्नफलमाह । पापस्य लग्नमिति । पापस्य लग्नं पापग्रह लग्नं न
 सत्स्यात् । हीले इकथमाशः पापास्तेषामन्यतमस्य लग्नमित्यर्थः । पापग्रह लग्नानि मेघसिंहवृश्चिक मकर कुंभा
 एतानि लग्नानि न शुभानि स्युः । अन्यानि शुभानि । कर्कलग्नं शुक्लपक्षे शुभं । कृत्तपक्षे अशुभं । स्वामिनो
 वशात्स्तीयमाणः । उक्तं च । आत्मघ्नी भूणहामेवे वृषे पुत्रवती भवेत् । इदं कन्या प्रसूनी रीमृतापत्या च कर्कणि
 । सिंह वैधव्यमाप्नोति कन्यार्या स्त्री प्रसू भवेत् । तुलायां बहु पुत्राद्या दुष्ट कर्मरितालिनि । चापे पुत्रधनाद्या स्यान्मकर
 दुःखिनी भवेत् । सक्तप्रजावती कुंभे मीने चाल्य प्रजा भवेत् । शति । नारदोपि । कुलीरवृषचापां स्युर्कन्या तुलधरः

। शशयः शुभशस्त्रेया नारीणां प्रथमार्तव इति । अत्राविकर्कतन्मस्य वैधेचंद्रवत्तव्यवस्था शेषा । अथ वस्त्रफलमाह
 । अदृष्टसितपीतवर्णविरामिति नो सत्स्यात् । अदृष्टं जीर्णसितपीतान्यवर्णं चेतपीताभ्यामन्यद्वर्णं विधमं वस्त्रं
 नो सत्स्यात् । नो शुभं स्यादित्यर्थः । अथादृष्टं शुभं पीतं वस्त्रं शुभं । उक्तं च । शुभगाश्चेतवस्त्राचरो गिनी रक्तवाससा
 । नीलां वरधरा नारी विधवा प्रथमार्तवा । मो गिनी पीतवस्त्राचदृष्टवस्त्रापतिव्रता । शुभगा श्री लं वस्त्राच शुभगा चाक
 वस्त्राणीति । अत्रानुक्तमपि त्याज्यप्रकरणे क्तमन्यद्वर्णं विचारणीयं । इति स्त्री लं मुहूर्तमाहं उटी कायां प्रथमार्तवप्रक
 रणं । अथ साधारण लं नवलं स्त्रग्धराहते माह । प्रायश्चंद्रं त्यजो त्याघमग्निपुतनुगं स्त्राघा १ । भांशकौ मूठ
 नाथौ कूरं द्वा प्रौखलांशं मृत्तिगतिं स्वचरं मृत्युतत्पौतनुस्थौ । सोम्याः केन्द्रत्रिकोलेषु रिभवसहजेष्वन्यखेटाः । प्रश
 स्ताः सर्वत्रैतत्प्रयोजं पथगनुपाठितान् संविविदित्वा विशेषात् । इह वरक्षमाणे गभाधानादिकृते प्रायोवाहुत्ये
 न चंद्रं अत्याघमग्निपुतनुगं त्यजजहीति । पथकं प्रति देवविद्वन् । अंत्यं द्वादशं अघमं प्रासिद्धं । रिपुः षष्ठं । तनुलं नि
 एतान् प्रतिगतं चंद्रं त्यजेत् । तथा भांशकौ त्यजेत् । किंलस्मै लो भांशकौ मूठ नाथः ययोस्तौ तथा अस्ति गतस्य लं नवलं
 शावित्यर्थः । पुनः किंलस्मै लो कूरं द्वा प्रौ कूरं गहवं शलमन्यतमयुक्तौ । तथा खलांशं त्यजेत् । यत्र कुत्रापि लं नवलं पाप
 ग्रहं नवांशं त्यजेत् । तथा मृतिगतं स्वचरं त्यजेत् । लं गहवं मृगं त्यजेदित्यर्थः । लं नगोचरमाह । सोम्याः केन्द्रत्रिकोलेषु सौ
 म्याः सौम्यग्रहाः केद्राणि लं नवलं चतुर्थं प्रमदशमानि । त्रिकोलेन वपंचमे । एतेषु केन्द्रत्रिकोलेषु सौम्याः प्रशस्ताः ।
 तथा मृत्युतत्पौतनुस्थौ त्यजेत् । मृत्युर्जन्मराशिजन्मलग्नाभ्यामघमं तत्पुस्तपतिः एतौ तनुस्थौ त्यजेत्यर्थः । अरि
 भवसहजेषु अन्यखेटाः । अरिः षष्ठं भव एकादशं सहजं तृतीयं । एषु स्थानेषु अन्यखेटाः । सौम्येभ्यो न्ये पापग्रहाः ।
 प्रशस्ताः स्युः । सर्वत्रैतत्प्रयोज्य एतत्प्रलोकोक्तं सर्वत्र गभाधानादिकृते प्रायोजं । साधारणत्वात् । किं कृत्वा पथ

८
४

क. अनुपठितान् विशेषान् संविदित्वा पथक कृत्यं अनुपठितान् विशेषान् ज्ञात्वा। अथ गभधानं स्वधरावृत्तेनाह। स्व
 स्त्री प्राङ्मुतश्चतुष्क समदिनविवर आह तत्प्राग्दिनानि त्यक्त्वा मूलं मध्यं त्येव सुकलजनभाहानि पवति चतौ। याही
 ज्याकेंडुलने विषमभलवगे कहलै भो सुताथिनि अस्तौरे तैरि हेवीयु गह निमुदितः कन्यकेत्योः सुचंद्रे। भो सुताथि न
 रुतौ मुदितः सन स्वस्त्री प्रतियाहि गछे त्यर्थः। सुते मध्यं यतीति सुताथी तस्य संबोधने भो सुताथिनि रुतौ रजोदर्शना
 दारभ्य षोडशरात्रे योत्स्यतुः अस्मिन् मुत्त हर्षः साजाता अस्व संमुदितः एवंविधः सन स्वस्त्रियं प्रतिगच्छे त्यर्थः अ
 तो वस्त्री गभधारणं करोति। अत्र स्त्रीरपि हविर्ती भाव्या। तथा च मनुः। रुतुः स्वाभाविकी स्त्रीणां रात्रयः षोडशस्म
 ता इति। किं कृत्वा प्राङ्मुदुत्तुष्का समदिनविवर आह तत्प्राग्दिनानि त्यक्त्वा। प्राङ्मुतश्चतुष्कं हर्वरात्रिचतुष्यं।
 असमदिनं विषमदिनं विवरालिदिनरात्रिति धिभादीनां संबंधयः आह स्ववित्रोः आह दिनं तत्प्राग्दिनं तस्य आ
 ह स्पष्टवर्दिनं तानि त्यक्त्वा त्यर्थः। एवं मूलं त्यक्त्वा तथा मध्यं त्येव त्यक्त्वा मध्याह्नं अंत्येरेव ती एते त्यक्ते त्यर्थः।
 तथा च वसुकलिजनिभानि त्यक्त्वा। वसुरक्ष्मी। कलिश्चतुर्दशी। जनिभं जन्मनस्तवं अहोदिवा एतानि त्यक्ते त्यर्थः।
 तथा पवति त्यक्त्वा। पवति दशपौर्णिमासी। अतीपातवैधति संक्रांति महापातादीनि त्यक्त्वा स्त्रियं प्रतिगच्छेत्
 तथा च नारदः। रजोदर्शने तोऽस्पृश्या नायो दिनचतुष्यं। ततः शुद्धिः क्रियास्वेताः सर्ववर्णेष्वयं विधिरिति।
 वशिष्ठः। उपप्लवे वैधति पातयोश्च विष्णो दिवा पारिधर्षवर्भागे। संध्यासु सर्वास्वपि मातृपित्रोर्मते हि पत्नी गमनं
 विवर्ज्य। दिनेषु शुग्मेषु च वस्यमाणो यो गैः सुताथी स्वसती मुपेयात्। दिनेषु शुग्मेषु च कन्यकाथी हित्वा चगेडा
 तिथिलग्नभागान्। ज्योतिषाकैः। रुतौ युग्मनि शि स्वस्त्री गच्छ पुत्राय सद्दिधौ। मध्याह्नं त्यक्त्वा पत्नीं त्यजिद्युः भूतायुमी
 स्पृजेदिति। कैः दैवज्याकेंडुलने विषमभलवगेः। दैवज्योगुरुः। अर्कः प्रसिद्धः। इन्द्रश्चंद्रः लग्नं प्रसिद्धः। एतौ विष

ममलवगैः भंराणिः लवोनवांशः। विषमराणि विषमनवांशस्थितैरित्यर्थः। न केवलं विषममलवगैः। अपितु त
द्वलेः। उत्कृष्टं वलं चेष्टां तानि तथातैः। अथ कन्या कामिनो विशेषमाह। भो कन्यकेष्टो रैव अनंतरं लक्ष्मिलक्ष
णकाले अयुक्तगमे हनि विषमदिने मुदितः सनस्त्रां प्रतियाहि कैः एते व्यस्तेः। एते देवैर्युक्तं कुरु लगे व्यस्ते
रितिसममलवगैः। तथा च वृहज्जातके। ओजसैः पुरुषांशकेषु वलिभिर्लिंगा कर्तुं विदुभिः। पुंजन्मप्र
वदेत्समांशकगते यज्मेषु तैर्योषितरति। कस्मिन्सति सुचंद्रेण भवेत्सति गोचरे चंद्रवले सतीत्यर्थः। सुचंद्रे
इत्येतत्पदं ग्रंथसमाप्तिपद्यति मुहूर्तमात्रे योज्यं। इव विसृज्य वलं। अथ पुंसवनसीमंतोन्नयने स्नग्धराण्या
ह। पुंमे केज्ज्यारवारे विमिथुनविषमांशयोः पुंसकं स्यात्सीमंतारं च सत्सुव्ययं सुतपग्रहयोः पर्वरि
क्तो न तिथ्यां। मासे द्विप्रसंख्ये प्रथमकं परं तृतीयं च षष्ठमेषु। प्रोक्तं पुं गर्भलिंगं ग्रहवलमनयो यो ज्य
माद्यश्च पक्षः। १। पुंमे पुंनक्षत्रे पुंनक्षत्राणि चैतानि। पुष्यो हस्तः पुनर्वसुः। अभिजित्प्रोषपाञ्चैव अनुराधा
श्वियुक्तयेति। प्रोषपातैर्वभाद्रपदा एषामन्यतमे। अकेज्ज्यारवारे सविगुरुभोमवारे विमिथुनविषमांशयोः
अंगं च अंशश्च अंशांशो विगतं मिथुनं याभ्यां तौ विमिथुनौ तौ च तौ अंशांशौ च तथातयोः मिथुनरहिते विषम
लग्ने विषमनवांशे इत्यर्थः। पुंसवनं सीमंतारं च सीमंतोन्नयनमपि सत्स्यात्। नामैकदेशग्रहो नामग्रह
णं। कयोः सतोः सुव्ययसुतग्रहयोः वापग्रहरहितयोः व्ययं सुतपभवनयोः सतोः पर्वरिक्तो न तिथ्यां इति मा
रिक्तातिथिरहिता तिथ्यां। मासे द्विप्रसंख्ये प्रथमकं पुंसवनं गर्भाधानाद्विप्रसंख्ये मासित् तृये वामासे

पितासचैलं स्नानं कुर्यादिति। स्वस्वगृह्योक्तं कर्म कुर्यादिति। पितुरिति कर्तुं रूपलक्षणं। वा अथवा एव शौचांते एतस्यांते वाहि
प्रादिनक्षत्रैः कुर्यादिति। स्निग्धाणि अश्विनी हस्ताभिजित्युषाः। ब्राह्मणं रोहिणी उत्तरास्तिस्नः चरान्निश्रवणत्रय पुनर्वसुस्वा
त्यः। मृदूनि अनुराधारेवती मृगः एभिरित्यर्थः। लग्नवलं सर्ववेत्। उक्तं वा तस्मिन् जन्ममुहूर्ते विमुक्तकांतेथवा शिशाः।
जातकं मन्त्रिकं त्रिं पितृसृजनसर्वकं। स्निग्धैश्चैर्ध्रुवैर्मिश्रैर्दृष्टिप्रथमे हि वा केन्द्रे गुरोर्भग्नौ कार्यं जातकं मन्त्रिना तन्मि
ति। प्रजापतिः। स्मृतकेतुसमुत्पत्तौ पुत्रजन्मयदा भवेत्। कर्तुं स्नात्वा त्रिकीशुद्धिः। स्वशौचेन शुध्यतीति। संवर्तः। जाते पु
त्रे पितुः स्नानं सचैलं तु विधीयते। तत्र शीतोदकेन कार्यं। तत्र जावलिः। कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताद्भिः काम्यमेव च। एतच्च
रात्रावपि कार्यं। तत्र वसिष्ठः। पुत्रजन्मनियतैव तथा संक्रमणे रवेः। राहोश्च दर्शने स्नानं प्रशस्तं नान्यथा निशीति। तत्रोत्त
रभिमुखं कार्यं। एतदुक्तं तत्रैव। श्रुत्वा जातं पितो पुत्रं सचैलं स्नानमाचरेत्। उत्तरां मुखो भूत्वा नद्यां वा देवखातके। रात्रा बुद्धका
दिगमना शक्तौ विशेषमाह। सांख्यायनः। दिवा यदा हतं तोयं कृत्वा स्वर्णमयं च तत्। रात्रिस्नाने तु संप्राप्ते स्नायादतिलसन्ति
धौ इति। अथ नामकं सीह। अथ नामकं मविदधुः। स ते सूर्या विंशतिविंशतिरुत्तमि तदिवसे इति। अथानंतरं वणिः
ब्राह्मणादयः। क्रमेण स ते प्रसूतेः सकाशात् सूर्या विंशतिरुत्तमि तदिवसे। द्वादशे षोडशे विंशतिरुत्तमि तदिवसे नाम वि
दधुः कुर्यादित्यर्थः। अथ मर्थः। ब्राह्मणो द्वादशे दिवसे। क्षत्रियः षोडशे। वैश्यो विंशतिमे दिवसे। शूद्रो द्वाविंशतिमे दिवसे
। नाम कुर्यादित्यर्थः। तथा चोक्तं बृहस्पतिना। द्वादशे दिवसे वापि जन्मतो दिवसे शुभे। षोडशे विंशतौ चैव द्वाविंशतौ वृत्तः क्रमा
त्। इति। अत्रान्येपि विकल्पाः सन्ति। तत्र व्यासः। नाम धेयं दशम्यां तु केचिद्विद्वंसि स्मृतयः। द्वादशे न्याहरन्ये तु मासे एतेति
यापरे। अष्टादशे ह नितथा वदन्त्ये मनीषिणः। इति। प्राप्रकालेपि विशेषमाह। मर्त्यः। व्यतीपाते च संक्रांतौ ग्रहणवैधौ तदपि
। आहं विना शुभे प्राप्रकालेपि संत्यजेत्। मर्त्यः। अमा संक्रांतौ विद्यादो प्राप्रकालेपि नाचरेत्। यत्र कालनिरोधस्तत्र दोषो नास्ति।
यस्यां क्रियायां सर्वोक्तः कालो मासदिनैरपि। तस्यानदोषो मूढत्वचक्रं वाजी वशुक्रयोरिति। अथ कालातिकर्म नक्षत्राण्य
ह। जातं भवेति। जातं भवेति तर्कमस्ति नक्षत्रैः मितैः निषेधैः सादिनिषेधैः। तदुक्तं नक्षत्रेण दिशकालोपधानाद्यैः का

१०

10

लातिक्रमंयदि। अतस्तगेष्टगावीज्येत्कार्यचोत्तरायणे चरत्तिप्रस्थिरमदुनत्तवेष्टमवासरे। चंद्रतारावलोपेतेदिवसेच शिशोः पितुरिति अ
 यात्रत्याज्यविशेषमाह। चरंगमिति॥ चरलग्नंरिक्ताष्टम्यारमंदान्। रिक्ताश्चतुष्पीनवमीचतुर्दशः। अष्टमीप्रसिद्धा। आरोमौमवारः मंदः एति
 वारः तानव्ययगतखचरंययभावगतं त्वंगं ग्रहं। सौम्यमसौम्यं वा। रात्रिः प्रसिद्धा। अपराहोदिनस्य तृतीयं शः। एतान्ताज्यत्तत्का। लग्नवलं सर्ववत्
 तथा च हृहस्पतिः। हर्षाहः श्रेष्ठसुक्तेमध्याह्नोमध्यमः स्मृतः। अपराहं चरत्रिचवर्जयेन्नामकर्मणीति। नृसिंहः। सायाहोदुष्टयेजेच शनिभूमिजकारयोः
 रिक्तापर्वष्टमीविष्टं किंस्तुष्टं च विशेषतः। एतैर्दोषैर्द्युतेकाले रात्राचविनकारयेत्। रतिहृहस्पतिः। अमेवारेच। वडूर्गेष्टमानां नाम संपयो। राश
 यश्चास्थिरः श्रेष्ठद्विस्वभावाश्रमेर्द्युताः नृसिंहः। लग्नाद्ययाष्टमे सर्वेनष्टमानां नाम कर्मणिदति। केषां नाम कार्यमिति संग्रहे उक्तं। देवालयगजाश्वानां
 वृक्षाणां वापिकूपयोः। सर्वेपकारणानां च चिह्नानां योषितो नृणां। काव्यादीनां कवीनां च पश्चादीनां विशेषतः। राजप्रसादसंस्तानां नाम कर्मवि
 शिष्यतइति॥ अथ पालकारोपणं। भूम्युपवेशनं दुग्धपाननिष्क्रमणं चेति चतुष्टयं दत्तेनैकेनाहं। जन्माद्वादशे हि ध्रुवमदुलघुभैर्वाग्न्यसेत्यालके
 भंसौम्याश्वीजध्रुवं। दैर्भुविष्टमदिवसे पंचमेमासिदध्यात्। एकत्रिंशे दिने वाशनतिगदितमेकं बुनायो ज्यमभेद्विग्राहस्येपयोथास्पगमव
 दुदितो निःक्रमो मासित्यर्थः॥ ४॥ प्रसूतेः सकाशात् द्वादशे दिवसे पालके षट्पायां अर्भकं बालेन्यसेत्। उक्तकालातिक्रमे ध्रुवमदुलघुभैर्वा
 नक्षत्रैर्निदध्यात्। लग्नवलं सर्ववत्। तथाचोक्तं हृहस्पतिना। खट्वारो हस्तु कर्तव्यो दशमे द्वादशे पिवा। षोडशे दिवसे वा पिवा विंशदिवसे पिचेति
 भविष्योत्तरे। अमीष्टदिवसे पुण्ये। चंद्रतारावलान्विते। मृदुध्रुवक्षिप्रमेतुमाता वा कुलयोषितः। शेषशायिनमाचिंत्य प्राकृष्टीर्षं विन्यसेद्विष
 मिति। भूम्युपवेशनमाह। सौम्येति। सौम्यं मृगः प्रश्विती प्रसिद्धा इज्यः। रूष्यः ध्रुवाणि हर्षोक्तानि अत्तराहोदिनः। ५। श्रेष्ठेष्टा एभिर्नक्षत्रैः अ
 भदिवसे रिक्ता रवर्जितो जन्मतः पंचमेमासि भुवि भूम्यां अर्भकं निदध्यात्। उपवेशदिस्यर्थः। तथाचोक्तं पश्युराणे। पंचमेव च तथा मासि भूमौ तमुपवेशयेत् रामः

१०

तत्र सर्वे ग्रहाः शस्तामोमोप्यत्रिविधेषु तः तिथिं विवर्ज्य द्वितीयं शस्ताम्याष्टलुभाभिनि उत्तरात्रितयं सौम्यं पुष्यं शक्रं देवतं प्राजाप
त्ये च हस्तप्रशस्तमाश्विनमित्रं वाराहं रजये देवं धृतिवीचतथा द्विजान्। भूम्यामांगमुपलिप्ता यत्र त्रुत्वा तु संडले। बाद्युष्णा
हशब्देन भूमौ तमुषवेशयेदिति। उग्रवेशनमंत्रस्तत्रैवोक्तं। इत्थेन वसुधेदेविसदा सर्वगतं ममाग्रायुः प्रीणवसकलं रक्षस्व त्वं हरिप्रि
य इति। दुग्धपानमाह॥ एकत्रिंशद्दिन इति। एकत्रिंशद्दिने अर्धे बालकैकं बुनाशं खेन पयो दुग्धं योज्यं पाययेत्सर्धः। अत्र नृसिंहः। ए॥
कत्रिंशद्दिने एव पयः शंखेन योजयेत्। अथ मातुः स्वल्पपय रुचे कपक्षोत्तरमाह। अश्वानि गदितमैरिति। अन्नप्राशननक्षत्रैर्वा
योज्यं भैरित्युपलक्षणं। अन्नप्राशनोक्तं। अन्यथा दपिविचार्य। किं लक्षणं अर्धे व्यग्वाशास्ये विगतः अतुः साचासौ आशा च तस्य
आस्यं मुखं यस्य स तथा स्मिन्नराहुवर्जितदिशुत्तरार्धे। लग्नवले सर्ववत्। व्यग्वाशास्य इत्युपलक्षणं। तेन रुद्रयोजिन्यादिकमपि व
ज्यं तथा चोक्तं ज्योतिर्विंधे। योगिनीराहु रुद्रादिमुखं चैव विवर्जयेत् इति। लक्षणं तत्र। इंद्रायौ यमे रुद्रे। तोयाग्निशशिराक्षसे। यामाई मुदयात्रा
हुर्भ्रमत्येवं दिगष्टकमिति। उदयात्सूर्योदयात्। रुद्रलक्षणं। हरिसोमवहिराक्षसयमवारुणानिलरालयेष्वेव। उदयादिभ्रमति सदा घटिकां रुद्रो महाप्र
लय इति। हरिरिंद्रः। अथ निष्क्रमणमाह। अथास्पगमवदुदितो निष्क्रमो मासितूर्ये। अथ चतुर्थे मासि अर्धे। अथ निष्क्रमो निष्क्रमणं गणं मेव तद्गमनव
त्। यात्रावदिति यावत्। यात्रावदितियावत्। उदितः। उक्तः सर्वैः। अत्र यात्राप्रकरणोक्तं योज्यमित्यर्थः। निष्क्रमणं हरस्यतिनोक्तं। अथ निष्क्रमणं नाम गृहात्प्रथम
निर्गमः। अहतायां सुप्तायुः प्रीनाशनं च शिरोरिति। यमः। उपनिष्क्रमणं कुर्याच्चतुर्थे मासि सावने इति। कारिकायां। चतुर्थे मासि पुष्पक्षेत्रे निष्क्रमणं
भवेत्। स्नानं स्वलेकृतं सम्पगृह्य तस्वल्पयनं शिष्टं। आदाय गेहानिष्क्रम्य गच्छेद्युर्देवतालयं। अभ्यर्च्य देवतां सम्पगा शिषो वाचयेदथा। कृत्वा प्रदक्षिणं गेहमा
नयं तिततः स्वकं। मातृषष्टगृहं गत्वा मातुलादेर्गृहं नयेत्। तदा श्रीर्वचनाद्यैः स्याद्दीर्घायुरभिर्नंदितः। जयंतस्य मते नायं लिखितः शिष्टनिष्क्रम इति।
स्वगृहानुसंरं योजयेत्। अथ कर्णवैधं मंदाक्रांतयाह। निजैर्द्विजैरदि निवर्त्तमाना युगे च वर्धते। चैकापौ केहि न शनिकुजक्षीरावासरानपात्यारित्तोप

वैश्वरवसुतिथी त्रसंध्ये सुभ्रमोऽसुनोः कर्णे पुरुषुततनौ वेधयेत्स्वर्णसूत्राभिः त्रिभिः रिति। त्रिभिः अनुराधारेवती मृगशिराभिः क्षिप्रैः दत्ता कर्माभिः जिदीज्यभैः अदि
 निवरुणाभ्यां पुनर्वसुशततारकाभ्यां। अयुमेवर्षे जन्मतो विषमेवर्षे अथ मृत्तीयादौ चैकापौ फेसु। चैवैवः। का कर्त्तिकः पौषौषः। फा फाल्गुणः। एते वैकापौ फेः
 तेषु सुनोः पुत्रस्य कर्णे स्विर्णसूत्रावेधयेत्। पुंस्त्री कर्णे विक्षिपादे पुरुष रिच्योः कर्णे पटुना कुशलेन सविधियथा स्यात्तथा दक्षमादियथा स्यात्तथा वेधो
 उरुषस्य दक्षकर्णदि। स्त्रियः वामकर्णदिविधिना सह वर्त्तमानं सविधिः तस्य विधिः गृहपरिशिष्टे उक्तः। अथ कर्णवेधोर्वर्त्ततीये पंचमेवापुष्यं दुचिः त्राह
 रिरेवतीषु। सवाह्रे प्राङ्मुख उपविश्य दक्षिण कर्णे भिमंत्रयते मद्रकर्णे भिरिति सव्यं वक्ष्यती वेदिति कुमारस्य मधुरंदत्वाय भिंष्टात्ततो ब्राह्मणभोजनं
 इति। कसुभ्रमो समाजं नरंगमालिकाद्यलंकृतायां गुरुयुतनौ गुरुयुतलगे। किं कृत्वा इनशनिकुजक्षी शवारानपास्य विहायर विशनिकुजानां कृत्वा एतल
 ग्गानि। अंशानवांशः। वाराः प्रतिघ्नः। तान्विहाय तत्का। पुनः किं विहायरित्का। वैश्वरवसुतिथी न विहायरित्का अतुर्दशी नवमी चतुर्थी। प्रसिद्धाः। ईश्वरति
 थिरेकादशी वसुतिथिरेष्टमी एतास्तिथी विहाय। पुनः किं विहायर त्रिसंध्ये विहाय स्पष्टं लज्जवलं सर्ववत्। अत्र न सिंहः। वेधो कर्णवेधे दंतस्य विषमेष्टे
 विवाशिशोः। अल्कपक्षे अमेवरे चैत्रपौषोर्जफाल्गुणौ एकादश्यष्टमी पर्वरित्का वज्याः अभावताः। शिष्टाश्च तिथयः सर्वाः कृष्णे चान्त्रिकं विना। कर्णदयादिति क्षिप्र
 मृदुगे स्त्रायगेः अमेः। गुरौ लज्जे पिकं पाहुत्तरा सुष्मति व्यधइति। अगस्त्यः। द्वयोश्च संध्योर्लज्जेन कुर्यात्कर्णवेधने। रात्रावदौ कीरांशवाराः। सुर्वर्ज्याः क
 र्णस्य वेधने। गुरुश्चक्रैर्दुर्जे दूनां सज्जावांशकोदयइति। संग्रहेशातकुंभमयाः सूचीवेधने तु अमप्रदः राजती वायसी वापियथा विभवतः अभाः। सुभ्रमो प्रांग
 लरस्य अचौ देशे वरेरवौ। संस्थिते वेधयेत्कर्णे स्त्री पुंसो वीमदक्षिणौ। अल्कसूत्रसमायुक्तां ताम्रसूत्राद्यवेधयेत्। वेधात्ततीयेन क्षत्रे चालयेदुल्लवारि
 णा। इति देवलः। कर्णद्वेष्टे रवे पद्यानविशेदग्रजन्मनः। तदृष्ट्वा विलयं यात उणो घाश्च पुरातनाः॥ अथान्नप्राशनं वृत्तेनैकेनाहोक्तेन षष्टेष्टमे मासि नुह
 रशतं पंचमे सप्तमे वा भीरोरु संतिमं सवमरि वसु रिक्ता सुजन्मर्द्धमेके। सहस्रं शास्त्रं च। अथ वसुदुचरभक्षि प्रमेजालिनी नोनांगे केन्द्रविकोणात्म
 तिषु विमलास्त्रिदुरिहोखिलो जे॥ जन्मतः षष्टे मासि अष्टमे वा मासे नुः नरस्य अरुः दिवा अशनं कं अन्नप्राशनं प्रोक्तं। भीरोः कन्यकायाः पंचमे सप्तमे वा मासे अशनं

प्रोक्तं। अत्र न व दाम हरिवसुरिक्ताः उ संति त्व जंति। मुनय इति विशेषः। न दा प्रतिपत्त्येकादशः अवमं दिन त्रयः। हरिर्द्वादशी वसुरष्टमी रिक्ता अतुष्टी नवमी चतुर्दशः एकेज
 नर्द्ध जन्म नक्षत्रं उ संति। कस्मिन् दृक् को शाहि। दृक् को दृक् को एः अंशो नवो शः अहो दिने एषा समाहारः दृक् को शाहाः सतो गृह स्पष्ट को शाहः सट्ट को शाहं स्मिन्। कथं
 भूते सट्ट को शाहि। अचो द्रे न विद्यते चो द्रे दृक् को शाहो यस्मिन् तद्विचो द्रस्तस्मिन्। कथं सट्ट को शाहि। व प्रस्पष्ट को ए नवो शाहानि विद्या अन्येषां प्रभय हा एं शु
 भय हा एं प्रभानी तर्थाः पुनः कस्मिन् अ व म् दु च र भ क्षि प्रभे व र्धे कै। पुनः कस्मिन् अ जालिमी नान्यो जे अ जो मे षः अलिष्टि श्रिकः मीनः प्रसिद्धः एभ्यो न्य लने
 मे ष वृश्चिक मी नान्य न प्राशने न प्रभानी तर्थाः॥ का सु सत्सु भ कें द्र त्रि को एं त्व म् ति बु वि म ला सु सत्सु। कें द्राणि प्रथम सप्तम चतुर्थ दशमानि न व पंचमे अं त्य द्वादशं म ति कें द्र
 रष्टमं पर व क्षि गं दं द तत्सु रु ष्योः अं गे ल जे दृष्टः अन्न प्राशने र्ण चं दे तर्थाः इंदुः श्रं दः अखिलः र्णः एता सु विम ला सु पा प ग ह र हि ता सु सती शु अ न्य ल न व लं र्व
 वत्। अत्र नारदः। यष्टे मा स्पष्ट मे वा पि पुं सं स्त्री एं तु पंच मे। सप्त मे मा सि वा कार्य न वान्न प्राशने शिशोः। रिक्तं दिन त्रयं नं दं द्वादशी म ष्ठी मं मां। त्यक्ता न्य ति थ यः श्रे ष्ठा प्रा
 शने प्रभवा सराः इति। दृक् नारदः॥ पट्ट वं धन वौ लान्न प्राशने चो पनायने। प्रभवं जन्म नक्षत्रं प्रभवं लय कर्मणीति। जीव सौ म्य क्षिता नो तु द्रे द्वा ए दिव सां शकाः। वालान्न
 प्राशने शस्ताने व की क्य स जा मिति। अर्ण चो गो ष्वौ कुं भ तु ला क न्या सिंहः कर्कि म् गो यमः। एता श्र रा शयः शस्तान मे ष मी न वृश्चि का इति। नारदः। चर स्थिर म् दु क्षि
 प्र न क्षत्रे षु नै धन इति। श्री पतिः। र वौ ल जे कु ष्ठी त्या दि। अथ ये पु सं स्कारे षु गुरु रु ष्ठा ता भावः ये षु दो षः। बाल त्व वृ द्ध त्व प्र मा णं शा खे श स्प मो ठ ये किं न कार्य मिति
 चतु ष्यं वृत्ते नै के ना हं ग मी द्य न्ना शनां ते षु न गुरु सित मौ द्यं त्व जे काल रो धा द्यं वा र्धं च या म्या य न म पि म ल मा सा दि सिं है ए गे ज्यं। एतच्चो ला दि षू प्रो द य गुरु सित
 यो बाल्य वार्ध न ग ह रे षो शा खे श स्प मो ठ व्र त म पि नि ग मा रं म मा र्यो न कु र्यात्॥ ७॥ ग मी द्य न्ना शनां ते षु ग मी धा ना दि अन्न प्राशनां ते षु कर्म सु गुरु सित मौ द्यं गुरु रु ष्ठा
 क्र मो द्य त्वं प्र स्प त्वं न स जेत्। क स्मा द्रे तोः काल नि रो धात्। यतः शा स्त्रे ग मी धा ना दी नां अन्न प्राशनां ता नां कर्म णां काल रो धः कृतो स्ति। क स्मा द्रे तोः काल रो धतः। बाल्य वा
 र्धं च न त्व जेत्। तयोः गुरु रु ष्ठा योः बाल्यं वार्धं बालं वृ द्ध त्वे न त्व जेत् इत्यर्थः। या म्या य न म पि द क्षि णा य न म पि न त्व जेत्। म ल मा सा दि न्य अ धि मा सा दि न त्व जे
 त्। आदि शब्दे न त्रय मा सो गृ ह्यते। सिं है ए गे ज्यं सिं ह प्र सिद्धः ए लो म करः तौ प्रति गत ई ज्य न त्व जेत्। काल रो धा दि त्वे तत्प दं बु ध्वा व गं त ब्यं। न दृ ष्या। प्र स्तु ति स म य ए व जी

३२

तर्कमविहितं। तन्नातिकालरोधात्। किमप्यस्तादिकं न चिंतयेत्। अन्नप्राशनं मासे वष्टेष्टमेवेति मासद्वये विहितं। तत्रयस्मिन्मासे मौढ्यादिकं न स्यात्तत्र कर्तव्यं॥
 कालस्य सावकाशयोरपि कोसकोस्मिन्मासयोर्दिष्टसिद्धस्य गुर्वदिनिरोधः। येन स्यात्सोप्यन्नचिंतनीयः। एवंगर्भाधानादिकेषु अन्नप्राशनांतेषु चिचारणीयं॥
 अन्नन्यगतिकं कुर्यान्नित्यं नैमित्तिकं तथेति स्मरणात्। संस्कारक्रमः कात्यायनगृह्यकारिकायामुक्तः। गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं ततः। जातकर्मभिधानं च निष्क्र-
 मप्राशनं क्रमात्। चूडोपनयने वेदव्रतानां च चतुष्टयं जोदानं मेखला मोक्षो विवाहः षोडशक्रिया इति। अनेन क्रमेण गर्भाद्यान्प्राशनांतेषु गुरु सितमोढां बुध्यावलोकयेदित्य-
 र्थः। तथा च दृश्यते। मासे तु युक्तकार्येषु मूढत्वे गुरुश्रमयोः न दोषकृत्तयामासलक्षणो बलवानितीति। यमो विगर्भे वा दुर्विकेभ्यस्तेऽप्येककर्मणि मासिके। सपिंडीक-
 रणे नित्येनाधिमासं विवर्जयेदिति। भृगुः। सीमंतजातकादीनि प्राशनां ता निचक्रमात्। कर्तव्यानि न दोषोक्तिपंचाननगते गुराविति। कात्यायनस्मृतौ। गर्भाधानादि-
 का अन्नप्राशनांतामलिङ्गुवे। आकर्णवेधोर्त्तवानाना इत्याह भास्करः। इत्यादि अस्तादिकं चूडादिषु कर्मसु उच्चैः सजेत्। अथ बालत्वं दृढत्वप्रमाणमाह। अथ गुरु सितयो-
 रिति। गुरु सितयोः गुरुश्रमयोः बाल्यवार्द्धबालत्ववृद्धत्वेन गृहे सप्ताहं सप्ताहं बाल्यं सप्ताहं वार्द्धमित्यर्थः। बालत्वं दृढत्वं बहुविधमस्ति तत्र मध्यमपक्षमंगीकृतः।
 अथ शाखेशस्यास्तेवर्जमाह। शाखेशस्य मोढयमिति। शाखेशो वेदपतिर्वक्ष्यमाणः न स्यमोढे अस्ते व्रतं मौजीवं धनं निगमारं भवेदारं भमपि आर्यः। अष्टेन कुर्यात्। व्रतं वि-
 द्यां गत्वा द्वर्ज्यं तस्यास्ते व्रतादिकृते सति वदौ मूर्खत्वं स्यात्। ननु वेदारं भेदमूर्खत्वं घटते वेदपतिव्यादृते मूर्खत्वं किं उच्यते। व्रतबंधस्तु वेदध्यायनार्थं क्रियते। तस्मात्तत्रापि
 मूर्खत्वं घटते। तथा च याज्ञवल्क्यः। उपनीय गुरुः। शिष्यं महत्वा हति र्वर्कं वेदमध्यापयेदेनं शोचाचारं श्रद्धित्वैत। प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशाक्षानि पंचना। ग्रहा-
 णंतिकमिते के के शांतश्चैव षोडशे। यज्ञानां तपसां चैव व्रतानां चैव कर्मणं। वेद एव द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः। इति। तथा च कात्यायनगृह्यसर्ववेदः समाप्य-
 तपसा स्ताया द्रव्यचर्यं च त्वारिंशकं। द्वादशकेषु के गुरु एतुसात इति। अथ को लनिर्णयं दृष्टव्ये नह। चौलमाद्यादि पंचस्वमधुषु गदि तं द्वित्रिपंचादिकेषु स्वाचारावा-
 सगर्भायदि भवति जनन्यत्र नो कार्यमेतत्। साकं यत्रोपनीत्या क्रियत इह तदायं निरोधो न हि स्यात्। जह्यादं वार्त्तवेदो व्रतमुपनयनं चातिशब्दे श्रमार्थी। कार्यं बर्णे रनारर्कि-
 शनिषु निखिलैर्यत्र ये श्रक्तसो मेढांते द्यादित्यशकं दुभिरिनह रितं त्रिभिश्चौलकर्म। द्यूनेर्कार्कि श्रक्ता गतिक विनिखिला मृत्युगामृत्युदांसु र्यजांसंतो त्य इष्टा

हृ

स्त्यजगुरुशशितोशत्रिसंघेवरिक्ता। चौलं चूडाकरणं माघादिपंचसुमासेसुग्रमधुषुचैत्ररहितेषुगदितंउक्तं। तथाचौलं नारदेन। मघादिपंचकेचौलं हित्वाहीणवि
धुंमधुरिति। द्वित्रिपंचाष्टकेषुद्वितीयत्रितीयपंचमवर्षेषुस्वाचाराष्टास्वकुलाचारतोवा॥ उक्तंचकात्यायनगृह्ये। संवत्सरिकस्यूडाकरणं तृतीयेवाप्रतिरुतेकोउसंवर्षस्य
केशांतोयथासंगलं वासर्वेषामिति। संवत्सरिकस्यातिक्रांतवर्षस्येतिहरिहरनिष्प्रेषारिख्यातं। तथाचषड्गुरुशेषः। आद्येष्टेकुर्वतेकेचि॥ त्वंचमेमेतृतीयके। उपनीत्यास
हैवेतिविकल्पाः कुलधर्मतश्च। सगर्भायदिभवतिजनन्यत्रनोकार्यमेतत्। अत्रउक्तेषुवर्षेषुद्वित्रिपंचाष्टकेषुजननीकुमारस्यमातासगर्भायदिभवति। तदाएतच्चौ
लंनोकार्यं पंचाष्टादूर्द्धगर्भवत्यां सत्यामपि कार्यमित्यर्थः। सिद्धं। अत्रनारदः। सनोर्मातरिगर्भिणां चूडाकर्मनकारयेत्। पंचाष्टात्मागथो॥ वंतुगर्भिणा मपि कारयेत्। इ
ति। उपनयनेन सह क्रियते तदा दहास्मिन्नौले अयमुक्तो निरोधोऽत्रमातृगर्भलक्षणो न ह्येव स्यात्। तदुक्तं तेनैव। सहोपनीत्या कुर्याच्चैतदादोषो न विद्यत इति। अंवात्तवे
निषिद्धमाह। जह्यादंवात्तं वेदो व्रतमुपयमनंचाविश्वेष्टमार्थी। अंवात्तं वेमातरजसि। अदः अनंतरोक्तंचौलमित्यर्थः। व्रतं मौजी। उपयमनं विवाहः। आविश्वेष्टेः श्र
द्धिपर्यंतं श्रमार्थी एतत्रयं जह्यात्। तज्जेन्न कुर्यादित्यर्थः। तथाचमनुस्मृतौ। उवाहव्रतचूडासुमातायदिरजसस्ता। तदानमंगलं कार्यं श्वेष्टे कार्ये श्रमेऽप्युभिरिति। अन्य
मुहूर्त्तलाभेकारिका निबंधे श्रुतिकमुक्तं। अलाभे सुसुप्ते श्रज्जो दोषे तु संस्थिते। श्रियं संसृज्यत कुर्याच्च हत्याभयं करी। हैमां माषमितां पदां श्रीस्तुतविधिनाचरेत्।
प्रत्यंचपायसेहुसमभिविच्यश्रममाचरेत्। स्ततिकोदकयोः श्वेष्टौ गंधादौ मसर्वकं। प्राप्ते कर्मणि श्वेष्टासादितरस्मिन्नश्रध्यतीति। उदस्या को र्थः रजसस्ता। अथवर्त्त
विशेषेण वारविशेषं न दत्तं। लघवलं हतेनैकेनाह। कार्यं वर्त्ते दिनारर्क्षि शनिषु निखिलैर्यत्र ये शुक्लसोमेष्वात्येष्टादित्यशकेंदुभिरिनदरितस्त्रिप्रैलकमेति॥ व
र्त्तेः वासणादिभिश्चतुर्भिर्व्याक्रमेण द्वाणर्क्षि शनिषु चौलकर्म कार्यमित्यचयः। इनः सूर्यः। आशेभौमः। आर्क्षिः शनिः। तेषु ते एतदुक्तं भवति। विशेषणं विवारे च त्रियेण भौमवा
रे वैश्वेण शनिवारे श्रद्धाणा मपि शनिवारे। चौलं कर्त्तव्यमित्यर्थः। श्रद्धादशसंस्कारउक्ताः। वेदव्रतोपनयनमहानाग्निमहाव्रतं। विना द्वादशश्रद्धाणां संस्कारानाममंत्रत इति।
निखिलैश्चतुर्भिर्वर्त्तेः॥ अवशेषे च त्रयेऽशुक्लसोमेऽशुक्लपक्षगतसोमवारे कार्यं कृत्वा पक्षगतसोमवारे इति निर्दिष्टः। अत्र पापयुतस्यापि बुधस्य वारः प्रशस्तः। अत्रनारदः। अपर्वरिक्ता
तिथिषु शुक्लशुक्लसेज्जं दुवाहरे इति। रहस्यतिः। सोमवारः सिते पक्षे कृत्वा पक्षे तिगर्हितः। बुधवारः शुभः प्रोक्तः। पापग्रहयुते बुधे। पापग्रहाणां वारो विप्राणां शुभदारेवः। द्वात्रिंशत्तमास्तुतो

मु.माटी.

13

[illegible]

सः

मु. मा. टी.

१४

१५

ब्राह्मणस्य ॥ एकादश वर्षा द्वाविंशति वर्षपर्यंतं क्षत्रियस्य ॥ द्वादश वर्षाश्चतुर्विंशति वर्षपर्यंतं ॥ ५

विमधुस्तस्मिन् अग्निप्रियोमीनः। मीनेरवौ सति चैत्रे व्रतं कार्यमित्यर्थः। कुतः शब्दस्य द्वाष्टात्। वर्षस्य वृत्तात्। तदुक्तं संग्रहे। ऋद्धिर्न विद्यते यस्य वर्षे प्राहेष्टमे यदि चैत्रे मीन
 गते भानौ तस्योपनयनं शुभं। जन्म भादपदे सिंहे नीवे वा शुभं। मृगशिरा मीनगते रवौ। अश्वमेधे ग्रहाः सर्वे शुभं गोचरगाः। अपि। शांतमावाधमं
 नैवया सष्टः कालमृत्कवत्। इति अथ जौल कालमाह। स्वाष्टा दूर्द्धकमादिति। स्वाष्टा स्ववर्षा दूर्द्धकमात्। आदिगुणित शरदः। द्विगुणिता वासौ शरच्चद्विगुणित श
 रत्। वर्षं तं मर्षा दीरुत्प्रेतितया तस्याः अष्टकमेकमिच्छेत्तु क्तं भवति। स्वाष्टा दूर्द्धद्विगुणित स्ववर्षं पर्यंतं अष्टकमेकमिच्छेत्। तद्यथा। ब्राह्मणस्य अष्टमवर्षं मुख्ये त
 द्विगुणितं षोडश वर्षं अष्टमवर्षात् षोडश वर्षं पर्यंतं वैश्यस्य अष्टकमेकमउत्तरोत्तरं निश्चयं। अर्थादत उर्द्धं अनधिकारिणे भवति। उक्तं च संग्रहे। नृपा रुतिजनाश्च तं नाति का
 लसतः परे। पातितं स्यादग्रादेः। ब्राह्मणस्तोमो विशेषधनमिति। तथा च कात्यायनगृह्ये। आषोडश वर्षा द्वाष्टा स एव स्यात्। तः कालो भवत्याष्टाविंशतिराजन्म स्यात्। चतुर्विं
 शाद्वैश्यस्य स्यात्। उर्द्धं पतितसा वित्रीका भवति। नैना उपनये युर्नाध्यापये युर्नचैमिर्व्यवहारे युः कालाति क्रमे नियतवत्त्रिपुरं पतितसा विवि कोणामपत्ये संस्कारो
 नाध्यापनं च ते वा संस्कारे स्फुट्रात्पत्तो मेनेष्टा काममधीयीरमयन्ववहायी भवति। अथ स्वाष्टा। आगपि अथ यनोत्सक्यात्। उपनयन कालमाह। पंचा पशो पका
 एष्टतो वा पंचवाष्टमवमवर्षेभ्यः सकाशदेषां ब्रह्मक्षत्रविशं क्रमेण प्रवर्तन रुचितः वेदादि प्रवर्तन रुचात्। अतं शक्तमाहुर्मुनयः। उक्तं च संग्रहे। ब्रह्मचर्यसमसहस्रविद्यायुः श्रीर्यशः
 सुखं। विप्रादे रुपनी तस्य पंचाष्टं कर्कष्टतः फलमिति। अथात्र गुरुबला बलं दृते नाह। राशेरिति। राशेः षट् आद्यखस्थो ६। १। १० गुरु रिरु शुभदः सजया स्यात्तथा पिश्रो
 तैर्बुधो ४। ४। ८ मोनो यदि निजगृह गत्तं गगोत्रापि शस्तः। एवं कन्यर्क्षतः स्यादतितरगुणितो लब्धये वातिकालेऽनिष्टो पीह द्विजर्क्षेष्टमभवन्नगतः शोभ
 नः स्यात्त्रिरर्च्यः। राशेः जन्म राशेः सकाशात् षट् आद्यखस्थो गुरुः। इह स्मिन् व्रतबंधे शजया शुभदः स्यात्। अन्यथा न इत्यन्ययः। षट् षष्टं वयस्तृतीयं आ
 द्यं जन्म राशिः खंदशमं एवुतिष्टतीति तथा पिस्रज्योपि श्रोत्यो द्वादशः। अंबुस्य अतुर्थः अष्टमः नो शुभदः स्यात्। शयौ जं विप्र शुभः स्यादित्यर्थः। सय
 दिनिजगृहगः स्वगृहगतः धनुर्मीन इत्यर्थः। तुंगगे। वायदि भवति। तदा इह दुष्टस्यानेषु वर्तमानः शस्तः स्यात्। कन्यर्क्षतः कन्याराशेः सकाशात्। एवं
 उक्तवत् शुभाशुभः स्यात्। अतितरगुणितो वरस्य लब्धये अतिकाले वा अनिष्टोपि गुरुर्द्धदवाचतुर्थेष्टमः द्विरर्च्यः षट् आद्यखस्थस्य शस्त्रेयाह जो

१४

रामः

तद

क्तान्त्रमा एतौ द्विरर्च्यः। तेन द्विगुणार्चनेन शोभनः स्यात्। अत्र हस्तमिति। नवचापकुलीरस्यो जीवो व्युत्क्रमगोचरः। अतिशोभनतां दद्याद्विवाहोपनयादिषु। व्रते जन्मनि स्वास्थ्या जी।
 बोपीलोर्चनात् सकृत्। श्रमोत्तिका लेतुर्याश्च यस्याद्विगुणार्चनात्। उदाहृतत्वे। कथं च द्वि सुतं युतायै न वं मे श्रेष्ठे गुरुप्रान्तथा। रजो ह्यं त १२ सुखे ४ तिकाले हनु प्राप्ते द्विर्च्यः।
 श्रमः। रिष्टो बुवि धनाश्रये दिखगैः श्रेष्ठे पि विद्वेद्यसंक्षमं विद्वद्देहदोननिधने वेधस्त्रिर्च्यः श्रमः। इति। अथ गुरुकीमवेधमाह। द्विष्टाया गोक २। ५। ११। १९ संस्थो यदि श्र-
 मश्च १२ तु र्या ४९८ वज्रभ्रं गैर्नो विद्वे नि ॥ श्रेष्ठे पि वा मं श्रमश्च १२ खचरैर्वेधितो नो एमस्यः। द्विष्टाया गोक संस्थो गुरु रिह श्रमदः स्यात्। तदा तदा कदा यदि २२ तु र्या ४९८ व-
 ज्रभ्रं गैः १० खचरैर्नो विद्वः स्यात्। द्वौ द्वितीयं २ पुः पपं मं आय एका दशं। तुर्यं चतुर्थं अष्टमं वा हस्त तीयं अष्टमं दशमं एतत्संस्थैः खचरैर्यदि विद्वेन भवति तदा श्रमः।
 स्यात्। त २ ११ ७ २ ५ श्रेष्ठं श्रमः स्यात्। त्रिणि श्रेष्ठं २ तु र्या ४९८ वज्रभ्रं गैर्नो विद्वः सन्। द्विष्टाया संस्थैः खचरैर्वेधितः सन्। तर्च्यः। इहास्मिन् व्रतबंधे विवाहेना-
 श्रमः स्या १२ ४ ३ १० १० तः। नो एमस्यः वेधितो पिन श्रमः स्यादित्यर्थः। सौत्तिकालादौ त्रिगुणार्चनादेः श्रमः स्यात्। तथा च हस्तमिति। रजस्वलाय दौ कन्या गुरुश्रमं
 न धितयेत्। अथ मे पि प्रकृतं विवाहस्त्रिगुणार्चनात्। इति। अथोपनयने मासादीनाह। श्रमोत्तिकादिपंचसुमासेषु श्रमोत्तिका पक्षे २२ नः सूर्यः वर्द्धमाने दुबुध गुरुश्रमः काः एकां दिवसात् स्मिन् प्राग्दले ह्यो व्रतं सत्पत्कानध्याय रिक्ता तिथि मुनिमद-
 नां श्रमभागं प्रदोषं। श्रमोत्तिकादिपंचसुमासेषु श्रमोत्तिका पक्षे २२ नः सूर्यः वर्द्धमाने दुबुध गुरुश्रमः काः एकां दिवसात् स्मिन् प्राग्दले ह्यो व्रतं सत्पत्कानध्याय रिक्ता तिथि मुनिमद-
 व्रतं उपनयनं सत् श्रमं स्यात्। अनध्यायादी न्यत्का। अनध्यायाश्चाव-क्षमा एारिक्ता तिथयश्च ॥ तुर्यीनवमी चतुर्दशः
 मुनिः सप्तमी मदनस्तयो दशी चंद्रभागे कर्कटांशं पाषाणं दिकं प्रथमं मेव निवेधितं प्रदोषो न ध्याय प्रकरणे कथ्यते
 अथ मौजी नक्षत्रात्पाह ॥ यामा जेयद्विदै वेंद्रपितृभरहितैर्भैः श्रमो मौजी वंधो देवेशे वलाठे गुरुसितकु जसौ म्याः कमा
 दे दपाः सुः। सौ म्याः स्वाच्च स्वभा शो श्रुति पतिरपि चैकैः इको एस्थित श्रद्धं ली वेदार्थ वेत्ता गृह पशु धनवान्नमं दंत्य सेवी ॥
 यामं भरणी। आग्नेयं कृत्तिका। द्विदैवं विशाखा। इंद्रो ज्येष्ठा। पितृभं मघा एभिः पंचभिर्भैरहितै रखिलैर्भौजी वंधः श्रमः स्या-
 त्। उक्तं च ॥ मघा च भरणी ज्येष्ठा विशाखा चैव कृत्तिका नक्षत्रं पंचकं प्राज्ञैर्न ग्राह्यं व्रतबंधन इति। कश्मिन्सति। देवेशो देव

पु. मा. टी. पत्तौ से बुधे वला देस ति स्या ना दिवल स मदे स ति ते को वे देश इत्ये द्वा^{या} मा ह। गुरु सित कुज सौ म्याः क्रमा दे द पाः स्युः गुरुः रू ग्वे द स्य। शक्रो यजुर्वे द स्य। कुजो भौमः सा
 मवे द स्य। सौ म्यो बुधो यवे द स्य पति रित्यर्थः। अथ लग्न गो चर मा ह। सौ म्या इति। सौ म्याः सौ च्च सभां शे वर्त्तमानाः श्रुति पतिरपि वे द पतिरपि सौ च्च सभां शे वर्त्तमानः
 मं च श्रं श्रं मां शो स्व सभां शो स्व सभां शो स्व सभां शो च सौ च्च सभां शो तस्मिन् वर्त्तमानां श्रेष्ठ दिक् द्रवि कोण स्थिताः स्युस्तदा वर्णी ब्रह्मचारी वे दार्थ वेत्ता स्यात्।
 न के वलं वे दार्थ वेत्ता स्यात्। अपि तु गुरु पशु धन वा न्यात्। अत्र के द्रवि कोणे मं देश नौ स ति अथ से वी अथ ज से व कः स्यात्। सिके वलं वे दार्थ वेत्ता स्यात्। अपि तु गुरु पशु
 धन वा न्यात्। तस्मात् के द्रवि कोणेश निर्न भवितव्यः। उक्तं व सं ग्रहे। के द्र स्थितै रित्याद्यै र्त् पसे वी विट् क्रिया स्र वृत्ति श्रवे दाम्पा सी यज्वा कतुकर्त्ता हीन से व को भवति। लग्न
 मं गो च वृत्ता र्द्धे ना ह। चंद्र कूर विल ग्ने श शि सित तनु पाः षष्टो हे सितो ते सर्वे रं ध्रे व दु प्राः क्वच तनु ग्नः श्रेष्ठ उच्चै दु रे के। चंद्र कूर विल ग्ने स्य हं। श शि सित तनु पाः षष्टो
 हे सितः शक्रः शेषं युग्मं। सितो ते स्य हं। सर्वे रं ध्रे रं ध्र मष्ट मं स्य हं। एते प्रत्ये कं व दु प्राः व दु मा रका भवं ति। क्वच क्वचि द न्य लग्नो तनु गः लग्न गतः श्नो र विः श्रेष्ठः स्यात्। त
 दुक्तं मौ जी पट ले। श्रम दो वल वा ना नुर्लग्न गो दश मस्तथा। सर्व शाखा धिपो यस्मात्सर्वे षां व्रत बंधने। सर्व शाखा धिपो भानुः केचि दूचु र्म ह र्व यः। तस्मात् कृत्यं त रा भावे
 लग्न स्यो र्कः प्रश स्य त इति। उच्चै दु रे के। एके मुनयः उच्चै दुः उच्च स्य चंद्रो तनु गः श्रेष्ठ इति व दं ति। तद्वा क्यं। चंद्रो दयो मिश्र स्तः स्यात् क्षय रोगी सिते तरे। सिते पक्षे भवेद्य
 ज्वा स्व मे तुं गे वि शे ष त इति। अस्या र्थः। सिते तरे सिता दि तरः सिते तरः कृष्ण पक्ष इत्यर्थः। तस्मिन् चंद्रो दये उदये चंद्रं श्रं द्रो दयं तस्मिन् क्वचि दमाद्यं तस्य परत्वं। उदयो
 लग्नं लग्न स्य चंद्र इत्यर्थः। व्रती अभिशस्तः स्यात् क्षय रोगी स्यात्। अभिशस्तो नाम मिथ्या भिशस्तः मिथ्या भिशं शी अनेने दं पात कं कृत मिति लो के मिथ्या व दं ति। स अ
 भिशस्तः। एवं वि धः स्यादित्यर्थः। क्षय रोगी च स्यादिति कृष्ण पक्षे लग्न स्यं फल मुक्तं। सिते पक्षे भवेद्य ज्वा इत्यादि। अयं श्लोकः पुनः संस्कार इव भाति। यतः कृष्ण पक्षे
 व्रत बंधे लग्न स्य चंद्र फल मुक्तं तस्य दिवा असंभवात्। पुनः संस्कार इत्यनु कर्म लोप भयात्। रात्रावपि संस्कारो विहितो नान्य स्य। प्रथम व्रत बंधस्तु सर्वे र्जि धि कारै
 दि वैव विहितो क्वही ह्। न रात्रौ अतः का रणा दि दं वच नं पुनः संस्कार विषयं प्रति भाति। पुनः संस्कार निमित्तानि रा सभारो हण दी नि धर्म शास्त्र प्रसिद्धानि। ता दृशं वा
 क्यं अथांतरे दृश्यते। दृष्टं स्व गो र्क स्त्रि धना स्त कर्म ग श्रेष्ठ स्त्रि षष्टाः शनि राहु भौमाः। सर्वे चला मे द्वि वि कोण के द्र गाः श्रमाः सु सु व्रत बंध का ले इति। अत्र तृतीय स्य

षष्ठस्य सूर्यस्वरात्रिगतलगे संभवः। नारदेन तु लग्नस्थचंद्रो निर्दिष्ट एव। तदा कथमेवं स्याच्च संस्थोपि शीतं श्रद्धंति नोयदित्युक्तं। तं करोति शिंशं निष्ठं स्वसततं क्षयरेण
 मिति ग्रन्थे लग्नवलं सर्ववत्। अथ विद्यारंभं वृत्ताद्वेनाह। विद्यां मौज्युक्तकाले स्थिरचरहरिजशुत्तराव्रासहीने मौज्याऊर्द्धगणे शं गिरमपि विधिवत्सजयित्वा रभेता मौज्याऊर्द्ध
 र्द्धमौज्युक्तकाले विद्यामारभेत्। मौज्यर्थमुक्तः सचासौ कालश्च तस्मिन् विद्यावेदां श्रारभेत्। मौज्यात्वा कृत्वा नधिकारः सवितः। किं कृत्वा गणेशं गिरमपि सरस्वतीमपि वि
 धिवत् विधुक्तमार्गेण सजयित्वा। कथं भूते मौज्युक्तकाले स्थिरचरहरिजशुत्तराव्रासहीने स्थिरचरहरिजस्थिरचरं लग्नं तिसृणां मुत्तराणां समाहारस्तुत्तरं ब्राह्मणे हि
 णी एभिहीने रहिते मौज्यर्थमेतानि गृहीतानि। विद्यारंभेन ग्राह्याणीत्यर्थः। द्यंगे लग्ने तु विद्याभिः स्थिरे जातु चरे भ्रम इति श्रवणात्। अथ केशंत मौजी विमोचं च वृत्ताद्वेनाह
 केशंतं चैलवत्स्यान्तपमितशरदीत्याहुः। यत्र तोक्ते काले मौजी विमोचं गुरुवलमनयोर्न वलोक्तं सुधीभिः। केशंतं कर्मन्तपमितशरदि कोटशे बवे चैलवत्स्यदि
 त्याहुः। सर्वचैलोक्तमत्र ग्राह्यमित्यर्थः। व्रतोक्ते काले मौजी विमोचमाहुः सुगमांश्च नयोः केशंतं मौजी विमोचयोः गुरुवलं सुधीभिः नावलोक्य। सर्वत्र त्याज्यप्र
 करणोक्तं विलोक्य॥ अथ श्रद्धास्य मौज्यभावात् छुरिकावंधं वृत्ताद्वेनाह। श्रद्धाणं मौज्यभावात्तदुदिततिथिमेनस्तमो मे ज्यश्रु कैर्वा रे वारे लवे मासुपयमविहि
 ते छुरिकावंधमाहुः॥ श्रद्धाणं मौज्यभावात्तदुदिततिथिमे मौज्युक्ततिथिनक्षत्रे। नस्तमो मे ज्यश्रु कैः। उदितैर्भौमगुरुश्रु कैः। व्यारे वारे श्रारो भौमस्तद्विहितवा
 रे। लवेन वंशे यत्र कुत्रापि लग्ने भौमनवांशवर्जित इत्यर्थः। उपयमनविहिते मासि विवाहोक्तमासे छुरिकावंधनकटिप्रदेशे छुरिकावंधनमुनयः। तथा च संग्र
 हे। श्रद्धाणं राजपुत्राणां मौज्यभावे स्त्रवंधनं। मौजीवंधोक्ततिथ्यादौ कार्यं भौमदिनं विनेति। तथा च नारदः। छुरिकावंधनं वक्ष्ये नृपाणां शक्रग्रहात्। विवा
 होक्तेषु मासेषु श्रुक्तपक्षेप्यनस्तमो जीवेषु केषु च भूपुत्रे च प्रतारवलाचिते। मौजीवंधर्त्ततिथिषु कुजवर्जिते वासरे। तेषां नवांशके कर्तुरष्टमोदयवर्जिते श्रद्धे मे
 विधौ लग्नवडं त्यवि वर्जिते धनत्रिकोणं केन्द्रस्थेः श्रमस्त्राया रिंगैः परैः। छुरिकावंधनं कार्यमर्चयित्वा द्विजान्यितुम्। अर्चयेत् छुरिकां सम्यग्देवतानां च स
 निधौ। ततः सुलग्ने वधीयात्कदा लक्षणं संयुक्तं। तस्यास्तुलनां वक्ष्ये ध्वजाये धनवान् भवेत्। धूमाये मरणं सिंहे जयः श्वाये निरोगता। धनलाभो वृषे संतुं खी भवति
 गर्दभे। गजाये संतं प्रीतिर्ध्वजे वितविनाशनमिति॥ ॥ ॥ इति श्रुतमूर्धनं मातृदृष्टीकायां गर्भाधानादिसंस्कारप्रकरणम्॥ ॥ अथ विवाहप्रकरणं विव।

बुक्तावतघटितंगुणविचारं दददृत्तेरह। कस्मिन्नकरणे ~~वर्णवोधो वृत्तं विना सर्वाणि संधारवृत्तानि। अथ विवाहप्रकरणं।~~ शुद्धांगोत्रकुलादिभिर्गुणयुतां
 कांतां वरश्चोदहेत्। वर्णवेषभयोनिखेचरणः कूटं च नाडी क्रमात्। वर्णद्यावलिनी यथोत्तरमहीदू० र्द्धंगुलौ कंश्रभं वर्णविप्रमुखा सषादिहवरो वर्णोत्तमः
 स्यात्सुभः। अतः परं अत्र ग्रंथे सर्वाणि शार्दूलविक्रीडितानि। वरंगोत्रकुलादिनि। शुद्धां कांतां कन्या उद्धरेत् विवाहयेत्। चकारादरो यो वै विधोभावः। गोत्रश्रद्धिर्ग्रीष्मी
 तराज्ञातव्या। कुलमपि। सप्तमी पंचमी निर्णयमपि। एतत्तद्वयं ग्रंथांतराज्ञात्वा अन्यदत्रावलोकयेत्॥ अथ यथोत्तरवलिखं चटितक्रममाह। वर्ण इति। वर्णः। वशंपरं
 योनिः। खेचरपगणः। द्भकूटं ७ नाडी ८ क्रमाद्वर्णद्या यथोत्तरं वलिनः। सुः। अहीदू० र्द्धंगुलौ कंश्रभं॥ अष्टादशाधिकं गुलौ कंश्रभं यथोत्तरं स्यात्। तत्रादौ वर्णमाह।
 शेषात्तमीनात्सकाशात् ब्राह्मणदयो वर्णः पुनः पुनः गणनया ज्ञेयांति द्यथा। मीनो ब्राह्मणः। मेषः क्षत्रियः। वृको वैश्यः। मित्युनः शूद्रः पुनः कं कात् इत्यादि। इहा
 स्मिन्वर्णोत्तमः चरंश्रभः स्यात्। कन्यापेक्षया वर्णोत्तमः वरः श्रभः स्यात्। नान्यथेत्यर्थात्सिद्धं। अथ वशंवृत्ताद्वेनाह। नुर्भक्षा जलजा वशा विहरयो वश्वर्षिकौ पूर्ण
 रेरस्या लीनश्रभानुरजहरयो निष्ठा नुरन्यजनात्। नुः नरस्य जलजाः जलचराः भक्ष्याः तस्यैव विहरयः सर्वे वशाः विगतो हरिः सिंहो येभ्यस्ते तथा सिंहरहिताः
 सर्वे वशा इत्यर्थः। हरेः सिंहस्य वशः कौर्ष्ये वश्विकः विगतः कौर्ष्ये येभ्यस्ते विकौर्ष्यः सर्वे राशयः। सिंह वश्विकरहिताः सर्वे राशयो वशा इत्यर्थः। अस्यानंत
 रोक्तस्य हरेः अलिर्द्विश्रिको नश्रभः वेरीत्यर्थः। अन्यजनादन्यद्वश्रभक्ष्यादिकं ज्ञेयं। नुः मनुष्यराशेः अजहरयो नेष्टाः सुः। अजा जलजा हरिः सिंहः एतेनेष्टाः
 मेलनं न कर्तव्या इत्यर्थः। मनुष्यस्य गौर्वशा भवेति। अत्र परस्परं मित्रत्वं च दृश्यते। तस्मादनयोर्मेत्री स्यात्। इदं स्त्रेष्टजातीयवधूवरयो रश्रभं। स्त्रेष्टानां गौ।
 भक्ष्यमित्येवं लोकप्रचारतोपि विचारणीयमित्यर्थः। राशिस्वरूपं जातकशास्त्रावगंतव्यं। इह जातके। मत्स्यो च टीनमिथुनं सगदं सवीणं चापीनं। श्वज
 घनो मकरो मृगस्यः। तौ लीसमस्य दहना ज्वगाव कन्या शेषाः खना मसदृशाः कथितास्तु तज्ज्ञेः। इति। अथ भयोनी द्वावपि वृत्तेनैकेनाह। मेगणै कद्वतेमिथ
 स्त्रगशरः शेषं न ज्ञाप्तिभादप्येभा व्यहिभोगिनश्च वधुमुत्रैषा सुमुकुटं दुराः। गौकाली पशुमुन हिष्यथ्यपश्विद्वद्वैमृगौ श्वाकविधौ वभूकपि सिंह
 वा जिहरिजोतागाः क्रमाद्योनयः। मेगणै इति। मिथः परस्परं वधूवरयोर्भेदत्रेगणै। वधू न क्षत्रात् वरनक्षत्रं गणं। वरनक्षत्रादधू न क्षत्रं गणं।

उभे अविप्रकृतेन वभाजिते कार्ये शेषं वेत्तु। अथ गणराः त्रिसप्तपंचमवति। तद्य अस्तनशोभनं स्यात्। अथ योनिमाह। अश्विमादिति। अश्विमादश्विनी सकाशा
 त्मानां अश्विमादयो योनयो भवन्ति। इने ह स्त्रीभरणाः। अविर्मेघः कृत्तिकायाः। अहिः सर्पो रोहिण्याः। भोगी सर्क मृगस्याश्विमा न प्राप्तीयाः। इकमुक उदुंरं
 पुनर्त्तीति वृकमुक मर्जीरः पुनर्वसोर्मेघः प्रसिद्धः पुष्यस्याश्विमा पुनर्मा मर्जीरो अश्विमायाः। ह्यं दुरो द्वौ उदुंरं मघा सर्वा फाल्गुण्यः। गौरुत्तरा फाल्गुण्यः। काली
 महिषी हस्तस्य। पशुभुक् अश्विमायाः। महिषी स्वात्याः। पशुद्विष्टा घोविशयायाः। द्वौ मृगौ अनुराधा ज्येष्ठयोः। श्वामूलस्य। कपिर्वीनरः सर्वा बाढायाः।
 द्वौ बभ्रू उत्तरा बाढाभिजितोः। कपिर्वीनरः श्रवणस्य सिंहः केसरी धनिष्ठायाः। वाजी अश्वः शततारकायाः। हरिः सिंहः सर्वा भाद्रपदायाः। गौरुत्तरा भाद्रपदायाः।
 नागो हस्ती रेवत्याः। इति योनिमभिधा। अथ यो निवैरमाह॥ सिंहं मं महिषाश्वमोतु खनकं श्वे एतुकी शविगो ब्राध्रं वक्र फलीति भीरुवरयोः। अथ यो
 यो अथ जेतु। सिंहं मं सिंहं जे एवं महिषाश्वं। अतु खनकं मर्जीरो दुर्गं। श्वे एतु प्वान मृगं की शविगो वीनर मेघं। गो ब्राध्रं वभ्रु नकुल सर्वं॥ इति वैरं॥ भीरुवरयोः
 वभ्रुवरयोः। अथ योः। अथ योः। सेवकः ईशः स्वामी तयो अथ जे दर्जयेत्। अथ यो गहवैरा वैरं विवल्नुस्तावद्राशिनाथानाह। मेशं मेषु बुचर बुधु मगु शो गुक्रि
 यात्पूरवे मित्राणी अकु जे दवः शनिसितो शत्रु विधोर्न रिपुः। मित्रे सूर्य बुधौ कुजस्य विदरिः सूर्ये दुर्जी वाहिता तस्या की सुजितो हितो विधुररिः सूर्यः सितरा
 वरी। मित्राण्यर्क कु जे दवो य भगुज स्यारी रवी दूहितो मंदसौ चशनेः कु जे दुरवयो नेशः सितसौ हितो। सर्वा र्द्रि त क कोत्तरं न रि सुरे की त्यादि तीज्य
 निले दुश्रुत्य श्वि मित्र मत्पद सुरे दैत्यैर्न एं स्यान्मृतिः॥ १५॥ कियान्मेवात्सका शाज्ञानां राशीनां ईशः। मेषाः एते कमेणसुः। मं मंगलो मेषस्य॥ अथ यो
 वृषस्य। इत्यादिस्य हं। रवेः सूर्यस्य ईशः अकु जे दवो मित्राणि ईशो गुरुर्बुधो भौमः। इंदुश्चंद्रः। एते मित्राणि सुहृदः। शनिसितो शत्रु वै रिणो। अथ यो दैत्यैर्न उदा
 सीनः। विधोर्न रिपुः। विधोश्चंद्रस्य रिपुर्नक्षि सूर्य बुधौ मित्रे। अन्ये सर्वे उदासीनाः। कुजस्य भौमस्य वित्तबुधो रिः वैरी सूर्ये दुर्जी वाहिताः मित्राणि।
 अन्यौ समौ। स्य बुधस्य अर्क सुजितो रविश्चक्रौ हितो मित्रे विधुश्चंद्रो रिः वैरी अन्ये समाः। सूर्यः गुरोः सितसौ अक्र बुधोः अरी वै रिणो। अर्क कु जे दवः र
 विभौ मंचंद्रः मित्राणि अन्यः समः। भृगुभुक् भृगोः भवतीति भृगुभस्तस्य भृगोः अक्र स्य रवी दू सूर्य चंद्रौ शत्रु वै रिणो। मंदसौ शनि बुधो हितो मित्रे।

७

17

अन्यौ समौ शनेः कुजे दुरवयः वैरिणः सितज्ञौ मित्रे अन्यः समः **अथ गणमाह**। सर्वेति। सर्वस्ति सः आर्जवसिद्धा। अंतकं भरणी। कोरोहणी। उत्तरास्ति सः। एतन्नक्षत्रं
वकं नरिभवति न गणमित्यर्थः। अर्को हस्तः अंतरेवती। अदितिः पुनर्वसुः ईशः पुष्यः अनिलः स्वाती इंदुर्गः श्रुतिः श्रवणः अश्विनी प्रसिद्धा मैत्रमनुरधा एत
न्नक्षत्रं वकं सुरेदेवै भवति। देवगणमित्यर्थः। अन्यदु रितं नक्षत्रं वकं असुरे भवति। देवगणमित्यर्थः। दैत्यैर्नृणां मतिर्भवति। देवासुरयोः देवदैत्ययोः
कलिः स्यात्। नृमरयोर्नृदेवयोः मध्यः स्यात्। स्वयोर्मेलेसौ दृदं स्यात्। **अथ मकूरमाह**। नैस्वदिव्ययके इति। दिव्ययके दिर्द्वादशे नैस्व। निस्व स्वभावो नैस्वनिर्द्वन्द्वं स्यात्
षडष्टसु विपत्तमरणं स्यात्। नै पुत्रमर्थं। के पंचमनवमेवै पुत्रं अनपत्यत्वं स्यात्। शेष उर्वरितत्वे तीयेकादशे चतुर्थदशमे उभयसप्तमे एकर्द्धे विविधार्थः धन
उत्र पश्चादयः स्युः। कथं भूतेशे विभेकचरणे विगतं भैकचरणं नक्षत्रैकचरणं यस्मात्तत्तथा तस्मिन्नक्षत्रैकचरणे कूटेऽनिष्टफलं श्रूयते। एकराशौ श्रुभो बहे
एकभांशे मतिप्रद इति। एकर्द्धे स्वचत्वारो भेदाः एकराशिभिन्नर्द्धे। एकर्द्धे भिन्नराशिकं। एकराशि **नक्षत्रचरणं** एकराशि नक्षत्रचरणं चेति। च
त्वारो भेदास्तत्रैकराशि नक्षत्रचरणं निंदितं विभेकचरण इति। अथ श्रुभे कूटे यद्विन्नक्षत्रेण श्रेयं यत्र भिन्नां श्रिकं भं एतयोर्गणद्वये न दूरे नाडिखेदौ च न
हि। अत्र किमपि नावलोक्य भ्रममित्यर्थः। न दूरवत्स्यमाणं भिन्नां श्रौक्यमभिन्नमेव दृश्यमाणं भवति। एकर्द्धे भिन्नराशिकं अपरं एकराशि नक्षत्रभिन्नचर
णं त्वत्का त्रिषु भेदेषु गणदिकं नक्षत्रं तयेत्। तत्र गणादियौ स्पेस्यपि श्रुभं स्यादित्यर्थः। **उक्तं च दृष्टमिति**। एकराशौ दृष्टयधिष्ठे दृष्टयग्राशौ तथैकभे
गणनाडी न दूरत्वं ग्रहवैरं न चिंतयेत् इति। दंपत्यो रेकनक्षत्रे भिन्नपादेश्च भावहं। दं पत्यो रेकपादे तु वक्तुं ते मरणं भवमिति। अथ ग्राह्यवद्वाचकं द्विद्वि
शं चाह। वद्वाच्ये समं च षष्टसहितं चेष्टोभनं स्यात्समं भं द्विर्द्वादशकं द्वितीयसहितं श्रेष्ठं स्त्रिया युक्कुरिः। मूलैर्गार्कभपाश्रपजैकचरणदित्यर्थमे
राश्विभैर्यत्वे द्वीज्यमभाप्य मित्रवसुभत्वा श्रं वुहिर्बुध्रभेः॥ ७॥ **षड्वाच्येति**। समं दृष्टकं कन्याद्ये चेद्यदि षष्टसहितं स्यात्तदा शोभनं स्यात्। ग्राह्यं स्या
दित्यर्थः। तद्यथा। दृष्टः समं तस्मात्सकाशात् षष्टे तु लाधारण सहितं यदि भवति तदा तत्प्राह्यं स्यादित्यर्थः। तत्स्वामिनो मैत्रीभावात्। समं अष्टमेन रा
सहनग्राह्यं। एवमेव ग्राह्यं विलोकयेत्। अथ ग्राह्यद्विर्द्वादशमाह। द्विर्द्वादशकं समं द्वितीयसहितं च यदा भवति तदा श्रेष्ठं शोभनं स्यात्। विपरी

भिन्न

७

अमं प्रममफलप्रदं दं न दूरं खेरोदुमैत्रोः सत्योः अमं स्यात् । उदुमैत्री नक्षत्रमेत्रीयो निमैत्री तियावत् । अथ संकटे दुष्टकूटा दोदान माह ॥ द्वार्के ताम्रसुवर्णमिष्टरिपु
 के गोयुगमर्था क के रौप्यं कां स्प मये क नाडि युजि गो स्वर्णं दिदत्तो दहेत् । द्वार्के द्विर्दशेताम्रसुवर्णं दत्वा उदहेत् । अथ रिपुकेषु द्वार्के गोयुगमर्था मिष्टुनं । अर्था
 क के पंचमनवमे रौप्यं कां स्प दत्वा उदहेत् ॥ अथैकनाडां दान माह ॥ एकनाडि युजि गो स्वर्णं दिदत्तो दहेत् । एकनाडी योजे गो स्वर्णं नवस्त्राणि वहुनि दत्तो दहेत् ॥
 तया च राजमांते ॥ षड् द्वार्के गोमिष्टुनं प्रदद्यात् कां स्पं स रूपं नवपंचमेवां नाडां सुधेत् न सुवर्णं वस्त्रं द्विर्दशे ब्राह्मणतर्पणं चेति । उदाहृतत्वा तां ग्रंहे मधनय
 ये रजत युक्तां स्पं शरं के र वंगो दद्याच्च षड् द्वार्के द्विजमुक्तिं स्वर्णं च नाडी युताविति ॥ अथ गुणविचारं विमिर्हं तैराह ॥ तत्रादौ वर्णं एमाह ॥ सर्वे लोकेषु वरोत्तमं विचारम्
 मेथवशमद्वेष्टं द्वयं मित्रयोः खं वैराशन के धरा रिवश के धो सङ्गयोरग्नयः मिश्रतत्सकलं त्वया तिसुहृदोर्वेदास्त्रयो मित्रयो रेकः स्याद्विषतोः स्वभाबगु
 णयोर्द्वैखं महावैरिणोः । एकेशो मय मित्रयोः शरमिता अर्द्धं समा रंतिके चत्वारः सप्त मित्रके रिपुहिते भू मित्र्युदो मेत्रयः । नादेवो मनुजा बधूरि हुरसास्त
 द्वै परित्ये शराः । षट् सप्तो स्रय स रुषः सुरवधूरत्रैक कोत्स्रखे ॥ ११ ॥ दुःकूटे यदियो निमैत्र सवला दूरं तदां मो धयो नेचेत् त्वं त्वनयो र्यदक मिह भू मां द्यौ क्य के खं
 गुणः । स कूटे वरदूर के यदि भवैरं षड् गुणभिन्न राशे कर्त्तव्य शराः परत्र मुनयो चो नाडि भेदे गजाः ॥ १२ ॥ भूरिति । वलै क्य वरोत्तमे भू रे को गुणे ज्ञेयः । व
 र्णयो रैकं यस्मिन् दृष्टि तंतं द्रवै क्यं वरः उक्तमेयस्मिन् तद्वरोत्तमं । वलै क्यं च वरोत्तमं च उभयत्रापि एकै को गुण इत्यर्थः । अर्थात् त्वहीने वरे गुणभावः
 उक्तं ज्योतिर्विबंधो ॥ एको गुणः स दृग् वलै तया वलै तमे नरे । हीने वरे गुणः शून्यं के प्याहुः स दृशे दलमिति ॥ अथ वशगुणविचारमाह । वशमद्वेष्टं
 एकस्पादं गुणः वशमद्वेष्टं यथा मनुष्याणां जलजा वशाः मत्स्यं च । तत अर्द्धं गुणो ग्राह्यः । एतत्तु द्विजादौ ज्ञेयं । द्विजादयस्तु कदाचिच्छाद्रे पाठी न जाति
 मत्तकाः भवंति । न सर्वे वां तस्माद्वधूरजातिं विचार्य योजनीयं । हीनजातो शून्यं यतः खं वैराशन के इत्यस्मिन्नेव श्लोके उक्तत्वात् । एवमेव सिंहस्य
 सर्वे वश्याः मत्सा प्रभवंति ॥ तत्र मनुष्याः वैरी मत्स्यं वृश्चिकस्तु वैरी । अन्ये वशमद्वेष्टं मिथ मित्रयोः परस्परसुहृदोर्द्वयं गुणद्वयं ज्ञेयं अत्र विचा
 रतः तत्र स्वभाजौ मित्रत्वं प्रकटं । मनुष्याणां मेषवृषाश्च मृगैः सह मित्रत्वं । तत्र हीनजातीयानां पशवो वशमद्वेष्टं तत्रार्द्धं गुणः । अन्यत्र द्वयं । अथि व

विचारम्

१८

रामः

शके धरा एको गुणः। अरिवशकं यथा। मनुष्याणां वृश्चिकः सिंह वृश्चिकयोर्निसवैरं। वृश्चिकदष्टः सिंह मर एं प्राप्नोतीति लोके प्रसिद्धं। तस्मादत्र गुणभावः।
 प्रथमं वक्ष्य लक्षणं प्रकृत्य जनादितुक्तं। तस्मात्सु बुद्धिभिर्विचार्य वक्तव्यं। ममात्रवशविर्चरेषु द्विरेवं स्फुरिता। अत्र यदुक्तं तदुभयैः शोधनीयं। ननु वक्ष्य लक्षणं
 कौष्ठीन वक्ष्याहरे रिते वोक्तं त्वया कथमुक्तं मनुष्या वैरी वक्ष्यमिति। सत्त्वं तत्त्वोक्तं लक्षणं सर्वसामान्यं। अत्र तद्वोक्तं ग्रंथ कर्तान्यजनादिति। सिंहः
 सुनरगजादिप्रतापामर एषु तुक्तुः। अनेषां मारणे उदासीनः असदृशत्वात्। उक्तं च वैरभक्षे गुणभावोदयोः सत्त्वगुणद्वयं। वक्ष्यवैरे गुणैको वक्ष्य
 भक्षे गुणद्वयमिति॥ अथ तारा गुणविचारमाह॥ सद्भयोः उभयतः सत्तारयोः सतोः अग्नयस्त्रयौ गुणा इत्यर्थः। एतदुक्तं भवति। भेग एषां कहे ते स्तनेन
 प्रकारेण उभयोः। रपियदिसत्तारे भवतस्तदा त्रयौ गुणा इत्यर्थः। मिश्रे तच्छकलमिति एकतः श्रमता एकोऽश्रमता एव विमिश्रे सति तच्छकलं ते
 षां त्रयाणां शकलं तच्छकलं साद्वैको गुण इत्यर्थः। अन्यथा गुणभावः सिद्धः। उक्तं च। एकतो लभ्यते ताराश्रमा चैवाश्रमान्यतः। तदा साद्वैको गुणैको ता
 राश्रमो मियस्त्रयः। उभयोर्न श्रमातारा तदा ज्ञानं समादिशेत्। इति॥ अथ योनिगुणविचारमाह॥ अतिसुखदेवेदां श्रत्वारो गुणः मित्रयोस्त्रयः। द्विष
 तोर्वैरिणोरेकः। स्वभावगुणयोर्द्वौ। महद्वैरिणोः स्वस्त्वंगुणः स्यात्। एवं पंचमर्कैरेण योनिगुणः। अस्वविवेकः। अष्टाविंशतिनक्षत्राणां अष्टादयः।
 सर्वाश्चतुर्दश योनयः। तत्र सिंहं। महिषाश्वमित्यादियदुक्तं तन्महद्वैरं। तत्रापि महद्वैरे महिषाश्वं वानरमेषकं एतद्वयं उदासीनस्वभावगुणं द्याताभा
 वात्। अथैक योनिषु अतिमित्रत्वं ज्ञेयं। एक योनिषु पिणतयोः श्वानमार्जारयोः व्याघ्रसिंहयोरेक योनिस्तेपिनमित्रत्वं। परस्परं कलहकारणात्। एतद्युग्म
 पंचकं स्वभावगुणं। एतद्युग्मपंचकं उत्तमहद्वैरस्यं। महिषाश्वं वानरमेषकं। एतद्युग्मसप्तकं स्वभावगुणं॥ व्याघ्रस्तु सर्वोदुगनुकूले उदासीनः। तथा तौ
 व्याघ्रसिंहौ अन्येषां वैरिणौ। सर्वमार्जारयोर्वैरं। श्वमेषयोर्मैत्रं। गोमहिष्योर्मैत्रं। उंदुरसर्पयोर्वैरं। एवं शत्रुमित्रोदासीनादिकं विचार्य उक्तवत्तु गुणः ज्ञा
 तव्याः। उदासीनो स्वभावाद्गुणग्रहणं। उदासीनानां गुणायद्यपि नोक्तास्तथापि स्वभावगुणो महिषाश्वमेषवानरश्च ज्ञेयः। तस्मादेतदुदासीने गु
 णग्रहणं कर्तव्यमित्यथ ज्ञायते। उक्तं च। मणवैरे च स्वभाववैयथा क्रमं। मैत्रे चैवाति मैत्रे च खे० दु० द्विरत्रिचतु० गुणा इति। अथ खेचरगुणविचार

माह॥ एकेशेति॥ एकः ईशो यस्मिन् तदेकेश उभये मित्रे यस्मिन् तदुभय मित्रं एकेशं च उभय मित्रं च एकेशो भय मित्रे तयोः प्रारमिताः पंचगुणा ग्राह्याः॥ ३
 १५ भयत्रापि पंचग्राह्या इत्यर्थः॥ अर्द्धं समा रातिको सम उदासीनः अरातिः शत्रुः॥ एवं यस्मिन्ने लने तत्समा रातिको॥ तत्र अर्द्धं एकस्यार्द्धगुणः॥ एवं सममि
 १५ त्रके च त्वारोगुणः स्युः रिपुहिते अरि सुहृदित्वे को भूरेकः॥ युदा सेत्रयः॥ द्यौ उदासीनो यस्मिन् तत्र त्रयोगुणप्राप्ताः॥ अनुक्ते गुणभावः उक्तं च तत्रैका
 धिप मित्रत्वे उभयोरुगुणपंचकं॥ चत्वारः सममित्रत्वे द्वयोः साम्ये त्रयोगुणः॥ मित्रवैरे गुणद्वैकः समवैरे गुणद्विकं॥ परस्परं खेदवैरे गुणान्यं विनिश्चिद्वि
 ति॥ अथ गणगुण विचारमाह॥ नादेव इति॥ यत्र नावरो देवगणः वधूर्मनुजामनुष्यगण भवति॥ इहरसाः षट्गुणाः ग्राह्याः॥ तद्वै परीत्ये तयोर्वै प
 रीत्यं तस्मिन् शरमिताः पंचगुणाः ग्राह्याः॥ एतदुक्तं भवति॥ यत्र वरो मनुष्यगणः वधूर्देवगणः अत्र पंचगुणा ग्राह्या इत्यर्थः॥ गणसाम्येषु दुःखाः ग्रा
 ह्याः॥ यत्राऽस्वपः पुरुषा इत्येता गणपुरुषः सुरवधूर्देवगणस्त्री भवति॥ अत्रैकः एको गुणो ग्राह्यः॥ अन्यत्र उक्ता न्यत्र खंश्रन्यं गुणो ग्राह्यः॥ अथ भूकूटगुण
 विचारमाह॥ दुःकूटेति॥ दुःकूटे द्विर्द्विदशादौ सति यदि यो निमैत्रं अवला दूरं स्यात् तदा खंश्रन्यं गुणः॥ अनयोर्धे निमैत्रस्त्री दूरयोर्मध्ये यत्र एकं स्यात् इ
 ह भूरेको गुणः॥ भांश्चैक केन च त्रैक चरणे खंश्रन्यो गुणो ग्राह्यः॥ अथ स कूटे सति यदि वरदूरं भवैर्यो निवैरं च स्यात् तदा षड्गुणा ग्राह्याः॥ यत्र
 मिन्न राशे एकैर्भवतः॥ मिन्न राशिश्च एकैर्च मिन्न राशे एकैर्द्वै॥ अत्र शराः पंचगुणा ग्राह्याः॥ परत्र उर्वरिते मुनयः सप्तगुणाः॥ अथ नाडीगुण विचा
 रमाह॥ नाडिभेदे गजाः अष्टौ गुणा ग्राह्या इत्यर्थः॥ अनुक्ते गुणभावः॥ इति घटितं॥ अथ कन्यायाः विवाहकालमाह॥ स्त्रीणामष्टमवर्ष तस्त्रिषु नृणां
 तीर्णव्रतानामयुमेष्वष्टेषु तुराधमाघयुगयोर्मर्गे विवाहः शुभः॥ ज्येष्ठं हर्षजयोस्त्यजे द्विमरुचिज्ञे ज्यो न खेटा न्वितं यन्मासादिजनुर्भवं प्रथमके गमे स
 जेन्नानुजे॥ १२॥ स्त्रीणां अष्टमवर्षतः सकाशात् त्रिषु वर्षेषु विवाहः शुभः स्यात्॥ अष्टमे नवमे दशमे षु वर्षेषु विवाहः शुभः स्यात्॥ तथा च संवर्तः॥ अष्ट तामः
 वर्षा भवेत्तौरी नववर्षा च रोहिणी॥ दशवर्षा भवेत्कन्या दशवर्षा लील्लता॥ गोरी दानान्नाग लोकं वैकुंठं रोहिणी ददत्॥ कन्या दाना दुःखलोकं रौर
 वं तुरज स्वलेति॥ दशवर्षा तिपर्क्यायः॥ तथा च कारिकायां॥ षडष्टमध्ये नो दद्याः कन्या वर्षद्वये ततः॥ सोमो भुंक्ते ततस्तद्वं जं धर्वं श्रुत धानलः॥ अथ

वाक्यस्य प्रमाणार्थे श्रुतिः। सोमः प्रथमो विविद इत्याद्युपक्रम्य सोमो दद ऊं धर्वा यगं धर्वो दद जनय इत्येतः। अस्य विरोधो ब्रह्मपुराणे दृश्यते। गोता-
 मीमाह तस्यैवानुत्तरीयं संवर्णने विहितं मानुसं वादे। विष्टिरुवाचा चतुर्थी दत्तरा दूर्ध्वा वन्न दशमात्ययः। तावद्विवाहः कन्यायाः पित्रा कार्यः प्रयत्नत इति।
 एवं विरोधे सति पुराणस्मृतिर्विराजते श्रुतिर्वरेति न्यायेन पुराणवाक्ये प्रादिविषयं। श्रोतस्मार्ते ब्राह्मणादिविषयमित्यविरोधः। सप्तमवर्षे स्त्री-
 णां नारदादिभिर्निर्दिष्टं। तस्माच्छास्त्रतत्त्ववेदिनां प्राचार्येण सर्ववर्णनाम विरुद्धमेवोक्तं॥ स्त्रीणामष्टमवर्षतस्त्रिचिदिति कथितं वाक्यादूर्ध्वं कदाचि-
 द्दरलाभनिमित्तादौ सप्तमवर्षेषु द्वादशचतुर्दशषोडशेषु विवाहे ज्ञेयं तरे उक्तः। कालनिर्णयदीपिका विवरणे स्वयंवरार्थं कालद्वयमुक्तं। जीवत्पि-
 त्रादिकायाः अदात्तदशवर्षकन्यायाः प्राप्ते कृतौ वर्षे दद्यान्त रं स्वयंवरकालः। अदात्तकायामपि कृतौ वर्षे त्रयानंतरं स्वयंवरकालः। अदात्तकाया-
 इत्यनेन सर्ववर्णसाधारणे। कन्याप्रदातारः कालनिर्णयदीपिकाया मुक्ताः। पितापितामहो भ्राता माता बंधुर्वदानहि। कृतौ वर्षे त्रयादूर्ध्वं कन्या कु-
 र्यात्स्वयंवरमिति। वैधायनोप्याह॥ वर्षा त्रीण्यनुमती कंक्षेत पितृशासनं। ततश्चतुर्थवर्षे तु विंदेत सदृशं प्रतिमिति। अथ पुंसो विवाहकालमाह॥
 नृणां तीर्णव्रतानां कृतव्रतविसर्गानां अयुज्येष्टेषु विषमवर्षेषु विवाहकालः शुभः स्यात्। ऋतुविशेषे तु उक्तवर्षे कर्तव्य इत्याह॥ राधमा-
 घयुगयोः। राधो वैशाखः। माघः प्रसिद्धः। अनयोर्दुर्गले राधयुगं माघयुगं मायवैशाखज्येष्ठौ माघफाल्गुणवित्यर्थः। मार्गमार्गशीर्षे विवाहः शुभः
 स्यात्। एते पंचमासाः बहुसंमताः। एतज्येष्ठमासं सर्वजयो प्रथमजातयोर्द्वयोस्त्यजेत्। अर्थादेकतरे ज्येष्ठे सति न त्यजेत्। तथा च नारदः। न ज्येष्ठे
 ज्येष्ठयोः कार्यं नृनार्योः पाणिपीडनं। तयोरेकतरे ज्येष्ठे मासे पिकारयेत् इति। दोषांतरमाह। हिमरुचं चंद्रमसं हे ज्यो न खेदा न्वितं बुधगुरुहि-
 तान्यग्रहयुक्तं पापग्रहशुक्राणामन्यतमयुक्तं त्यजेत्। अनिष्टफलश्रवणात्॥ उक्तं च विवाहं दंडावने अशुभशुक्रसखः सखनत्यस्तनिति।
 सर्वशुभकर्मसाधारण्ये दोषः॥ अथ त्वाज्यप्रकरणे मासाद्यं जनिसंभवमिति यदुक्तं तस्य विशेषनिर्णयमाह॥ यन्मासादिजनुर्भवि-
 यमके गर्भे त्यजेत्तनुजे। स्पष्टार्थी॥ अत्र नारदः। न जन्म मासे जन्मत्वेन जन्मदिवसे पित्रा प्रादागर्भमुत स्याद्यदुहितुर्वाकरग्रहः। अथ वि-

पु. मा. टी. वाहनद्वान्नसवेधानाह॥ मूलं त्वा केति॥ मूलं प्रसिद्धं ग्रंथं रेवती॥ अर्को हस्तः॥ मघा प्रसिद्धा॥ स्थिरोत्र स्थिराणि॥ रोहिणी उत्तरात्रयं॥ इंदुर्मंगान्निलः
 स्वाती॥ एभिः सहितं मैत्रमनुराधाविवाहे शुभं शुभफलमिति॥ अथैतेषु निंद्यमाह॥ पापसक्तं पापग्रहमुक्तं॥ अत्रिंदुमुक्तं चंद्रा मुक्तं नशुभं॥ एतदुक्तं
 भवति॥ पापग्रहसक्तं नक्षत्रचंद्रभोगरहितं नशुभं स्यात्॥ उक्तं संहिताप्रदीपके॥ राहुमुक्तं त्रिभिर्भोगैः शुद्धं षड्विंशोपमं चतुर्भिः शानिमुक्तं च द्वा
 म्भामि सितो सितं॥ खलु युतं पापग्रहयुतं॥ अथ वेधोत्र लिख्यते॥ मृगोत्तराषाढयोः भरणी नुराधयोः॥ द्विकं भयोः कस्य मेकमेवेचते कमेचद्विक
 मेरोहिण्यभिजितोः मघाश्रवणयोः मिथः परस्परं ग्रंथार्थमोरेवत्युत्तरफाल्गुन्योः पुनः पुनर्वसुः अश्रुपाराक्षसः॥ मूलमित्यर्थः॥ मूलपुन
 र्वसुः वरुणमस्वात्योः उभाहस्तयोः मिथः परस्परं वेधः स्यात्॥ इत्युत्तरफाल्गुनेन संबंधः॥ अथ कर्मविशेषेण वेधनिर्णयमाह॥ वेधोयं करपीडन इ
 ति॥ १५॥ एतस्माद्वाख्या॥ अयं उक्तो वेधः करपीडने विवाहे सर्वैर्भुविभिर्निगदितः॥ अन्यत्र अन्येषु न विवाहः अन्यस्मिन् कर्मणि सप्तशलाकके
 निगदितः॥ किं भूते सप्तशलाकके शिवदिशः ईशान्याः सकाशात् कार्शनिवाद्यैर्युते कृशानुदेवतायस्येति कार्शनिवं कृत्तिकास
 काशादाद्यं ये वांता नितैर्युते ईशादिप्रदक्षिणं कृत्तिकादिनक्षत्रैर्युत इत्यर्थः॥ विवाहादृते सर्वकर्मसु सप्तशलाकाचक्रे वेधो विलोकनीय इति॥ त
 थाचल्लेः॥ चक्रे सप्तशलाकाख्ये भवेधः सर्वकर्मसु॥ त्याज्य एव विवाहे च तथैव पंचरेखज इति॥ अथ पादवेधमाह॥ ग्रंथादिमयोः ४१-१ इति
 तीययोः २३ पादयोर्मिथो वेधः स्यात्॥ अस्य निर्णयमाह॥ सत्त्वर्गैर्वेधे चरणपादं त्यजेत्॥ उक्तं च मांडवेन॥ धिष्यं सोम्यग्रहे विद्धं पादमात्रं प
 रित्यजेत्॥ क्रूरैस्तु सकलं त्याज्यमिति वेधविनिश्चयः॥ अन्यच्च॥ सोम्यविद्धं पादमात्रं खलविद्धं लिहाखिलमिति॥ अथ वेधापवादमाह॥ लग्नेशे भव
 गइति॥ लग्नेशे लाभगे वेधस्य न दोषः॥ एको भंगः अथ वाचं चंद्रसदृशे सति द्वितीयो भंगः॥ वाश्रमे चंद्रवर्जितलग्ने सति तृतीयो पवादः शुभस्य हो
 रायं चेति चतुर्थः॥ एकांमध्ये एकस्मिन्सति वेधमयं नास्तीति सर्वजगुः वैद्यनाथः॥ विधमाद्यंतयोरंध्योरन्यो न्येद्वितृतीययोः॥ क्रूरैरपि त्यजे
 त्यादं केचिदुचुर्महर्षय इति वसिष्ठः॥ लग्नेश्वरः सोम्ययुतेक्षितो बालग्राधिना यो भवगस्तथा वा॥ कालाखहोराचयदाशुभस्य भवेददोषाय

रामः
 २०

भवेद्यदोषः इति दोषस्य भंगः॥ अथ लक्षणाह॥ भौमात् आकृति षडिति। भौमात् सकाशात् खेटो राक्षतः क्रमात्। आकृत्या दिग्मन्त्रं च ग्रहोल्लङ्घनं वा हन्ति त
त्र भौमस्तृतीयं। बुधो द्वाविंशमिति तं गुरुः षष्टिं कस्तुजिनस्त्रिंशमिते शनिश्चमेराहुर्विशंलत्तया हन्ति। सूर्यप्रक्रमितं १२ शशीर्णचंद्रः मुनिमितं ९ अग्र
तो लत्तया हन्ति नक्षत्रं मगधे मागधदेशे न सत्यं प्रभः स्यात्। तथा च सत्यसूरिः। लत्ता मागधके देशे पाते सौराष्ट्रके तथा। एकार्गी लंतु काशमी
रेवं धंसर्वत्र वर्जयेत् इति॥ अथ दोषांतरमाह॥ वष्मा समिति॥ वष्मा सपर्यंतं ग्रहणे दुर्ग्रहणे न क्षत्रं चंद्रं तनुं चंद्रं गतं लग्नगतं च त्याज्यं। चंद्रं गत
मिति। यस्मिन् दिने चंद्रमसा युक्तं तच्चंद्रं गतं। दिननक्षत्रमिति यावत्। तनुं यथा। अश्विन्यां ग्रहणे जाते दशभागं तर्मे बलं ज्ञेयं सत्यं श्विनी लग्नस्या
स्यात्। एवं भरण्यादि ग्रहणे तु इत्यनेन अन्यथा पुन्यात् दुष्टान्त्या ज्यानि विद्धं विद्धं नक्षत्रं एते उभेतनुगेत्याज्ये। भंचलग्नं च भलग्नं भलग्नं
जन्म निभलग्नं जन्मलजेत एव जन्म भलग्नं के। जन्मराशि जन्मलजेतनुगतेत्याज्ये। लग्नांतर्गतं नक्षत्रं स्तार्थं स्वें। नवघ्नं तनुवेदाप्तं संक्रमा
त्तारकंतनौ। सूर्यनक्षत्रान्मनूंचतुर्दशनक्षत्रं त्यजेत्॥ अथ सूरीक्षीनां राशि संक्रमणे त्याज्या घटिका आह॥ रवीं दुकुजसौम्यानां संक्रमणे क्रमेण
रदहो कद्गाद्रु स्याज्याः। तद्यथा। सूर्यसंक्रमणे द्वाविंशघटिका त्याज्या। तथा चंद्रसंक्रमणे द्वे नाशौ। भौमसंक्रमणे नवघटिकाः। बुधसंक्रमणे
देघटिकेत्याज्य इत्यर्थः। गुरुसंक्रमणे ५६ मष्ट ४ चतुराशीति घटिका त्याज्याः। शुकसंक्रमणे ७८ घटिकाः। शनेः स्वतिथयः खंचतिथयश्च १५० सा
ईशतघटिकाः। दिवसद्वयं सार्धं विज्यं। अथ संधिदोषमाह॥ षडिति। रूतुसंधितः वसेतादिरूतुप्रवृत्तौ षट्षष्टिः षड्रिधिका षष्टिः षट्षष्टिः
प्रीतीनां षट्षष्टिः ६६ त्याज्येत्यर्थः। रूतुप्रवृत्तिलक्षणं। रत्नमालाया मुक्तं। मृगादिराशीति। तिथिमयुक्तं संधौ तिथिनक्षत्रयोगानां संधौ द्विनाशौ
षष्ठ्युक्ते द्वे घटिकेत्याज्ये। अथ सर्वमुक्तं ग्रहजनि प्रांतौ प्रवैस्तकमिति॥ तत्र ग्रहणस्तकलक्षणमाह॥ ग्रहादिति। ग्रहात् ग्रहणत्सकाशाद्
ईउपरितचरणैः ग्रहणपादैस्त्रिवेद ४ षडिद्भाहं त्यजेत्। एतदुक्तं भवति। पादैः क्रमात् ग्रहणे त्रिदिवसां त्यजेत्। अर्द्धं गा से चतुरो दिवसान्।
त्रिपादे ग्रहणे षट् दिवसान्। सर्वग्रहणे ५६ दिवसां त्यजेत्। प्राक्तदहं॥ ग्रहणात् पूर्वतः॥ तदहं उत्तरस्याहं त्यजेत्। एतदुक्तं भवति। पादग्रहणे त्रि

जन्मनक्ष
त्रं ६

याणामर्द्धातद्यथा। पादग्रहणात्पूर्वं सार्द्धं कंचिद्वसं। अर्द्धग्रहणे ह्येव पादत्रयग्रहणे त्रीन्सर्वग्रहणे द्वा नामर्द्धं चतुरोदिवसांस्तपजेत्। तथा चोक्तं शा-
 २१ ड्डीयविवाहपटले। सर्वग्रासे दिना न्यस्येष्टमकार्येषु वर्जयेत्। त्रिभागजेषु द्वादिवसमर्द्धग्रासे चतुर्दिनं। चतुर्थीशे त्रिरात्रं स्यात्। ग्रहणे च द्वा-
 सूर्ययोरिति। अत्राप्यंतरालेऽनुपातो ह्येव। तथा हि धृष्टेः। ग्रहणं त्रिदिने हर्षं परतो दिनसप्तकमिति। सर्वग्रहणविषयं। ज्योतिः प्रकाशे। खगास-
 र्वपादोनखंडांश्च लपेतु वा सराः। गजा ज्वेष्वाधिरामा जेनेष्टा प्रोक्ता दलं गृहेति॥ अथ उक्त्याते वज्यं कालमाह॥ उक्त्याते गृहमिति। उक्त्याते भूकं पनिर्वा-
 तेमहोत्कीर्णनिपातादिके। अत्र द्विमितानां ग्रहां समाहारः। यद्गृहं स ग्राहमित्यर्थः। तपजेत्। उक्त्याते जाते सति स ग्राहं प्रभे कर्मणि तपजेदित्यर्थः। तथा
 चाष्टिधेनिः। परं स ग्राह उक्त्याते तपजेत्केतुद्वयं श्रम इति॥ भद्रालंनमाह॥ राकाश्मीश्रागदले विदुः स्यात्। राका हर्षिमाश्रमी प्र० अनयोः स्तिष्ठोः। प्रा-
 ग्दले श्वर्द्धे विदुः स्यात्। विष्टिः स्यात्। प्रांत्ये कतरु द्वयोः। कतरुश्चतुर्थी रुद्र एकादशी अनयोः प्रांत्ये दले विदुः स्यात्। एतद्ग्राहचतुष्टयं अवहुले षष्ठे
 पक्षे स्यात्। कुक्षेत्रे केष्ठिह कुक्षेत्रे कसपक्षे इह उक्तेषु तिथिषु निरेकेषु एकरहितेषु विदुः स्यात्। भद्रापवादः। शाड्डीयविवाहपटले दूषितः। अतः
 कारणद्वयनोक्तः। अथ गं० गंतं लक्षणमाह॥ सार्धं प्रातिमभांतत इति। सार्धं म० श्लोकां प्रंजोष्टा अंतिमेरेवती। एवामंततं अंतस्तस्मात्सर्वपरं अर्द्ध-
 घटिकं गं० गंतं स्यात्। अर्द्धयश्चतस्रः घटिका यस्मिन् तत्तत्चतुर्थ्यघटिकमित्यर्थः। एतदुक्तं भवति। उक्तं नक्षत्रात्सर्वतो घटिका द्वायं परितो घटिका
 द्वयं एवं घटिका चतुष्टयं नक्षत्रं गं० गंतं अथ तिथिगं० गंतं माह। सार्धं ततो अर्द्धकं। सार्धं ५। १०। १५ एताः सामंततः ४ अर्द्धकं हि घटिकं गं० गंतं सर्व-
 परतः स्यात्॥ अथ लंन गं० गंतं माह॥ कीटोत्पालि विरामतः कुघटिकां कीटः कर्कटः अंत्योमीनः। अलिर्द्विष्टिकः एषा विरामोऽवसानं तस्मात्कुघ-
 टिकं लंन गं० गंतं स्यात्। अर्चं डायुधमुत्तरार्द्धमाह॥ सार्धं श्रव्यहजेति। साध्यवैधतिः श्रव्यतीपातहर्षणं गं० गं०। एतेषां योगानां अवसानं तत्र यद्गं-
 नक्षत्रं तस्मिन् चं डायुधं स्यात्। चं डं महदायुधं निवन्नायुधं वातकं स्यात्। तस्मान्नक्षत्रं वज्यमित्यर्थः। अथैकार्गलमाह॥ दुर्योगे इति। विष्कुंभातिगंड-
 लं गंडाघातवज्रवतीपातपरिघवैधतिनामानः एते न वदुर्योगाः। एवामन्यतमे सति दिनमादिसाभिजिदर्कः दिनभं०

आदिर्यस्य तत्तदिनमादिः। अभिजिता सहवर्त्तते तत्तत्समिजितं च तत्तत्तुल्यं तत्र अर्कः सूर्येभि वतितदा एकार्गलः। शुभफलान् वरोधकः एकार्गला
 शुभफलान् वरोधनीयस्मिन्सः। अथ पवारदोषमाह। सूर्याद्यामदलमिति श्लोकेन। सूर्यास्तकाशात्वारेषु क्रमेण युगादिकं यामदलं यामार्द्धं उ सं
 तित्यजंति। मुनय इति शेषः। युगमितं रवौ। सोमे सप्तमं। अश्विनौ द्वे तन्मितं भौमे। इधुमितं बुधे। नागमितं गुरौ। त्रिभितं शुक्रे। षण्णितं शनौ। एतत्तु यामद
 लं दिवैव उ संति नरात्रौ॥ अथ कुलिकानाह॥ इगदौ सूर्यादौ वारे दिवा इन्द्रादिकं षोडशं कुलिकं उ संति। तन्निशिरात्रौ व्येकं एकरहितं इन्द्रादिकं।
 षोडशं उ संति। तद्यथा। रात्रौ रवेस्त्रयोदशं तर्थादिवाचतुर्दशं। सोमे दिवा द्वादशं रात्रौ एकादशमिति। एवं सर्वेषां। अथ तैरिन्द्रादिमुहूर्तः। अपरेषु
 मरेज्यस्तास्फुजिज्ञः सकाशात् कालं कंटकं ऐनिघटं इन्स्यापतत्वात्॥ यमस्य यमघंटमिसर्गः। उ संति। गुरोः सकाशात् रविं प्रादिभिः कालं बुधा
 तैः कंटकं शुक्रे प्रादिभिर्यमघटं। अथ दुर्मुहूर्तानाह॥ शुक्रं दीप्येति श्लोकार्देन। उत्तरार्द्धे पातमत्युद्योतौ शुक्रे प्रगुरुशानि बुक्रमे। एते गं क
 रविभूतुल्या मुहूर्तः दुः पूर्वाः दुरुपसर्गः। पूर्वेष्वंते दुर्मुहूर्तः। भौमे रात्रौ अगः सप्तमः। अथ जं योतरे। अर्थं श्लोके तु। हिन किरणे इत्यादि दुर्मु
 हूर्त उक्ताः। अत्र स्वल्पत्वात् स्पष्टा उक्ताः। ये इतरे दुर्मुहूर्तः। जं योतरे पविताः। सर्वे अर्द्धयामादिषु संति। अतो मया त्रयोक्तः। यतो अर्द्धयामा
 दीनां परित्यागे ते पितृक्ताः। सुः किमत्र विस्तारेण सूत्रेषु किमन्यत्तदुर्गमं॥ अथ पातसंभवकालमाह॥ पात इति। संप्रतिसंप्रतं हृदित्त्वं चरणे
 तथा ब्रह्मद्वितीयेऽवलोक्ये ब्रह्मणो योगस्य द्वितीये अवलोक्यः। ब्रह्मसिद्धांतो प्रकाशे एविलोक्यः। अथ मृत्युः सर्वत्र वर्जयेदित्युक्तत्वात् न
 तु योगमाह॥ अर्क्याः सूर्यादयः अश्विन्याः प्रादिभिर्नक्षत्रैः सह मृत्युदाः सुः। अनुराधारवेः विश्वे उत्तराषाढा सोमे। पार्शी एतत्तारका भौमे
 । यमलौ। अश्विनी बुधे। इन्द्रमृगः गुरौ। अहिरज्ज्येष्ठा शुक्रे। अर्कमंहस्तः शनौ। एतदुक्तं भवति। एतस्मिन् वारे एतेन क्षत्रयोगे मृत्युदः स्यादित्य
 र्थः। अथ विषयटिका ग्राह। पंचाशजिनखाग्नय इति। अश्वितः अश्विन्याः सकाशात् नक्षत्रेषु इमाभ्यः पंचाशजिनेत्यादिभ्योऽग्रे परतो वि
 नाशुः। चतुर्नाशोपिविषं स्यात्। एतदुक्तं भवति। अश्विन्यां पंचाशद्विंशतिकाभ्योऽग्रे चतुर्नाशो विषं। एवमन्यत्। अत्रांकन्या स एव व्याख्यानां॥

अथैवांध्रवाणं स्पष्टीकरणमाह। नक्षत्रस्येति। नक्षत्रस्य गतैष्ययोगेन गुणितः सखध्रुवः पंचाशजिनादिः षष्टिद्वयसप्तः स्यात्। अत ऊर्ध्वं स्पष्टध्रुवा
 नंतरं अस्थिघटिकाश्चतुर्नीशु एव मुक्तप्रकारेण कृताः संत्यः स्पष्टाः कार्याः ताः स्पष्टाः स्युः। ताः स्पष्टाः स्पष्टध्रुवानंतरं विवाख्याज्ञेया इत्यर्थः॥ अथासां
 विषघटीनामपवादः॥ चंद्र इति। चंद्रः सौम्यभगतः शुभग्रहराशिगः सन् विषमयं हंति। वाइत्यवाकोणस्तखबंधुगोपिचंद्रः विषमयं हंतीत्यर्थः।
 अत्रास्मिन्कोणदिस्थानसंगे सलग्ने वर्तमाने गपेलग्नपे विषमयं हंति। एवं पंचभंगाः संति। ननु सप्तमः खेटो विवाहे निंदितः कथमत्र चंद्रो गृहीतः
 सत्ये। इदं वाक्यं सर्वकर्मसाधारणं। तस्मिन्निंदितस्थाने वर्जयित्वा अन्यत्र ग्राह्यः। तथा च दृश्यतिः। चंद्रो विषघटीदोषं हंतिकेन्द्रत्रिकोणगः। ल
 ग्नं विनाशमेदृष्टः केन्द्रे बालग्नपस्तथा। फलप्रदीपे। विषनाडीस्थितं दोषं हंति सौम्यर्क्षगः शशी। मित्रदृष्टो यवास्वीयवर्गस्थो लग्नपेपि चे
 ति॥ अथ विवाहलग्ने इष्टानि दृष्टवानाह॥ लग्ने चंद्र इति। लग्ने चंद्रखलाश्चंद्रश्च खलाश्च चंद्रखलाः चंद्रकूराः लग्ने वर्तमानाः शुचेशोका
 यमवंति। तथारिकोषदृष्टशिसि तौ चंद्रश्च कौ तथा सर्वे द्युने सर्वे कूरसौम्याः द्युने सप्तमे। तथा खेटशमे बुधः। तथा जश्वं द्यौं ते द्वादशे अगुः राहुः सु
 खगतश्चतुर्थगः न विद्यते गावः किरणयस्येति अगुः। राहुस्तमोगुरसुरश्चेति दृष्टजातके राहुना मानि॥ तथा अष्टमगाः कुजशभाः अकस्तृती
 ये स्पष्टार्थे। एते प्रत्येकमुक्तस्थानगाः शुचेशोका यमवंति॥ अथ इष्टानाह॥ लाभे सर्वखगास्तथा शुभासौम्यग्राहः अखिलगताः निंद्ये विनाश
 र्वस्थानगास्तथा खलाः कूराः अर्धं रिं गाः तृतीयाष्टमगाः। तत्राष्टमे भौमो निंदितस्ते विनापापा अष्टमगा ग्राह्याः। चंद्रं चंद्रं धेने तृतीये चतुर्थ
 द्वितीये चंद्रः एते प्रत्येकं श्रियेलक्ष्ये भवंति। श्रीकारका इत्यर्थः॥ एवं शुभां शुभग्रहानुक्ता तत्र विशेषमाह। तत्र प्रथमं भृगुषष्टीपवादमाह॥ कन्या
 तौहि केति। कन्याप्रसिद्धाश्रकस्पनीवतौहि को धनुर्धरः शत्रुगे हंसर्वोक्तं भृगुशक्ररबीदू इति। लग्न - गकरो न भवतीत्यर्थः। तथा च कश्यपः।
 नीचजेतत्तुरये वा शत्रुक्षेत्रगते पिवा। भृगुषष्टीयुयोदोयोनास्ति तत्र न संशयः॥ अथ कु - जाष्टमदोषापवादमाह॥ भौमो मृत्युगतोपि अष्टमगतो
 पि शत्रुशशिनोर्गेहस्थितो यदि भवति। वाइत्यर्थः अर्कगः। यदि अस्तंगतो भवति। तदा नो भंगस्त्यात्। अथ शत्रुर्बुधः। कुजस्य विदरिरिति प्रा

वर्गश्च दशचवर्गदशः शोभनानां वर्गदशः सुवर्गदश इतः प्राप्तेः सुवर्गदशितः ३

१ गुक्तः । तस्य गृहं मिथुनकं न्याच शशि गृहं कर्कटः तस्य नीचं । एषामन्यतमस्थः अस्तगतो वा अष्टमस्थो पितृग्न भंगकरो न भवतीत्यर्थः । अस्तगत इति ।
पावे स एवार्थः । तथा च कश्यपः ॥ अस्तगे नीचगे नौ मेश त्रिज्ञे त्रगते पिवा । कुजाष्टमोद्भवो दोषो न किंचिदपि विद्यत इति । अथ द्वादशवर्गचंद्रा पवाद
माह ॥ अल्ले इति । अल्ले अल्लपक्षे अंसादि विधुः द्वादशवर्गचंद्रः सुवर्गदशितः शुभवर्गश्च मृदुल इत्यर्थः । एवं विधे विधुः शुभदः स्यात् । कस्मि
नसि । ईजे गुरौ अंके वा तनौ लग्ने सति । कथं भूते गुरौ स्वौ जौ युजि । सुतरो ज्ञोजः स्वौ जः । उत्कृष्टवलं तेन युनक्तीति स्वौ जौ युक्तस्मिन् स्वौ जौ युजि । अति
बलिष्ठे सति इत्यर्थः । अत्र स्यापे तद्विशेषणं । एतदुक्तं भवति । बलिष्ठे पि गुरौ अंके बालग्नस्य सति अल्लपक्षे चंद्रः शुभवर्गदशितः दृष्टि सहितो यदि भ
वति । तदा द्वादशवर्गोपि शुभ इति । लग्न भंगकरो न स्यात् । अन्यथा न । मुहूर्त दर्पणे । कवौ गुरौ वा बलिनि स्थिते तनौ अंके न दृष्टः शुभवर्गगः
शरी । विवर्द्धमानः शुभकृच्च न शुभं । करोति तिष्ठन्नपि बहुरिः कयोरिति । अथ सग्रहचंद्रदोषापवादमाह । सग्रहः ग्रहेण ग्रहाभ्यां ग्रहैर्वा सहव
र्त्तमानः सग्रहबुधगुरुवर्ज्यग्रहयुक्त इत्यर्थः । यतः पूर्वमुक्तं तेज्यो न । खेदाच्चितमिति । एवं विधुः सग्रहो विधुः केंद्रनिजवर्गे ज्येष्ठितः स न शुभ
दः स्यात् । केंद्रं प्रसिद्धं । निजवर्गे नि । जाशः तत्र वर्त्तमान इज्यः केंद्रनिजवर्गे ज्यः तेन ईक्षितो बलौ कितः सग्रहचंद्रः शुभद इति भंगकरो न स्यात् इत्य
र्थः । गुरुः स्वकीयवर्गस्थो बलवान्कंठस्थितः । पश्यन्सग्रहशीतौ अंतदोषं विलयं नयेदिति । अथ सामान्यदोषापवादमाह । दोषाणां मिति । कंठकको
णगः केंद्रः त्रिकोणगः इंदुजो बुधो दोषाणां शतं घातयेत् । तत्रस्थः अंको दोषाणां शतयुगं द्विशतं घातयेत् । तत्रस्थो गुरुदोषाणां लक्षं घातयेत् ॥
अपवादंतरमाह ॥ अंगे लग्ने अंके चंद्रो जस्त्विनं चंद्रयोः सूर्यचंद्रयोरो जौ बलमस्मास्तीति अंके चंद्रो जस्त्वि । एवं विधं लग्ने पातादिकर्त्तव्यं घातयेत् । उक्तं च वसि
ष्ठेन । एकार्गलोपग्रहात् लताजामित्रकर्त्तव्यं दयादिदोषाः नश्यंति चंद्रार्कबलोपपन्नैर्लग्ने यथा कीभुदयैश्चकारः ॥ अथ दोषापवादभंगमाह ।
भंगाये इति । ये भंगाः दोषभंगाः विवलाः निर्वलास्ते त्रयोदशभंगविषये फलान्भवन्ति दोषभंगसमर्थान्भवन्ति । तस्माद्दोषभंगकृतां बलं विचार्य दोषभंग
मादिशेत् । तथा चोक्तमस्ति । सामान्येनोदितो दोषाः भंगास्तेषां तु विद्विषैः । यदि ते बलहीनाः स्युः पद्वं साभावतां यु रिति ॥ अथ भावशुद्धिमाह ॥ संधंशतुलो

फलः स्यात्। संधिभागसमानः ग्रहः प्रफलः स्यात्। सदसफलदातानभवति। भावो शतुल्यः प्रखिलफलः स्यात्। अर्थीमध्येऽनुपातः विशेषमाह॥ संधिर्द्ध
 के स्यात्परः संधेरधिकः परः स्यात्। भावफलदोनभवतीत्यर्थः। अथ भावाः संधयस्ते वा साधनमाह॥ भागां स्फूर्तनाडिका इत्यादिना। नतनाडिकाः र
 सहताः भागाः स्युः तत्साधनं जातकोदो उक्तं। रात्रिः शेषमितमित्यादिना। एतदुक्तं भवति सूर्ये एकालाभ्यामिती एकालं साधयित्वा इष्टकालं भवं तेष
 दुलं सतभागः स्युः। प्राकृष्टमेनेते क्रमेण तेन युक्तं प्रयुक्तं सर्वप्रश्नमेनेते सूर्यः कार्यः। ससूर्यः दशमभावः स्यात्। तत्सर्वं सषट्मं सुखं चतुर्थभावः
 कथितवद्भवेन्नोक्तवद्भवेन्नोक्तं। तत्सर्वं मदः स्यात्। एवंभावचतुष्टयं साधयित्वा तर्भावसाधनमाह॥ व्यस्ता अत्रिलवश्च। विगतः प्रस्तः प्रस्तभावो
 यस्मात् तत्सर्वं तच्च प्रभं च व्यस्ताभ्यंत स्पत्रिलवः व्यस्ताभ्रत्रिलवः राश्यादिकः ग्राहः। अथ दृक्च्युतः द्वाभ्यां पतितः उभोदयकादृक् रज्जो संतौष्टय
 ग्लने प्रवृत्तियो ज्ये। अथ मर्त्यः। लग्ने योजितः स द्वितीयभावो भवति। तद्भो योजितः स तृतीयभावो भवति। अथ दृक्च्युतस्त्रिलवः कुम्भः चतुर्थयो
 जितः स चतुर्थभावो भवति। दृष्टो योजितः स नृष्यभावो भवति। सषट्षष्टाशिसहिताः तेन सप्तमाज्ञेयाः लग्ने सषट्मदइति यावत्। तत्तुमुखाः
 लग्नादयो भावाः। अथ संधेः साधनं। संधिर्द्विगोर्द्धकं। द्वयोर्भावयोर्योगार्द्धं संधिः। एवंभाव संधिसाधनं कृत्वा संध्यं शतुल्यो फलइति प्रागुक्तं ग्रह
 वलं विचार्य अनुपातश्चांतरे। भावसंध्यंतरेण संधिरेयं तत्फलमिति। जातकपद्धतेः। एतत्फलभावा नयनं सस्यं जातकोदवगंतव्यं॥ अथ क
 र्त्तरी दोषलक्षणं सापवादं दृष्टेने केनाह॥ इदो वीह रिजादिति। इदो श्रं द्रात्। अथ वा हरिजात् लग्नात्सकाशात् व्ययद्विगतयोः कूरयोः कर्त्तरी स्यात्
 अथ मला कर्त्तरी लक्षणं। खेवकी ति। द्वितीये स्थितः कूरो वृजगः स्यात्। अथेष्टादशे कूजुर्मर्गिगः स्यात्। तदा महती कर्त्तरी स्यात्। अथ तदंगमाह॥ गु
 रौ प्रोत्ते सतिसा कर्त्तरी स्यात्। एको भंगः। अथ वा मृगमे ग्रहेतनौ लग्ने सतिसानैव। द्वितीयो भंगः। खेद्वितीये अजे सतिसानेति तृतीयो भंगः। अथ
 वा सौम्यखगे द्वितीये सतिसानैव चतुर्थो भंगः। वा अथ वा केन्द्रकोणे शुभगुविदी ज्यैः भृगुः शक्रः विदुधः इज्यो गुरुः तैः सभिः काला चैति सप्तम्यर्थे
 तृतीया सा कर्त्तरी न पंचमो भंगः। वा अथ वा कर्त्तरिका रको कूरौ दिवि चरौ नीच स्थितौ यदा स्यातां तदान स्यात्षष्ठो भंगः। हि अथ वधारणे कर्त्तरी

नतंचसाध
 यित्वा ३

रामः

२३

लक्षणमुक्तापंचक दोषं सापवादं वृत्तेनैकेनाह। लग्नं सेतति थि ग्रहैरित्यादि। लग्नं दृष्ट लग्नं सेतति थि इतश्चासौ ति थिश्च इ तति थिः। गतति थिः। त
थावर्तमानं सेतति थि। ति थि १५ वि १२ दश १० नंगो मो क्षि ८। ४ युक्तं क्रमेण। नव दृष्ट मिषु शेषे वाण संज्ञः क्रमेण रु ग न ल न म चौराः पंचमो मत्स्यु
क्तः॥ ग्रहैर्दृष्ट नव भक्तः कार्यः। इम दृके वेदार्तु भू शेषकैः इमा द्यौ दृष्टौ द्वौ वेदाश्चत्वारः ४ क्रतुः षट् षट् भू रे कः १ एते पंचकाः स्युरित्यर्थः। एतदुक्तं भ
वति। लग्नं प्रकृतिपदा दिगतति थियुतं कृत्वा नव भिर्हत्वा ग्रहै शेषे रोगः। द्विशेषे अग्निः चतुः शेषे राजा षट् शेषे चौरः। एक शेषे मत्स्युः। अथ तैः कुत्र वर्ज्य
नीत्याह। रात्र्यर्कमौ जीषुरुजं त्यज। रात्रौ अर्क आदित्य वारे मों ज्यो रू चं त्यज। अग्निं अग्नि पंचकं द्यु दिवा क्षिति जे भौ म वारः ज्यो को गृहं अत्र त्यज। शनिः
सेवेंदूषु बुद्धनं। द्यु दिवा शनिः शनि वारः सेवा स्वामि सेवनं इंदुः सोम वारः इषु इनं राजानं राज पंचकं त्यज॥ इज्या रेतिषु हरं चौरं त्यज इज्यो गुरु वारः
आरो भौ म वारः। इति गतिः यात्रेति यावत्। अश्व चौरं त्यजेदित्यर्थः विवाह सित वित् संध्या सुअपर मुर्व रितं मृति रित्यर्थः। विवाहः प्रसिद्ध सितः सु
क्रवारः वित बुध वारः संध्या संध्या कालः असु म्भुं त्यजेत्। अस्यापवादमाह। हीने तनौ तनौ लग्ने हीन बले सति असवले सति। तत्रापियत्र लग्नं
बलाढ्यं तच्च निष्फल मिति वलं जात का तत्तेयं। लघु जात के। अक्षि पयुतो दृष्टो बा बुध जी व निरीक्षित श्वयो राशिः। स भवति बलवानिति। अ
थ भन बां शयोः स्रष्टिं तथा लग्नानपनं वृत्त द्येनाह। जन्म दो दयतो मृती ति नो वर्गे तिमतो विनां तिमल मिति। जन्म दो दयतः जन्म लग्न
जन्म राशि भां सका शात् मृती ये इष्ट म भवने यौ चत दक्षिणो तयो मृत्पु भवनयोः स्वामिनो ये चत जाः मत्स्यु भवन गताः स्युस्ते बां अंशो न बां शः
। अंग गे लग्न गत यश्च अपरं ते बां भं राशिः अंग गं लग्न गतं न स त्। तदा खलु निश्चयेनां त कृन्मर एह त्स्यात्। तदा कदा चेद्यदित त्स्वामि मित्रै क
तान स्यात्। तयोर्जन्म मत्स्यु भवनयोः स्वामिनौ त स्वामिनौ। तयोः। अथ वा यमर्थः॥ तयोर्जन्म मत्स्यु भवनयोः स्वामिनौ त स्वामिनौ तयो र्यदि मित्रै क
तान स्यात् मित्रै च एक श्व मित्रै को मित्रै कयो र्भा वो मित्रै कता सा चेन्न स्यात्। अनेन सर्वस्य सार्थकता भवति। यदितयो मित्रता स्यात्। अथ वा एकता
स्यात्तदानीं यदो षट् इत्यर्थः सिद्धं। वशिष्ठः। यस्याष्ट लग्ने तदधी श्वरे वा राशेर्दिदी शो यविला नगे वा समत्स्यु मा त्रौ तित दाम नू जस्त्रि नेत्र भा लो व

कवह्निनेवेति। अन्यच्च। जन्मर्जिन्मलग्नाभ्यां रंध्रेण वदमौ चतौ। विलग्नसंस्थितानेतांस्तद्राशं शानपित्तजेत्। चूडा मणौ। लग्नं व्यालिष्ट।
 षां त्याज्यमष्टमं सर्वकर्मसु। तत्राप्येकेशतास्त्ववततस्तत्रैव दोषकृत्। न दोषो ह्यमलग्नस्य यदि जन्मेश रंध्रं पौ। सुखदौ चेत्तदा कार्यं मंगलं मुनयो
 विदुरिति। चतुर्थं द्वादशमवनयोर्दोषनात्रोक्ताः। यतश्चतुर्थं द्वादशं लग्नं प्रसृतं यद्दिगुणान्वितं। इति र्वाचार्यमतं। हृदि धत्वा सगुणमेवांगीकृतो तस्य
 रस्तादृश्यति। तत्र तनुं पचेष्टस्वेष्टेनितं मंत्रद्वेदवर्गेनितं इति। सगुणस्यैवांगीकारत्वात् किं वर्यं विस्तरेणेति भावेन। अथ ग्रंथः श्रद्धिमाह। एतौ श
 रति॥ धटयुगमभीरुधनुषां शस्तौ शः स्यात् धटस्तुलायुगं मिथुनं भीरुः कन्याधनुः प्रसिद्धः एवामंशोतवांशः। शस्तः प्रसस्तः स्यात्। तत्रापि विशेषमाह।
 विस्तस्तभांशविति। विगतो बुधो येभ्यस्ते विस्तः ते च ते प्रस्ताश्च ते भांशौ राशि नवांशौ मृत्तिवितनुतः। अथ यदि तस्यापि बुधस्य भांशौ दोषकरो न भ
 वतः। यथा चंद्रपापयुतौ चंद्रेण पापग्रहेण वा युतौ मृत्तिं मरणं वितनुतः कुरुतः। वध्वरयो रिति शेषः। हीनो जसो निर्वलस्य भांशौ दैन्यं दीनतां वितनु
 तः। विशेषांतरमाह। नो वर्गेत्तमदति। वर्गेत्तमतः वर्गेत्तमे प्रजनक्रतौ लिककुलीराद्या नवांशा वर्गेत्तमं विनाशं प्रतिमलबं चरमनवांशं न
 दद्यात्। लग्नं स एव नवांशो वर्गेत्तमं। तथा चरत्ते चरलग्ने च चरं लवं चरमवांशं नो दद्यात्। कस्मिन्सति। चंद्रैर्तौ लिमगस्थगे सति। तुलामकरगे सति। एत
 च्चरत्रयोगं नो दद्यात्। अत्र चैरेवैतुं ह्यमध्ये चंद्रैर्तौ लिमगस्थगे तुलामकरगे सति इत्येवोक्तं। तन्मेषककर्कटयोर्विवाहनक्षत्राभावात्। तथा तनुं लग्नं पंच
 एखेयो नितं नो दद्यात्। यत्र लग्ने पंचदृश्यमानमवति। तल्लग्नं न देयमित्यर्थः। अथेष्टलग्नं नवांशां लग्नसाधनमाह। तत्र तावन्मेवादिबुध्याद्यंशाना
 ह। मेषादिस्थिति। मेषे प्रजाद्याः पुनः पुनः पुनर्गणनया क्रमेण उक्ताः। तद्यथा। मेषे मेषाद्याः। द्वेषे मकराद्याः। मिथुने तुलाद्याः। कर्के कर्काद्याः। एवं सिं
 हे मेषाद्याः। कन्यायो मकराद्याः। तुलायां धराद्याः। वृश्चिके कर्काद्याः। पुनर्धनुषो मेषाद्याः। मकरे मकराद्याः। कुंभे धराद्याः। मीने कर्काद्याः।
 एवं नवांशा उक्ता इत्यर्थः। इष्टा तत्रांशान् सर्वानवांशकागतांशः दशहताः दशगुणिताः। आश्ता त्रिहता तलवाद्यस्तनुर्लग्नं स्यात्। अत्रोदाहर
 णं। इष्टलग्नं मेषः तत्र मेषादिका प्रंशः प्रवर्त्तते इष्टांशः कन्यामेषा स काशा त्रयष्टः र्वांशकाः पंच ५ एते दशहताः

प० आन प्रालवादि लग्नं ० ॥ १६ ॥ ४० ॥ ० ॥ १६ ॥ ४० ॥ ० ॥ अथोदयास्तशुद्धिमाह । लग्नां शो स्वपदग्यु
 तौ न सुखदौ वा न्योन्यपाद्यो हितौ ताभ्यां सप्तमको तथैव युवते नो चे तयो र्मृत्युदौ । द्विघ्ने को न विलग्न के रविसि
 तज्ञे हार्किजी वा सृजौ हो रेशा ध्रुपतेः खले हि खलजानेकाः शुभे मध्यमाः । लग्नां शाविति । लग्नां शो लग्नन
 वां शो स्वपदग्यु तौ स्वपतिना दृढो यु तौ वा स तौ न सुखदौ वरस्य सुखदौ स्या तां । वा इत्यथ वा अन्योन्यां द्यो हितौ पा४
 तौ अन्योन्यपतिना आद्यौ रिति तौ न सुखदौ स्या तां इत्युदयशुद्धिमुक्त्वा अस्तशुद्धिमाह । ताभ्यां सप्तमको तथैवेति ।
 ताभ्यां लग्नां शाभ्यां सकाशात् सप्तमको सप्तमलग्नतदं शो तथैवेति सर्ववित् । स्वपदग्यु तौ युवतेः कन्यायाः सुख
 दौ स्या तां वा इत्यथ वा तौ सप्तमलग्न सप्तमनवां शो अन्योन्यपाद्यो हितौ युवतेः कन्यायाः सुखदौ स्या तां । एवं नो चेत्
 न स्यात्तदा तयो र्मृत्युदौ स्या तां क्रमेण । अथेष्टकाले हो रा साधनमाह । तद्विघ्न इति । अर्के न विलग्न के द्विघ्ने कृत
 सति ध्रुपतेः सकाशात् हो रेशा भवंति । तेषां गणना क्रममाह । ते के हो रेशाः । रविसितज्ञे हार्किजी वा सृजः । र
 विः प्रसिद्धः । सितः शुक्रः । शो बुधः । इंदुश्चंद्रः । आर्किः शनिः । जीवोगुरुः । अस्तके मंगलः । खले हि पापवारे खलजा
 हो रनेकाः । शुभे मध्यमा स्यात् । अथोदयशुभा हो रा शुभवारे शुभतारा । वापवारे मध्यमा स्यात् । अत्रोदयहो रेशाः । गुरु
 वारे श्वार्कः । १ । २ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।
 वर्तमाना पंचमी हो रा सा ग ए ना क्रमेण ध्रुपतेः सकाशात् गुरोः सकाशात् गणनीया । जीवा सृजादि गणनया बुध
 हो रा वर्तमाना । अथ लग्ने दोः परममित्रगहज्ञानार्थ उपायमाह । तावत्तत्फलमाह । लग्ने दोः स्मरणे शुभा शुभ

= अञ्जं चंद्रः अंगो लग्नं अञ्जं अंगं अञ्जं अङ्गो तयोरङ्गो गयो रूनात्सप्तमस्य ग्रहस्य कार्त्तं कृतं और्विकात्कलिकाकरणात् =

२५

लग्नं सप्तमस्य
गोलात्सप्तमस्य
द्वयं सप्तमस्य
तदङ्गं सप्तमस्य
अञ्जं सप्तमस्य
अङ्गं सप्तमस्य
अञ्जं सप्तमस्य
अङ्गं सप्तमस्य

खर्गेस्तश्चाधि मृत्युस्ततोऽङ्गो नात्कृतं मौर्विकात् खखयमेः २०० लब्धं यदा अधीषवः ५४ सत्स्विष्टोच्च निजांशभेस्त
मखिलं पश्येदरित्राय गो ६। २। ११ के वाख १० जला ४ घं को ए ग ८। ५ शुभोऽङ्गं एभिन्नेन तत् ॥ ३२ ॥ लग्नं दोरिति ।
लग्नं होः स्मरगे सप्तमगे शुभखगे सति तदा आधि मृत्युस्तः शुभे सति आधिर्मनस्तापोस्ति । अशुभे सति मृत्यु
भवति । तदा केदाततः स्मरगात् ग्रहात् अङ्गो नात् । कृतं कलिकात् खखयमेः २०० दिशत्या वल्लब्धं अधीष
वः चतुः पंचाशत्सात् ५४ तदेवाधि मृत्युस्तः अन्यथानेत्यर्थः । अत्रोदाहरणं । पूर्वकल्पितमिदं लग्नं ४। १०। ० तत्
सप्तमगोयं कश्चित् १०। १५। ७ अयं लग्नो नः ६। १५। ७ अयं कृतमौर्विकः १०८६७ अस्मात् खखयमे २०० लब्धं ५४ अ
थास्पभंगमाह । सन्नितिसत्ग्रहः स्विष्टोच्च निजांशभे वर्तमानः अस्तं अस्तं भवनं अखिलं एतं यदा पश्येत्त
दा जा मित्रं न स्यात् । शोभनश्चासौ दृष्टश्च स्विष्टः शुभमित्रं स्विष्टं च उच्चं च निजश्च स्विष्टोच्च निजाः । अंश
वर्तमानः । अथ वा उच्चस्य अंशो भेदा वर्तमानः । अथ वा निजस्य स्वस्व अंशो वा वर्तमानः । अस्तमखिलं प
श्येत्तदा तन्नेति षड्भंगाः । वा इत्यथवा अर्के रवौ अरित्राय गो सति । षष्ठ्यत्तीयेकादशगे सति तन्नेति त्रयोभं
गाः । वा इत्यथवा रवे जला घं को एः शुभः अञ्जं चंद्रमसं हरणं यथा सात्तथा रत्नैतत्पश्येत् । तदा तन्ना । खंडशमं जलं
चतुर्ष्वं आधे लग्नं को एनवपंचमं एषामन्यतमं गतोऽन्यतमः शुभग्रहः चंद्रमसं निखिलं दृष्ट्वा यदि पश्येत्तदा जा मि
त्रं न स्यादित्यर्थः । एते पंचभंगाः सर्वे मिलिताश्चतुर्दशभंगाः संपद्यन्ते । अथ दृष्टिस्तत्तत्तमाह । अत्र को एनं वायु
रे निगुरुभूपुत्राः क्रमात्सप्तम्या दृष्ट्या न्ये चरणे तत्तत्तत्सकलाः पश्येत्तिष्ठन् धुनां । अत्रमिति अत्रं तत्तीयदश
मं को एनवमपंचमं । अंशेषु अतुथपि मं एतद्युग्मत्रयक्रमेण एतिः इतस्पस्त्यस्यापत्यं एतिः शनिः । एतिगुरु

शुभः शुभः
हः = २
हलं संसृष्ट
ध्या = ३
यामित्रं = ३

२५

=इशः

भूपुत्राः शनिगुरुभोमाः एतद्व्यापश्यन्ति। तद्यथा। शनिस्त्र्यंशं ३०। १०। एतद्व्यापश्यन्ति। गुरुः कीलां ८। ५। एतद्व्यापश्यन्ति। भूपुत्रः अंगुः ४। ८। एतद्व्यापश्यन्ति। सकलग्रहाः धुनं सप्तमं एतद्व्यापश्यन्ति। अथ षड्वर्गसाधनं विवक्षुस्तवितेनामान्याह। मंहोरोत्रिलवो नवोशकः ४८। नोशः ५। त्रिंशदंशः ६। क्रमाद्वर्गः सत्शुभजः परैस्तु सुहृदो गं ना। अथ वर्गो निकं। मंहोरोति। मंहोरोराशयर्षदं त्रिलवो दकाणः नवोशकः प्रसिद्धः। नोशो द्वादशांशः त्रिंशदंशः प्रसिद्धः। क्रमादेते वर्गाः प्रोक्ताः। शुभग्रहजो वर्गः सत्शुभः प्रोक्तः। परैराचार्यैः सुहृदो मित्रवर्गः सत्शुभः। अथ वर्गो निकं अंगं चतुर्थवर्गो नोशं लग्नं न सत् प्रोक्तं। अथैषां साधनमाह। प्रोक्तं प्राक् ग्रहमोजमे ३। कं शशि नो होरे समे आर्कयो इक्के प्राक् सुते धर्मको न वेलवः प्रोक्तः स्वतो कंशिकः। शुक्रजे ज्ययमास्तु जांश रमुनी ७। भा ८। अथैषां विषमे त एव गदिता व्यस्ताश्च षड्वर्गः प्रोक्तमिति। गृहं यस्य ग्रहस्य यद्गृहं तत्प्राक् प्रोक्तं। मेशमं शुक्रमित्यादि। अथ होरासाधनं। ओजमे विषमराशौ अर्कशशि नो होरे क्रमेण भवतः। अथ समराशौ अर्कयो होरे भवतः। प्रथमं पंचदशभागे शुक्रः अस्त्वचंद्रस्य होरा स्यात्। अपरं पंचदशभागे शुक्रः अर्कस्य होरा स्यात्। अथ द्वैकं साधनं। इक्केति। इक्को द्वाक एस्त्रिविधो दशाभागात्मकस्तस्यै इशः क्रमेण प्राक्। सुतपधर्मको रजेयः। प्राग्लग्नं। सुतपंचमं। धर्मनिवमं। तान्येतानि यथा। एतदुक्तं भवति। प्रथमद्वैक एस्वामी लग्नपतिः। द्वितीयद्वैक एस्वामी पंचमपतिः। तृतीयद्वैक एस्वामी नवमपतिः स्यादिति। नवमलवः प्रोक्तः प्रागेव शस्तोश इत्यादिना। अथ द्वादशांशसाधनं। स्वतो कंशिकः स्वस्मादिति स्वतः लग्ने तद्व्यर्थः। अर्कोशको द्वादशांशको रजेयः। तद्यथा। राशिभागास्त्रिंशत् ३०। एते द्वादशभिर्विभाजिताः। तेषां सार्धं भागद्वयं।

अथ पंचदशभागे शुक्रः अर्कस्य होरा। अपरं पंचदशभागे शुक्रः अस्त्वचंद्रस्य होरा स्यात्।

२६

२३०। इदं द्वादशं भागं। तदेव गणनीयं। साई भागद्वयं लग्नस्पष्टादशांशकः। तावदेव तत्पुनरस्येति। लग्नस्योत्प
 न्नभागावसानपयं तं गणयेत्। यस्मिन् राशौ विष्णामस्तत्त्वामी द्वादशांशनाथः स्यात्। अथ त्रिंशं साधनं। शुक्रे
 ति। शुक्रः प्रसिद्धः। त्रैबुधः। इज्योगुरुः। यमः। शनिः। असृङ्गलः। एवं पंचानां क्रमेण शरमुनी भाग्यधिवः स्युः। रा
 राः पंच। मुनयः सप्त। इभाधो। अर्थः पंच। श्ववः पंच। भागाः शुक्रादीनां स्युः। एतद्युग्ममेयुग्मराशौ ज्ञेयं। तदपिल
 ज्ञात्यन्मभागावसानपयं तं गणयेत्। यत्र विष्णोः त्रिंशं राशनाथः। विषमराशौ तएव गदितग्रहाः भागाश्च
 स्त्राः विलोमाः ज्ञेयाः। इति षड्भूमी निरूपितः। अथेककालसाधनं। विवक्षुस्तावत्सूर्यसाधनं विवक्षुस्तावत्सूर्य
 यसाधनमाह। संक्रांत्यंतरहो हतादिन गणनाप्रंभपूर्वरिविमेधाद्यातभयुग्यतोयनलवैरात्रौ सषड्भूः संचाति
 झोग्यांशनिजोदयाहतिखरमाप्रंतथा लग्नतो भुक्तांशकलितेन युग्विरगोः कालः स्फुटो भादयैः। संक्रांत्यंत
 रइति। संक्रांत्योः अंतरालं तत्र अहानिदिनानि तैर्हृतः भाजितः। एवं विधो दिनगणः संक्रांत्यैः सकाशादि
 षट्दिनसमूहः तस्मात्तयदाप्रंलब्धं भूवैराशिपूर्वैराशिभागकलादिकोरविः स्यात्। किंभूतो रविः मेषात्
 सकाशात्तथा तभुक्तांशतराशिसूर्यभुक्तांशियुगित्यर्थः। सतात्कालिको रविः स्यात्। इत्यर्थः। अत्रोदाहरणं। तु
 लाहृष्टिके संक्रांत्यंतरदिनानि ८९। ५४। ०० तथा तुला संक्रांत्यंतरदिनगणः ५। १५। ०० अस्मादिनगणत्संक्रां
 त्यंतरहो भित्तव्यराश्यादिः ०। ५। २। १ इदं सूर्यभुक्तांशराशिद्वयतं ६। ५। २। १ अयं तात्कालिकः सूर्यः। सूर्यः अयनल
 वैयुतः कार्यः अयनांशः ग्रैथोतरोक्तः। अत्र सिद्धाः। कृताव्यनितेशाके षष्ट्याष्टे अयनांशका इति। स अयनल
 वयुक्तो रविः। रात्रौ रात्रौ एककालसाधनविषये सड्भूः कार्यः। षष्ट्याशियुक्तः कार्यः। तद्भोग्यांशनिजोदयाहतिः ख

२६

५५२

= संक्रांतिदिनगतसमूहः संक्रांत्यंतरदिने भाजितं यत्तुल्यं तद्वैराशिकोरविः स्यात्तथा मेषात् रविः मेषादिराशिगतयुक्तः स्पष्टसूर्यः =

यमाष्टः ३ कालः स्यात् । तस्य साधनं राश्वरवे भोग्यां शास्त्रे भोग्यां शाः तद्भोग्याश्च निजोदयाश्च तेषां आहतिः गु
 णनं तस्याः सकाशात् खरामाष्टं त्रिंशत्तालवधं सूर्यस्य भोग्यकालः स्यात् । निजोदयास्वदेशे ये राश्युदयास्ते ब्र
 ह्मसुत्यादिभ्योऽवगंतव्याः कथं भूतः कालः तथैवागतौ भुक्तौ शाकलितेन युक्तः । तथैव सूर्यस्य भोग्यकालसा
 धनरीत्याह । अंगतः लग्नभुक्तौ शाकलितेन भुक्तराशिभुक्ते भागैराकलितेन युक्तयुक्तः एतदुक्तं भवेति ।
 इष्टलग्नं अथ नलवयुक्तं कृत्वा तद्भुक्तौ शौ निजोदयागुणनीयाः त्रिंशत्ताभाज्याः तद्धं लग्नभुक्तकालः । ते
 न कालेन सरविभोग्यकालो युक्तः कार्य इत्यर्थः । पुनः कथं भूतः विवरगैर्भोदयैर्युक्ता विवरं सूर्यलग्नांतरा
 लं । तत्र गतैर्भोदयैराश्युदयैर्युक्तयुक्तः स पलमयः कालः स्फुटः स्पष्टः इष्टकालः स्यात् । षष्टिभक्तौ घटी
 स्यादित्यवगंतव्यं । अथेष्टकालसाधने विशेषमाह । लग्ना कौथिदि चैकभेरा विवरत्स्वीयोदयघ्नात् ख
 रामाष्टिः काल इनात्तनुयदितनुः सूर्योदयात्प्रागसौ । लग्ना कौथिदि । लग्ना कौथिदि सूर्योदयिदि एकभे
 स्तः तदा अंशविवरत् लग्ना कौथो भागांतरात्स्वीयोदयघ्नात् निजराश्युदयगुणिता तया खरामा
 ष्टिस्त्रिंशत्तालवधः सकालः इष्टकालः स्यात् । तत्रापि विशेषमाह । इनात्तनुरिति । इनात्सूर्योदयतनुल
 ग्नं यदितनुः लघुः स्यात्तदा सौ इष्टकालः सूर्योदयात्प्राक् खलं स्यात् । सोऽपि षष्ट्या भक्तौ घटिका लघुः स्या
 दित्यवगंतव्यं । अथ शातं कालं यत्रै विना साधितुं न शक्यते । अतो यत्राणं मध्ये मध्यस्य घटीयं त्रयस्य स्या
 पनकालमाह । कुंडे इति । अंभः परिरुहिते उदकशले कुंडे पात्रे घटिका मज्जनं तमे कुंडे स्य गहणं उत्तानपात्रं बुदा
 सार्थं तस्मात्कुंडे रूपे पात्रे उदकपरिते सुघटिका षष्टि पलशुभं न्यसेत् । तिपेत् । कस्मिन्सति । अर्द्धदि

३७

२१

यास्ते जाते सति स्वर्यस्पर्शे दिये अर्द्धस्ते च जाते सति । किं कृत्वा । स्तुत्वा प्रार्थयित्वा । प्रार्थना गंधां तरे उक्ता
 । यत्राणं मुख्यरूपा सिंघ्रलण निमित्तं घटि रं पत्न्योः शुभकाला प्रहेतवे भवशोभनेति । अथ प्रतिष्ठितायां घ
 टिकायां तद्गुणफलमाह । सा प्रतिष्ठिता घटी अग्नित्रय वायुगान शुभदा स्यात् । अग्नित्रयं आग्नेयादिप्र
 दक्षिणक्रमेण दिशां त्रयं वायुर्वायव्यदिशरतिदिक् बतुष्यं प्रतिगतान शुभदा । अथादिन्यदिगा तातत्रैव
 स्थिता वा शुभदा स्यात् । तथा चोक्तं गंधां तरे । संस्तुत्यै वं घटी तोये यां दिशं प्रतिगच्छति । सर्वदिशं फलं कुर्या
 त् स्थिता मध्ये धनप्रदा । सोभाग्यं निधनं नार्या अपमृत्यु रजान्विता । भर्तुः प्रियान्वेषणा च सो न्या वित्त
 सुतान्वितेति । एवं गमनफलमुक्त्वा दण्डताफलमाह । दण्डिनि पंचस्वथेति । अग्निपंचसु आग्नेयादिपंच
 सु दिक्षु दण्डि घटी न शुभदा । दिक्षु घोषा सुकन्या यामाग्नेवेधव्यदायिनीति । अथ गो धूलिलग्नमाह । गो
 धूलिं पदजादिके शुभतरं प्रोक्तं सुपंचांगके कृत्वा त्याक् परमर्द्धनाडिकामिहं दुर्लग्नषष्ठाष्टगं । सो गो
 गं कुजमष्टमं गुरुयमाहः पातमर्कं कर्मजं ह्यादि प्रमुखाति संकट इदं सद्यो वं नाद्यो कंचित् । गो धूलिमिति
 । गो धूलिं लग्नं सायं काले लग्नं पदजाति । गो हीनजातिके शुभतरं प्रोक्तं । न सर्ववर्णनां । कुसुपंचांगके
 पि च । उक्तपंचांगके । अत्र पंचांगसु हि मुख्या । तत्र कालप्रमाणं विशेषदारेण ह । कथं भूतं गो धूलिं अर्द्ध
 स्तात्सकाशा त्याक् परमर्द्धनाडिकं । प्राक् पंचदशपलानि । परतः पंचदशपलानि । एवमर्द्धनाडिकमित्यर्थः ।
 अत्रत्याज्यमाह । इहास्मिन् गो धूलिलग्नषष्ठाष्टगं इदं चंद्रमसं जं ह्यात् । त्यजेत् । पुनः किं किं मत्यादित्याह । सो

उक्तं कुरु
 ग्रहं अंग
 लग्नं सति
 तसो गंगे

३७

ग्रां गं । उग्रग्रह सहितं लग्नं कुजं भौममथगं । गुरुयमाहः । गुरुशनिदिनं । पातं महापातं सिद्धं तगम्यं । अर्कसंक्रमं स्त
 र्यसंक्रांतिं ज्ञात्वा । अन्ये दोषान त्याज्या इत्यर्थः । अथ गुरुयमाह स्वर्गं तद्दोषलाभात् । गुरुदिने सूर्यास्ता व्याकया
 मार्गं परतो यमघटः । शनिदिने अस्तमया प्राक् परतश्च कुलिको । मार्गं द्योतयतः । स्मृता दिनपतेर्यामाह नयाग्र
 हा मार्गं डात्मजभोग उत्तरलवस्तु शोभुमेकर्मणि । त्याज्योसौ कुलिक इत्यनेन न्यायेन शनौ अस्ता व्याक कुलिको
 भवति । इति कृतो गुरुशनिवारो निर्दिष्टो । अथ विप्रादीनामपि क्वचित् कार्यविशेषेण गोरजे प्रवृत्तिमाह । विप्रमुखे
 तिसंकटे इदं सद्यो वनाद्ये क्वचिदिति यो वनाद्ये अतिसंकटे प्राप्ते सति क्वचित् स्वर्गशुद्धभावे इदं गोधूलं विप्रमुखे
 विप्रप्रभृतिवर्णत्रये सत् शुभः स्यात् । अन्यथा नेत्यर्थः सिद्धं । एतदुक्तं ज्योतिर्विंधे । घटी लग्नं यदा नास्ति तदा
 गोधूलिकं स्मृतं । ऋद्रादीनां बुधाः प्राहुर्न हि जानां कदाचन । लग्नशुद्धिर्यदा न स्याद्यो वने समुपास्थिते । तदा वै स
 र्ववर्णानां गोधूलं शुभं स्मृतमिति । अथोदाह वेदिकालक्षणमाह । वेदी प्राक् प्रवणा चतुर्वरकरो हस्तोऽष्टितीग्य
 स्पदोर्जादेर्द्वित्रियुगां गुलैरपचिता सोक्ता वहिर्वमितः । वेदीति । प्राक् प्रवणा सर्वनिम्ना । चतुर्वरकरो चतुर्भि
 र्वरकरैः प्रमिता चतुर्वरकरो वरो वैवाह्यः हस्तोऽष्टितीग्य प्रमाणे न्यता । अग्न्यस्य ब्राह्मणस्योक्ता । दोर्जादेः
 क्षत्रियादेः सावित्रवेदीक्रमेण द्वित्रियुगां गुलैरपचिता हीना कार्या । क्षत्रियस्य द्वाभ्यामंगुलाभ्यां हीना । वै
 श्यस्य त्रिभिरंगुले हीना । शूद्रस्य चतुरंगुले हीनेत्यर्थः । साककार्येत्याशंकायामाह । वहिर्वमित इति । वहिरिति
 गृहादहिः वामतो वामभागे । अथ नानाविधकर्मणां अंगं कस्मिन् तत्रैकं कर्तव्यमित्याह । यस्यांगं यददोर्जादेः
 गदितमेकं कर्तव्यं हि हे शोर्वलेनालो क्यंतु विवाह तस्मिन् परि नवाहि प्राप्नु कुर्यादिदं । यस्यांगमिति । यस्य कर्मणः

२८
२८

यत्तु अंगं अंगिनो मुख्यस्पगदितभेउक्तनस्तत्रेक्यति । इहास्मिन् अंगभूते कर्मणि इदोर्वलं नालोक्यं न विचारणीयं
 । यत्र विवाहे विशेषमाह । दलन कंडन मंडन वेदिका गृह समाजनिवारक मंडपाः । करतलगृहमध्यगतागतं
 तदस्विलं विदधीत विवाहमे । तत्र विवाहे विशेषमाह । विवाहतः विवाहदिनात्पाकत्रयदिनवाहितृतीयष
 ठनवसे हि इदं अंगं विवाहांगं न वज्यति । विवाहांगानियथा । दलनं कंडनं चैव व्यंजनं सोदकानि वायुवा
 र मंडपौ वेदी कुं कुमं वर्णकं तथेति । अथ के मप्राप्तं वधू प्रवेशमाह । लग्नादष्टदिनांततः सममुनी ७ ध्वं ५
 कं ८ धु ५ ३ त्रयुग्घस्ते मास्पपि हायने शर मिता द्वात्यारं स्वेष्टया वै कामार्गसिते जगुः श्रुतियुगो दाहर्त
 चित्राश्विनी ज्येष्ठे श्रानवमं दिरे निशि वधू संवेश मंगे स्थिरे । लग्नादिति । लग्नादिवाहतः सकाशात् अष्टि
 दिनांतः षोडशादिनमध्ये सममुनी ७ ध्वं ५ के ८ धु घस्तेषु समाः समसंख्याकाः मुनिः संप्रमः इदः पंचमः ।
 अंको नवमः एषु घस्तेषु दिवसेषु अष्टौ ३ षोडशादिनाहर्त अयुग्घस्ते विषमदिने मास्पपि विषमे हायने व
 र्षे विषमे वधू संवेशं प्रवेशं जगुस्तुः । एतदुक्तं भवति । षोडशादितमध्ये समदिनेषु कर्तव्यः । षोडशादि
 नातिक्रमे मासपर्यंतं विषमदिनसे वधू प्रवेशः कार्यः । प्रथममासतिक्रमे वर्षपर्यंतं विषमे मासिकर्तव्य
 स्तदा विषमदिन नियमो नास्ति । एवं प्रथमवर्षे अतिक्रान्ते पंचमवर्षपर्यंतं विषमे वर्षे कर्तव्यः । तदा विषममा
 स नियमो नास्ति । पंचमादष्टत्यारं विषमवर्ष नियमो नास्ति । अथ वितं वित वधू प्रवेशं कस्मिन् मासे पले
 कर्तव्यमित्याह । वैफामार्गसिते । वै वैशाखः । फाल्गुनः । मार्गशीर्षः । एषासितः शुक्लपक्षे स्मिन्

२८

कैः श्रुति युगो दाहस्त्रिचित्राश्विनीभिः। श्रुति युगं प्रवणधनिष्ठा उदाहस्त्रिचित्राश्विनीभिः। चित्राप्रसिद्धा।
 अश्विनीप्रसिद्धा। इज्यः पुष्पः। एतेन सत्रैः अनवमं दिरेजीर्णगृहे नवसीनमंदिरे कन्यां नवोदां न प्रवेशयेदि
 ति निधेषादनवमं दिरे इत्युक्तं भवति। उक्तं च। वधूप्रवेशनं कार्यं पंचमेसप्रमेदिने। नवमे च शुभे वारे सुलग्ने
 शशिनोर्वर्त्ते इति। नारदः। आरभ्यो दाहदिवसात् षष्ठे वा षष्ठमेदिने। वधूप्रवेशः संपत्त्ये दशमेथसंमेदिन
 इति। संग्रहे। विवाहमासेथ वधूप्रवेशो युग्मे तथा षोडशवासरांतात्। तद्द्वैमयेऽयुजिषे च मांता इतः
 परस्ताज्जिथमोपि नास्ति। वृद्धनारदः। समे वर्षे समे मासि यदि नारी गृहं विशेषतः आयुष्यं हरते भर्तुः
 सानारी मरणं व्रजेदिति। भास्करव्यवहारे। रात्रौ विवाहमेशसंसन्मूहर्त्ते स्थिरदेये। वधूप्रवेशो न
 वात्र प्रतिशुकार्यं विदुः। रुद्रैर्विवाहकैः शुद्धिर्द्विपत्योश्च शुभप्रदे। वधूप्रवेशनं कार्यं पंचमेसप्रमेदिने
 तं यदि। मार्गफाल्गुनवैशाखे शुक्लपक्षे शुभेदिने। मूलपुष्यमृदुस्वाती। स्थिराश्वि श्रुति वासवे। पि
 तृभे चरमे नारी प्रविष्टा पुत्रिणी भवेत्। अथ विवाहोपरि प्रथमवर्षे षष्ठमासे शुक्रमायाः यस्य गृहे नि
 वासो निषिद्धस्तासु फलानवृत्ते नैकेनाह। उदाहात्प्रथमे शुचौ यदि वसद्गृहे कन्यका। हन्यात्तज्ज
 ननी सत्ये निजतनुं ज्येष्ठे पतिज्येष्ठकं। पौष्णे च शुभं पतिं च मालिने चैत्रे स्वपित्रालये। तिष्ठंती पितरं
 निहंति न भयं तेषामभावे भवेत्। उदाहादिति। उदाहात्सकाशात्प्रथमे प्राप्ते शुचौ आषाढे कन्यका
 यदि भर्तुर्गृहे वसेत्तदा तज्जननी भर्तुर्जनिनी हन्यात्। सत्ये सत्यमासे यदि भर्तुर्गृहे वसेत्तदा निजत

मुह न्यात। प्रथमेशति सर्वत्र संवध्यते। ज्येष्ठे यदि वसे तदा पति ज्येष्ठ कं पत्न्यु ज्येष्ठं भातरं ह न्यात। पौषे
यदि भर्तुर्गृहे वसे तदा श्वशुरं भर्तुः पितरं ह न्यात। मलिनैः अधिमासे यदि भर्तुर्गृहे वसे तदा पतिं भर्तारं
ह न्यात। चैत्रे चैत्रमासे प्रथमप्राप्ते स्वपित्रालये तिष्ठंती कन्या पितरं स्वजनकं निहंति। अथास्यापवादमा
ह। न भवेमिति। तेषामभावे तेषां अंतरे स्नानं भर्तुर्जनित्यादीनां अभावे सति भयं न भवेत्। भर्त्रादि गृहे
वोसे कृते विभयं न भवेत् इत्यर्थः। अथ गांधर्व विवाहमाह। शूद्रां तेषु पुनर्भवापरिणयप्रोक्तो विवाहोक्त
मैर्नालोक्त्येति धिमासवंधगुरुशुक्रास्तादितत्रार्कभात। त्रिचूर्त्तुमृतिर्धनं मृष्यति मृतः पुत्रो मृति
र्दुर्भगा श्रीरो न्नत्यमथो धृती १८ श १ युगं तत्त्वत्तैत्येयः सामि जित। शूद्रां तेषु इति। शूद्राः प्रसि
द्धाः अंत्यारजकादयः तेषु पुनर्भवापरिणयः प्रोक्तः। कैः विवाहोक्तमैः स्पष्टं। तत्र पुनर्भवापरिणयेति
धिमासवंधगुरुशुक्रास्तादिनां वलोक्यं। शेषं स्पष्टं। तथा चोक्तं ज्योतिर्निबंधे। न शुक्रास्तादिकं चित्यं
शुद्धिर्वेधादिकं तथा। पुनर्भवासंवरणे न मासतिथिशोधनमिति। अथ ब्रह्मपदेन च त्रैशुद्धिमाह। त्रि
चूर्त्तेषु त्रिषु त्रिषु क्रमेण मृतिर्मरणं प्रथमे त्रिके। द्वितीये धनं। तृतीये मृतिः। चतुर्थे मृतिः। पंचमे पुत्राः
षष्ठे त्रिके मृतिः। सप्तमे दुर्भगां। अष्टमे श्रीर्लक्ष्मीः। नवमे त्रिके औन्नत्यं प्रोक्तं। अथ रुद्रपदे शुद्धिमाह। अ
र्कभादित्यनुवर्तते। धृतीश्रयुगतत्त्वत्तैधृतिरक्षादशं १८ श १ एकादशं १९ श १ तत्त्वत्तैधृतिः। तत्त्वत्तैधृतिः पंचविंशं २५ श १
तस्मिन्मि ते अर्कभादे तस्मिन् इत्यर्थः। सामिति रुद्रेण न यातने चतुष्टये अस्य यो मृत्युः स्यात्। अथादिन्ये
षु शुभं। अथ नानाविधशास्त्रार्थानाह। भूक्ता ये वसुतामयो पिते नरो दद्याच्च सा वित्रिका। मारुतो तसव

केयराजनिमतीस्यातां स्वगोत्रेकचित्। सांगंतद्विदधीतवाजमितरेऽस्माद्वारभेत्पूर्वतोयज्ञोदाहनचो
 लमौजिकमहस्सुस्वर्गादिकत्रिषु। भुक्तायैवेति। उपोषितनरः भुक्तायैव वक्तव्यं भोजनार्थे वसुतां क
 न्यां दद्यात्। चपरं उपोषितनरः भुक्तायैव वदवेसावित्रिकां गायत्री दद्यात्। तदुक्तं ज्योतिर्विंधे। भुक्तासमु
 दहेत्कन्यां सावित्री गृहं यथा। उपोषितः सुतां दद्यात्। दत्ताय वराय चेति। अर्चिताय वराय चेति वा पाठः। आरब्धोत्स
 वके यदाजनिमती स्वगोत्रेस्यातां आरब्धोत्सवके आरब्धे कार्ये स्वगोत्रे स्वगोत्रमध्ये यदाजनिमती जन्ममरणे वृद्धि
 स्तत्काले स्तत्काले स्यातां तदा सांगंतद्विदधीत तदा रब्धं कार्यं कुर्वीतेत्यर्थः। इतरेजनाः वाजं अन्नं अपरे असगो
 त्रिणः विदधीरन्। वाजमन्नं गसद्वाजो वाजं पीयूषमुच्यते। इत्यनेन कार्यं ध्वनिमंजया। शेषं सुगमं। उक्तं च। विवाहे
 तस्य ज्ञादावारब्धोत्सवकं यदि। सांगंतत्कर्म कुर्वीत अन्नदानादिकं परेरिति। अस्मान्निश्चितदिनात् पूर्वतः प्रथम
 तः यज्ञोदाहनचो लमौजिकमित्येतत्कर्म चतुष्टयं क्रमात्स्वर्गादिकं। त्रिषु आरभेत्। यज्ञे एकविंशतिदिने
 षु उदाहं विवाहं दशसुदिनेषु चोत्तं त्रिषु दिनेषु। मौजिकं त्रिषु दिनेषु। उक्तं च। एकविंशत्यह्ये विवाहे दशवासराः
 । अहं चूडोपनयने नां दीप्राहं विधीयते अथा रंभलक्षणं। आरंभो वरणं यज्ञे संकल्पो ब्रतसत्रयोः। नां दीप्रा
 हं विवाहादौ प्राद्वेपके परिक्रिया। नो प्राद्वेपकं दर्शनैत्येकं मधीतिं शीतला स्वाप्नति। मसीमसिंधवतिपातमेक
 कुलजाः सव्यातिपातं क्वचित्। उत्थापावधि मंडपस्य संशरागाहो विषये समे धुहास्ये न गृहो इहो सहजया
 स्तुल्या क्रियादाततः। नो प्राद्वेपकं मिति। न्यददर्शनैत्येकं प्राद्वेपकं अधीतिं पठनं शीतला स्वाप्नति शीतोदकेषु आमुतिं।
 स्नानं। सीमा सिंधवतिपातनं। सीमाग्रा मसीमामया दइत्यर्थः। सिंधुमहानदी। तयो रतिपातः। उल्लंघनं। सव्या
 तिपातं अपसव्यं। इत्येत एककुल जागोत्रिणः क्वचिन्नोक्त्युः। किमवधि मंडपस्य उत्थायावधि।

२७

३०

२७

वयो

२०

= विवाहमारभ्यचतुर्दिनेषु श्राद्धं दिनं दर्शं दिनं यदि स्यात्। वैधव्यमाप्नोति तदा मुक्तकन्या जीवेत्यतिशेद न पत्यता स्यात्। १। पाठांतरं स्मृतिसारे =
 । यावन्मंडपोऽवसासनं स्यात्तावत्कुयुरित्यर्थः। उक्तंच। दर्शश्राद्धं तथश्राद्धं शीतादिः स्नानमेवच। प्राचीनावीतिक
 रणं नदीसीमातिपातनं अन्यच्च नित्यश्राद्धमधीति च स्नानं च शिषिरेज्जलेः सपिंडो नैव कुर्वीरन्मंडपोऽप्यापनाव
 धि अथमंडपोऽप्यापः कदाकार्य इत्याह सृष्टागमाशति प्रागः यंच अगासमतानि ताहोर्दिनयोः यंच सप्तमे सप्तमेष
 ष्टरहिते सप्तमे हि सप्तदिने उद्वाहः उक्तंच मंडपोऽप्यापनं कार्यं समेचदिवसे बुधैः षष्ठ्यं च विषमं नेष्टं हितायंच सप्तमसप्तमौ
 ३३ अष्टांतः वर्षमध्ये गृहोद्वाहो न कर्तव्यौ सहजयोः एकमातृजयोः पुरुषयोः स्त्रियोर्वातुल्यक्रियासमानं कर्म न
 कुर्यादित्यर्थः भिन्नमातृजयोर्न दोष इत्यर्थः तथा चोक्तं यथा तरे एकमातृजयोरेकवत्सरे पुरुषस्त्रियोः तसमान
 क्रिया कुर्यात्मातृमे देविधीयते समानक्रियेति द्वयोश्चोले द्वयोर्ब्रतबंधो द्वयोर्विवाहो वा सहजयोरित्यनेनैकमातृजत्वं
 संभवति अष्टांतवर्षमध्ये गृहोद्वाहो न कर्तव्यौ उक्तंच नैकस्मिन् वत्सरे कार्यो गृहोद्वाहो कथंचनेति उद्वाहेति उद्वाहव्रत
 चूडके क्रमेण अष्टदलं तत्तवं उं अष्टदलं च तत्तवं उं च उद्वाहे विवाहे कृते सति तत्तवं उं तस्य दलस्यापि खडं अर्द्धत्रिमा
 सपर्यंतमित्यर्थः निले सप्तर्षां पिंडपुतं श्राद्धं तावरेत् किंतिना महालयगायापित्रं चिना महालयं भाद्रपदा पर्यदा
 गयाप्रसिद्धा पितृमातापितृक्षयदिनं तत्र तच्छ्राद्धं क्रियते तन्महालयगायापित्रं तद्विना उक्तंच उद्वाहव्रतचूडासर्व
 मर्दकां अतिलं तर्षां कुर्याच्छ्राद्धं कुर्यादपिंडकं महालयगायाश्राद्धमातापित्रोः क्षये हति कृतोद्वाहेपि कुर्वीतपिंडदानं
 यथाविधिरिति सर्वमिति समयदीविधेः पूर्वप्रथमतः दोषोऽष्टमृकादिके अधिगते ज्ञाते सति वा अथवा वरे मृ

लवत् नोदाहोसहजातयोस्तत्तु नोदाहवतं नोयुसदाहातस्मुद्धहनं न संगलविधे संतुं विषुं भेषु न एवं ता युवतेरिति प
वं उक्त नक्षत्रचरणजातो नानरः युवतेः स्त्रियाः युवादीनहंति तथा च गार्गः मूलजाश्च सुरंहंति सार्धजा च तदगता
ज्येष्ठजा तु पतिज्येष्ठं देवरंत द्विदेवजेति तथा च पटले मूलात्पपादजौ श्रेष्ठौ तथा श्लेषाद्यपादजौ द्विशांत्पपादजौ उ
ष्टौ तथा ज्येष्ठांत्पपादजाविति अस्यापवादः अभावे रहनो दोषश्चेति अभावे तेषां च संगदीनां अभावे सति उहमूलादिजो
द्धहने नो दोषः केचिदाचार्याः एवं वदंति नः नरस्य मौजूद्धं मौजीवं धनानंतरं एतत्फलं त उक्तं च नारदेन मूलव्याल
भवो दोषो विवाहे य उदाहृतः समौ जीवं धनाद्धं पुंसां नैवेतिके चनेति पैत्र्याद्येपि सच्चायाः अथ चरणेपि मूलवत्फले
स्यादितिकेचिद्वदंति तथा चोक्तं नारदेन पैत्र्याद्येपि सच्चायाः अथ चरणेपि मूलवत्फले
मित्याह नोदाहाविति सहजातयोरेकोदरसमस्तत्रयोः पुत्रयोः कन्ययोः कन्यापुत्रयोर्वा उदाहो विवाहो ऋतुपुत्रयश्च ते
कृतवश्च ऋतवः तेषु न कार्यो षाण्मासाभ्यंतरे तकार्यवित्यर्थः उक्तं च नारदेन विवाहश्चैकजन्मानां षाण्मासाभ्यंतरे
यदि असंशयं त्रिभिर्वर्षे स्तत्रैकाविधवा भवेदिति नोदाहाद्वतमिति उदाहात ऋतुपुत्रतमौ जीनकार्यः तथोक्तं
नारदेन पुत्रोदाहात्परं पुत्रीविवाहो न नूतत्रयेन तयोर्व्रतसुदाहात्संगले वा न्यसंगलमिति तोयुसुद्धाहात्स्मुद्धहनमिति
युसुद्धाहात्सुहृषविवाहात् ऋतुपुत्रस्मुद्धहनं कन्याविवाहः नो कार्यः तथा च कात्यायनः पुत्रोदाहात्परं पुत्रीविवाहो

ॐ

३२

३२

न ऋतुत्रय इति नमंगलविधेर्मुद्रमिति मंगलविधेर्विवाहात् ऋतुसंख्ये चोत्तमं व्रतं वातकार्यं अत्र कात्यायनः मंगलेन
 त्रयादवर्गं स्मृतं तान्न तसं नमिति त्रिषु भेषु तेति एषु ऋतुषु त्रिषु भीतकार्यं त्रयाणां शुभानां समाहारस्त्रिषु भीमंगल
 त्रयमिति यावत् न कुर्यात्संगलत्रयमिति कात्यायनवचनात् नोज्येष्टा लुचु कालरुद्रतप्राते पारस्करेन व्रतं चोत्तमं मुद्र
 नमेव मौज्युभयतः कार्यं विवाहज्जगोभेदे ह्यस्य च संकटे वितनयात्पूर्वीदितं मंगलं वेदा ४ हातरि तेदिनांतरित
 केन घानगेनापि वा नोज्येष्टा लुघीति ज्येष्ठमंगलाद्विवादे स्मृतं लुचु मंगलं नो कार्यं ययद्वाहिः प्रालाया
 मृतं तत्र ज्येष्ठमंगलं अन्यलुचु मंगलं तत्र कार्यमित्यर्थः कस्मादृते कालरुद्रतप्राते कालेन रुद्रगर्भाधानं सुसवना
 दितस्मादृते तेन विनेत्यर्थः तथा च कात्यायनः मातृयज्ञक्रियापूर्वं ज्येष्ठं कृत्वा तमंगलं ऋतुत्रयेषु नर्यावेन कु
 र्यात् लुचु मंगलं लुचु वायु रुवा कार्यं विना नैयामिकं त्रयत् इति पारस्करेति पारस्करः कात्यायनोऽस्तिः इति ज
 गोऽतीतिकं व्रतं मुद्रं तन चोत्तममेव मुद्रं मौजी विवाहादुभयतः कार्येति तथा च तद्वाक्यं मुद्रं चोत्तममित्युक्तं
 व्रतोद्वाहोत्तमंगलं चोत्तमं मुद्रं नमेवोक्तं वर्जयेद्द्वयत्वं मौजी चोभयतः कार्यं यतो मौजी न मुद्रं नमिति अथ संक
 टे प्रवृत्तिमाह भेदे ह्यस्येति संकटे देशकालभयादौ अहस्य संवत्सरस्य च भेदे पूर्वोदितं मंगलं वितनयात् वि
 स्तारयेत्कुर्यादित्यर्थः तथा चोक्तं संहितासारावल्यां फाल्गुने चैत्रमासे लुचु उद्वाहोपनायने भेदे ह्यस्य च

३२

धीतनऋतत्रयलं चनमिति अथवेदाहानरिते चतुर्दिनांतरितेकालेमंगलंवितनयात् तप्याचस्मृतिमागवल्या सु
 त्रीयरिणायादृढं यावद्विचतष्टयं सुत्रंतरस्सकुर्वीतनोदाहमिति स्वरयशति अथवादिनांतरितके एकदिनां त
 रितकेकालेमंगलंकुर्वीत तथाचोक्तं एकोदरप्रसूतामेकस्मिन्वासरेतरः विवाहं नैवकुर्वीतमंडनोपरसंडन
 मिति अथवाएकाहेनापिनचांतगोपर्वतेअंतरितेदेशेमंगलंवितनयात् ज्योतिर्विवरणो एकोदरयोर्वरयो
 रेकदिनोदाहतोभवेन्नशः नयंतरएकदितेकेप्याहः संकटेचशुभमिति शाङ्गधरोपि नयंतरेपिशुभदंष्टु
 कोलरोधेप्यथवाएकाहेपिजनाश्रयांतरेमंडयांतरेमंगलंवितनयात् मंडयोस्त्रीजनाश्रयश्चमरः उक्तंच
 ज्योतिर्विवरणो नप्रतिषिद्धंलग्नंसंप्राप्तेसंकटेमहति एकोदरसंभवयोरेकाहेभिन्नमंडयेकार्यमिति अथैषां व
 द्यप्रागतिणीयमाह श्हेदमिति श्हास्मिन्विवाहादिविषयेऽदंभेदेह्येत्याद्युक्तंबुधैः तारतम्याद्योज्यसंकटान्
 चपयोज्यमित्यर्थः अथयमलयोर्विषोषमाह तोयमलयोरिति यमयोर्यमलयोः श्दंतोनिषिद्धं अनयोर्य
 मलयोर्मंगलंप्रकत्रएकवत्तरेएकमंडयेकार्यमिति सनयोजयुः उक्तंच एकस्मिन्वत्तरेचैकवासरेमंडये
 तथा कर्तव्यमंगलंस्वस्वोर्भात्रोर्यमलजानयोरिति अथप्रत्युदाह निषेधमाह नैकस्मैउहितद्वयंसहजयो
 नैकोद्भवेकंन्यकेदद्याउद्धरुनमिथोनतनयात्कर्त्यादसंपद्यतः नैकस्मैरिति एकस्मैवरायउहितद्वयंप्रकोद्भव

मा ७७५

कन्यकाद्वयंतदद्यात् सहजयोः एकोदरसंभवयोर्भात्रोः एकोद्वेकन्यकेनदद्यात् तथाचमिथः परस्परं उद्धर-
 नेनतन्वयात् अत्रापिसंकटेप्रवृत्तिमाह कुर्यादिति नैकस्मै शत्यायुक्तं अकते व्यं अंसं यति अन्यवधुवगलाभे
 सति कुर्यादित्यादि अथप्रतिकूलनिर्णयमाह "नोद्वाहं सति निश्चयेपि जगडः पित्रोः सपित्रोः स्त्रियः सुतो
 भ्रातृ-नरदितस्वसुरसूक्रांतौ पितृव्यस्य च अन्ये स्वान्वयजात्ययेपि पितृमातृस्त्रीसुतान्यत्ययेदार्थार्थद-
 लातरे विदधते हेरवशां त्याक्वचित् "नोद्वाहमिति निश्चयेपि सति बुधाः उद्वाहनं जगडः कस्यां सत्यां पित्रोर
 सूक्रांतौ सत्यां माताचपिताचपितरौ तयोः असूनां प्राणानां उत्क्रांतिः उत्क्रमणं तस्यां सत्यामित्यर्थः क-
 थं भूतयोः सपित्रोः पितरौ च पितरौ च पितरः मातः पितरौ पितुः पितरावित्यर्थः तैः सह वर्तमानौ सपितरौ त-
 योः सपित्रोः पुनः कस्यां सत्यां स्त्रियं न सूक्रांतौ सत्यां उद्वितीयविवाहादौ ते य एव सतौः पुत्रस्य भ्रातृसह-
 जस्य अतद्वितस्वसुरपरिणीतस्य भगिन्याः पितृव्यस्य पितृभ्रातृसूक्रांतौ सत्यां एतदुक्तं भवति पित्रादी-
 नां सूक्राणां मध्ये अन्यतमे स्मृते सति विवाहनं कुर्यादित्यर्थः तथाच वृद्धशौनकः वरवध्वोः पितामातापितृव्य-
 श्वसहोदरः एतेषां प्रतिकूलं चेन्महाविघ्नप्रदं भवेत् अन्यच्च पितामातामहश्चैव माताचैव पितामही पितृ-
 व्यस्त्रीसुतो भ्रातृः भगिनीचाविवाहिता रामिरेव विपन्नैश्च प्रतिकूलबुधैः स्मृतं अन्यैरपि विपन्नैस्तु केचि

रचुर्नतद्भवेत्तति अथान्येषामतमाह अन्येति अन्येषुधाः स्वान्यजात्ययेपिसकुलजातमर्त्यनाशेषिउच्चाहंत-
 द्युः तथाचभृगुः वाग्दानानंतरंयत्रकुलयोःकस्मचिन्मृतिः तदोच्चाहो नैवकार्यः स्वपलक्षय दोयतति अथ
 संकटेप्रवृत्तिमाह पितृमातृस्त्रीतिपिताचमाताचस्त्रीचसुतश्चअन्यश्चअन्यकुलजश्चप्रतिकूलाधिकारी-
 एषामर्त्ययोनाशः सरणमिति यावत् कस्मिन्मृतिश्चाहार्धादलांतरेहेरं वशांत्यागोश्रांत्याकृवित सं-
 कटेविदधतेबुधाश्चध्याहारः एतत्कृतंभवति वरस्यवध्यावापितृनाशेअर्धांतरेवर्षांतरेमातृनाशे अर्धांतरेष-
 णमासांतरेस्त्रीनाशेअर्धांतरेत्रिमासांतरेएतत्तद्वितीयादिविवाहादौ तेयंतथाचपुत्रनाशेअर्धांतरेसार्द्धमा-
 सांतरेअन्यनाशेपितृमातृस्त्रीसुतादिभ्योत्येवाकुलजनाशेदलांतरेसार्द्धमासस्यार्द्धत्रयोविंशतिदिनांतरेवि-
 दधतइत्यर्थः अन्यमध्येभ्रातृविशेषमाह भ्रातृभ्रातृभयेति भ्रातृर्नाशेपुत्रवत् पुत्रनाशेकवत्तेयं सा-
 र्द्धमासांतरेकर्तव्यमित्यर्थः तथाचस्मृतिरक्तावल्यापितृरहमिहाशौ चंतदहंभ्रातृपुत्रयोः अन्येषां तसपि-
 ज्ञानांआयतौमाससंमितं तदातृशान्तिकंकृत्वानतोलग्नविधीयते स्मृत्यंतरेपुक्तं संकटेससन्नुप्राप्तेयात्
 वल्लेनयोगिनाशान्तिहृक्तागोश्रास्यकृतोतीशुभमाचरेदिति अकृत्वाशान्तिकंयस्यनिषेधेसतिदारुणे-
 नकरोति शुभं गवादिघ्नस्तस्यपदेयदेशेति ज्योतिः प्रकाशे प्रतिकूलेपिकर्तव्योविवाहोमासमंतरे शान्तिं

ॐ

३४

३५

विधायदत्तागांवाग्दानादिचरेत्यनरिति एतत्प्रौढायांकन्यायांपित्रोर्मरणेविज्ञेयं प्रतिकूलेपिप्रतिकूलाभा
 वमाह भयश्चत्यादिभयेऽभिद्वारजभयेअतिसमयेअतिकालेपित्रोर्मातापित्रोः असौः प्राणासंशयेसतिअ
 तेषांमातापितृभ्यामनेषांमृतानांप्रतिकूलंतास्ति तथाचोक्तंज्योतिःसागरे उभिद्वाराष्ट्रभंगोचपित्रो
 र्वाप्राणासंशयेप्रौढायामपिकंन्यायांनान्वकूलंप्रतीक्ष्यते अतिविशेषांतरमाह आमपिविरक्ताराङ्गताता
 मपिप्रतिकूलंतास्ति आमपीरोगीदीर्घरोगीनित्यावत् विरक्तोऽगृहादिषुदासीनः आराङ्गतोऽगृहाङ्गतः दे
 प्रांतरगतश्चित्त्यावत् आरादूरसमीपयोरित्यमरः एषांमृतानामपिप्रतिकूलंतास्ति तथाचोक्तंमृत्यंन
 रेदीर्घरोगाभिभूतस्यदूरदेशस्थितस्यच उदासवर्तिनश्चैवप्रतिकूलंनविद्यतश्चेति अथान्यात्पिशास्त्रा
 र्थान्याह आत्र्यादिति त्र्यश्चतुर्थः पुरुषः मूलपुरुषश्चतुर्थश्चेत्यर्थः तंमर्यादीकृत्यमृतस्यनरस्यक्रि
 यायाअनभिभवेअभावेसतिक्वचित्कारणांतरक्रियायामकृतायांतांदीमुखंनचरेत् एतत्त्वगोत्रवि
 षयं तथाचमेधातिथिः प्रेतकर्मणपनिर्वर्त्यचरेन्नाभ्युदयक्रियांचतुर्थेततः सुप्तियंचमेतदुभं
 भवेत् अतिनोकुर्यादितिज्वरितस्यमंगलमोकुर्यात् तथाचगर्गः ज्वरस्योत्पादतयस्यलाततस्यनकारयेत्
 दोषतिर्गमतात्पश्चात्स्वस्थोऽयमसमाचरेत्अति अतीति अतिव्याधुद्भवेकस्यचित्तकुलेजनस्यप्राग्गरेअति

३५

दारुणाज्वरोत्पत्तौ निश्चयं नो कुर्यात् प्रतिकूलभीत्या रोगः याप्मान्जरो व्याधिर्विकारोद्भूः खसामयमिति वारभदेज्वर-
 यर्यायनामानि तथा च चर्गाः केविहचर्गहस्यस्य कस्यचिद्दारुणो ज्वरः न तावन्मंगलं कार्यं न कार्यं निश्चयं
 बुधैरिति अथ महत्संकटे सति वृद्धसूतके कर्माहंतामाह "चेत्स्यात्तूतकस्य कस्य सर्वसमये नारव्यकार्यं बुधः
 कुष्मांडी वृत्तहोमतो जनिदशाहंतश्चरेत्संकटे सिंहेज्येन शुभं हितं हरिलवोर्द्विगौ न सा दक्षिणो जानूच्युत्तरतः
 क्वचिद्विमतमजेर्केतोस्त्वमीत्यादिषु" चेत्स्यादिति उक्तं सर्वसमये यज्ञोद्वाहनचौलमौनिकनित्यत्रोक्ते सर्व-
 कालेऽनारव्यकार्यं सति संकटे च प्राप्ते सति कुष्मांडी वृत्तहोमतः कुष्मांडादिभिर्षु देवादेव हेतुना नमित्या- ३
 दिति सूत्रमभिप्रेत्य भिर्चत होमः तेन जनिदशाहंतं जन्मदशाहं मध्ये कर्म आचरेत् कुष्मांडी वृत्तहोमं शास्त्रो-
 क्तं सदक्षिणं कृत्वा कर्म कर्तव्यमित्यर्थः तदुक्तं सूत्रं तरे संकटे समन्वप्राप्ते सूतके समयागते कुष्मांडी
 भिर्चतं दत्त्वा गां च दत्त्वा पयसि नीचोपनयतोद्वाहप्रतिष्ठादिकमाचरेत् अनारव्यविशुध्यर्थं कुष्मांडेर्ज-
 ५३ हुया वृत्तं गां दद्यात्पंचगव्यां शीततः शुध्यति सूतकी अथ सिंहेज्यो सति मंगलनिषेधमाह सिंहेज्ये-
 ति सिंहेसिंहगणेशेज्यः सिंहेज्यः तस्मिन् सति शुभं नित्यव्यतिरिक्तं न हितं स्यात् उदत्तं सर्वमेव प्रयत्नेन
 तथा च कालनिर्णये प्रांतिकं यौष्टिकं यात्राप्रतिष्ठोद्वाहसर्वकं न कुर्यात्तत्सर्वमंगलं सिंहेज्ये च हस्य

त्रमीनगतेरवोरति अथवाशनेज्येस्तेतत्पदं सर्वशुभधारणं तथाचशो नकः सिंहस्थेदेवगुरौमेषस्थो यदिभवेत्सहस्रांशः मं
 गलकार्यकुर्यादिति तारदयराशौवदतरति अस्मभीत्यादिस्थित्यत्रादिशुद्धेनष्टपितृचरणशंकायां कर्तत राभावा
 द्यतिसंकटे ज्ञेयं अथनामराशिजन्मराशौ निर्णीयमाह देशग्रामग्रहज्वरव्यवहतिचूनेषु दाने मनोसेवाकाकिणि
 वर्गसंगरशुनर्भमे लनेनामभंजन्मर्दपरतोवधुषुरुषयोर्जन्ममेकस्य चेद्गीतं शुद्धिमितौ विलोक्य च तयोर्नामर्दयो
 र्मालकः देशेतिदेशः प्रसिद्धः ग्रामः प्रसिद्धः ग्रहं प्रसिद्धं ज्वरः प्रसिद्धः इत्यादिषु नामभं नामराशिः प्रधानं स्यात्
 एतदुक्तं भवति देशग्रामग्रहेषु मेलने प्रवेशार्थं ज्वरे चंद्राय वलोकनार्थं व्यवहतिर्व्यवहारः चूने प्रसिद्धं दा
 नं त्वलाशुरुषादिषु चंद्रवलाचार्थं मनोसंज्ञे मेलनार्थं चंद्रवलाचार्थं च सेवाराजसेवा तत्र मेलनार्थं काकिण्यं का
 किण्यवलो कनार्थं वर्गो वर्गसंध्यर्थं संगरे संग्रामे चंद्रवलाचार्थं शुनर्भमे लके भूमे लनाय नामराशिर्विलोकनीयेत्य
 र्थः परतः एभ्यो न्यत्र विवाहार्थं त्रौ जन्मर्दं जन्मराशि प्रधानं स्यात् तथाच ज्योतिर्निबंधे देशग्रामग्रहेषु द्वे सेवा
 यां व्यवहारके नामराशौ प्रधानं जन्मराशिं न चिंतयेदिति अन्यच्च काकिण्यां वर्गशुद्धौ च दाने चूने ज्वरे दये मंत्रे
 शुनर्भवरणे नामराशौ प्रधानेति विवाहे सर्वमांगल्ये पात्रादौ गृहगोचरे जन्मराशौ प्रधानं त्वं नामराशिं न चि
 तयेदिति अथवधुवरयोर्मध्ये एकजन्मर्दं तातं एकस्य न ज्ञानं तदा शुद्धिमेलापकादिकं कथमवलोक्य मि

ॐ
३६

36

थ

क

त्याह वधूयुरुषयोर्मध्ये चेद्यदि एकस्य जन्मर्तुज्ञानं एकस्य न ज्ञानं तदा रतः जाता जन्मर्तुदेकस्य शुद्धिर्गुर्वादिषु
द्विविलोका नयोर्वधूवरयो नामर्तुयोर्मेलको वर्णवपुषादिकः पूर्वोक्तो विलोका अर्थाद्वयोराश्याज्ञानेनाम
र्तुदेव सर्वविलोका तथा च शार्ङ्गधरः विवाहवृत्तं चैव लग्नजं गृहजं वलनामभाञ्जितयेत्सर्वजन्म न
ज्ञायते यदि अथ मेलनार्थं नाम्नो नक्षत्रज्ञानमाह भंतामादिमवर्णतो वकहंता युज्यादिवर्णाद्वोत्तल्या
चात्रशसौख्योयदभिधावको स्य नामांति का भमिति नामादिवर्णा नामाद्यक्षरं तस्मात् अवकहंता न पदच
क्रं यस्माच्चक्राचुचे चोलापदेष्टायेत्यादयः श्लोकनिबद्धाः तस्माच्चक्रं नक्षत्रं देयं तथा चूडामणीतिना
म्नः आयत्ताश्चकाराचुचे चोलाश्चिनी नक्षत्रप्रसंचरणा इति वक्तव्यमित्यर्थः तथा च दीपिकायां जन्म न
ज्ञायते येषां तेषां नाम्नो गवेष्ट्यते चक्रे वं हरे भांशो नन्वाडीत्यस्यार्थः यदा नाम्नो नक्षत्रावेष्ट्यते तदा अग्नि
भातकृतिकानक्षत्रात्ताडी विलोके तिकैश्चिदुक्तं कैश्चिदेतन्मतमग्राह्यं तस्मादश्विन्यादित्रिकं व्यस्तमिति न्या
येन नाज्यवलोकनं बहु संमतमिति भावः अथ नामादौ योगाक्षरे सति किं कर्तव्यमित्येताया माह युज्या
दिवर्णादिति युज्युक्तेक्षरे संयुक्ताक्षरे प्रयुज्येत्यादिके नामादौ युक्ताक्षरे सति आदिवर्णात् प्रथमवर्ण
न ज्ञेयं यथा प्रयुज्येतिति नान्निप्रथमवर्णः प्रजत्राप्यायः पकारः यत्तस्य भं ज्ञेयं प्रियवचनरत्नादौ पिकार एव

३६

ग्राहः दुपदशत्यादौ डकार एव ग्राहः तथा च स्वरशास्त्रे संयोगाक्षरनेनामिहोयंतत्रादिमाक्षरं ८
 अथावकज्जुचक्रेतामायाक्षराभावेति किं कर्तव्यमित्याह ववौतल्यो अत्रशसौखषौएतौतल्यो
 चकारस्यानेचकारः तथाशसौखषौतुल्यावेवा अत्रोदाहरणेनदर्शयति शिवइतितामिसति ८
 अवकरुज्जचक्रेपाकारस्याभावात् शिकारस्यानेसिकारंगीकाराद्भेदेयं तथाएवंखषौतथापरस्य
 रंसवर्णोक्तत्वाभेदेयमित्यर्थः तथाचस्वरशास्त्रे खषौशसौववौचैवत्ते याविजियरस्यरंअन्यच्च
 नप्रोक्ता उत्राणावर्णानामादौसंतिनेनहिचेद्भवंतितदाज्ञेयागजजास्तेयथाक्रमं चक्रंशतपदंवदयेत्तृ ८
 दांशाक्षरसंभवमित्यादि स्वरशास्त्रोक्तमवकरुज्जचक्रंप्रसिद्धं अथयस्यवहूतिनामानितस्यकस्मान्ना
 म्नाभंज्ञेयमित्याशंकाह "य दमिधाःवहोस्यनामांतिममतिरयस्यअभिधानामानिवहोभवति अस्मातिमं
 पश्चान्नामग्राहं तथाचस्वरशास्त्रे वहूतियस्यनामानि तरस्यस्यः कथंचना तस्यपश्चाद्भवंतामरनाहं
 स्वरविशारदैः अथजन्मनक्षत्रेषुप्रप्राप्तंनानिवदति आचार्यइति उदाहेयुरुषविवाहेनन्तर्भज ८
 त्मनक्षत्रंअमलंतिर्हृषांजगः तथापटस्यबंधेपटबंधने गेहंग्रहकरणाप्रवेशनेतथा ग्रामेग्रामर
 चनप्रवेशनेनृपाभिषेकोराजाभिषेकः कृषिंप्रसिद्धा मौंजीप्रसिद्धाअन प्राशनेनवान्प्रप्राशनेभूषणभू

ॐ
३०
३१
षण्णधारणं यथासमाहारस्तस्मिन् जन्मभंशुभदंजगुः तथाचोक्तं ज्योतिषकांशे जन्मभंशुचिन्त्या-
भिषेचने भूषणनगरगोहकर्मणि आधिपत्यभजिमेंजिवंधने संविवाहउदितंशुभं बुधैरिति राजमा-
र्तडे वसंतसमये दद्यादृष्टे गर्भाष्टमेष्टमे मेखलाजन्ममासेपि जन्मभेचति यावपि तारदः षट्बंधन
चौलान्नप्राशने चोपनायने शुभदंजन्मनक्षत्रमशुभं त्वंकर्मणीति ३ति स्म कृतं सुदूतं मार्तडे टीकायां मा-
र्तडे वलाभाया विवाहप्रकरणं समाप्तिमगमत् अथागत्याधानं ह्येतेनैकेनाह अगत्याधानमवादिदार-
समये दायं यकाले लम्कैः हीणातिबुधप्राक्रयोः स्मृगयुधैः र्चलरतांशुयोः जीवैर्द्वर्कबुजैः सतर्दिनव
केंद्रस्योरनसंगतैः स्त्रोच्चैर्बुधर्तगतैः परैरुपचयैः स्वायशुद्धौ बुधैः अगत्याधानमिति अगत्याधानं व
हभिर्बुधैः दारकाले अवादिकथितं चतुर्थी कर्मानंतरं दारकालः अलम्कैः अलम्कैरेवाल्मकैः दायं यका-
ले धनविभागकाले अवादि तथाच कृतं शते अगत्याधानं दारकाले विधेयं कैश्चित्प्राक्तं तच्च दायं य-
काले तथाच कात्यायनगृह्ये आवस्यप्याधानं दारकाले दायं यपादे एकैवामिति एतत्तभाष्यकारैरेवं च
व्यापितं अभात्तमतो दारकाले भात्तमतो दायं दकाले प्रोक्तमिति स्मृतिषु कृतं दारस्याग्निना विना व
हदौषोदृश्यते तथाहि कृतदारो नैव तिष्ठेत् तणमप्यग्निना विना तिष्ठेत् सचेत् द्विजो ब्राह्मण तथाच ४

यो

नितोभवेत् पितृपाको यजीवी स्यात् भ्रातृपाको यजीवकः दानाध्ययतनिष्ठो वा नृष्येताग्निना विना यो नाग्नि
स्यसेवेतदागत्वा मादता वपि परदागस्वित्तेयः स्वस्ती स्वीकरणादपि ब्राह्मणस्य यथासंध्या वेदस्याध्ययनं
तथा तथैवोपासनं दृष्टं न स्थितिस्तव योगतत्त्वादि तस्मात् सूत्रकारैः कात्यायनादिभिर्दीर्घकाल एव बाहुल्येनो
क्तं अथागत्वा धाननं दत्त्वा एपाहृद्दीप्ताग्निधूवशां क्रौं पौं स्मृगयुष्यैः द्वीं शं विशाखा अग्निः कृतिका ध्रुवा त्री
एषु तररोहिणी शां क्रं ज्येष्ठा पौं स्मरेवती स्मृगयुष्यौ प्रसिद्धौ तैः कयोः व्यञ्जलग्नां प्रायोः विगता अज्ञायाभ्यां
तौ व्यञ्जौ चलगतां शौच तथा तयोः अज्ञाः जलचरा शयः मकरस्य यश्चि मां हं कुं भोमी नो जलचरा स्ते
या कर्कटश्च जलचरः चंद्रोऽपि जलजः घटैः रहितं लंग्नां शयोलगतनवांशयोरित्यर्थः तथा च वृत्तशते
कर्कनक्रचदमीनविलगने चांशके तत्त्वगतेषु तदीये लग्नगे कुं सदिनीदपि ते वा नाशमेति जतिनोऽपि कुं ता
शः कैः जीवं हं कुं जैः जीवो गृहः रं डं अं डः अर्कः सूर्यः कुं जो भोमः तैः सतर्हीनवकेंद्रस्यैः सतपंचमकुं डयः ३
यचयभवना नित्रिषट्कादशमास्ययचयभवना नि एतत्स्यात्तैः कथं भूतैः अनस्तगतैः सूर्यकिरणै
रलुप्तैः पुनः कथं भूतैः स्वोच्चैर्दृष्टगतैः स्वअउच्चानिचरषा अषा ऋत्वाणि राशयः तद्भूतैः स्वराग्निमि
त्रराशिउच्चराशिगतैरित्यर्थः परैरुक्तेभ्यो न्यग्रहैरुपचयस्यैः त्रिषट्कादशमस्यैः कस्यां सत्यां स्वाद्यप्रभैः

ॐ
३८

३४

सत्यां संहितीयं आद्यं लग्नं तयोः शुद्धिः कूर एहि त्वं तस्यां सत्यां शेषं पूर्ववत् प्रायश्चंद्रं त्यजेत्पत्रोक्तम्-
वलोकां तथा च वृत्तशते केंद्रतोयचयत्रिकोणभगर्तः सूर्यरजीवेदकः शेषाश्चोयचयस्थिता यदि त-
दागत्याधानसक्तं शुभं चंदैर्नैधनगोमिषेन युवतीभौमेषुमानहमेशेषैस्तु गतैरुजाच सहितोऽगत्याधान
कर्त्ता भवेत् नो कुर्यादुत्तमकृपारिग्रहमिह दत्तापुत्रजीवेडभिः नीचस्यैर्विजितैरियोर्मवनगौरस्तंगतैर्वीहि
जशति तथा च संहितांतरे अगत्याधानं न कुर्वीत कर्त्तुं न कृत्रये विधौ लग्नगोचदगोयापेत शारं च ग्रहास्त्रि
तेति इत्यगत्याधानप्रकरणं अथ ग्रहप्रकरणं विवक्षास्तावद्वा म नियममाह नामर्त्तादिति नामर्त्ता-
न्नामराशोः सकाशात् द्विः खं भवेदिति एवं ग्रामशुभमभिधाये दानां ग्रामदिग्प्रयमानाह तत्कोणाशति
तत्कोणोत्तस्यागतास्यकोणोत्तस्य खान्तं त्यज कर्मकादीनां निवसतां वसतिं कुर्वतां शुभं स्यात् एतकश्चर्म
कश्चैव नटो बुहड एव च कैवर्तमेदभिल्लाश्च समैते चोत्तजाः स्मृताः इत्यादीनां ग्रामकोणोत्तं स्पष्टित्य
र्थः तत्कोणोत्तं निवसतां वसतिं परेषां वर्णां अलं अत्यर्थं दोषाः स्युः अशुभानि स्युरित्यर्थः तथा च ज्यो
तिर्निवंधे भवनयुरगतामाणां ये कोणास्ते शुनिवसतां दोषाश्च यंचादयोऽत्यर्जयास्तिष्ठेद्विद्विमायांति ए
वंजातीनां शुभाशुभदिविभागमुक्ताशशिपरत्वेन दित्तवसतिमाह कंन्येति यमाशादिति दक्षिणा

३८

३८

शासकाणां तत्र मेणाष्टसु दिक्षु कं न्या कर्किधनरादयो गणयोनवसंति अत्ये उर्वरिता मध्ये नवसंति एतत्तुं भव
 नि अभीष्टगतामं नवमभागां यरिकल्पमध्यमभागादुत्तिगाभागे कन्या नवसतिकन्याराशिना दत्तिगाभागे नगरहं
 कार्यमित्यर्थः तथैव तैः ऋते कर्कः यश्चिमेधनः वायवे तलाउतरे अजो मेघः ईशान्यां च दोकुंभः एवैकोपी वृश्चि
 कः आगते ये अंत्योमी नो नवसति अत्ये वृषमिथुनसिंहमकरमध्ये मध्यभागे नवसंति एवं राशिपरत्वेन दिक्षि
 यमस्तुक्ता इदानीं वर्गपरत्वेन दिक्षि यमानाह अथेति इंदककुंभः सकाशात् अष्टसु दिक्षु प्रसृता अ
 ष्टौ वर्गाः अकचदतययशवर्गा इत्येते प्रसिद्धाः आजस्विनो वलवंतः सूरित्पुतरश्नो के नान्यः एतत्तुं
 भवति अत्रा ईउऊ इत्यादिषोडशाक्षरो वर्गः आदिकः पूर्वस्यां वलाकादिकः पंचाक्षराः आगतेयां चादिको
 दत्तिगास्यां द्वादिको तैः ऋत्यां तादिकः पश्चिमायां षादिको वायव्यां यादिको उत्तरस्यां शादिकः ईशान्यां वली
 अयमर्थः स्वनामाक्षरात्तवर्गा ज्ञातव्याः स्वस्याने गहं कार्यं शनिभावः यतः स्वस्याने प्राणिनो वलवंत इ
 तिलोके प्रसिद्धः किंलक्षणवर्गाः स्वस्यं च मपरसेभ्यः पंचमाः परवैरिणो ये स्यान्ते यथा यथा वर्गस्य पंच
 मस्तद्वर्गः सोऽस्य वैरीकवर्गस्य पंचमः पवर्गः सोऽस्य वैरी एवं सर्वेषां वर्गाणां वैरिणो ज्ञातव्याः वैरित्वं हि स्वाभिचरो
 न तत्तुं भूपालवल्लभे वर्गो शास्त्रार्थमार्जारसिंहः स्वाम्यमूषकाः इमेणो पूर्वतस्तेषां स्ववर्गा त्वंचमो

जो
३५

३५

रिभुः तस्मात्स्वैरिवर्गस्पदिशिग्रहं कार्यमिति भावः अर्थादन्यत्र मध्यमं तत्रापि स्वदिगा मन्त्रं शुभमिति
 बुद्ध्या ज्ञेयं एवं स्ववर्गग्रामवर्गयोर्मित्रारित्वमवलोक्य वासः कर्तव्यमिति सिद्धं तत्र राशिचटितवर्गचटित
 योः राशिचटितं बलवत् यत उक्तं ज्योतिः सागरे के प्याह रथवर्गीणां स्वस्थानेषु भद्रं ग्रहमिति अथ वर्ग
 चटितं काकिणी का आह द्विजं रति स्ववर्गग्रामवर्गावसति कर्तव्यं श्रद्धिचाः द्विगुणिताः यस्याधि
 कः सोऽर्थादौ धनं दाता स्यात् एवं ग्रामदिष्टिग्रयमसत्के दानीति मीणो यत्त न गताम दोत्रादीनां समासतः दोत्र
 मादौ परीक्षेत गंधवर्गी रससंवेरिति उक्तत्वात्तावत् वर्णपरत्वेन भूमेर्वर्णी रसगंधान् दृष्ट्वा तर्ह्येनाह सेतार
 क्तकमिति सेतारक्तकपीतकृष्णवसुधाविप्रतः ब्राह्मणात्सकाशात् वर्णानां शुभाः शोभनाः स्युः श्वेत
 वसुधा पृथ्वी ब्राह्मणाश्च रक्तवसुधा क्षत्रियस्पीतवसुधा वैश्यस्य कृष्णवसुधा सूडस्य शोभनेति अ
 र्थान्ति श्रजानीनां मिश्राः शोभनाः तथा च वसिष्ठः श्वेताश्वत्थाद्विजैर्द्राणां रक्ताभूमिर्भट्टीभजां विशां
 पीता च शूद्राणां कृष्णान्तेषां च मिश्रितेति एवं वर्णसत्के दानी रसमाह स्वाडरिति स्वाडर्मधुश्वसुधा ब्रा
 ह्मणानां शोभना कडुर्मरीचरसा क्षत्रियस्य तिलनिं वरसा वैश्यस्य कषाया हरीतकी रसा शूद्रस्य शोभ
 नेति अर्थान्ति श्राणां मिश्ररसा तथा च नारदः मधुरं कटुकं तिक्तं कषायां श्ररसाः क्रमात् एवं रसान्

श्रीराम

३५

केदानीं गंधानां हृत्तगंधा ब्राह्मणास्य शोणितगंधारक्तगंधा द्वित्रियस्य अन्नगंधा वैश्वस्य मदिरागंधा मद्य
 गंधाश्च इत्यमिच्छाणां मिश्रगंधारत्नार्थः सिद्धं तथा चोक्तं कारिकायां दृतासृगन्नमद्यानां गंधाश्चक्रम-
 शोभवेदिनि नानागंधेषु रसगंधानां तात्वं तद्विकल्पतो ग्राह्यं तथा च नारदः मधुपेशलपिशितगं-
 धवर्णान् पूर्वकं मधुरं कटुकं तिक्तं कषायश्च रसाः क्रमात् तथा च कारिकायां दृतासृगन्नमद्यानां गं-
 धाश्चक्रमशोभवेत् मधुरास्यात्कषायास्त्या कटुका चान्नसर्वशरति एवं पृथ्वीवर्णादीनां मिधा येदानीं च
 वर्णपरत्वेन भू प्रवत्त्वमाह सौम्यादिषु उतगदिषु दित्सु वा विलवत्वं यस्य तच्च तद्भूतलं सत्यस्मि-
 न् विषादिको ब्राह्मणादिकः गरहं विरचयेत् कुर्यात् एतदुक्तं भवति ब्राह्मणाः उत रसवभूतले द्वित्रियः
 प्राकृ सवभूतले वैप्रीपादिति रसवभूतले मृदः पश्चिम सवभूतले गरहं विरचयेत् एवं वर्णपरत्वेन भू स-
 वत्त्वसत्त्वा ब्राह्मणास्य विशेषमाह अग्न्यो विलेति अग्न्यो ब्राह्मणाः अखिले सर्वसवे गरहं विरचयेत् त-
 था च भृगुः उदगादिसवमिष्टं विषादीनां प्रदादिणो सर्वत्र च वसेदन्वर्णमेषु मग्न्याणां मिति अथ
 पक्षांतरत्वमाह यत्रेति निखिलाः सर्ववर्णाः तत्र गरहं कुर्यात् तत्र कुर्यात् यत्र भुवि अतः करणं शुभं स्थिरं
 स्यात् अयमर्थः यस्यां भूमौ अतः करणं प्रशस्तं स्यात् तत्रैव गरहं कर्तव्यमित्यर्थः तथा च वास्तुशास्त्रे म

ॐ
४.

इ	र	आ
श	अ	क
य	०	व
प	त	उ
वा	प	

नमश्चक्षुषो यत्र संतोषं जायते भुवि तस्या कार्यं ग्रहं सर्वैरिति गर्गादिकं मतमिति अथ शाल्यं ज्ञातं वृत्ताहं
नामं वृत्ताहं समप्रलेति समप्रलंकृतः अत्र ग्रहं कर्तव्यमित्यादि ग्रहप्रलंकृतं सर्वं वाच्यं चेदिप्रथमतः
वर्गादिवर्णोद्गमः स्यात् वर्गानां प्रथमाक्षरोदयः स्यात् अकचटतययशामन्यतमाक्षरोद्गमः स्यात् त
त्र शाल्यं तदिगांतं तस्य वर्गस्य दिगांतं बुधः आदिशोत् शाल्यमत्रास्तीति कथयेदित्यर्थः एतदुक्तं भवति
ग्रहसंमितायां भूमिदिक्षिणोत्तरे रेखाभिः संगतया नवधा कृत्वा वर्गाद्यक्षरे अकचटतययशौणभिः क्रमे
णां सुपूर्वा सुदित्वा शाल्यमादिशोत् अकारे प्रसार्य द्वांसति पूर्वस्यां शाल्यमादिशोत् ककारे आग्नेयां च
कारे दक्षिणां ३त्याद्यष्ट सुदित्वा अष्टभिरक्षरेण दिशोदित्यर्थः तपुनर्हयैस्त्रिभिरक्षरे मध्यतो
मध्यकोष्टे आदिशोत् हयैर्नात्र याणां अक्षराणामन्यतमै प्रश्नाद्यक्षरे सति मध्ये शाल्यमादिशोत् त
थाचोक्तं ज्योतिर्निबंधे स्मृतं तेषां देवतां प्रथमं पूर्वधनस्याद्यक्षरं ग्रहीत्वा ततः शाल्या शाल्यं सम्प्रविचार्यते
अकचटतययशाहपर्यवर्णाः सर्वादिमध्याताः शाल्यकराद्ग्रहनात्पेशाल्यगृहे निवसतां नाशरति एतदे
व स्पष्टं तत्रैवोक्तं पृच्छायां यदि अत्राचारं न शाल्यं तदा भवेत् सार्द्धं हस्तप्रमाणेन तच्च मानं यस्मिन् कृतं
आग्नेयादिककप्रलेषावशाल्यं करहये राजदंष्ट्रा भवेत् तत्र प्रवर्तते ते यास्यां दिशि च प्रलेक्ष्य कुर्यादा कटिं

१. पूर्वधनस्याद्य

स्थितं नरशालं गृहे यस्य मरणं चिररोगतः तेऽङ्गानां यदिदः प्रलेसाद्वहस्तद्वहस्तले शनोऽपि जीयते तत्र बालानां
 जनयेत् मृतितः प्रश्ने यश्चिमस्यात्तु शिशोः शालं प्रजायते सार्द्धं स्तोत्रहस्वामी न तिष्ठति सदा गृहे वायव्यां य
 दियः प्रश्ने तु घां गाराश्च तच्चरे कुर्वीति मित्राणां च उः स्वमदर्शने सदा उदीच्यां दिशियः प्रले विज्ज शालं कटे
 रथः तच्छीघ्रं निर्धनताय कुवेरसदृशस्य हि ईशानां यदि प्राः प्रले गोशालं सार्द्धं हस्ततः तद्गोधनस्य नाशाय जा
 यते गृहमेधितः हयाय मध्यमे कोष्ठे वदो मात्रैर्भवेदथः नृकपालमथो भस्मलोलं तत्कुलनाशकृत एवं श
 ल्यमभिधायेदानीं स्थलस्य शुभाशुभज्ञानस्योपायमाह अश्वमिति स्वभंगं न हस्तमिति त्वनेत् ३ हास्मि
 न् अश्वमेति शास्त्रेण त्रिसुखे अर्द्धसूर्यास्ते जलपूर्णं तसेत् तच्च यदि प्रातः सजलं स्यात् तदा तत्तत्सलं सत्
 शुभं वृद्धिकरं स्यात् यदि अजलं स्यात् तदा मध्यगं यदा स्फाटि स्फुटितं स्यात् तदा असत् नानाविधहानिकरं स्या
 दित्यर्थः तथा निशादौ तत्कुत्वापानीयेन प्रहरयेत् प्रातर्दृष्टजले वृद्धिः समं यं केवलोदाय इति एवं शुभा
 शुभस्थलमभिधायेदानीं भूमिशोधनमाह ज्ञात्वेति एवमुक्तप्रकारैः स्थानं ज्ञात्वा गृहाधिकारसां तं
 जलान्तं यथा भवति तथा त्वनेत् गृहात् अधिकारहाधिकाचासौरसाचरहाधिकरसां तां गृहाधिक
 करसां रसाष्टवीकल्पितगृहात् किंचिदधिकां भूमिं जलययं तं त्वनेदित्यर्थः अधिकं त्वननं शुद्धभूमा

ॐ

४१

काशीः

३

गेभिन्निरचनार्थं वास्तव्यवास्तव्यावतावतनेन एष्वीगर्भे मृद्देदानां स्तराः संति तत्रान्यस्तरपर्यंतं एव
 नेदित्यर्थः अथवा सुप्रमितं पुरुषमात्रं खनेन शंशानायेत् ज्ञातव्यं पुरुषप्रमाणं पंचारत्नयः तथा
 च सुलं पंचारत्निर्देशवितस्तिः विंशतिशतं गुलः पुरुष इति किं कृत्वा ज्ञानमकृत्य ततस्तदनंतं
 रंखातं कपिशिरस्तल्पाश्रमभिः वानरशिरप्रमाणैः पूरयेत् पूर्णं कुर्यात् तथाच मांडव्यः जनांतं प्रस्तापं
 तं वा पुरुषांतमपि वा क्षेत्रं संशोध्य बोधुं तत्पुलं सदनमारभेदिति तथाच मत्स्यपुराणे कपिश्री-
 ष्वप्रमाणैश्चानावारोः पूरयेद्दृढं खातां च तत्समं कृत्वा ततः प्राचीं प्रसाधयेदिति खन्यमाने क्षेत्रे यदा
 प्यते तस्य फलं कारिकायां सुक्तं खन्यमाने यदा क्षेत्रे यावद्वाणः प्राप्यते यदा धनासुश्चिरतां स्यादि-
 ष्टकासु धनागमः कपालांगारकेशादौ व्याधिता पीडितो भवेदिति एवं स्थलशुद्धिमभिधाया धुना दिक्ता
 धनमाह प्राक्ताधो उज्जयनीति उज्जयनी स्थलात् यमदिशि दक्षिणां दिशि वा दृष्ट्वा तिल्याभ्यंतरेण प्रा-
 क्ताध्यानयेरित्यध्याहारः त्वष्ट्रं चित्रा अनिलं स्वाती अनयो रंतं रं मध्यं तस्मात्प्राचीं साधयेत्यर्थः एतत्कं भ-
 वति संभवे सति रात्रौ प्रादुर्भावं पविश्यामात्रे दितां चित्रां नलिकायां मवलोकयन् नलिकागतां लव-
 भूमिपर्यंतं मत्काभूमौ चिह्नं कृत्वा तथैवाचलस्तेनैव नेत्रेण स्वातीं मवलोकयन् तथैव नलिकायां मत्का

शाल्वं भर्पयंतं सुत्वालं वपाते चिह्नं कृत्वा नेत्रालं वं सुक्ता तथैव चिह्नं कुर्यात् एवं चिह्नं वं कृत्वा चित्रास्वा
 तीचिह्नं योरज्जंतं मितां धृत्वारज्जुप्रंतो एकीकृत्य मध्ये चिह्नं कुर्यात् अनस्तत्र तथैव प्रसार्य मध्ये चिह्ने शंकुं ति
 खा यत्तस्मात्पश्चिमचिह्ने शंकुं ययंतं रज्जं प्रसारयेत् तस्याचीसूत्रं एव सज्जयित्वा दत्तिगातः प्राचीसाधन
 सुक्ताद्यानंतरं उतरतः प्राचीसाधनमाह सौम्य इति अतः उज्जयिन्याः सौम्ये उतरे भागे अग्रे सुदयात्
 कृतिको दयात् प्राचीसाध्या सर्वत्र लिकपायुगमात्रो दितां कृतिकामालोकनलिका मूलाभ्यां लंबौ सुक्ता
 भूमौ चिह्नं दयं कृत्वा तयो रू परिप्राचीसूत्रं अथोत्तरसाधनमाह उदगिति ध्रुवस्य खाडक उतरदि
 कसाध्या उदं सर्वेषां साधारणं अथदिज्मूढते दोषमाह दिज्मूढके स्यातिरिति स्पष्टं तथा चोक्तं देवयजन
 दीपिकायां विश्रोणात् उज्जयिन्याः श्रोणात् दत्तिगापथवासिनां प्राचीतकृतिका ज्ञेया उतरपथवासिना
 मिति तथा च सुल्वसूत्रं कृतिका अवर्णं पुष्पं चित्रास्वार्त्वे यदंतरं एतत्प्राच्यादिशो ह्यं सुगमात्रो दिते पुर
 इति सुगप्रमाणं षडशीत्युलानि तथा च सुल्वसूत्रं अगुलैरथ समितायाः प्रमाणं तत्राष्टाशीतिज्ञान
 मीषांचतुः शतमक्षाः षडशीतिर्गुणं च तानोपशम्येति तथा सुदकरणे ध्रुवलवरेखाया रेखातः सौम्य
 याम्यहरितोस्तः तत्तत्पुच्छं स्यात्तः पश्चिमपूर्वाभिधेविंयादिति हृदयारदः प्रासादे सदने लिदेहा

रेकुंटेविशेषतः दिङ्मूढेकुलनाशः स्यात्तस्मात्समाधयेदिशरति अथकेषुमासेषुगहंकर्तव्यमित्याह
 माधवादिषुमासेषुमृदादिभिर्नक्षत्रैर्गहंकर्यात्साधवोवैशाखः पौषफाल्गुनौप्रसिद्धौ नभश्चा
 वणाः मार्गोमार्गशीर्षः तेष्वित्यर्थः मृदुनिचित्रानराधारेवतीमृगाः अनिलंस्वामी अर्कहस्ताः ईज्यशु
 ष्यः अंभषः शान्ततारकाः वसुधनिष्ठाधुवाणिरोहिणीश्रुतराः तैः अचरमे अचरलगेनेकिलक्षणे-
 सुकेंद्राष्टमेशोभनानिपायग्रहरहितानिकेंद्राष्टमानियस्यतज्जानस्मिन्स्थिरतनावितिवायाठः
 शेषंपूर्ववत् अथोक्तेष्वपिनक्षत्रेषुविशेषमाह नोष्टृष्टाग्नविधाविनिष्टृष्टाग्नविधौसन्तिनोविरच
 येत् एतदुक्तंभवति कृत्तिकादीनिसमनक्षत्राणिपूर्वमद्यादिसमदक्षिणोऽश्यादिसमशालाकाका
 चक्रस्थितनक्षत्राणामध्येमृदानिलाद्विष्टचंद्रनक्षत्रंयस्मिन्दिग्भागेभवतितदिङ्मूखेगहंकरेसन्त्यखचंद्रो
 ज्ञेयः एवमग्रगेष्टृष्टगेवाचंद्रेसन्तिनगरहंकर्तव्यमित्यर्थः तथाचभृगुः चक्रेसमशालाकाख्येकृत्तिका
 दीतिविन्यसेत् ऋक्षचंद्रस्यवास्तोऽश्रुपुरः एष्टृचनोऽश्रुमंतथाचब्रह्मशंभुः धनलाभः प्रवासः स्या
 दाशुश्रौरभयंक्रमात् दक्षाग्नवामेष्टृष्टेगहंकर्तव्यंनिष्ठाकररति नरित्तिकातिथाविनिस्पृष्टं ना
 कारवारांशयोः अर्कभौमयोर्वारनवांशयोर्नकुर्यात् उक्तंक्षपित्तनक्षत्रेष्वपिकुंभमीनगेविधौसन्ति

६।

अ

स्तंभोद्धतिं नाचरेत् अर्थादन्यात्सर्वं आचरेत् तथाच मांडवः पंचकेषु च धिस्त्रेभ्यः न कुर्यात् स्तंभं स्रक्कुपी
 क्षेत्रसूत्रशिलान्यासप्रकारादिसमाचरेत् अथ दृषभवास्तुमाह तुर्यादिनिष्कर्षात् अतादिसूर्येन क्षत्रादि
 तुर्यात् चतुर्थ्यात् पंचदशात् षट्कपरिमितात् त्रयोविंशतिकाणां क्रमेण वेदाग्निपंचभाति तत्क्षत्राणि र
 हस्यकरणोरचनायां प्रवेशोपनिषानिःस्युः तथाच व्यवहारसारे त्रिवेदाधि त्रिवेदाधि त्रिभिर्भेदकतः श
 शी कुर्यात् लक्ष्मीसमृद्धा संस्थेयं लक्ष्मीदरिद्रतां धनं व्याधिक्रमात् तत्प्रवेशारंभयोः हृषति अथ च त
 द्वारे निर्णयमाह साद्वैस्त्रिभिर्वृत्तैः शतं त्रिभाद्रपदात् त्रिषु त्रिषु मासेषु सप्तमो वास्तुपुरुषः प्रागादिशीर्षः श
 तं त्रि एतत्तं भवति भाद्रपदादिमासत्रये सर्वशीर्षः शीर्षः मार्गशीर्षादिमासत्रये उत्तरशीर्षः वास्तुवास्तुप
 रुरुषः शतं त्रित्यर्थः अथ अस्याशीर्षदिशायां सप्तमं सप्तमं वास्तुपुरुषं कार्यं अथ संप्राप्तिपरत्वेन सप्तमं निर्णयमा
 ह गोल्यजेति गोल्यजधेष्टके सति यमोदज्ज्ञात्वां गुरुहं कार्यं गोहृषः अलिहृष्टिकः अजोमेषः घटस्तला
 एषु राशिषु अर्के सति याम्योदज्ज्ञात्वां गुरुहं कार्यं गोहृषः अलिहृष्टिकः अजोमेषः घटस्तला
 पगोरवौ सति पूर्वापरस्यां पूर्वाभिस्तुल्यं यश्चिमाभिस्तुल्यं वा कार्यमित्यर्थः रुद्रोगः कुंभः एणो मकरः १
 कुलीरः कर्कटः लेयः सिंहः एतेषु सूर्ये सति पूर्वापरस्यां पूर्वाभिस्तुल्यं यश्चिमाभिस्तुल्यं वा कार्यं अन्य

ॐ
४३

स्येअन्यराशिष्वेखौसतिग्रहंनकार्यं अथायपरत्वेनग्रहसखनिर्णयंविबलस्मावहायसाधनमा
ह भुजेति भुजकोटियातेभूतशेषमायाःसुः भुजोग्रहस्यदैर्घ्यविस्तारयोरन्यतमस्यनामतदन्या
कोटिः तथाचोक्तलीलावत्यां ३३वाद्द्वयः स्यात्तत्सर्द्धित्यादिपूरीतरोवाद्दः अस्तेचत्तरसेवास्ता
कोटिः कीर्तितातल्लैः तयोर्बातोयुगानं ३३भूतशेषंपूर्वादिपथास्यात्तथाध्वजादयः आयायथाक्रमं
सुः पूर्वदिषुध्वजादयोवलिर्भूतिभावः एतेध्वजादयः स्वस्वयदोस्वस्वस्थानेध्वजः पूर्वधूमआग्ने
यांश्चादि अयमर्थः म्वाग्रहायेक्षयादित्ववत्समाणाग्रहेषुधार्याश्चार्थः अथवास्वसदृशवा
स्तुषुधार्याश्चार्थः अथवास्वसदृशसत्वरहेषुधार्याः अथवाकूरकर्मसाधनोहोवास्तुषुपराक्र
मेणोधार्याः अथवासदृशवस्तुसत्त्वोपजीविनांग्रहेषुधार्याः अथवास्वान्तरूपवास्तुसाध्यहित
वस्तुग्रहेषुयथायोग्यधार्याश्चार्थः एतत्संख्यसंज्ञंवास्तुप्रदीपे खेटकुर्यटकोष्ठेषुवृषः सिंहो ग
जः शुभः यदिहूपतजागादौगजोदेयोवित्तणैः आसनेयोजयेत्सिंहंशयनेचैवकुंजरं वृषंभोजन
पात्रेचदद्याच्छायादिषुध्वजंमहानंसारिणालायांग्रहेवागुपजीविनां धूमंदद्यात्तथाश्चानंयवनां
त्यज्योग्रहे एवगैवैष्णवग्रहेयोऽयुधोक्तः पक्षिपतेर्ग्रहे वृषंसिंहं गजं दद्यात्प्रसादेषुचमंदिरे तथा

४३

चशिल्पशास्त्रेवस्त्रजोधर्मशालायांकुंभेचसंभजेध्वजः गोगर्जेनुरहेचैवसाधारवाग्रहेशुभोयंत्रेशस्त्रे
 चेहिंसेभांडागारेशुभोगजः धान्यांबुस्तानगोश्वेभशालायांहृषभः नाद्यभागोद्वाहवेयांगजसिंहवृषाः शु
 भाः इत्यादि एवमायसाथनसृक्तेदानींतेषांमुखान्याह ध्वजोखिलमुखः सर्वदिग्द्वारः प्राग्यामवक्रो
 गजः सुगमं प्रागास्योवृषभः स्पष्टं योयदिङ्म्रावत्रायस्तंभूतगरहस्यतद्वैतदिशिसुखंकर्तव्यमितिभावः
 एवमायपरत्वेनगरहमुखसक्ताप्रसंगेनआयानांशुभत्वमाह प्रशस्तारमरति रमेचत्वारः प्रशस्तांसर्वेषां
 शुभाः इत्यर्थः तथाचगर्गः कीर्तितः प्रोकोवैरंधनंतिर्यनतासुखंरोगश्चेतिगरहारंभेध्वजादीनांफलं क
 मात् अथउष्ट्रोपिधूमायेविशेषमाह धूमोतेरतिअनेरिहेधूमायः प्रशस्तः अंत्यजस्यशुनकः ख
 गमस्ययक्षिपालकस्यउष्ट्रः प्रशस्तः अटयन्यावेशपाग्रहेखरः खरायः प्रशस्तः एवमायपरत्वेनगरहम
 भिसुखमभिविधाया धनाराशियरत्वेनाह प्रादुरिति अंत्यहश्चिककुलीराणांप्राप्सुखंरहंहिनंप्रादुः अं
 त्योमीनः वृश्चिकः प्रसिद्धः कुलीरं कर्कटः एषामित्यर्थः अवलापुमेणाकांनयमास्यंदक्षिणासुखंअ
 वलाकन्या शुभंमिश्रुतं राणोमकरः एषामित्यर्थः आयसिंहधन्यंसांमौम्यस्य आयः मेघः सिंहधन
 षीप्रसिद्धेएषांसौम्यास्यं उतरासुखंरहंहिनंप्रवसाचार्याः प्रादुः एवंचत्तर्हीगरहमुखमपिधायेदानी

ॐ
४४

तन्निर्णीयमाह अत्रेष्टकाष्टाननमिति ग्रहसखपक्षेषु शोभावकाष्टाननं ३४ काष्टाननं ३४ दिश्य-
खं कृत्वा तद्गृहं ककुपुगवाक्षवदनं कार्यं कौशल्याश्रुताश्रमककुभश्रुतासुगवाक्षाणववदनानियस्यततथा
उर्वरिणियत्तत्रयश्रामदिक्षुगवाक्षाकार्यं ३४ तथैव वास्तुशास्त्रे द्वारं चतुर्विधं प्रोक्तं वास्तुसंक्रांति
राश्रिजं कृत्वा चान्यतमं सखं गवाक्षायेः पराणि चेति एवं ग्रहसखनिर्णीयसत्काधुना कोणादेविह सख
दोषं तदयवादेचाह अस्याननमिति अस्याग्रहस्य आननं सखं कोणास्तंभादिभिः विहं न सत्स्यात् कोणा-
दिर्मित्तकोणाः स्तंभः प्रसिद्धः तरुर्हृत्वाः शमोभमयंत्रं चटककुलालचक्रादि अध्वामार्गः कूपः प्रसिद्धः
पंकः कर्दमस्त्रानादिजनितोतिरंतरस्थायी असर्त्वीदेवः स्थावरपृथिवीविहं सखं न सत्स्यादित्यर्थः अस्या
को५ यवादमाह समौच्यतेति समौचाद्विगुणाधिकांतरभवेधेन दोषः क्वचिक्लिप्तसमनोग्रहस्य औच्यतस्या
येक्षयाद्विगुणाधिकांतरभावेद्विगुणाधिकांतरजातेवेधे कोणादिवेधेन दोषः अर्थात् तूने दोषः किलेत्यागमे
निश्चयेवा तथाच मतांतरे उक्तं मार्गतरुकोणत्रयकोणभूममशुभं द्वारं समौचायाद्विगुणात्यक्ताभूमिर्न दो
षायेति कात्यायनग्रहसंकरेकायामुक्तं विहं रूपतरुस्तंभयक्षपंकैः सदैव तैः तद्धारमशुभं प्रोक्तमस्य-
क्षं नीचमेव च अथग्रहनक्षत्रानयनं चाह अष्टमश्रुति अष्टमे ग्रहक्षेत्रफले अष्टयणिते भविहते सम

४४

विंशतिरुते सति शेषं ग्रहर्तृग्रहनक्षत्रं भवेत् ऋक्षे स र्यदुते सति शेषं व्ययो भवेत् एवमायव्ययमभिधाया
 धुना तत्फलं विशेषणं द्वाग्रहः ग्रहः मसदिति स्वल्पाय भूरिव्ययं ग्रहं असत् अशुभं स्यात् स्वल्पाय अशुभं वि
 व्ययश्च तौ यस्मिन् ततथा अर्थद्वयः स्वल्पव्ययं शुभं स्यात् नक्षत्रे ज्ञाते राशि निर्णयमाह मेषरति अश्विनी
 त्रितयं मेषे ज्ञेयं त्रिपित्रं मेषात्रयं द्वा रौ सिंहे ज्ञेयं मूलत्रयं चायमेध त्रि ज्ञेयं अन्ये राशि सुद्वि द्विभं ज्ञेयं त-
 था च गार्गः अश्विन्यादित्रयं मेषे सिंहे प्रोक्तं मेषात्रयं मूलादित्रितयं चापे शेष भेषु द्वयद्वयमिति अथ ग्रह
 एतत्स्वामिनोर्चेदितमाह ईशो नीजं चेदितं प्राग्वयोन्य ईशः स्वामी नीजं ग्रहं तयोर्चेदितं प्राग्वत् विवाहप्र-
 करणोक्तवत् ज्ञेयं तत्र विशेषमाह नाज्यन्यथेति नाजी एकनाजी अन्वया योज्या विवाहवत् न योन्ये त्वर्थः
 तत्र एकनाज्येव प्राप्तेति भावः तथा च हृद्गर्गः प्रभः पण्णागनामित्रं देशगतामं सुरं ग्रहं एकनाजी स्थितं भा
 व्यं विहृदं वेधवर्जितमिति तथा च ज्योतिः सागरे सेव्यसेवकयोश्चैव ग्रहनत्स्वामिनोरपि परस्परं मित्रयोश्च ए
 कनाजी प्रशस्यते इति अथां प्रसाधनार्थं ग्रहाणि तन्नामाक्षरं संख्यां चाह एकादीति ग्रहसुखात्सकाशा
 त् क्रमात् प्रदक्षिणा क्रमात् दिक्षु चतुर्दिक्षु एकादि द्विगुणोत्तरांशकाः स्युः एतदुक्तं भवति द्वादिशि एकः
 १ तस्माद्वितीयदिशि द्वौ २ तृतीयदिशि चत्वारः चतुर्थदिशि अष्टौ एवं भवन्तीत्यर्थः शालायां कसुतिः

शलादिगंकयोगः कुशुकपकपुतः सतीश्रवसुखंधुवादिकानिषास्त्रोदितानिवेषमरहाणिभवंति ता
 नित्यथा ध्रुवंचधातुचजयचनंदखरंचकांतंचमनोरमंच सुवक्रसंज्ञाखलउर्मखाख्यंकरंविषदं धन
 दंतयंचआक्रंदसंज्ञंविशुलाहूयंचस्पात घोडशान्द्विजयाभिधानं नामाक्षरसंख्यामाह आषष्टादि
 ति षष्टंमर्यादीकृत्येत्याषष्टं तस्मात्प्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थयंच षष्टानिदशमंत्रयोदशमान्य
 ष्टग्रहाणिअक्षराणि एवंघोडशग्रहाः स्युः ग्रहाः पुंसिवभूमेवनिकायनिलपालयाः अथांशकसाध
 नमाहगेहत्वेति गेहत्माफलपुगव्ययः ग्रहक्षेत्रफलपुतः सर्वमानीतोव्ययः ग्रहभवेर्नीमाक्षरैः
 संयुतः वह्निभिस्त्रिभिस्तष्टः प्रोषितः सन अंशकास्तुः श्रद्धोयमोराजेति तन्त्रमानिगंथांतरेउक्तानि
 अथद्वितीयांशकनीउंमहंतशुभदंअर्थान्प्रथमतृतीयांशकंशुभदमित्यर्थः अथगुणाविचारणावि
 धिमाह यावदिति यावत्पर्यंतंकरैर्हस्तैः कृत्वाभूरिगुणंवद्गुणांहदिअंतः करणोस्फुरतितत्तावद्विचार्य
 चेद्यदिनैः केवलैः करैः वद्गुणानस्फुरतितदाअंगुलमखंअंगुलादिकंकरैः क्षिप्त्वा अथवाविहायत
 नयात् कुर्यात् अथोपायांतरमाह श्रीगोपीतिरिति श्रीगोपीराजः मंगमंगनाथमंदैः देवज्ञः महा
 लुगिशालुगिदेवज्ञः एतन्मखैर्ज्योतिर्विद्भिः आयासविच्छिन्नयेयत्स्वेष्टायर्क्षफलंनिवद्धं तदिहा

२
इत्यमरः

आयमेयस्मिन्नतथा अत्र यदि त्रिभिर्भिः शेषो भागो न गच्छति तदा तत्र तावत् अष्टौ क्षेत्राः यावत् त्रिभिर्भागैः
 गच्छति तथा च महालग्निदेवज्ञस्य सूत्रं व्येकेष्टद्विताद्विवाणां शशितो १५२ त्वष्टा १० अतास्तेऽपि च व्येकेष्ट
 यहनैकताग ११८ सहिताषण्मूर्च्छिता २१६ भिर्हेताः शेषं क्षेत्रफलं भवेदभिमतं स्वेष्टाय न दात्र जं स्यादेष्टं त
 दभीष्टविस्तृतिरिति स्पष्टार्थो यं श्लोकः इत्यादिविचारेण क्षेत्रफलं अवकाशान्तरं यदि धृत्वा स्थलं साधयेत्
 दित्यर्थः अथ स्थलसाधनाय सूत्रमोदनमाह द्विज्यायामपिति द्विज्यायाममिति द्विधा शं विधाय अंक
 येदित्यन्वयः द्विज्यासौ आया मश्च द्विज्यायामः आया मो दीर्घं तेन मितं द्विगुणितं देर्घं समानमित्यर्थः
 द्विधा संक्षेपाशौ यस्मिन्नतत द्विधा शं एवं विधं सूत्रं विधाय कृत्वा तत् एकस्मादंतात् सकाशादंकयेत्
 चिह्नयेत् एतज्जं भवति सर्वकल्पितस्य क्षेत्रस्य देर्घं मितं सूत्रं द्विगुणं विधाय तदंतयोः याशौ च कृत्वा अं
 कयेत् त्रयश्च ते आया माश्च यश्च तेः तथा ते निर्मितं तस्मिन् एतज्जं भवति क्षेत्रे देर्घं चतुर्भिर्भक्त्या लब्धं
 अं चिप्रमाणां कस्मादंतात् अं चि त्रितयं मुक्ताचिह्नयेत् तस्मादेव तत् विस्तृतिदले क्षेत्रस्य विस्तारार्हं
 मितं अंकयेत् तौ अंको कर्षकोणाभिधौ स्तः अं चि त्रये कृतकर्षाख्यः विस्तृतीदले कृतोऽंकः कोणाख्यः ए
 वं सूत्रमोदनसत्कास्थलसाधनमाह याशविज्याशौ क्षेत्रविरामशकुनिहतौ कृत्वा आया अंकं कर्षो

ॐ
४७

एवं आकर्षयेत् एतदुक्तं भवति क्षेत्रस्य मध्यभागे प्रायितदिकसूत्रोपरि रश्मिर्देह्यमितं सूत्रं प्रसार्य तदंतर-
योः सांकुं निखायत योः शंकोः मोदितसूत्रांतया शौनिधाय कर्षाख्यं चिह्नं धृत्वा एकस्यादिशि आकर्षये-
त् यथोभयशंकुगतसूत्रसमानाकृत्वा स्यात् तथा आकर्षयेदित्यर्थः कोणोऽंशं कुरिति कोणो कोणाचिह्नं य-
त्र कोणाचिह्नं आगतं तत्र भविशंकुं निक्षेपयेदित्यध्याहारः इत्यस्य ताप्रकारेण शंकुर्निखेयः एतदुक्तं
भवति तदेव कर्षचिह्नं अन्यस्यादिशि आकर्षकोणोऽंशं कुरिति खेयः एवं कोणाद्वयसाधनमभिधाय अन्य
कोणाद्वयसाधनमाह विनियमादिति तयोर्विनिमयाद्विपरीतधारणादपरो कोणांशं कुरिति खेयो-
एतदुक्तं भवति चरंतौ विपरीतौ धृत्वा पूर्ववत् कर्षणं कृत्वा कोणयोः शंकुं निखेयो एवं क्षेत्रसाधनसू-
त्रासूत्रन्यासमाह आग्नेयादिदृढं इति आग्नेयादिगतहृददिगां यथा स्यात् तथा अष्टदं अष्टदिनं आ-
सादयेत् मध्ये क्षेत्रमध्ये वा सकपाशोऽसमपुरुषं प्रागुक्तपुरुषादिरसंध्यात्वा तद्धातं पुरुषं तानकंधा-
येत् कथं भूतं अष्टांशं अष्टांश्विनोऽंशाभागा यस्मिन् सप्तधातं अयमर्थः क्षेत्रप्रमाणं कृत्वा कलत्रं यं वा
सूत्रपुरुषं प्रकल्प्य ततोऽष्टांशं प्राति २८ धातुं कुर्यात् एवमष्टांशं प्रकल्प्य पुनश्चाष्टकां प्राति अ-
गोऽंशं मितं लवान् समदशभागान् विहाय त्वा अग्रस्तदग्नौ नाभिः इतो नाभिः सकाशात् तवा मे वा

४७

मभागेकरमितंस्वनेतश्चनेतरंअप्रमभिःपूरयेत् तथाचब्रह्मशंभःसूत्रमितिशिलान्यासंस्तमस्यरोय
णंतथापूर्वदक्षिणयोर्मध्येकुर्यादित्याह काश्यपयति नारदः नभस्यादिषुमासेषुत्रिषुत्रिषुयथाक्रमं सर्वा
दिविशरामपार्श्वशापीप्रदक्षिणमिति तथाचशिल्पशास्त्रे वास्तैःशिरसिपुत्रेचयामाकुदौचसृष्टतः आ-
शुःकामःस्वनेत्रैववामकुदौखनिःशुभावास्तत्क्षेत्रप्रमाणंचकल्पयित्वास्ववामकुदौखानंनिधायादौग्रा
वाणैःपूरयेत् ततश्च तथाचललः तज्जदृशशिरोभागेतत्रेसमदशांशकाः मध्येनाभिंविजानीयात् त
त्रशंकुं प्रतिष्ठयेत् अस्थिरस्यशिरोयत्रवास्तोतद्गुणयेत्करैः दैर्घ्याविसृजितत्रकृताष्टांशमितांशका
निति अथशंकुन्यासमाह नाकालेति अत्रकुतिस्यलेनानरः शंकुःकालेसुदूर्तसमयेनिधेयःप्रतिष्ठाप
नीयः नृमातमाहाश्रग्न्यारति आत्पाद्विप्रात्सकाशाद्वर्णपरत्वेनमि २४ विंशा २ - १५ हस्त १२ संख्या
गुलकः निधेयः एतदुक्तंभवतिविप्रेणासिद्धेसंख्यांगुलश्चतुर्विंशोऽंगुलोनिधेयः दक्षेणविंशोऽंगुलोवैप्रे
नश्च - गुलोषोडशोऽंगुलःशूद्रेणशूद्रकृत्संख्यांगुलोद्वादशांगुलोनिधेयश्चतुर्थः किलक्षणाःउक्तंनर
जः शास्त्रोक्तद्वौद्भवःपुनःकिलक्षणाः त्रिभागः चतुरस्राष्टांशकानस्रकः त्रिभागेषुचतुरस्राष्टांश
कानस्राकाण्यस्मिन्सतथा एतदुक्तंभवति यथाप्रमाणंशंकुंविधाविभज्यश्रायंशचतुरस्रद्विती

ॐ
४८

यांशं अष्टासं तृतीयांशं अतस्तं वर्तलं कुर्वीदिति भावः तथा चोक्तं यं यां तरे स्याच्चतुर्विंशतिहादशांगुल
कैः क्रमात् विषादीनां शंकुमानं वर्णवस्त्रायलंकृतं खदिरार्जनशालोम्युगयत्रतश्च वरकचंदनपाला
शरत्तशालविशालजं नीयकारकुटनं वैणावं विल्वद्वजं शंकुत्रिधा विभज्या यंचतुरस्तंततः परं अष्टा
रस्तंच द्वितीयांशं तृतीयानस्तमव्राणं एवं लक्षणं संयुक्तं परिकल्प्युमेदिनेति अथ रेखाकरणा माह कि
मिति एकः पीठः सुगमः अथ रसेव व्याख्या सुवर्णादयो ब्राह्मणादयः कादिकं स्पष्टा सूत्रतद्देखादेशि
न्यातर्जिन्या आचरेयुः सूत्रवदिति आग्नेयादिग्रहप्रदक्षिणां कुर्वीदित्यर्थः एतदुक्तं भवति ब्राह्मणः कं
शिरः स्पष्टा सुवर्णं न तर्जिन्या कृत्वा आग्नेयादिप्रदक्षिणां सूत्रान्नगतां रेखां कुर्वीत वैश्यः ऊरुशुगलं
स्पष्टा रेखां कुर्वीत शूद्रः पादशुगलं स्पष्टा रेखां कुर्वीत तथा च गगः कृत्वा सूत्रनिपातं मध्यांगुल्या
ष्टवाप्रदेशिन्या अंगुष्ठेन वामाणि कनकरजतसृक्तिभिरेखां कुर्वीदित्यादितथा च भृगुः विप्रः शीर्षं नृ
पो वक्षो वैश्यश्चौरुपरः यदौ स्पष्टा रेखां गृह्यारंभे कुर्वीदनेः प्रदक्षिणामिति अग्नेरित्याग्नेयाः तथा
चोक्तं कारिकायां अंगुष्ठकेन देशिन्या रेखां कुर्वीत सूत्रतः स्वर्णं न मणिना रज्यसृक्ता दक्षिणाला
क्षितैः कुसुमैर्वीनशस्त्रेण तलोद्देन न भस्मना काष्ठादिभिर्नीयसाव्यां न वक्रां दोषदर्शनात् शस्त्रे

४८

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ॐ
४५

चवराहः दैर्घ्यं नवांशाः पदमत्र सत्याहारं शुभं प्राक्त्रिचतुर्थभागे चतुर्थषष्ठेदिशि दक्षिणा स्यात् ५
आचतः पंचमकैः स्वतोदगिति तथा च ववनः मानाधिको नदिभागे द्वारे मानसखत्तयश्च अथ
निष्पन्ना सुभिनिषु स्तंभप्रतिष्ठा माह स्तंभश्च अनेदि आग्नेयां सुसमये पूर्वोक्ते स्तंभः स्थाप्यः त
त्राप्युक्ततरुजश्च त्ववर्तते किल दणाः स्तंभः एजितः स्वद्वंद्वनाय विवृतः पुनः किल दणाः शिरश्च त्रभा
कशिरसि च त्रंभजतश्च तथा काकादिपक्ष्येषु न भयात् स्तंभोपरि क्रियते तथा च वराहः च त्रसगं
धयुतः कृतधूय विलेपनः समुत्थाप्यः स्तंभस्तथैव कार्ये द्वारोच्छ्रायः प्रयत्नेनेति तथा चोत्पलः स्तं
भोपरि यदायूककाकरादिपक्षिणाः व्यालादयश्च तिष्ठन्ति तदा कर्तव्यं न भवेत् तस्मात् स्तंभोपरि
च त्रंशाखी फलवती तु वाधारयेदथवा वसुं मूलैरलादिनिक्षिपेत् गुरजरदेशे केचित् कालसर्पम्
वलोक्य तत्र शून्यदिशि प्रथमं स्तंभप्रतिष्ठां कुर्वति तदसत् यत्र सदा वलोकनं विवाहवेद्यां कोणेषु
गार्ग्यं स्तंभयानरोपयंति तद्विषयं तदप्येकदेशीयं न बहु संमतं तद्यथा शृणुतः सूर्यनिकालस
र्प्यो विहाय सृष्टिं गणयेद्विदित् यश्चाङ्गतिस्तत्सुखमध्युच्छ्रितं त्रिकं त्रिकं तद्विषयं संक्रमादौ अहेः फणा
यां मरणं वरस्य मध्ये कुमार्याः स्वजनस्य पुच्छो विधेयमेतत् किल शून्यदेशे विवाहवेद्यां निखने च कीलमि

४५

निगरहस्तंभप्रदिष्टायनं बहुभिर्ग्रंथकोरैरातेय्यामेवाभिहितं तथाच वसुप्रशंसः सूत्रमिति शिलान्यासस्तं
 भस्मारोयणं सदा पूर्वदक्षिणायोर्मध्ये कुर्यादित्याह कश्यपः तथाच शार्ङ्गधरे प्रश्नादेशु च हर्म्यशुगरदेशे न्ये
 शु सर्वदा आग्नेयां प्रथमं स्तंभं स्थापयेत्तद्विधानतः तथाच वराहमिहाराचार्यः दक्षिणपूर्वकोणोक्तत्वाप्रजां
 शिलान्यासे तूर्वप्रथमं शेषान् प्रदक्षिणो न स्तंभं श्वैव प्रतिष्ठाप्यारतिं कात्यायनगृह्यकारिकायाम
 प्युक्तं एकैकसु कुर्यात्स्तंभं त्रैरेतैः शिलान्यासेन गृह्यहरीहरभाष्ये शालायाद्विषये वमलमतिप्रसंगेन उक्तं तद्
 कोणेषु मंत्रैरेतैः शिलान्यासेन गृह्यहरीहरभाष्ये शालायाद्विषये वमलमतिप्रसंगेन उक्तं तद्
 जश्च्युतत्वात् शास्त्रान्तरे श्रीपरीं रोहिणी शालासर्जश्च सरलः शुभाः यतंगलोध शालाख्यास्ताला
 र्जनकशिंशुयाः चंदनाशोकवदरी मधुमाश्रुकंदवकाः प्रशस्ताश्च शमीनिवं विल्ववर्जं गृहान्तिके गृ
 हे काष्ठं समं च मलिदेविषमं शुभं नारदः सप्तोत्तरसूताख्यानिस्तद्विभक्तकाः दग्धाकंदकिनावृ
 छावटीश्च तपकपित्तकाः अगस्तिशिग्रतालादास्तिनिद्रिः फाश्च निंदिताः अथे च गृहनिर्माणे योज
 नीयाः समाः उमाः तथाच वराहः पितृवनमार्गं सुरालयवल्ली कोद्यानतायसाश्च मजाः चैत्यसरित्संरा
 मसंभवाश्च चटतोयसिताश्च जानुजातवल्ली किनीडिता वज्रमारुतोपहताः स्वयनितहस्तनि

ॐ
५

50

पीडित सुक्लाग्निपुष्टमधुनिलयाः तखोवर्जयितव्याः शुभदाः स्युः स्निग्धयत्रकुसुमफलाः सुर
दारचंदनसमामधुमतरवः शुभादिजातीनां क्षत्रस्मारिष्ठाश्च खदिरविल्वहृदिकराः वैष्णवान्मजीवखा-
दिरकसिंधुकस्पंदनाश्च शुभफलदाः सिंधुककेसरसर्जर्जनोत्पशालाश्च शूद्राणां सर्वेषां वापुस्ताः-
सर्वे हृत्ताश्चानिंदयेचेति व्यासोपि अन्यवेषमस्थितं दारुनैवात्पस्मित्ययोजयेत् नतत्रवसतिः का
यी जीर्णीमासत्रयंबुधैः शार्ङ्गधरः नूतनेनूतनं नकाष्टं ताजीर्णं च शप्रस्यते जीर्णं नूतनं श्रष्टं नो-
जीर्णं नूतने शुभमिति हृत्क्षेदनप्रार्थनाग्रंथांतरे क्ता यानाहभूतानिवसंततानिवलिंगरहीत्वा
विधिवत्प्रयुक्तं अन्यत्रवासं प्रकल्प्यं तु दामंतुतान्प्रार्थनमोस्तुतेभ्यः इति अथ स्तंभप्रसंगे नगरहो
च्चातामाह विस्तारेति विस्तारस्य गृहविस्तारस्य अष्टिलवः षोडशांशः तेन अन्वितैः सुक्तैः कृत
कारैश्च तर्हस्तैस्तल्पगृहोच्यं विडुर्मनयस्तथाहारः तथा चरत्नकोशो विस्तारषोडशांशः सचतर्ह-
स्ताभवेत् गृहोच्चरति तथा चलल्लः नात्तुक्लितं नानिनीचकुटये सिद्धं यथाहूचीति अथ सख्यग
हान्त कस्य गृहकस्यादिशिकर्तव्यमित्याह स्नानेति स्नानप्रसिद्धं उषर्वेधोधिमुनिः शयनं वस्त्रा
णि प्रसिद्धानि भुजिभोजनं यशवोगवादयः अर्थास्तवर्णादयः अमरादेवाः एषां श्रोकोसिगृहा-

५

णितेष्वांस्थितिः श्यायनं शर्वादिति शिक्त्रमेण श्याययेदित्यध्याहारः तथा च नारदः स्त्रानागारं दक्षिणा-
 च्यामातेयां ये च तालयं यास्या यां शयनागारं नैऋत्यां वस्त्रमंदिरं प्रतीच्यां भोजनगरं वायव्यां यशुमं-
 दिरं भांडं कोशं तृतरस्यामीशान्यां देवमंदिरमिति अथ जलस्थानमाह दक्षिणरीशानदिशि ज-
 लं कार्यं नात्यत्र तथा चललः प्राच्यादिष्वेसलिले सतदा निशि विभयं रिमभयं च स्त्री कलहं स्त्री-
 दौष्ट्यं नैऋचिं तात्मजविहृदिरिति अथान्यदप्याह परमिति परं अन्तं पदार्थं जानं वायोर्दिशि-
 कार्यं अन्यानि माहृत्या सति लल्लोक्तत्वात् अथा कददिता स्यां दिशि सूत्रकं सूत्रकमेव कार्यं
 स्थलसंकोचे सति एतद्यत्प्रोक्तं न तत्तरहमप्येवा सतस्वस्थस्याने तारतम्येन योज्यं अथ प्राज्ञिभू-
 वोः संकोचे सति परेषां मतमाह अल्पशति परेण चार्यैः शक्तिभूवोः स्वल्पे सति गोहस्पदक्षेभागे घर-
 दादिकं निगदितं प्राक्तेः अल्पं रक्तवद्गृहाणां करणे असामर्थ्यं च रदपिष्ठयंत्रं अंबु उदकं उल्लाखलादिकं
 प्रसिद्धं तथा चोक्तं ग्रंथांतदे उल्लाखलपिष्ठयंत्रं अनिस्थानं जलाश्रयं वेष्टनोदादिणो यार्थे पितृ-
 णां पादशोधनमिति अथ केषु ग्रहेषु आयादिकं भाव्यं केषु न भाव्यमित्याह द्वात्रिंशेति द्वात्रिंशेभ्यः
 अधिकाः हस्ताः यस्मिन् ग्रहे प्रमाणं तत् द्वात्रिंशाधिकहस्तं अधिवदनं चतुर्मुखं तांशं भूगणरहं

तृणारहस्यसर्वमासेदितत्वात् प्रवेशोपि सर्वमासेषु विहितः तथा च नारदः प्रवेशो मध्यमोक्षेयः सौ
 म्यकार्तिकमासयोः माघफलानवेष्टावन्त्यष्टमासेषु शोभनमिति तथा च ज्योतिः प्रकाशो ग्रहारंभो
 दितैर्मौसेधिल्लैर्वैरिहंविशेत् इदानीं अष्टवप्रवेशेनाह प्रारंभेति प्रारंभोदिति भैरवग्रहारंभोदितभैरव
 ग्रहारंभोदितनक्षत्रैः अष्टवः प्रवेशः उदितः सुनींदैरित्यध्याहारः अत्र प्रारंभोदितभैरवित्युपलक्षणं ते
 न प्रारंभोदितं निधिभादिकं सर्वग्राह्यं अष्टवैनामनन्तरग्रहे प्रथमप्रवेश उच्यते स्थिरैर्मैत्रैश्च नक्षत्रैः
 सष्टवप्रवेश उदितः सष्टवैनामयात्रावसानेयः क्रियते तथा च ज्योतिः प्रकाशो अथ अच्युतसू
 लदस्तसहितैः प्रारंभभैरवात्मकः प्रवेशः उदितः द्वात्मको नाम अग्न्यादिनष्टग्रहेषु नः कृत्येयः
 क्रियते तथा च ज्योतिः प्रकाशो अष्टवप्रवेशो ग्रहारंभधिल्लेयः करोति मध्यमेहीति केचित् सष्टव
 स्थितैर्मिष्टभैरेतत्प्राप्त्याश्चिसूलाच्युतारंभधिल्लेयः अष्टवसंज्ञं प्रथमं प्रवेशं यात्रावसाने च सष्टवसंज्ञं
 दंडाद्वयं चारिभयादिजानंरहप्रवेशं त्रिविधं ० वदति अथ ग्रहकृत्य प्रयंचसगतः पश्चिमसु
 खिग्रहो वा सो भवति एकादशात्यंचसगतोऽर्कः उत्तराभिमुखे ग्रहे वा सो भवति इति श्रीखोक्तसु
 हर्तमानं डटीकायां वास्तवप्रकरणं अथ यात्राप्रकरणं व्याख्यायते तत्रादौ कस्मिन्काले या

ॐ
५२

त्राकार्यारत्नाह वारेति प्रोभनदशांतर्दशाविदशोयदशासुउयचयावहस्यग्रहस्यवारेगोच-
राष्टकवर्गादौ शुभफलदग्नहस्यवारेप्रयाणं ३६ शुभं जगु राचार्याः केषुकर्णात्पादितिभद्विके
शुकर्णाः अवराः अंतरेवतीअदिनिभं पुनर्वसुएषां द्विकाः अवराधनिष्टारेवत्यश्विनौ पुनर्वसु
पुष्योराभिरित्यर्थः तत्रविशेषमाह नोजन्मभरति जन्मभेजन्मनक्षत्रेष्ववरायत्यतमेपिया
नं शुभं नोजगुः अथयेषुअशुभं नोजगुः अथयेषु नक्षत्रेषुअशुभं नान्याह सार्येति सार्यम
श्लेषा आर्द्राप्रसिद्धाअग्निः कृतिकायमोभरणीअज्ञेकयात्पूर्वाभाद्रपदापितरो मघातेषुत्वाष्ट्र
त्रयेचित्रात्रययेच एषुनवस्यमानंअशुभं जगुः अन्यातिनक्षत्राणिमध्यमानीत्यर्थसिद्धं अथयासुनि
धिसुअशुभं तदाहरिकेतिरिक्ताअतुयीनवमीचतुर्दशैः पर्वणिषर्णिमामागुरुः षष्ठीअष्टमीप्र
सिद्धा हरिर्द्वादशीसितास्यं शुक्लप्रतियतनेषुयानंअशुभं जगुः अर्थादन्पासुनिधिसुअशुभंअन्यड
ष्टमाहतेति ज्ञोबुधः शुक्रः प्रसिद्धः तयोरुक्तंखंयानंउक्तैष्विनिधिनक्षत्रादिसुअशुभं बुधशुक्र
सन्तुखंगमनंनकर्तव्यमित्यर्थः अथस्लमाह प्रागिति प्राक्पूर्वस्यादिशित्यजेदित्यर्थः अवा
कददिणस्यादिशिवस्यपराहीन धनिष्टेतराहीन पंचनक्षत्राणिजीवोहहस्यतिवारः एतान्

५२

दक्षिणास्यादिशित्तयेत् यश्चात्यश्विमस्यादिशिकाकासितानत्यजेत् कः रोहिणीचर्कः आदित्य
 वारः सितः शुक्रवारः एतानपश्चिमस्यात्यजेदित्यर्थः उदकुरतरस्यादिशिकुजबुधार्थम् एतान्
 कुजोमंगलवारः बुधः प्रसिद्धः अर्धमणोत्तराफालाती एतान्तरस्यात्यजेदित्यर्थः शूलयद-
 स्यप्रत्येकं संवधः अथयोगिनीमाह त्रिंशाष्टाविति एतान् प्रत्येकपदगतात्तिथीन् ईशा-
 न्याः सकाशात् प्रदक्षिणाक्रमेण जस्यः स्यनेसुः एतेके त्रिंशाष्टौ ३८ ईशान्यां नवभूमयः प्राच्यां
 अग्निगिरिज्ञान ११ आग्नेयां विश्वे विषो १३।५६ दक्षिणास्यां अर्काव्ययो २ धनेत्रहत्यां षडश
 काः ६१४ यश्चिमस्यां तिथिपर्वताः १५ वायव्ये दशदश १०।२ उत्तरस्यां अत्रांकं न्यास एव व्याख्या
 नं अथान्यत्रिंशमाह रोद्रादिषु दित्वा अग्निभात् कृतिकायां सकाशात् समसमभागानां स्यात् एत
 उक्तं भवति समसलाकाचक्रं निष्पाद्य पूर्वगतासमससुरेखासु ईशान्यात् कृतिकादीनि समन-
 दत्राणि न्यसेत् तत्पुरस्तात् समदक्षिणागतरेखासु न्यसेत् एवं यश्चिमोत्तररेखासु क्रमेण न्य-
 सेत् ततो वायव्याग्नेयदिगात्तात्तररेखां कुर्यात् अस्मरेखायाः परिचरति संज्ञानिष्पादिते चक्रे प्रयो-
 जनमाह कार्तिकाष्टास्थित इति को वायुः अग्निः प्रसिद्धः अनयोः काष्ठेदिशो वायव्याग्नेयो

तत्र स्थितः परिधेनो लंघ्यः अथान्यत्र प्रयोजनमाह अथागिति अथाकदादि एषां बहूनां भेः प्र
तीच्योः नक्षत्रैः नक्षत्रेण प्राच्यैर्नक्षत्रैरुत्तरस्यां नक्षत्रेण वादमाह निंघाति निंघेयं दित्तयानि निंघानि
नैः पूर्वोक्तैः तत्र नक्षत्रैर्नक्षत्रेण तदा कदा यदि निजाष्टांगलब्धिर्भवेत् निजाष्टायां निजगमन
दिष्टायां ३३ अंगलब्धिः ३३ लग्नलाभः स्यात् ३३ लग्नं वक्ष्यमाणोत्तिलक्षणं तद्यथा कथं गुण
संयन्त्रं यदि स्यात् तदा गच्छेदित्यर्थो नोचते तेत्यर्थः सिद्धिं किं कृत्वा शूलभं हिता शूलनक्षत्रं पूर्वोक्तं त्व
त्वा शूलनक्षत्रे सति निजाष्टांगलब्ध्यावपि तगच्छेदित्यर्थः अथदिनिंघेयपि विशेषमाह अ
शीति अश्विनी प्रसिद्धमैत्रमन्त्राधारविहस्तः पुष्यः प्रसिद्धः रामि श्रुतभिर्नक्षत्रैः सर्वदि
क्षत्रेण येषु द्विद्विभयतानां स्तीत्यर्थः अथान्यदप्याह मिश्रादौ रिति दिनादिमलवे त्रिधा भ
क्तस्य दिनस्य आद्यं शो मिश्राद्यैः साधारणैर्नक्षत्रैः ध्रुवमैश्च न रयात् न गच्छेत् द्वितीये भागे
तीक्ष्णोः अतिमेभागे तृतीये भागे क्षिप्रैर्नक्षत्रैर्न रयात् अथ रात्रिभागे शुक्रमणो मृदयचर
भेर्न रयात् रात्रेः प्रथमभागे मृदुभिः द्वितीये भागे ३ तृतीये भागे चरभेर्न रयात् अत्र विशेष
पमाह अत्यर्केन सृगेषु अयं नियमो नः श्रुतिः श्रवणः अर्को हस्त रज्यः पुष्यः मृगः प्रसिद्धः

ती

एभिर्नक्षत्रैः सर्वभागेषु गंतव्यमिति भावः अथाभिजिज्ञासतां तत्फलं चाह वैश्वेति वैश्वसूतः
राष्ट्रादातस्मान्तिमश्वरणाः अच्युतः अवराण्य आयतिष्यंशः प्रथमपंचमदशांशः रातत्प्रमा-
णोः भिजिज्ञात सोभिजतायामिनीदक्षिणादिषु विना सर्वत्र सर्वदित्तफलदः क्षणोपि अभि-
जित्स्मृत्तौ पियामिनी विना फलदः यात्काणामभीष्टफलदो भवेदित्यर्थः अथान्यदप्याह
एकार्के हयनान् कुलमिति अर्कश्चंद्रश्चतयोर्यनं अर्कं हयनं एकं चतन अर्कं हयनं चतन
थातस्मान् कुलगतं गमनं अनिशं हितं स्यात् भेदे सति दिवारात्रयोः क्रमेण शस्तं स्यात् अ-
यमर्थः सूर्यो दिनस्वामी चंद्रो रात्रिस्वामी द्वौ चेत्तरयणौ स्यात्तदाहर्निशं उदगमनं शस्तं द्वौ चेद-
क्षिणा यने स्यात्तदाहर्निशं दक्षिणा गमनं शस्तं द्वौ चेद्भिना यने भवतः तदा दिवा सूर्यो यने दिशं
प्रतिगमनं शस्तं रात्रौ चंद्रायनं दिशं प्रतिगमनं शस्तं स्यात् अर्थादस्य थान्न शस्तं स्यात् यदा द-
क्षिणादिगमनं शस्तं तदा प्रतीची गमनं मपि शस्तं तदा प्रागमनं मपि शस्तं अत्र प्रतीची उत्तर-
संवंधिनी प्रंची दक्षिणा संवंधिनी हेया तस्माद्यदा उदगमनं शस्तं तदा प्रागमनं मपि शस्तं-
तथा चरत्तकोशे दिनकरा मे मकरादौ च उत्तरापूर्वाच्च यायात्कर्कटादौ याम्यां प्रतीची वा अ

यान्दद्याद् भोमरतिभोमप्राक्पूर्वादिशंगमनंहितं स्यात् शनिचंद्रयोः अपाकदक्षिणा स्यात्
 गर्वोः बुधगर्वोः पश्चात् पश्चिमायां भगवर्कादिशुक्रविदिने उदकउत्तरस्यांगतंहितं स्यात् अ
 थाडलविडलं वाह अर्कभादिनिस्तूर्यनक्षत्रात् शुभं दिनं नक्षत्रशुभैः समभिस्तृष्टं शेषितं सम
 द्यौवायदाभवति तदाऽडलं स्यात् अगाभ्यां विषट्संस्थाकाभ्यां विडलः स्यात् अडलविडलयो
 रंगमनं श्रीदेवलो— देवर्षिवचनेन हितं न स्यात् अथवारशूलदोषापवादमाह आज्यमिति ८
 सुगमरनात्सूर्यात्सकाशादाज्यादीनि प्राप्ताप्राशयित्वाशूलेवारशूलेयानं प्रयाणं अनर्थकृतो
 भवति अथदिग्दोहदमाह हृतेति हृतादिकं प्राप्ताप्रागादिषु स्थादिभिर्यनं सुयानं भवति ह
 स्तिः प्रसिद्धमनोरथः हयोः अश्वः नराः शिविकावाहकाः एतत्तु भवति हृतं प्राप्ताप्रागजराजेन प्रा
 गमनात्तिद्धिः निलानं प्राप्ताप्राशयेन दक्षिणागमनात्तिद्धिः स्यादित्यर्थः अथाभक्ताभावे निर्णय
 माह तयोरितितयोर्भक्ष्यवाहनयोर्ध्यानाद्यायानं सुयानं भवेत् अथलग्नशुद्धिसहेतुकामाह ८
 बुवेति अथहरिजं लग्नं बुवेवत्पिकथं भूतं तिष्ठ्यादिभ्यो लक्ष्मिस्त्यर्थः नन्मर्त्त
 ति जन्मर्त्तजन्मराशिः अस्तमिति गतहस्तराशिः अयचयं जन्मराशिजन्मलग्नाभ्यामयचयं त्रिष

ऐकादशभौन्यात् पृष्ठोदयंगोजाश्विकर्कमिश्रुनाः समृगातिशाखाः पृष्ठोदयाविसृष्टुनाः कथितास्तएव
 पृष्ठोदयलग्नजातकात् जेयंहङ्गतः कुभः जन्मागर्होपवेरिणं अंगं च तत्तदं च अंगर्हजन्मनि अंगर्हजन्मां
 गर्हजन्मलग्नाराशिरीत्यर्थः तेष्वित्यौ जन्मागर्होतयोः वैरीतजनिवलत्यर्हजन्मनिवलहीनं गृहं
 तथासांप्रतंवलत्यर्हो सर्वयात्रालगतगतं त्यजेत् अथदिकृपतीनाहदिगीशाशतिदिशां पूर्वादीनां ईशा
 स्वामिनः सूर्यशुक्रावित्यादयः क्रमात्सुः केंद्रचतुष्टये ४।१०।१२ दिगीशो सति व्रजेत् गच्छेत् यस्मि
 न् केंद्रेललाटगतं भवति तदिगमने निषिद्धं ललाटगलक्षणं चाह दिगपेति दिगपेललाटगो-
 सति तत्र प्रविशेत् प्रवासं न कुर्यात् अंगोलग्नैव न मानोर्कजः शनियश्चात्यश्चिमस्यां दिशि ललाटस्थि-
 तः स्यात् आध १२ व्ययस्यो मृगः ज्वलनरिदिश्या गेपो ललाटस्थितः स्यात् षट्सुतगो ५ विभुश्च
 द्रोवाद्यौ वायव्यां दिशि ललाटस्थितः स्यादिति वक्रीति वक्री ग्रहः केंद्रगतः सन् यात्रार्गमनकर्तृनीश
 करः स्यात् तदीयदितमपि वक्रग्रहस्य दिनमपियात्तर्नीशकरः स्यात् केंद्रगतः सन् यात्रार्गमनकर्-
 तृनीशकरः स्यात् तदीनमपियात्तर्नीशकरः स्यात् अंगस्थतर्हर्गको लग्नस्थतर्हर्गोपि नाशकरः
 स्यात् जन्मस्तन्मभयारिः तन्मभं च तन्मभे जन्मपितन्मभे जन्मभे जन्मराशी तेषां स्तयो तथा तत्त्वा

ॐ
५५

५५

मिनीवित्पर्यः तयोः अरीवैरी सन्वर्गे विसन् ग्रहोपि अंगगोलगतः पातनीशकरः स्यात् ॥ ॥ ॥
अथ सूर्यादीनां जन्मनक्षत्राणां द्वीशेति अर्की तसूर्यात् ग्रहाणां द्वीशादीनि जन्मदीशि जन्मन
क्षत्राणि स्युः द्वीशं विशाखा सूर्यस्य अतिक्रान्तिका चंद्रस्य अंबुषा ठाभौ मस्य अजः अवणो बुध
स्य भाग्यं पूर्वा फाला नीयुगेः गुरुः पुष्योः शुक्रस्य यौस्मरे वती पानेः यास्यं भरणी राहोः सार्धमाश्ले
षा केतोः मदीयं जन्मनक्षत्रं द्वीशं त्रिविधो स्यादसौ गतहोलगतस्थितो हातिकृत् स्यात् वैशिरिनि स
यी तद्विती योराशिः सस्यो म्युनः सन् अंगगोलगतगोशोभनः स्यात् जन्मविजन्मकाले सद्भिर्गहै
र्भुता ये राशयः ते तन्वगताः अतिशोभनाः स्युः जन्मान्तो जन्मशुद्धः तस्मादयं च याति त्रिषडैकादशा
निते शुश्रिता ग्रहास्ते तन्वगता अतिशोभनाः तनोरपि जन्मलग्नादस्य यचयस्थालगतगता अति-
शोभनाः स्युः स्वाच्चर्त्तमित्रर्त्तगाः पाया अपितन्वगताः अतिशोभनाः स्युः जन्मेश्वरो जन्मलग्न-
जन्मराशी तत्स्वामिनो केंद्रगो अतिशोभनो स्यात्तो स्वारा त्पहि स्वैरिवारे शुभः शुभग्रह तनोलग्न
वर्तमानो फदो भवति मित्राहि पापतनो व्रता मानो र्घदः स्यात् तथा च चवनः रक्तका वहैकाश्चैव ये स्य
जन्मनि नायकाः तात्यायानपिनिः शंको यात्रालग्नैति योत्रयेदित्यादि अथ यात्रालग्नैरुष्टानिष्टाश्च

५५

श्लोकेनैकेनाह आर्यीर्योति त्रेयार्यन्यगताः खलाः आर्या ११ रि ६ भः अत्यानि १२। ४५। १। ८। ८। १।
 ११२ तत्रगताखलाः पापग्रहाः खेदशमेरनजः शनिलगतां १२ षष्ठा ६ ४८ गोत्रश्रुद्दीर्गां ३ दीर्गाचं
 द्रः दीर्गापक्षेचंद्रः अंगं बुवात्मजगतः ७। ४। ११। ५ अस्तिशुक्रः ७ ई ज्योतिरुर्हति ८ नष्टोस्तमिता
 बुधोव्ययः १२ गः ग्रहान्वितः प्राप्तीयेनपिग्रहेणग्रहाभ्यां ग्रहेर्वायुक्तश्रुद्माः एतेप्रत्येकं यातुर्महावि
 च्छेदास्तुः तानाप्रकारेणामरभंगादीश्रुद्दतीत्यर्थः अन्यस्यानगताः उक्तेभ्योन्यस्यानगताः संतस्तदा
 जायाथस्त्वदास्तुः तदाकदाचेद्यदिशुरेकं त्वाज्यं न स्यात् अथप्रतिबुधशुक्रापवादमाह स्वग्रामेति
 स्वग्रामः प्रसिद्धः एकशुरंप्रसिद्धं आत्मसमस्वग्रहंचतुरास्यालिंदसमप्रवेशः चत्वारिआस्यानिस्त्वानि
 अलिंदानियस्यतत् चतुरास्यालिंदंतच्चतत्समचतस्मिन्प्रवेशाउद्वाहोविवाहः तेषुवधूप्रवेशः नृपभी
 राजभयाउर्भिक्षयीडाप्रसिद्धानासतीयास्वामितिदेशयोः तीर्थगमनंस्वामितिदेशः स्वास्याज्ञातयोः भृगु
 वसिष्ठात्रंगिराकापुषयोभृगवादिगोत्रसमूहेभाभारद्वाजवात्स्ययोगोत्रयोः एतेष्टकेषुसिततोन्मखंशु
 क्रबुधसन्मखंयानंगमनंहितकरंस्यात् अत्रवधूप्रवेशेप्रतिशुक्रदोषोक्तः तत्रभर्तासहागमनविषयं
 भर्ताविनागमनविषयंभर्ताविनागमनेदोषोदृश्यते नवोदायास्तबंधवयिति तथाचभीमपराक्रमे

ॐ

५६

५६

स्वामिनाता यमानायां प्रतिशुक्रो न विद्यत इति तथा च मर्तातरे न वोढायास्तु वंध्यतं यदुक्तं सत्सखे भूगौत
 दत्र विबुधैः श्रेयं केवलं बुद्धिगगमे तथा चललः स्वभवनपुरप्रवेशे देशानां विग्रहे तथा याहे नववध्या
 गृहगमने प्रतिशुक्रविचारणां नास्तीति वसिष्ठः काश्यपे सुविशिष्टे शुभगावच्छिगिरसेषु च भारद्वाजे
 सुवात्सेषु प्रतिशुक्रो न विद्यत इति अथान्यं चापवादमाह चंद्रेति चंद्रेष्टपभमेषगोसतिसितो धः स्या
 त् शेषभरेव नीमेषो मेषराशिः तत्र चंद्रगते शुक्रस्य सत्सखं गमनं सत् शुभं स्यात् तथा च मार्गः यौ
 स्मादिवह्निभायं—यावतिष्ठति चंद्रमा तावदंधो भवेत् शुक्रः प्रवेशे निर्गमे शुभ इति तथा चावप्रपकप्रवृत्ति
 माह परश्वयोरिति परश्वयो यश्चि मश्वयोः सितित विपर्ययात् आवप्रपककृत्य सतियानं स्यात्
 एतदुक्तं भवति शुक्रे सर्वकपाले गते सति यश्चि मां गच्छेत् पश्चिमकपाले गतिपूर्वा गच्छेत् तथा च
 ज्योतिः प्रकाशे अत्युत्तमेषु यावत् कपाले स्वाभ्युर्भवेत् तावत्पादिशि दिशं गच्छेत् तृतीची प्रत्यक-
 स्थितयेति अथ प्रयागा विधिमाह राजेति राजा त्रिदिवसैका विषट्को शाकान् ब्रजेत् एतदुक्तं भवति
 प्रथमदिने क्रोशं च द्वितीये दिने चतुः क्रोशान् तृतीये षट् क्रोशान् गच्छेत् अर्थात् परतो यथोष्टं गच्छेत्
 कथं भूतो गार्पितवह्निभस्वरसह न वह्नि रग्निः भस्वरावाप्तगाश्च दोषांधवाः तर्पिता वद्भिभस्वरो-

५६

येन सतथा अविषये दिनरात्रिविशेषनिर्णयमाह कृत्यं वेषमभवति वेषमभवं गृहभवं यत्किंचित्कृत्यं तदिवै
 वाविहितं उक्तं नरात्रौ क्वचिद्विवासरहर्ताभावे सति रात्रौ प्रवेशो विहितः नान्यत् तथाच वसिष्ठः दिवा प्रवेशः
 शुभदः सपुत्रपौत्राभिः वृद्धो निशि भास्करैर्दोः बलेन मत्स्यध्वजवासरस्य रात्रिर्विना सूर्यतिथेश्च रात्राविति अ
 थ कलशवास्तुशुद्धिमाह सूर्यर्क्षीदिति सूर्यर्क्षीदिभयं चक्रं नक्षत्रपंचकं तथा सूर्यर्क्षीदिमन्त्रमिना चतु
 र्दशमिता चतुर्दशमिना नक्षत्रादष्टनक्षत्राष्टकप्रवेशेन सत न शुभं स्यात् अन्यानि शुभानीत्यर्थात्तिष्ठेत्
 यपूर्वोक्तानां नक्षत्राणां शुभाशुभत्वं ज्ञातव्यं अथ प्रवेशो लग्नमाह लग्न इति उपचयस्थिरे लग्ने जन्म
 र्क्षजन्म लग्नाभ्या उपचयावहस्थिरे लग्ने वेषमप्रवेशः शुभः स्यात् कैरविसखैः सूर्यीयैः प्रारंभवत् स्थितैः
 गृहारंभार्थं सुक्तास्तद्वत् स्थितैरित्यर्थः कस्मिन् सूर्यवामगते सति पुनः कैः स्वष्टवदनभैः यदि ज्येष्ठं गृहं त
 दिज्ज्येष्ठैः प्रवेशो दित नक्षत्रैरित्यर्थः अथ वामसूर्यलक्षणमाह रंध्र इति रंध्रे बुद्धिभवेभ्यः लग्नादि अष्ट
 मपंचमादितीयेकादशेभ्यः सकाशात् आसृतं गतः आयं च मगतः सूर्यकृमात् सर्वेषाम्पायरेहा स्पेक्षु प्र
 र्वदक्षिणायश्चिमा नराभिः सखैः गृहदेवैः नियतं तिष्ठित आत्मनः वामो भवति एतदुक्तं भवति अष्टमात्प
 चसुगतो वर्तमानो र्कः पूर्वाभिः सखैः गृहदेवामो भवति एकादशात्पंचमपंचमात्पंचसुदक्षिणाय सखैः गृहदेवा

ॐ
५०

ता

मोभवति द्वितीयात्रा यं भावः समिच्चरुतिलादिनावन्ति तर्ह्ययित्वा ददिता नानादिभिर्भस्त्रं संस्तर्पयित्वा
वस्त्रालंकाराणादिभिः सह दः च्छादींस्तर्पयित्वा ब्रजेदिति भावः किं कुर्वन् स्नेहान्न हृत्ति त्वजन् स्नेहेन अन्नं हृ
तिशु न गर्हागमनं अयं भावः यात्रार्थं वं हिर्गत्वा शुक्रादिभिः स्नेहवशात्तदवलोकनार्थं ग्रहं न राक्षेदिति कथं
भूतः राजा तमः बुभुक्षितो न राक्षेदिति शुनः किं लक्षणाः कार्यमताः कार्ययत्कंठितां तत्करणाः तथा चरन्ती
वल्गुः स्थितिकेनोत्तरभवनात् प्रधावनात् आश्रयात् ग्रहगुरुग्रहाद्यापि यायात् कृतानि कार्यः प्राश्रय
विष्णुं हि जानुमनमिति तथा च हृहस्यतिः देवतं पूरयित्वा तविडम् पूज्यशक्तिः प्रदत्ता मिमात कृ
त्वातिष्ठत ध्यायेड मायति तथा च ज्योतिः प्रकाशे संतोष्य स्वगमां विप्रानि तमाप्रतिरक्षादिकं शुचिः शुक्ला
वरोक्षीषो न त्वष्टं समता ब्रजेदिति तथा च कश्यपः यात्रासमये हृदा तय रागे ग्रहस्य वैषम्यो गोभूदिराणव
स्त्रैः सह ज्यश्रुदयो देवतमिति हृहयात्राया स्नातो भूतो नलिमश्च सर्वालंकारभूषितः शुक्लं वरधरः श्री
मानध्वगः स्वावमेधरति भूपालवल्गुभो ब्राह्मणान्नावमन्येन नोपयेन्न निजां गतां यात्रां कृत्वा ग्रहं नैव
सिद्धिकामो विप्रो हृहमिति लल्लः यात्रायां प्रस्थितो यश्च ब्राह्मणानवमन्यते तदंते जीवितं तस्य नासौ प्र
तिनिवर्तत इति हृहयात्राया यस्तु संप्रस्थितो यात्रां स्वभार्यानामिति दति भार्यावानाभि निदेत चास्य प्रति

५१

निवर्तनमिति तथाचरत्नावल्यांक्रोशंवायदिवाप्यंदेप्रथमेदनिशस्यते द्वितीयेयोजनगत्यानिवसेत् मही
यतिः तृतीयेयोजनंसाहंवसेदाक्रमहरतः ततः परपथेष्टंतयायात्मारंमहाश्वरः अथयात्कस्यनियमाना
ह क्रोधेतिक्रोधप्रसिद्धः क्षौरप्रसिद्धं रतिमेषुनं अमः क्षेपः आमिषंसांसंश्रं प्रभूतंमरणं अशुशुशुमो-
क्षाणं उगंधं प्रसिद्धं आसवंमयंदारंदारध्यात्सांषादिश्रभंगस्तैलाभंगः भयशंकारिसुभयमित्यर्थः अस्मि
तांवराणि अशुभवस्तुणिरक्तहस्तादीनि वमिर्वमतं तैलं प्रसिद्धं कदुमरी च्यादिश्चेत्तद्रुमनेउसेत्तत्प
जेत् अथउक्तेषुकिंकिं कतिदिनंत्यजेदित्याह क्षरिति क्षीरक्षौरतिक्रमात्रिंशत् ५ समाहंत्यजेत् रा
गंयावदायंत्यजेत् आर्तवंवीजहानययंत्यजेत् सितात्यतिलकं चेत्यतिरिक्तं तैलकंकुतादिकंतदिने
त्यजेत् प्रस्थानेपिशत्येत्यजेत् प्रस्थानकं नामसुहृत्समयेकिंविदमीष्टवस्तुचालनं तत्तुंरत्नमालायां
छत्रासुधाद्यं मनसस्तभीष्टं प्रवालयेद्वैजयंकं जयार्थं एतत्कार्यवशात्क्रियते संप्रस्थाने संप्रस्थां फलं
नास्ति तथाचरत्नकोशे कार्यवशात्स्वयमगमनेभूभर्तृकंचिदाचार्यः छत्रासुधाद्यंभीष्टं वैजयिंकं निर्गमं
कुर्युरिति तथाचगर्गः स्वशरीरेणयः कश्चिन्निर्गच्छयात्तितः तस्ययात्राफलं सर्वं संप्रस्थां यथिसिध्यति
तथाचचलनावधिग्रंथांनरात् गृहाद्गृहांतरंगर्गाद्दसीमांतरंभयः शरद्वेयात्तभरद्वाजेवसिष्टोत्तग

ॐ

५८

५९

गहहिरिति एवंष्टातेकृतेपिस्तयमन्यस्मिन्नदिनेगच्छेत् तस्याचज्योतिः प्रकाशोप्रष्टातेपिकृतेनेयान्महादे
 षान्वितेदिनेगर्भयोगंविनाकालवृष्टादौचास्रतंतयेति एवंविधेप्रष्टातेपिक्रोधदौरादीनवर्जयेदित्यर्थः म
 र्गः क्रोधं दौरेति वा तितैलाभंगाशुमोक्षोणोसूतं मांसं गुडं तैलं पाते मद्यपरित्यजेदितिरत्नकोशे कालीयकं
 द्विगुलकं कुकुमं रक्तं चंदनं पीत रक्तं च वसंतं पातुनेष्टानिततत्ताणान् बृहयात्रायां कइतैलं गुडं क्षार
 पक्कमांसापातंतथा भुक्तायोपतिमोहेन व्याधितः सनिवर्तितश्चिलल्लः प्रमत्तो व्याधितो भीतो प्रांजः
 क्रुद्धो बुभुक्षितः अध्वानं न प्रपद्येत स्त्रीवेषस्तथैव च रत्नावल्यां स्वकीयां परकीयां वा स्त्रियं पुरुष
 मेव वा वाताडपित्वा तु योगच्छेदं तंतस्मिन् जीवितमिति भृशः त्रिरात्रं वर्जयेत् क्षीरं पंचाहं रुक्मं च न
 तदहश्चावशेषाविसमाहं मैथुनं त्यजेत् तश्चि यात्रायां गमनलक्षणां गमोक्तं ज्ञेयं सुहृन् समये प्राप्ते हं स
 मंचारां चिन्तां व्रजेत् देवज्ञानात्पवित्राच्च पुरोगैः स्वजनैर्हृतः पूर्वदक्षिणामुहृत्य पादयोत्रां न राधियः द्वा-
 त्रिंशत्तं पदं गत्वा यानमाह स संव्रजेदिति उदानीं प्राकुनमाह वस्त्रालंकाराणां नीति वस्त्राणि श्वेतवस्त्रा
 णि अन्या यश कुनयोर्मध्ये पादतानि सुवर्णानि मितानि सणिकलशं प्रसिद्धं तौर्यध्वनिः पुत्रवान् बर्द्धमा
 नः पुरुषशंषप्रसिद्धः आदशो मुकुरः नृपो राजन्यः अश्वप्रसिद्धः दंती हस्ती सरभीर्गौः स्त्री सौभाग्यवती

५८

शुष्पाणि चेतानि धान्यान्पक्वसूतानि कृष्णानि त्वयः शूद्र न मध्ये यदिति तानि आदिशद्देवः सुवर्णादिधातवः दोला-
 प्रदीपः प्रविधुमवद्भिः भूमरहितो गतिः सुरभिद्रव्याणि सुगंधिद्रव्याणि कर्षरचंदनादीनि सुभो ह्येषः चेत-
 ह्यमः वैशंप्र वितानं वस्त्रातिर्मितं प्रसिद्धं चामरं प्रकुमारी प्रमीनामत्स्याः जलाद्धृताः गोरोचना प्रअ-
 य संकोचेता ह यद्यदिति यद्यदस्त्वत्तन्तितांततोषकराणां स्वांतं अंतःकरणं तस्य नितांतं तोषकराणां संतो-
 षजनकं तत किं बहुनोक्तं न एवं संकोतोक्ते दातीयेषु संतोषाभावः पूर्वाचार्यैः शाकुन मध्ये यदिति तान्याह को-
 रुद्धं तं गोमयं कोः पृथिव्या उद्धृतं गोमयं सूक्ष्मं पृथिव्याः उद्धृतं स्तिका अंभो चटान्वितः सहचरः उदका-
 र्थं कुंभसु तोजतः सन्तु सहचरः सहचरो सहचरजलार्थं रिक्तं कुंभसु पृथिके न सहव्रजेत् तिवर्जते यथा
 श्रुती कृतार्थः यथिकस्येत्सु कृत्वा त धीतां वरामोत्रकः धृतवस्त्ररजकः हवीं प्रदर्भा प्रहवीं दर्भा तणा-
 वपि शुभो अयं शाकुन मध्ये यत एतां यदिति ततदैतद्वतिरयः प्रपलमास अस्तरं अरोदनं प्रावं रोदनं रहितं
 प्रावं सिद्धार्थं गौरसर्षपाः दुग्धादि दुग्धदध्याजं न च यद्यत्स्यात्तन्तितांततोषकराणां मित्यनेन दुग्धं यदनमि-
 त्यदोषः एवमेवान्यत्र विचारणीयं तथा च वसंतः दध्याज्यहवीं क्षत एतां कुंभः सिद्धान्त सिद्धार्थकं चंदनानि
 आदर्शं श्रीखामिषमचमीनगोरोचना गोमयमुद्धृतं कोरिति भारद्वाजः राजविप्रो सुदृढे प्रपासुत्रास्त्री

ॐ
५९
५९

कुमारिका अति ह्यो नरो स्त्री वा गज वा जी वृषः सितः रज्जाधुता न्यवर्णो गौः सवत्सा च विशेषतः उद्धतं गोमयं
मीनं मृत्तिका चोद्धृता तथा रजकोथौ न वस्तु श्वेत्पूपा तोयं त्रिकर्धनिः जयमंगलशृङ्गाश्च शान्तिपादः प्रदीपि
काप्रदीपो वा प्रज्वलद्दहिः शर्णाकुंभो न्ययासवं मयं मासं च रुधिरभक्षारि विविधानि च रत्नवोमधुताबुलं
वस्त्रालंकरणानि वारोप्यंतां संगाणि स्वर्णोद्भवं दर्पणमक्षतान् वित्तानं तोमरं पत्रं हवावद्वपितं ध्वजं दो
लाचारुततो वृद्धः सुत्रयोत्रार्थसुकशुचिः दैवज्ञः स्वगुरुदैवश्रितो त्साहकराणि च दृष्टेवेतानि नरो या
यात्सर्वा र्थान् लभते तसः कुर्वन्निति एतत् अनंतरं तोमरं सत् शुभं दक्षिणातः दक्षिणीभागे कुर्व
न्तसत्तरस्त्रशुभं वक्षसाणां वा मभागे कुर्वन् व्रजेत् अथ शुभमाह भस्मेति भस्मप्र अग्निं ३ धनं प्र वि
टविद्यातुषंधा न्यादीनां त्रिकुफलाः अप्रमापाषाणः लवणां समुद्रिकं उद्यानहोप्र तृणां प्र अयस्स्वलोहका
रकः पित्त्याकं मर्दिततिलाः औषधं प्रसिद्धं कृष्णधातुं माषादिगुडं प्र तैलं प्र अयः लोहं कचाकेशाः मर्दमः
पंकः कार्यासः प्र अरुणायुष्माणिजपादीनि चर्मप्र रुदनं रुदनश्रवणं तक्रं प्र सधूमानलः सधूमाग्निः सतउत्त
तः वातः वसितः बुधदितो रंकः अंतकः प्राणिहिंसकः खलोदनेतः सेजीमदितः जटीजटिलः व्याधितोरो
गी २ खंजः पादेन खंजः व्यंगो गहीनः दिगंबरनग्नः यतिः संन्यासी अरिर्वीर काष्ठापी गोरिकरंजित वस्तुः स

५९

कालकोसककेशः चौरः प्रसिद्धः अभक्तलैलाभक्तः मालाविलोमलितपतितो ज्ञानिभ्रष्टः शर्विणीसग
 भीमाश्रीयागोवंधनार्थयाशवान् अर्गलीअर्गलावान् वंधानिरयन्यकलहः कल्लोतहातअहिःसर्पः-
 मेकोमदूकः शरदप्रजाहकोगावसंकीचीसंडलीचबुधैस्सुतशतिहलायुधः लोकेषोलेतिप्रसिद्धिः आतमर्जा
 रः महिषीप्रखरोष्टमहिषावृहः रिक्तोवृटः प्रच्छिक्काक्षतं प्राणिशिरोरंगकंपः प्राणिनांगोश्वादीनांशिरो
 सदनंअंगसादनंवायदवीबंधोमार्गबंधः उगीनाभादिभिसार्गोवध्यतेउर्वीककुक्षितवाक्श्रवणं आहवः सं
 ग्रामः विटालमहिषादीनांयातः पतनं वस्त्रादीनांस्वलस्वलनं यातमश्वादिनस्पलायनंस्वकलहः स्व
 नाकलहः घंडः नसंसकः गोक्षतंप्रज्वलद्वेषमज्वलद्गृहस्पदश्रीनंरत्येतेअयशकुनाः प्रतिबंधकाः कार्य
 प्रतिबंधकाः छिक्कादिकाअपशकुनास्तसुदाः स्युः तथोक्तमतांतरेत्तुणैलारिकार्यासमस्सवर्मनमौषधं
 सास्रदंगुडपंकाहिसतंवातं वसुक्षितमित्यादिअथशकुनांतरमाहसंगोतिमंदगोभ्रमरः अलिष्टेश्विकः उ
 दप्रपतच्छुकः पादं कुर्वीणोरानशुकाः नखिनः स्वानादयः स्वासंज्ञिकाचिटिकादयः एतेवामतः मनो
 भीष्टदाः स्युः कालीमहिषाकुक्कुटः प्रसिद्धः शिखंडीमहूरः वीप्रनकुलोवसुः सिंहः प्रअजोमेषः एते
 भारद्वाजादयः दृशायाताः संतः उष्टफलास्युः अयमर्थः रासभादयोगदर्भधनिर्वीमष्टष्टोपिअर्थदः

ॐ
६.

60

अभीष्टार्थदः अथयेषयेषुकृत्येषुविपरीतशकुनाः शुभास्तानाह नयुतारेति नयुतागे नयुतरां भयं नृ
पादीनां प्रवेशोग्रामादिप्रवेशः समरः संग्रामः स्रुतः प्र. नष्टेक्षणं नष्टवस्तुतः अवलोकनं व्याधौ रोगोपचारे
पशुविलोमशकुनाविपरीतशकुनाशुभदाः स्युः अथमर्थगमनेयेः पशुकुतास्तेनयुतागदिषुशुभदाः स्यु
रित्यर्थः तथाचशङ्कायानाड्याभरेष्णीतायां विलोमशकुनाः शुभदाः स्युः तथाचवसंतः भवेदिजायां परिष्
णीतायां सर्वोपिवामः शकुनशुभः स्यात् स्यात्पिंगलायां परिष्णीतायां सर्वोपमत्यशकुनः प्रसस्तः संगेरणोक
र्मणिचप्रवेशे शुक्रग्रहेनष्टविलोकने च व्याधौ सरित् उगीवनादिकेषु शस्तः प्रयायादिपरीतभावः अन्यच्चनयुतारे
भयेषु द्वे प्रवेशे नष्टवीक्षणो शकुनाव्यस्तगाः शस्तायान्तलोके प्रयाणावाश्रति अथप्रथमे अयशकुने सति क
र्तव्यमाह आयेप्रथमेऽः शकुने जाते सति विवृत्य विवर्तनं कृत्वा तत्र शुचौ देशे उपविश्य शुचिः प्रक्षालितपाणिमा
दः आचातः कृताचमनः असूत्रप्राणान् अष्टवारप्राणायामकृत्वा श्वात् राक्षेत् चेयदिशुनडेः शकुनः स्यात्तदा
विवृत्य शुचिराचां तोष्टिवारं षोडशवारं असूत्रनियम्येत् अयरेत्तृतीयेऽः शकुने जाते सति सुवर्णीदत्वा श्वात् पतदा
वश्यकगमनं विषयं तथाच ज्योतिर्निबन्धो विरुद्धशकुने पूर्वप्राणायामाष्टकं चरेत् द्वितीयेदिगुणां कृत्वा तृतीये
ब्रजे क्लविदिति तथाच ज्योतिर्निबन्धो विरुद्धशकुले पूर्वप्राणायामाष्टकं चरेत् द्वितीयेदिगुणां कृत्वा तृतीये

६.

नवजेत्कविदिति तथाचवसंतराजः जातेविरुद्धेऽकुनेधनीनेव्याहृत्य कृत्वाकरणादशौचं आचम्यचक्षी
रुतरोरधस्तातिष्ठत्यपश्येच्छकुनांतराणीति सृष्टेनकांचनदत्तानिः शंकस्तुसांव्रजेदिति श्रुतिश्रीसुहृतेमा
र्तडटीकायांयात्राप्रकरणां अथमिश्रप्रकरणां विवक्ष्यस्तान्द्राजाभिषेकं हताहं नाह जन्मांगेति जन्मां-
गदशादिभिर्वसिष्ठेस्तथासृष्टादिभिः स्थिरर्द्धित्तनौव्याराह्मिभ्यः प्रास्ताः स्यादित्यध्याहारः अंगं च सदा
च अंगार्द्धं जन्मति अंगार्द्धं जन्मांगार्द्धं जन्मलग्नजन्मराशिते च दशाच जन्मांगार्द्धं दशावर्तमानातासां ईशाः जन्मां
गार्द्धं दशेशाः ते च सूर्यश्च कुजश्च मन्वेष्टाश्च ते यथा ते वैलिष्टेः स्यानादिचलसमृद्धेः सृष्टिप्रध्वनैः स्पष्टं
स्थिरर्द्धित्तनौस्थिराचासौरुधिश्च स्थिरर्द्धिः स्थिरोपचयासौत्तनश्च स्थिरर्द्धित्तनश्च स्थिरोपचयत्तलान्ते व्या
रोहिभौमरहितदिनेभ्यः स्थितिः राजप्रतिष्ठाशुभदा स्यादित्यर्थः लग्नवलं प्राग्वत् प्रायश्चद्रमित्याद्यकलोक-
नीयं अथ देवस्यायनसुतरार्द्धं नाह मायायेयिति असधुषु चैत्ररहितैश्च मासेषु माचादियं च स व्यारोहिभौमरहि
तदिने पूर्वाह्नके प्रः स्वस्वर्द्धिप्रसृद्धवर्द्धचरमैः सदायस्य देवस्य प्रतिष्ठा क्रियते तस्य नक्षत्रं शोभं स्पष्टं स
र्वामरायायनमित्यर्थः लग्नवलं प्राग्वत् अथ वस्तुपरीधानं तस्य क्षालनं उतरादिभक्षितफलैर्हताहं नाह
धार्यमिति वसुधैविष्टा अदितिः पुनर्वसुः इतपंचकं हस्तपंचकं गुरुः पुष्यः यौलं रेवती अश्विनौ अश्विनी ध्रुवा

णि पूर्वोक्तानि एतेर्न दात्रैः तत्र ये बुधग्रहश्चक्रवारे अवरं वस्तुधार्यं नान्यत्रायत उक्तं रवो जीर्णविधौ स्तौ कंजः
 लां रं स्वदं कुजे बुधे धनं गुणैस्तानं शुक्रे सौख्यं शनौ मलमिति लग्नवलं प्राग्वत् अथ दालनमाह ३हा
 मित्वस्तुधारणोक्तं न दात्रादौ स्वाख्यं प्रदालनीयां कथं भूते तौ ने बुधरहिते उक्तं च वस्तुहेमायलंकारणो
 क्तैश्च भादिभिः पूर्वमेव अंगभूते कर्मोक्तं तथापि दालने बुधवर्जनार्थं ज्ञाने रहताल्पमित्युक्तं बुधनिषेध
 श्रवणात् उक्तं च शनौ सोमसूते आद्वयस्य मावाप्तयोस्तथा वस्तुणां दालनं चैव दहत्यासप्तमं कुलं अ
 थोडरादिभदितफलमाह आशुभदितमिति आशुः उंदरनेन अवरं मध्यत्रिभागे भदितं असत् उष्ट्रफलं
 स्यात् एत उक्तं भवति वस्तुत्रिगुणं कृत्वा यदि भदितभागं मध्यत्रिभागे यतति तत्तुष्टमित्यर्थः आशुरित्यु
 पलक्षणां तेनाग्निदग्धं वा वादिभिर्दितं मस्यादिलिप्तं ज्ञेयं तथा चोक्तं च तः प्राते दग्धं वास्युदितं च गोमय
 माखीपं कैर्विलिप्तं तथा दष्टं स्रावकं पूर्वकैरशुभदं मध्यत्रिभागे शुकमिति अथ स्त्रियः रक्तवस्तुधारणां भूष
 णाधारणं अन्तरक्तग्रहाणं कुत्र प्राशस्यं तदुत्तरार्द्धे नाह स्त्रीहेति स्त्रीरह उक्ते वस्तुधारणादौ अरक्तं अवरं भूषां
 स्वर्णं भूषणं दध्यात् धारयेत् कथं भूते रहरति धुवा रति योगे धुवनं दत्तं न वस्तुष्वरहिते रत्यर्थः यथो
 क्तं स्त्रियारक्तवस्तुभूषणधारणो दोषो दृश्यते तथा चोक्तं पुष्पादिन्यधुवैधिल्यैः स्वर्णरक्तां वरादिकं न वनम्

षण्णंधार्यभार्यादपितरायुषोऽति लग्नवलंप्राग्वत् अथकुजादीनांप्राशस्त्यमाह कुजाकीविति कुजाकींभो
 मसूर्यो स्वर्णरुणयोवसुनोर्हितो अतयोः आरक्तवसुसवर्णचधारयेदित्यर्थः तथैवमिनश्चेतेव स्तुतिरोप्य
 सुक्ताफलादिकेअन्नश्रद्धोहितः सोमवारेश्चेतवस्तुधार्यमितिभावः क्षत्रयेतुसर्वंधार्यमितिपूर्वोक्तं अथन
 राणांभूषणधारणंरुतचरणोताह वस्त्रोक्तेरिति वस्त्रोक्तेभादौवस्त्रादितीत्यक्तेस्थिरलग्नेतः नरस्यअल
 वृत्तिरलंकरणांहितायस्मात् किलक्षणेचनिलशुक्तेदासे अनिलशुकस्वातियुगंस्वातीविशाखेतिदासम
 श्विती विगतातिअनिलशुग्दास्त्राणियस्मात्तथातस्मिन्स्वातिविशाखाश्विनीरहितइत्यर्थः लग्नवलं
 प्राग्वत् अथद्वितीयचरणोतविशेषमाह विप्रज्ञेति ब्राह्मणक्षत्राउत्सवोविवाहादिकः लाब्धिलोभः आस
 सत्सुअन्तेपिभादौधारणंवस्त्रादिधारणंउष्टकृत्स्यात् तथाचोक्तंव्यासेनलव्यंराजप्रशादेनविप्रदेष्टा
 करग्रहे प्रीत्यामंतोत्सवेवसुंधार्यनिंदेपिभादिकइति अथोत्तरार्द्धेनपणानांक्रयविक्रयमाह मैत्रेति
 मैत्रमनराधाशेषंसुगमं चटपररुद्धोचटः कुंभः तथास्मात्परमत्यंतसंततत्तरुद्धांगंचरुद्धांगंजन्तव्योय
 चयलग्नंतस्मिन्कुंभव्यतिरिक्ते पदयलग्नेपणानांशुगीफलखर्जरादीनांक्रयविक्रयोतत्तद्विस्तारय
 कुर्वित्यर्थः कस्यांसत्यांससुद्धौसत्यांसधनभावः तस्यशुद्धिः पापरहितंतस्यांसत्यां शेषंप्राग्वत् तथाचोक्तं

ॐ
६२

दशमेकादशे लगने वित्तकेंद्रत्रिकोणगोः शुभैः पापस्य कर्मोक्तं वर्जयित्वा चटोदयमिति अथ विताई नथति
ष्टायां यंच केवर्जमाह प्रेतज्वालनेति प्रेतज्वालने रत्यादि चटखेंदो सति चटकषयोः ३३ः चटकषंडः कु
भमीनयोश्चंद्रे सति सर्वान्नाचरेत् स्पष्टं अथोर्तई चरणोनसेवा माह सेवेति भ्रुवादिभिर्नक्षत्रैः सेवा ३३ं स्प
त् सुगमं कस्मिन् सति स्वायेरवौ सति वा ३ त्पर्थं वा कुजे सति एव दशमं आय एकादशं अनयोरन्यतमे रवि
भौमयोरन्यतमे सतीत्यर्थः यस्मिन् लगने सेवा क्रियते तस्मात् लग्ना दशमेकादशे वारवौ भौमे सति सेवा ३३ हि
तकरा स्यादित्यर्थः पौषं प्राग्वत्त अथ चतुर्थं चरणोन सत्या समाह संत्या सति स्थिरनक्षत्रे स्थिर लगने च
सत्यासः ३३ः स्यात् कैवल्यैर्गतवलैः पापगत है हीनवलै रित्यर्थः समस्यर्थं तृतीया कस्मिन् सति भार्गवे शुक्रे
षष्ठांतगे सति पौषं लगतवलं प्राग्वत् उक्तं च त्रिषडैकादशे सौरिर्व्ययमेवे च भार्गवः सवलैर्धर्मपेजीवे केंद्रे
दीक्षा विरक्तकृदिनि अथ वृत्तिद्वयेन कृषिकर्माह उदाहर्त्ताणीति उदाहर्त्ताणि पूर्वोक्तानि मूलांकोत्पा
दानि एकादशमं एवाकानि चराणि प्रसिद्धानि द्विपं विष्णाव्वां द्रो ज्येष्ठा लज्जुभानि प्रसिद्धानि त्वा प्रचित्रा
व्याकिं ज्ञारखगाहि आर्किः शनिः ज्योतिषः आरोग्यमः विगता आर्किं ज्ञारयो येभ्यस्ते तथा ते च ते खगाश्च
तेषां ग्रहः दिनं स्मिन् प्राणिभौम बुधरहितवारे रत्यर्थः सुगमसखगोकन्या विलगते सुगमं मिथुनं सखामीनः

६२

गोवृषः कन्याप्रसिद्धा एषमन्यतमे विलनेनियो व्यंको जे विगतः अंकनवमी यस्मादसौ व्यंकः स चासौ आज्ञा
 प्रेजे विषमः तस्मिन् नवमी व्यतिरिक्त विषमतिथ्यावित्यर्थः किं लक्षणो व्यंको जे नियो सदिशि दिक्दशमी
 तथा सहवर्तमाने १३५७१११३१५१७१९ कृषिः शुभास्पात् तथा चोक्तं यं यान्तरे चंद्रे शुभे शुभतिथौ शुभ
 वारयोगे वारे गुरो प्राशिजं शुक्रागमस्ति वारे लगेतदेषे मिथुनके सषकत्पकायां कार्यं कृषिप्रकरणां प्रचये
 निखानेति अन्यच्च दशमेकादशे चैव तृतीया चतुर्थोदशी पंचमी सप्तमी चैव प्रतियच्च सखावहा हंत्य
 छमी वलीवदी नवमी सशयवातिनी चतुर्थी कीटजननी पतिं हंति चतुर्दशी रवौ बृहस्पतौ चंद्रे शुके कृ-
 र्यादिशेषतः बुधार्किभूमिपुत्राश्च न भवंति फलप्रदा इति अथविधमाह सिताच्छादनः श्वेतवस्त्रधरः
 पटः कुशलः कर्ता एगभ्रसुरव्या न देवान् प्रणम्य मनोवाक्कायकर्मभिर्नमस्कृत्या स्वर्गोदृष्ट हलसवर्णा
 वधिं तां गलं हलं सुसुषुप्तवृषैः समुद्रावृषणास्तैः सहवर्तमानाः सुसुष्काः शोभनावृषाः गुणावयवशर्णाः
 तिरोगाः सुसुष्काश्च ते सुवृषाश्च तथातैः कृतासौ मी चतुर्गंदिशं प्रति विचारनयने पंचरेखा समुत्पद्यते प्र
 थमगमने नौका आवर्तं द्वितीयायुन रुक्तांगं यौ प्रतितृतीया आवर्तने चतुर्थी गमने पंचमी एवं रेखा उत्प
 द्यते अधिकानकार्येति भावः सौमी यउस्विनयेदित्यत्र पटुपदात्तहणसखंड ऋजुरेखा करार्णार्थं त

ॐ

६३

63

थाचोक्तं शास्त्रासु चंद्रतारासु च विशुक्ले नवासमास्त्रात्वागंधैश्च शुष्केऽपि त्वाविशेषतः पृथिवीग्रहसंयुक्तं
 प्रजयित्वा प्रजायति अग्निं प्रदाति एणिकृत्य दातव्या चैव दक्षिणा कृत्वा ह्येनो नियोक्तव्यो नयितैश्च सुतेन
 वा हेमचंद्रहलाग्रेणोक्तिन्नेरेवं न कारयेत् उत्तराभिस्तु भिस्तु खोभत्वा दीरेणार्थं प्रदाययेत् विवलं छि
 न्नलांगरलंकपिलं वृषभं त्यजेत् हलप्रवाहनं कार्यं निरुह्यः वृषकर्षकैः हलादिभिर्द्वैः दोमं कुट्टौ
 न शुभं भवेत् वृषभाय दिशु देन तस्य विचं सदा भवेत् तस्य तस्य प्रकारेण निर्विघ्नं कारयेत् दापकाजयकरो
 रेखात्तीवाचार्यं वृद्धिदा यंचमीचभवेद्देखावहसस्य फलप्रदा अत उद्धं न कर्तव्या महादोषस्ततो भवेत्
 समर्तव्या वचसा शुक्रः पशुनामास चंद्रमाः पराशरो हली चैव सर्वपशांतयति अत्र उन्निमित्तानि तत्रैवो
 क्तानि तद्वले प्रवासमाने तर्कमउत्पद्यते यदि ग्रहाणो मृतये तस्य ततो ग्नेश्च भयं भवेत् श्वाभंगो यदा क्रष्टुं
 ताय यो जीवितस्य च सुतनाशो सुगोभगते समाने म्रियेते शिशुः यो तृक्के देतव्या सगः प्रास्यहातिश्च जायते
 हले प्रवासमाणा तगौरेकः प्रतिपद्यते प्रतये युक्तमात्रस्तु वधनं च प्रयच्छति अगतिमारोगेण कृषिभं
 गं विनिर्दिशेत् प्रवहेत् युक्तमात्रस्तु ततो गौः खनते यदि न हेन युक्तमात्रस्तु तदा ससंचतर्गणमिति अ
 थ कृषिविषये लागलचक्रमाह त्रिन्नाति अर्कभात्सूर्येन तत्रात्सुकाशात् त्रिन्नादिषु स्थाना एकेषु ते

६३

पुनर्दत्तत्रेषु स्थितेषु असत्तत्त्वे तत्फलद्वयं भवति सूर्यज्ञाततत्तत्र स्पष्टादिभान्नक्षत्रात्
 काष्ठात् त्रिषु असत्तत्त्वे फलं स्यात् तदन्तरं त्रिषु सत्तत्त्वे भवति तत्र स्थिषु असत्तत्त्वे त्रिषु यंच सत्तत्त्वे अतले
 त्रिषु असत्तत्त्वे तत्र अर्थे पंच सत्तत्त्वे ततो रागेषु त्रिषु असत्तत्त्वे ततो हतभुक्तत्रिषु सत्त्वादित्यर्थः अथ वीजोत्प
 तिमाह कृषिभैरिति कृषिभैः कृषिभैर्दत्तत्रैः उद्वाहर्त्तचरहि येत्यादिभिर्वीजवायः शुभः प्रोक्तः किंलक्षणैः कृ
 षिभैः विवाहणाहरीदैः वारुणं शततारकाहरिः कृषिभैरित्यलक्षणां तस्मात्कृष्युक्तं सर्वं वारादिकं ते यंत
 याचोक्तं मूषकानां भयं भौमे मदेशलभकीटयोः नवये च्छतिथोरित्ते हीने सोमे विशेषतः वृषलग्नेषवा
 मीने कन्यायां मिथुने तथा वाप्येत्सर्वं सप्तानियदीच्छेत्सप्तसंयदत्त्यादिलगतं वलं वागवत् अथ वीजवा
 यविषये फणिचक्रमाह सूर्यर्त्तादिति सूर्यभुक्ततत्तत्रादितृतीयं तस्मादतिधुतिरेको न विंशं तस्मादष्ट
 भिः तृतीयादष्टभिः एको न विंशादष्टभिः तत्तत्रैः वीजवायः सत्फलः स्यात् अथ तृतीयभेदमाह अन्त्ये रिति
 अन्त्ये राचार्यैः फणौः सप्तभात् राहुसप्तमात्सकाष्ठात् रमितेर्द्वादशाभिर्नक्षत्रैः वीजवायः शुभः प्रोक्तः
 एतदुक्तं भवति राहुर्मिन्नक्षत्रे भवति तस्माद्यत्सप्तमं तत्तत्र तत्फणिसप्तमस्य च ते तस्मात्सकाष्ठात्
 द्वादशाभिरित्यर्थः राहोस्तु फणीतितामस्तथांतरप्रसिद्धं वराहमिहाराचार्येण राहुसप्तमविकल्पाग्रं

ॐ
६४
६५

धातुगोकारादिनाः सकृत्संहितायां अस्मत्तास्याद्विशेषाच्छिन्नमपिशिरः किलासुरसेदं प्रणोरपरित्यक्तं गृह
तांयानं वदंते केरुर्कमंडलारुतिरसितत्वा किल नटपूते गगनेन्यत्र यवकालाद्वरप्रदानाकमलयोनेः सुख
उक्त्वविभक्तांगं भुजंगमाकारस्य यदि प्रांत्यन्यरति भुजंगमाकारकथनात्तफणीत्यभिधानं प्रसिद्धं रत्नमा
लायामपि फणिभाद्वीजोसिकोले स्फुटमिति तथाचागमांतरे गृहभादष्टसंयावद्बीजोभियरिवुर्जयेदि
ति अथ धातुच्छेदनमाहः तत्तच्छेदनं वायुभैरिति तेषां धान्यानां च्छेदनं वायुभैः बीजवायुन दोत्रैः प्रोक्तं न
न्ययस्यांगं यददो गितो गदितमेक्यदिति सर्वोक्तं तत्कथं युनरुक्तं तच्छेदनं वायुभैरिति सत्पृष्ठधितदत्रां
गां च किंचित्तमेदोस्ति द्वयोः कृष्णगत्वा तैः कार्यमिति संदेहनिवारणार्थं तच्छेदनं वायुभैरित्युक्तं अथ नि
ष्पन्नं धान्ये क्रमप्राप्तं मेधीरो यगां हतचरणो नाह मेधिमिति क्षीरतरोर्वदस्नदादेर्मैथी उद्वाहमेर्विवाहन
दोत्रैर्मृलां त्याकैत्यादिभिरगोपयेन्निखनेन मेधीनामखले धान्यमर्दनार्थं दधयं क्तियोजनार्थं काष्ठमा
रोप्यते मेधांते संगम्यते वृषभा अस्मिन्निति मिथिः सुंसिनेधिः खले दाहणं स्तं पत्युवंधनमित्यमरः
किंलक्षणे रुद्वाहमेः उफान्तरहितैः उफाउतराफालाती अत्रः अत्रगथाताभ्यां रहितैः उक्तं च रोहिणीरेव
तीमलं स्वातीहस्तोमृगस्तथा आषाढोउतराहस्तश्च तथाभादयदाप्रतावंधते सर्वबीजां तयाशाल

६४

प्रवेशने उः खदावनदाचैवानराधोतरफालातीवदश्चसमपूर्णश्चभंगारीशालमनीतथा औडं वरीतथा
 धात्रीयाचात्याक्षीरवाहिनी स्त्रीनाम्नीकर्षकेर्नित्यमेयकार्याफलप्रदेति अथनवधान्यप्रसंगेननवान्नकर्म
 द्वितीयचरणोताह अन्नप्राशनभैरितिवसंतसरदोत्सवोः अन्नप्राशननैः नवान्ननवान्नकर्मवथैप्रोक्तं अन्न
 प्राशनभैरित्युपलक्षणं तस्मादन्नप्राशनोक्तंतिविवाहादिकमत्रग्राह्यं साग्निकस्यनवान्नकर्मणाविना
 व्रीह्यादीनांनवनमितानांभक्षणोदोषप्रसंगादावशंकंकर्मतत् नवधानामानि ब्राह्मयोयवगोधूमातीवारा
 कंशुवैणाकाः शालयोमृद्गमाषाश्चनवनाधान्यवानिति एषांमध्येपारत्संभवानिधान्यानिव्रीह्यागतयणे
 नविनाभक्षणीयानिवसंतसंभवानियवाग्रथाणोनविनानभक्षणीयानिः नि निमादिकधर्मपारसंतयो
 क्रियतइति तत्तअन्नप्राशनोदितैः स्तिथिभादिभिः मासेषष्टेः एतेवेत्यक्रोतैर्नवान्नकर्मत्वमित्यर्थः अ
 थोतरार्द्धेननृतसंगीतयोरारंभमाह मैत्रार्कात्येतिमैत्रमन्त्रगथाअर्कहस्तः अंतरेवतीवसवोधनिष्ठाउत
 रास्तिप्तः ईज्यः युष्यः वरुणाः पाततारकांद्रोज्येष्टातैर्नर्ननमारभेन संगीतकंचआरभेतकस्मिन्सतिल
 ग्नेवर्तमानेक्षेयुर्वीक्षितेसतिकैः दिवुकगोसौम्येचतुर्थस्थानस्थितेसौम्यैः शेषंप्राग्वत् अथतानावप्युनांकर्म
 वर्तनेकेनाह दीपार्कंतिदीपंविष्णावाअर्कोहस्तः ईंद्रगः अदितिः शुनर्वसः युष्यः प्र वसवोधनिष्ठा

शिवश्चाद्राश्विनीप्र. अंतरेवतीश्रुतिः कूर्तिकायाशीशततारकांद्रोज्येष्टापूर्वाभिस्त्रिभिर्विंशतिभन
 नैविगतः सिंहोयेभ्यस्ताभिविंशतिनितानिचतानिभानिविंशतिभानिसिंहरहितराशयस्तेषांतन्त्रलंगने
 तस्मिन्नानायायश्रुतांक्रियाशुभाउदितायश्रुतांक्रयविक्रियादिकर्मशुभंशोक्तमित्यर्थः अथोत्तरार्द्धेनव
 ज्योमाह अर्काच्चतुर्वारेषुरविचंद्रवधवारेषु कोत्तरहरित्ताष्टेषुकः रोहिणी उत्तरास्तिस्रः आर्तासमाहारः
 कोत्तरंहरिप्रवणः त्वाष्ट्रचित्रायु अमारितयोः अमाअमावस्यारित्ताचतुर्थीनवमीचतुर्थीशौनामन्यत
 मातयोः अष्टमीप्रसिद्धः तस्यांनानायायश्रुतांक्रियाहितानउदिता अथवादमाह स्वभगतेसतिभदोषो न
 क्षत्रदोषः क्वचित्पशुकर्मणिनस्यात् लग्नवलंशावत् उक्तं च द्वादित्यदिवसुद्ध्यात्पार्केंद्रदीप्तौः क्रिया
 दिगौः दर्शभृताष्टमीचित्राधुवकर्णोगमाचसत् सोमार्किवैधनेपातेलग्नेपंचाननेवधे भतौद्रासंक्रा
 तिरित्तासुकर्मवियर्ययेत् शुभग्रहोदयेअह्नैधनेसर्दयोनिशुक्रदाहदिक्रियाशस्तीयश्रुतांसनिभिः स्म
 तेति तथावागमांतरो सोमभौमेवधेगावोनचाल्यास्तुरगाशनाविनिअत्यच्च पूर्वात्रयास्तमसखदता
 शनेषुशक्रातिवाज्जिवसुवारणाशंकरेषुपनेषुगोमहिषदंतित्रंगमादिनाताप्रकारयश्रुजातिगतिः प्र
 शास्तेति अथस्वकर्महतेनैकेनाह द्वादितितीति द्वादित्ययुतर्वसुष्यादिवसुधनिष्ठाशततारकास्थिराणि

प्र. अश्वितीप्र. सृहनि. प्र. स्वातीप्र अर्कोहस्तः तैजत्रयाकोहिवुधगुरुशुक्राः अर्कः सूर्यः आरोभोमः एषाम-
 हः दिनं तस्मिन् ईज्यभृगुदये उदये लग्ने ईज्यभृगोरिति ईज्यभृगुदयं तस्मिन् गुरुशुक्रयुते लग्ने इत्यर्थः द्वि-
 युते मदेसु लग्ने ईदौ द्वितीयकं चतुर्थं मदसममं एषु चंद्रे सतीत्यर्थः अश्वक्रियाक्रयविक्रयादि हिताशुभ
 अवक्रीं स्यात् अथाश्वचक्रमाह तत्रापीति तत्रापि द्वादि त्वादी त्वादिषु सत्सुपि अर्कमतः सूर्येन क्षत्रात्
 क्रमातिथिसमेतेर्नक्षत्रैः यश्च उक्ता मस्तिभिर्नक्षत्रैः साभिजिघ्र्या तथा अश्विक्रियाशस्ताशोभनी स्यात् एवं
 सामान्यतोश्च कर्म उक्ते दाती विप्रोषमाह येति ये अश्विक्रियान्तु समामन्येषां दृष्टा सा क्रियानुत्तमसले
 कार्या तस्मै सन्तुष्या य उक्तानि भस्वा नि तक्षत्रादीनि तैः कार्ये त्वर्थः परायान् समानं भवति सा एभि
 सामान्यैर्द्वादि त्वादिभिः बुधैः कर्तव्ये त्वर्थः लग्नवलं प्रावत् तथा च नारदः विचिष्टिचरभेक्षिप्रसृजमे
 स्थिरभेषु च वाजिकर्मा विलं सूर्यवा सरे च विशेषत इति तथा चोक्तं ह्युता ईव रणकक्षीरतृणामृद्गादि
 भक्षणे अन्नप्राशनवद्भक्ष्यं स्नानं सौम्यगत होदये चोलातंक्षरकर्मादौ औषधे भेषजादितं गभीधा-
 नोक्तमश्वातां मेषु तेन विलोकयेत् ग्रहारंभोदिते काले हयशाला विधीयते षिष्वा वियोक्त काले च भू-
 षणो भूषणोदितं चर्मकर्मादिकं कार्यं जययोगेषु भोदये एवं श्वरोष्ठादि कार्यं सर्वाह्वनादिकं अ

मादगदिति अथाभंगनिषेधायवाद्माह कथितादिति निन्देद्विकथितादितैलं अनसत् शुभं स्यात् ८
 आदिशब्दग्रहणात् सार्षपसुगंधपुष्पवासितादितैलं गृह्यते एवं कथितादितैलं निन्द्यमपि दितैश्चुभमित्य-
 र्थः उक्तं च सार्षपगंधतैलं यतैलं पुष्पवासितं द्रव्यांतरयुतं तैलं न उच्यते कदाचन सूर्यशुक्रारवारेषु नि-
 षिद्धासुतिथिष्वपि यदि वा स्नाने पक्वतैलं न श्यति रवौ पुष्पं शुभं हवीं भौमवारं च मृतिका भार्गवगोमयं
 क्षित्वा तैलस्नानं सखावहमिति नित्याभंगे विशेषमाह नित्ये विस्त्रमिति नित्ये अभंगे अखिलं तैलं य-
 द्वादि कं नासत् उक्तं च नित्यस्नाने च कर्तव्येति थिदोषो न च नेरत्यादि अथ प्रसंगेन तिला मलकस्ना-
 ने निषिद्धतिथीनाह दिति दिक् दशमी विष्वे त्रयोदशी अद्विसप्तमी दक्षिणीया अर्को नवमी दण्डो अ-
 सावस्या एतेषु तिथिषु श्रीकामधात्री फलेः स्नानं शुभाचरेत् तथा च यः करोति दशम्यां च स्नानं सामल-
 कैः सह पुत्रहानि भवेत् तस्य त्रयोदस्यां धनक्षयः अर्धपुत्रक्षयस्तस्य द्वितीयां धनक्षयः अमायां च न-
 वस्यां च सप्तम्यां च कुलक्षय इति अथ स्त्रीणां बुधादिषु अभंगनिषेधमाह बुधो बुधवारः अंबुपर्जन-
 नारकापितृभंजं सचा तेषु अभंगानसत् अंगना स्त्रीपति स्त्री स्यात् उक्तं च स्नानं कुर्वन्ति पानार्थं श्रद्धेन
 भिषगागते समजन्तमवेयुस्ताविधवा उर्मगाधुवमिति त्रिविक्रमशते तार्कस्य केन्यविष्टि संक्रातिषु

ॐ
६२

६७

चयर्वसुद्वाष्टषष्टद्वेत्रयोदशंस्त्रियस्तत्तमचा अथयुत्रवतः सोमवारेभ्यंगानिषेधमाह अत्रीति युत्रवा
नसोमदिनेनस्त्रायात् उत्कंचयुत्रवान्स्वरहेनित्यं नाश्रीयात्तत्तमचाः सोमवारेनयाभ्यंगं वर्जयेत्सर्व
यावुधैरिति अथप्रसंगेनप्रसृतिकास्त्रानेनिषिद्धमाह यमोभरणीमितरोमचात्वाष्टचित्रा इन्द्रो ज्येष्ठा
मिश्रेकृतिकाविशाखेचंद्रोशततारका कृत्वाद्योमूलं ईश्वरभंआर्द्राएषां समाहारस्तस्मिन्कुसुत्रह
रिजेकृत्स्नियुत्रः युत्रभावोयस्यतत् कुसुत्रंनचतत्तत्हरिजचतस्मितयस्मात्स्त्रात्यंचमस्यः पापग्रहो
भवति तस्मिन्नित्यर्थः निशास्यंरात्रिस्त्राखंसायंकालस्तस्मिन्प्रसृतामस्त्रायात् प्रसृतिकाः शुभग्र
हयुतेलगतेपंचमेयापवर्जिते परित्याज्यमहाहोषात्प्रसृतिकास्त्रानमाचरेत् इति अथौषधनिष्याद-
तमाह मंदारेति मंदः शक्तिः आरोमोमः ताभ्यामत्येरविचंद्रबुधगुरुशुक्रांतेषां दितं तस्मिन्मृदुभुवच
रक्षिप्रैर्तक्षत्रैः बलर्क्षेभ्यः क्लृपक्षेभ्योयोगे अमृतयोगेग्रंथंनरप्रसिद्धौ ससृतकेंद्रादिव्ययंगे शोभता-
नियापहरहितातिमृदुकेंद्रव्ययानियस्यतन्मृतकेंद्रादिव्ययंचतच्चतत् अंगंचतस्मिन्भिषकवेद्यः
भिषजमाचरेत् कुर्यात् शेषंलग्नवलंप्राप्तत् अथौषधज्ञानमाह तदिति तदिहानंतरोक्तेभादौद
यात् कयंमृतेरहविभुवेंडतनयप्रचोतनेभुवनदात्रबुधरविरहिते अथरक्तश्रावणोविशेषमाह

६३

असृक्श्रावोरक्तश्रावः व्रणाः क्षतं अतः योक्तुं सूर्यकुजयोरहिदिवसेश्चाचरेत् कयोः सतोः श्रुतयोः स
 र्यकुजयोः केंद्रस्थयोः सतोः तथा चोक्तं मंदारवर्जिते वारे चरति प्रसृज्युवैः सूर्यसौम्यैः केंद्रगतैर्भेषतोत्पा
 दनं हितं रक्तश्रावं कुजे कुर्यात्तद्वोरयामथापि वा कुजे केद्रेष्वामंदेरवौ वा विवलेष्टमे व्रणक्रियाकु
 जे सूर्ये केंद्रगे तदिनेष्टमे शुद्धेष्टमे च स करे चरन्ते पुनस्तस्मिन् अथ प्रसंगेन रोगादिवसानाह या
 म्पाहीति यास्यं भरणी अहित्रयमाश्लेषात्रयं वा सुखाती मूलं प्रजलयः शततारका उभां तं उ
 भां रेवती शंद्रो ज्येष्ठा मंभु मं पूर्वाषाढा हस्तः प्रअस्मिन् दक्षत्रागणोरुगाः रोगानवभिर्दिने विरुम
 वंति एतत्तज्ज्योतिषामिप्रायं किंचिदतः कोशाभिप्रायस्तु तत्र ये सुतक्षत्रेषु ज्वरि तस्य सत्सु रुक्तः
 येषु च कृच्छ्रेण वदभिर्दिने र्ज्वरस्तु रुक्ता तत्फलशान्त्या चिरुगित्युक्तं क्वचिदन्वयाफलश्रवणात्
 तथा ये सुतक्षत्रेषु समभिर्नवभिरेकादशभिः दिने र्ज्वरविमोचनस्तु तत्फलत्रयमध्यमत्वेन नव
 दिने विरुगित्युक्तं ग्रंथलाघवाय खल्व्यातरत्वात् तथा च ज्योतिषा के सप्ताहमृत्तिनं दादि रुद्रमृत्यु
 नंगादिभिः कृच्छ्रमृत्युमृत्युनष्टौ श्रुक् कृच्छ्रान्त्यस्तान् नष्टैः श्रुत्यादि अथोत्तरार्द्धेन रोगस्तु तस्य स्त्रान
 माह अदित्येति अदित्यं पुनर्वसु अहि राश्लेषा अनिलः स्वाती ध्रुवाणि पूर्वोक्तानि अतरेव

ॐ
६८

६८

नी पितृभंसचा अस्मिन्नक्षत्रगणेशुकेडवारेषुकसोमवारेगदत्यक्तस्त्रानं अनर्थकृतस्यात् तर्हि कुत्र
कर्तव्यमित्याह कुतिथिभादौ सत्सुभंस्यात् कस्मिन्नस्मिन्निति खलस्तस्मिन्नेति खलापापग्रहाः अस्ते-
यस्य ततथातच्चतत् स्थिरं तस्मिन् स्थिरलगेपाये सममेतीत्यर्थः नथाचोक्तं वैधृतौ व्यतिपाते च भ-
द्रायाधिसंक्रमे रोगस्तो नरः स्त्रायात्वारदतिथिश्चपि सूनपाययुतं प्रास्तदशमं च शुभावि-
तंसौम्यकूरसुतरंधुरोगस्त्रानेहितं भवेदिति चंद्रवलं सर्वत्र योज्यं कुतिथिभादौ सतीत्यनेन चंद्रादि-
वलविषये मोहो माभूदित्यत्र चंद्रवलं सूचितं यतः ग्रंथादौ गर्भाधाने सुचंद्रेश्च तत्सर्वकर्मसु
शेयतथाचोक्तं स्पष्टं स्त्रायादौ गविसक्तस्तशुभयोश्च इतारयोः रतिश्च द्वयव्यवहारं च तेनैकेनाह
द्वयमिति द्वयसुवर्णादिव्यवहारतः कुशादव्यवहारेण लघुचरेर्नक्षत्रैर्योज्यं देयमित्यर्थः क्वचरा-
गे चरलग्ने कस्मिन्निति बुधे धर्माणां तनगे सति धर्मे नवमं ५ अष्टमं आत्मनः पंचमं ५ षष्ठ्य-
नतमस्यानगे सतीत्यर्थः अन्यत्सर्वं तत्तत् अथानंतरं प्रयुक्तस्य हरणं अनर्हरणं हस्तेन क्षत्रे रवौ रविवारे
रात्रौ धवारे कुजे भौमवारे संक्रांतौ क्रमदिने यमलेयमलयोगत्रियुष्करयोगे ग्रंथांतरे उक्त भरणी
प्र ७८ पंचके धनिष्ठा पंचको हृदियुनि हृदियोगे पिहरणं कार्यं एते हस्ते रवावित्यादिषु सत्त्वाणां

६८

भवेत् नतदाणांकुलपरंपरागतं वर्द्धते किंविताजं विना बुधदिनं विनेत्यर्थः तथा चोक्तं चरैः क्षिप्रैः
 श्वरे लग्ने बुधं धर्मसत्ताष्टमे व्यवहारादिना द्रव्यप्रयोगोऽस्ति निमित्तः सत्तः भराणां संग्रहं कुयात्तं चक्रे ज्ञेयं
 शुक्लरेकं कर्म चरैः क्षिप्रैरुणाच्छेदः कुजे हितः पंचकेयांचगुणितं त्रिगुणांच त्रिषु चरैः यमलेदि
 यणां प्रोक्तं हानिहृद्वादि कंबुधेः कृणभोमेन कुर्वी नतवेयं बुधवासरे संक्रांतौ येन इव स्य यद्वाणां
 स्यात्कुलेषु नत वृद्धियोगे तथा ज्ञेयं कृणाच्छेदं त्वकारयेदिति अथ तीक्ष्णादिषु नष्टादिद्रव्यास्य प्राप्ति
 तथा द्रव्यहानिहृद्वादिनाह तीक्ष्णो ग्रधुवमिश्राणि पूर्वोक्तानि वायुः स्वाती एनेषु नष्टादिकं धनं
 नष्टं प्रसुक्तं विनिर्दिष्टादिकं स्ववर्णादिकं इत्यनेति नागच्छति तथा कात्तरोहिणी नक्षत्रात् ३६ न
 क्षत्रे अभ्यासिः चतुःभक्ते त्रिषट्शेषयोः गतं न एति अथ द्रव्यनिक्षेपमाह आत्मा बुधद्वौ क्षिपेत्
 धनसित्यन्यसंगः अंत्यं द्वादशं चतुर्थं च अनयोः सुदिपापग्रहरहितं तस्यां सत्यां क्षिपेत् इत्यर्थः तथा
 चोक्तं साधारणो ग्रतीक्ष्णोऽसु स्वात्या द्रव्यं तलभ्यते दर्श प्रसुक्तं निक्षिप्तं नष्टं चेत्पाह नारदः अथ नृसिं
 हादिमंत्रविद्यासाधनसूहर्तं तथा हृत्कारेण साहूतं हृत्कारेण विद्यामिति विधिविद्यामंत्रविद्यामं
 त्रविद्याप्रोक्तवत् वेदविद्याभादौ विद्यामौञ्चके भादौ विद्यायुक्ते तथा स्वदेवतिथिभेदे देवतिथिन

नकैः सौम्यग्रहे द्विकेंद्रय ॥ ४७१ ॥ गैः लग्नात् द्विकेंद्रयगतैः शुभग्रहैरित्यर्थः शेषं प्राग्वत् अथ
शान्तिकपौष्टिके आह शान्तिकपौष्टिके एते रेव नक्षत्रैः अवगात्रयादिभिर्विहाय कथं भूतैः सचरभैः
चरनक्षत्रसहितैः सुधर्मोदये शोभतः पापराहितः धर्मोत्तमो यस्य सुधर्मसचासावुदव्यश्च स तथा
उदयो लानंतस्मिन्नित्यर्थः शेषं पूर्ववत् अथ वृत्तादैनदिव्यमाह दिव्यमिति मलिसुचमलमासे वि
धुमिने न्यासो विधु ८ अंडः सितः शुक्रः ईज्यो गुरुः तेषां अस्ते विधोरस्तः कुलपदो भवति रवावष्ट
मे गोचरेणासूर्येष्टमगसति मंदारगह्विणानि भोमदिने खलौ दये पापराप्पदये यद्वा उदये खल ख
लोदयस्तस्मिंस्त्विरे न नो स्थिरलगे स्थिरलगे दिव्यं नैव कुर्यात् अत्र दिव्ये कृते सति आदौ दिव्यं अत्र
या विपरीतं स्यात् असत्यवादिने जयकारी भवतीत्यर्थः अथ दिनत्रकर्तव्यमिति सिद्धिं लग्नवलं
प्राग्वत् अथ गुरुशुक्रयोर्मौदो दोषः कुत्र नास्ति तत् सर्वं वृत्तादैननाह श्रीशैलेति श्रीशैलप्रयत्नमल्लिका
चं वाभिधानं लिङ्गमस्ति गृहाण चंद्रसूर्ययोः अयने दक्षिणोत्तरे कर्क मकर संक्रांती विषुवं मेघत
ला संक्रमः संकीर्णजातिर्हीनजातिः उपाकृति उपाकर्म तत्सर्गः कृदसासत्सर्गः वरवधुप्रवेशानं ग
या प्र गोदावरी प्र नित्याष्टिकं प्रतिवर्षं यक्रियते ईशानाहिवलीः ईशानवलिः प्र अहिः सूर्य

ॐ

ॐ

ॐ

वलिः हरेणायनययंविर्त्तनं विष्णोः शयनंश्रावणाशुक्लदादृष्यांभवति पर्यवर्त्तनं भाद्रपदशु
 क्लदादृष्यांभवति नैत्यकंयानंनित्यंगमनं जीर्णंश्रु अवरोहः दमनारोपश्चैत्र्यांयविचार्यणांश्रा
 वणांचातमीस्यविधौचातमीस्यव्रतेअष्टकायवर्गीयाक्षरनाम्नामासानांकृष्णाष्टम्याष्टमगाः मार्गयो
 षमाचफालातीनांकृष्णाष्टम्युत्तरार्थः उत्साहाः सुत्रोत्सादयः अंशुकधारणां वसुधारणां एषु
 जीवसितयोः सृष्टत्वदोषोत्पदोषोनगदितः नोक्तोसुनिभिरितिशेषः एषुपयत्कर्मोक्तंनत्रसृष्टत्व
 दाषोनास्तीत्यर्थः नकेवलमेवुर्भावनादिसप्तस्वपि गर्भाधानाद्यत्रप्राशनांतेषुसप्तसंस्का
 रेषुसृष्टत्वदोषोनगदितः गर्भाद्यन्नाशनातद्वित्येवश्लोकेपयपिप्रागुक्तंतथाप्यप्रसंगेनउक्तं तथा
 चगर्गः नित्यपातेरुहेर्जीर्णपरिधानेनभक्षणो वधूप्रवेशमांगल्येनमांगलोत्तमौदंजीवशक्रयोः
 भृगुःउपाकर्मोपसर्जनंयवित्रदमनार्यणांश्रावरोहचहेमंतःसर्पाणांवलिखटका ईशानस्यवलिर्वि
 श्वाशयनंपरिवर्त्तनंकुर्याच्चक्रस्यचगुरु मौद्वेपीतिविनिश्चयात् धर्मप्रदीपे गोदावर्यंगयायां
 चश्रीशैलेग्रहगोद्वयोः अयनेविषुवेचैवतमीस्यव्रतेषुच उत्सवेषुचसर्वेषुसीमंतअन्तकर्मसु स
 रासुरेज्ययोश्चैवमीत्यदोषोनविद्यते कालनिर्णये नष्टशुक्लेतथाजीवेसिंहस्थेचवृहस्पतेौका

र्याचौवसदेवार्चाप्रत्यहकुलधर्मतः सत्सुगणो मोदेषिचप्रकर्तव्यमिच्छातिः श्रियाः शुभाः सुरेज्य
 शुक्रयोर्वर्णाक्रियाश्चोलादिकामचेति अथतीर्थयात्रानिषेधं प्रेतकर्मनिषेधं च सार्धवादां वृत्तेनैके
 नाह शुक्रेज्यति शुक्रेज्ययोः अस्मिन्नुत्तचार्द्धकानिप्रसिद्धानि जन्ममासिर्जन्ममासजन्मनक्षत्रे
 मलितलचेमलमासे अथप्रथमकंतीर्थमरदशीतं नोविदधीत काष्ठाविनागोदावरीगयाभ्यां वि-
 ना गोदामययोर्दशार्दनं सदैवकुर्यात् प्रेतकर्मनिषेधमाह अस्मिन्नुत्तचार्द्धकानिप्रसिद्धानि जन्ममासिर्जन्ममासजन्मनक्षत्रे
 शुचौ आषाढे स्वायेविस्वस्वायेप्रेतभवंकर्मनोविदधीततोकुर्यात् प्रथमवर्षेतिषिद्धकालेपिकर्त
 व्यमित्यर्थमिदं अतिक्रान्तवर्षेप्रेतकर्मगयागोदयोः निषेधेपिशुक्रेज्योस्त्रादिकेकालेविदधीतेत्यर्थः
 तथाचौतं बालेवायदिवाहद्वेषुक्रेवास्वसुपागते मलमासश्चेतानिवर्जयेदेवदर्शनं व्यासः अ-
 धिमासेचजन्मर्ते नष्टयोरुगुरुशुक्रयोः तीर्थयात्रानकर्तव्यागयागोदावरीविना भृगुः मलमासेष्य
 नाहन्तीर्थस्त्रानंविबर्जयेत् अनादिदेवतां दृष्टं शुचिः स्यान्नष्टभागेवे तीर्थं वन्दे गुरुशुक्रास्तादि-
 दोषः प्रोक्तो यस्तीर्थयात्राणां अस्वर्वापिनामेवतन्वसौ पूर्वगातिनां पितृवन्दे शुक्रस्मास्तमनेचैव
 देवज्यस्यतथैवच प्रेतकार्येप्रउष्येतप्रथमंवत्सरंविना मांडव्यः मलितेजन्ममासेवामोदेषा-

गुरुशुक्रयोः तीर्थयात्रानकर्तव्यागयां गोदावरीविता गुरुशुक्रयोः नकुर्याद्गुरुशुक्रास्तेष्वेवस्वामे
 मलिमृचेविलं वित्तवप्रेतकार्यगयांगोदावरी विता प्रेतमंजयं प्रेतकार्याणि सर्वाणि व्रतस्नानजपा
 दिकं वर्ज्यशुक्रेस्तयोरस्तेगयांगोदावरीवितेति इति श्रीसुकृतसूक्तं मार्तण्डटीकायामिष्यप्रकरणं ५
 छिद्राण्येतां निविष्टाणां येन ध्यायाः छिद्रेभ्यः स्ववति ब्रह्मब्राह्मणेन पदजितं तत्काले तत्स्वरक्षां सिद्धियं
 ब्रह्मयशोवलं सर्वमादाय गच्छति वर्जयंतीति फलमित्यन ध्यायेत्तने दोषप्रसंगात्सौंज्यदिनिषेधात्
 वृत्तयेनान ध्यायमाह पर्वति पर्वति पर्वमाह रिं मा किं लक्षणं पर्वमाह शुक्रादिषु कथं प्रतिपत्त आ
 दिशु तर्दशीताभ्यां युक्तं अष्टमीधेः इति तिथिः चतसृतिथयः मध्यादियत्तद्वये मधुश्वैत्रः ५
 तदादिषु मासेषु यत्तद्वयं शुक्लकृष्णान्तमित्यन ध्यायाः कीर्तिताः बुधैरित्यध्याहारः आस्यानाह
 चासंक्रमाः चाग्राशिसंक्रातयः मेषकर्कतलामकरसंक्रातय इत्यर्थः मधुङ्गनाशनः मधुश्वैत्रस्य हताशनः ५
 संख्याकस्तिथिर्तृतीयेत्यर्थः शुक्रमासे ज्येष्ठमासे यमः द्वितीया अत्र करणं शुक्लयत्तकृष्णयत्तनिर्दे
 शानदृश्यते तत्र शुक्लयत्तनिधिज्ञेयः एवं वैशाखे निस्तृतीया शुक्लातयुनः अस्तिः कृष्णायमः ५
 द्वितीयाशविदशाशार्काः चिरावातः तस्य हृक् द्वितीया आशादशमी अर्कोद्वादशी एते त्रयोदशपि

आषाढशुक्लद्वितीयादशमीद्वादशीत्रयोदशीत्ययः अथोमार्गशीर्षेकुलनगग्रहोक्लसप्तमीनवम्यो ३
 षदशंकाशानयः ३४ अश्विनः तस्यदृक्द्वितीयाश्रंकोनवमीआषादशमीअतिस्तृतीया अश्विनशुक्लद्वि
 तीयानवमीतृतीयेत्यर्थः योषस्यैशः एकादशीशुक्लातृयुनः अतिताकुलवगंकसनयः द्वितीयास
 प्तमीनवम्यः अंत्येफाल्गुनेकुलखेदाद्रिदृक्खटो नवमीअद्रिः सप्तमीदृक्द्वितीया एषांसमाहारः खे
 पदिदृक्कुलचततखेदाद्रिदृक् तथाकुलसप्तमीनवमीद्वितीयेत्यर्थः माघेकाथिदृगद्रयः अर्कोद्वा
 दशीअथिअतृथी दृद्वितीया अद्रिः सप्तमीएनेशुक्लाः तृयुनः अदिजजावाहंकृष्णधराः असि
 तकुलपक्षजाः १ वदृद्वितीयाश्रंकोनवमीकृष्णधरः सप्तमीरुर्जकार्तिकद्वंद्वकरवीश्वराः द्वोरितिद्वितीया
 अंकोनवमीरविर्द्वादशीईश्वरएकादशीएनेशुक्लातृयुनः असितजाः कुलपक्षजाः दृविश्वसूर्याः दृद्विती
 याविश्वेत्रयोदशीसूर्योद्वादशीनभस्येभाद्रपदेतिस्तृतीयाशुक्लकुलदृगक्षिविश्वनवमीकुलदृद्वितीया
 अद्रिः सप्तमीविश्वेत्रयोदशीनवमीयाम्यभरणियैतमचाअत्यः शुक्लः श्रवणः प्रसिद्धः भाद्रपदशु
 क्लश्रवणइत्यर्थः अथेषांनिर्णयंहेतुकेनाहायोतथायतिथिरिति यः कश्चिदनथायतिथिः सूर्य
 र्वादिवसेअस्तात्सूर्यास्तात्प्राज्ज्भूतोन्मितः स्यात् अत्रसर्वदिवसेवसवेदंनोसंपवेत् वाइत्यथवा अ

ॐ
३२

न्यस्मिन् दिवसे दद्यात्त्रयतो भवति अत्रान्यस्मिन् दिवसे ब्रह्मनो संपठेत् सर्वाद्यादिषु गृह्णी पर्ववत्
द्विभागः इति च चतुर्लक्षिण्यस्तुक्ता एषु अनंतरोक्तसु अनध्यायेषु स्मृती वेदांगी विसमभ्यसेत् सुगमं
निखिलेषु सर्वेषु अनध्यायेषु उक्ते यदेत नैत्यकं पठेत् उक्तमिति यथा अमावास्यायां अशुक्लजये-
द्वाह पूर्वकं गायत्री वीरक्षसेचीः पित्र्यमंत्रान् सुहृदस्तुक्तमप्रतिरथमन्यानि यवित्राणीति नै-
त्यकं संध्याहोमब्रह्मयज्ञा इति तथा च मनः वेदोपाकरणौ चैव स्वाध्याये होममंत्रजयेषु चेति वेदो-
पाकरणानि अंगानि स्मृतिरत्नावल्यां नित्ये जये च नांगे च क्रतौ पाठाय गोपि च नानध्यायोस्ति वे-
दानां ग्रहणो ग्राहणो स्मृतः देवतार्चनमंत्राणां नानध्यायः स्मृतः सदानानध्याये जयेद्देवाह द्वाष्टैव वि-
शेषतः यो ह्येषावमानं च गृहीतनियमादृत इति स्मृत्यर्थसारे चतुर्दशपृष्ठीय पर्वप्रतियहजितेषु च
वेदांगन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राणि चाभ्यसंदिता कूर्मपुराणार्द्धौष्टद्विदो येषां ब्रह्मयज्ञं न कारयेत्
अध्यानाये पर्वण्याल्पतरं जयेदिति अथ निमित्तिकानध्यायान्न ह्वयेनाह वभ्रोत्वे गोति वभ्रुर्न कुलः
ओत्तमीजारि एणो हरिणः जलसदकं अ अग्निः प्र अजो मे ष अहिः सूर्यः एवो गार्दभः पानं शिविका
दिः अश्वः प्र शतौ हस्ती मूषकः प्र उन्मत्तः प्र उष्ट्रः मनोरथः प्र अंत्यजतिः रजकश्चर्मकारश्च नटोऽव

५२

रुडएवच कैवर्त्तकेदभिलश्चसमैतेचांत्यजाः स्मृताः ३ तिरभिरंतरिते गुरोमति अहं विरात्रमनध्यायः ५
 नृखगमैः काष्टैरंतरिते सज्योतिषमनध्यायः नाशुरुषः स्वगयदीभेकोमंडलः आदिशहात गोधादि
 ज्ञेय एभिरंतरिते सज्योतिषतमनध्यायः स्त्रीगोष्पातरितः अहः स्त्रीप्र गोः प्र अरिच्छाणपंगण
 भिरंतरिते अहर्दिन अहोरात्रमनध्यायः उत्सवो महोत्सवो विवाहादिकः निशीथं मध्यरात्रौ च सूनकं
 मार्गो अमा एषु न पठेत् चरामकपितृशाल्मलि मधुमेष्मातकादेश्वायाया न पठेत् स्वगमं आदिश
 हात्कोचिद्वारविविभीतकैरंडादीनो ग्रहणो अमांतः ग्राममध्ये कुणये सत सति न पठेत् अशूद्रनिः
 कदेश्वातं अशूद्रनिकटे न पठेत् आहाशने आह भोजने कृते सति जीर्णावाधे न पठेत् वक्रगोसखगतेना
 वृले सति न पठेत् ग्रहणात्सकाशान् अहं न पठेत् तथा ग्रहदिति पतिशंतात्सरणात् अहं त्सीतस्त्र
 हउपाकर्म उत्सर्गः छंदसा सुत्सर्गतः सकाशात् अहं भूकं पीशु निपीतात् अहं भूकं पः प्र अशुतिपातो
 चिमुत्पातः ताभ्यो अहं पुरदाहात्स्ववसति ग्रामदाहादित्यर्थः अहं रिष्टावल्लोकात् गंधर्वीनगरं भू
 तादिदर्शनं अहं न पठेत् गर्जेनार्तेव के अहं दानौ न वज्रात्तेवः अनावर्त एव अनावर्त एव अनावर्त क
 स्तस्मिन् अकालगर्जने जाते सति अहं न पठेत् समयजे कृत्वजे गर्जे सति सज्योतिः यथा स्यात् तथा ५

नटेत दिवागर्जेसूर्यास्तपर्यन्तरात्रौगर्जेभूर्योदयपर्यन्तदयपर्यन्तं अत्येअनध्यायासुलभंयात् जे
 याः अथप्रदोषानध्यायानाह रात्रौर्हेति रात्रौर्हेमदनत्रयोदशीयत्रस्यात् सुनिसममीरात्रेर्हेलभुते
 यामेसाहेप्रहरेयदिनस्यात् चतुर्थीआदिमेप्रहरेयदिनस्यात् प्राग्रात्रौपूर्वरात्रौपूर्वरात्रौयदनंवर्ज्य-
 त्भुनः उपाकरणातः सकाशात्मासंमासमारचंनिशिगत्रौ यदनंवर्ज्यं तदासंध्योरुत्तयोः य
 दनंवर्ज्यं चौरौपद्वयामकेचौरौपद्वेयलक्षितोयामः प्रहरस्तस्मिन्पदनंवर्ज्यं त्रिदिवसंडुर्भक
 प्रतिग्राहयाउष्टोभकप्रहोउर्भकप्रतिग्रहोतयोः उष्टभकप्रतिग्रहयोः त्रिदिवसंपदनंवर्ज्यं तथाच
 श्रीधयांस्तृतिवचनानि अष्टम्योश्चतुर्दशोः पंचदशोश्चस्तकेशावेप्रतिपदोर्यन्नभयचैवमहो
 त्स्वे रोगेमुदेविवादेचयुतेपथिनिशीतकेनाधिपीताशुचिश्चापिनाश्नातश्चनतंडितः उपाकर्म-
 णिचोत्सर्गेग्रहणांचद्रसूर्ययोः त्रिरात्रंस्यादनध्यायोमृतेतृपेगुरावपि फालात्यांयोरिमास्यात्तचै
 ज्ञातअदमिष्यते अनध्यायास्तथाषष्ठ्यांआवर्ण्यकार्तिकेतथा तथैवमार्गशीर्षस्ययोरिमास्यांतसं
 चरेत् अशान्याः पतनेकं यभूमेर्दाहरस्यच मृगस्यसर्पमार्जारनकुलायश्चदंतिना अतरानमनेज्या
 ह्वावराणांअहंस्रतंयताकातोराणादप्रीरथयांजनलान्तितां मृकोन्मत्तादिशूद्राणांअतरागमनेअ

हं नारीणामपि सर्वासां गवां चैवांतरागमे अहोरात्रिरनध्यायोगर्जने रात्रि संभवे भूगर्जने च रात्रौ चापररात्रे दिवं
 तदयं संध्यायामथ स्नावांतरागमे पतिसंस्कृतगोधासुतराणां चानिरागमे दिनेदिनस्य शेषस्याद्रात्रौ रात्र्यश्च तद्
 वेत् अष्टगालावेन्द्राणां श्रोत्रियागमनेऽपि तात्कालिकोऽनध्यायस्तुल्यस्तु च भद्राणो आदेति सं
 त्रितो यस्तु भक्तानां ध्यायन् चरेव करिष्यश्च तथा विप्रः प्राविश्याणां विसर्जनात् एते प्रोक्तास्तनध्याया वै
 दिकास्तां त्रिकांस्ततः प्रवर्ज्यतेऽस्मीदं देवतर्दपूजाकेवलैः विभुवद्वि तये चैव मपतद्वि तयंतथा नपदेत्या
 वयोद्दीमात्सुराणामपि संज्ञमः अष्टम्यां च चतुर्दश्यां वा दप्रमिते रवौ दिनशेषमनध्यायं वैदिकय
 रिकीर्त्तिततथेदितौ दिवा रात्रंतकालसुदिते तयोः प्रतिपद्यां च संक्रांतौ तकालमखिलासु च नभोनभस्य
 योः कलमासयोस्त्रिदिनं द्विजः न सप्तममधीयात् त्रयोदश्यां च पंचमयोः सदा त्रयोऽपीयावत्प्राडिन्नाशी च
 तिथिर्भवेत् प्राक्तनदक्कोपरा क्लृप्तां तादशीधीपीतनचद्विजः अष्टम्यां च चतुर्दश्यां प्रतिपद्यां च वर्जये
 त् यमं शास्त्रसुराणां श्रुतास्तत्कालिकं बुधः विमिश्रीती सुकर्तव्यं समम्पादिप्रयत्नतः सुराणां भ्य
 सनादीनि पंचदश्यांश्चानवा नातरागने दोषसुराणादिषु विद्यते नशास्यनते तत्काले च तं संप्राप्य
 वा बुधः तीयमानं प्रावेदष्टवामही स्याद्विजोत्तमः अकालगर्जितादौ च सर्वत्राशौ चकादिषु अनध्याया

३०
७४

७५

बुधैः कार्या उपरागादिकेषु च श्चोः न ध्याये च शर्वयां नाधीयत कदाचना स्मृत्यन्तरे प्रदोषचत्रयोद
श्यां नाध्येयं प्रनियतस्यपि प्रदोषलक्षणं षष्ठीचद्वादशीचैव अर्द्धरात्रौ न नाडिका प्रदोषेन त्वधीयत
तृतीयानवनाडिका अर्द्धरात्रात् चटिकया एकयोनेत्यर्थः अथ नैमिति प्रदोषमाह आयस्तवः श्राव
णायौर्णिमास्यामध्यायस्याकृत्यमासं प्रदोषेनाध्यायायीतेति प्रदोषः सर्वरात्रः तथा च गार्गीः अ
ध्यायानास्याकर्मश्रावणं श्रावणेन वा यावन्मासं सर्वरात्रेनाधीयत कदाचनेति नारदः अथ वे
विशुवे चैव शयने बोधने हरेः अनध्यायं प्रकुर्वीत मन्वादिषु युगादिषु मन्वादयो म त्स्य युगाणो वि
हित आश्वासुकुशुलनवमीकार्तिकेद्वादशीसिन्ना तृतीयाचैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च फा
ल्गुनस्य त्वमीवास्यापौषस्येकादशीसिन्ना आषाढस्यापि दशमीमाघमासस्य सममी श्रावण
स्याष्टमीकुल्ला अषाढस्यापि पूर्णिमा कार्तिकी फाल्गुनी चैत्री ज्येष्ठी पंचदशीसिन्ना मन्वंतरादयश्च
ते दत्तमक्षयकारकाः युगादयो विस्मृताः वैशाखमासस्य तथा तृतीयानवमस्य सौकार्ति
कशुक्लपक्षे नभस्य मासस्य च कुल्लपक्षे त्रयोदशी पंचदशी च माघे उपाकर्मणि चोत्सर्गे त्रिगत्रं द
यां स्मृतं अष्टकास्त्वहोरात्रं मन्वाच्चरात्रिषु मार्गशीर्षे तथा पौषे माघमासे तथैव च तिस्रो

७४

य

एकाः समाख्याताः कृष्णयदोतस्तरिभिः स्मृतिरन्नावल्यां चतुर्दशपायदायवप्रागस्तादृश्यते रवेः
 अनधायं प्रकुर्वीत त्रयोदशपांतधर्मवित् विद्यत्स्तनितवर्षेषु महोल्कानांतसंस्तवे अकालिकमन
 ध्यायमेतेषु मन्त्रव्रवीत् स्तनितमेव गर्जितं अन्तरधर्तमारभ्य षोडशार्द्धेषु भास्वरः यावच्चरति चैताव
 कालं मनयो विडः काले दृष्टौ चतुर्कालमकामेले च त्रिणेत्रकं अतिमात्रा यवा दृष्टिर्नाधायीत दिनत्र
 यं अकालवर्षणो जाते जलैकाश्च प्रवर्तते एकरात्रमनध्यायमिति कात्यायनो ब्रवीत् मेघे च वृषभे
 चैव तृणाणां च वने जलं भूमिद्रावमनध्यायं कुर्वीति वषट्कुंभयोः मेघे च वृषभे चैव तृणाणां च
 वने जलं अत ऊर्ध्वं त्रिपादेन तृणां प्रचवनं स्मृतं तृणां प्रचवनं तृणाप्रवाहः चौरैरुपद्रवे यामे संग्रामे
 वाग्निकारिते अकालिकमनध्यायं विद्यात्सर्वाद्भुतेषु च प्राडः कृतेषु चारितेषु विद्युत्स्तनितस्वने सज्जोति
 स्पादतध्यायः शेषे रात्रौ तथा दिवा पुनः निर्घातं भूमिचलने ज्योतिषां संपसर्जने एता एता न्कायि
 कालिं द्यादत्याध्यायान्तावपि निर्घातः आंतरालिको धनि वि शेषः ज्योतिषां चोपसर्जनं चंद्र
 सूर्योः परिवेषः आपस्तवः प्रारम्भद्विजो वेदाने को दिष्टस्पकेतने अहाने कीर्त्तयद्भस्म राहो वन्यवस्तु
 तकेतनं निमंत्रणं कर्मपराणो समानविद्ये तस्मिन् तथा स ब्रह्मचारिणि आचार्यसंस्थिते चापि

ॐ
सु.
५५

७५

त्रिरात्रं क्षयं प्राप्तं याज्ञवल्क्यः अहंप्रतेचनध्यायः शिष्यानिगृह्य वंधु उवाकर्मणि चोत्सर्गस्व
शाखाश्चोत्रियैस्ते संध्यागर्जिते निर्वृते भूकं योल्कानि पातते समाप्य वेदं युनिशमागण्य क
मधीत्य च पशुमंडकं नकुलश्चाहिमार्जारसूचकैः कृतं तरेत होवात्रात्रुपातेन घोच्योः परा
शरः सूर्यस्य नकुलस्याथ अंजमार्जारयोस्तथा सूचकस्य नयोष्ठास्य मंडकस्य च योषितः अरुषस्यैल
कस्यापि शुनोश्च स्पर्शस्य च एषां योषितं तत्रैव अतः गगमने कृते त्रिरात्रं पवासश्च त्रिरात्रं मभि
षेचनं तात्कालिकाः खरोष्ट्रगर्दभोलकसामवालंतनिः स्वने अमेध्यमेवाशूद्रांत्यशानयति तांति
के देशे शुचावर्त्मनि च विस्तृता नितं संसृजे सत्कारं पाणिभोतरर्द्धं एतेति मारुते यांशुवर्षे दिशांदा
हे संध्यानीहारनीतिषु धावतः प्रतिगंधे च शिष्टे च ग्रहमागते खरोष्ट्रयानहस्यश्च नो वदोरथरोहणे
प्रातित्रिंशदनाध्यायाने तोस्तात्कालिकान्विडः इति अथानध्यायापवादः मनुः वेदोपाकरणो
चैव स्वाध्याये चैव नैस्यके न निरोधोऽस्तेन ध्याये होममंत्रजपेषु चेति इति संहर्तमार्त्तटीकायां
अनध्यायप्रकरणं अथ पत्नीसरदस्य फलवृत्तं नैके नीहे दत्तांगोदरनीसि हत्स्यति ताप
लीनरस्य शुभदास्यात् वरांष्ट्रे गोहृतं त्यक्त्वा सर्वत्र शुभास्यात् गलाहर्द्धं उत मांगत्र तत्र उत मांगे हन्तु

५५

विनासर्वत्रशुभेत्यर्थः अर्थादन्त्यत्रशुभा अन्त्यांगेषुपुरः पार्श्वदृष्टेषुनशुभास्यात् अथस्त्रियाविशेष
माह स्त्रियाः ३दंशुरुषोक्तफलवामेतरव्यत्यातज्ञेयं वामं वामांगं तयोर्व्यत्यायेवैपरीत्यं तस्मात्पुरुष
स्य वामांगेयत्फलसक्तं तत् स्त्रियादक्षिणांगेज्ञेयां यदक्षिणांगे उक्तं तद्वामांगेज्ञेयमित्यर्थः यत्रना
भादौवामेतरविभागीभावस्तत्रपुरुषतल्लंफलज्ञेयं वरांगेतुभयोः समानफलं वामदक्षिणाफ
लाविशेषात् शरदफलं ३त्याहुरिति शरदप्ररोहणफलं ३ति एवमेव आहर्मेनयः शरदस्यप्ररोहणो
यत्फलं तत्रस्यातेविपरीतमाहुरित्यर्थः एकेआचार्याः वृथाफलमाहुः पत्न्यापतनेयफलं तत्
स्यारोहणोन्यथा विपरीतफलमाहुः फल्पाः पतनेएवफलेप्ररोहणोवृथेकेआहुरित्यर्थः अथात्रधि
माह वस्त्रसहितंस्नात्वा चरेच्छांतिकमिति सचैलस्नानंकृत्वाशांतिकं शास्त्रोक्तं आचरेत् तथा
चन्योतिर्निबंधे अथपत्नीफलंवक्ष्येयउक्तं ब्रह्मणः पुरा ब्रह्मस्थानेभवेदाज्यं स्थानलाभोललाटके व
र्षाभ्रघणावाप्तिर्नेत्रयोः प्रियदर्शनं नासिकायां सुगंधामिसुखे मिष्टान्नभोजनं केपोलयोभवेत्सौ
ख्यं हृत्तदेशेभवद्भयं कृकटपांचिग्रहश्चैव कं वंचात्मजनागमः कलिर्विशेषसुखं सृष्ट्यां दक्षेवामेगदायदः
दकांसेविजयो नित्यं वामांसेशुजंभया ३एलाभोभजेसव्येकूपरेमणिवंधके वामेकरतलेहा

ॐ
५६

निस्तत्पुष्टे चार्थनाशनं हृदये राजसन्मानं सौभाग्यं देहिणोस्तने दक्षपार्श्वे च भोगाग्निः स्तने वामे यशोभ
 यं वामपार्श्वे भवेत्पीडा वामपार्श्वे शिशोस्तथा दक्षिणोत्तरे स्तनावाग्निर्हृदये च विप्रोष्ठतः वस्त्राग्निर्दक्ष
 कट्यां च वामकट्यां सुखक्षयं नाभ्यां मनोरथावाग्निर्वस्तोगर्भे च्युतिर्भवेत् गुह्ये स्तुत्युर्गुह्ये गोदत्तो रोप्रीति
 वर्द्धवं वामो रोमस्तु तोडः खंदक्षजानौ सुवाहनं यशहा निर्वामजानौ दक्षिणो जघने स्तं क्लेशः स्पाहाम
 जं वायां स्फिजिदक्षे र्धृद्विहृत स्फिजि वामे स्त्रीवियोगो दक्षगुल्फे प्रियारामः उपलवो वामगुल्फे पादपो
 र्गमनं भवेत् अथ यद्यपि सामान्येनोभयोरगमनफलसक्तं तथापि दक्षिणाया देगमना ब्रामो वक्तव्यः
 वामपादे गने हानिर्वक्तव्या परे भागे तद्वर्ती मिष्टवार्ता चष्टतः वामे हानिर्धनं दक्षे परितो भ्रमणो
 क्षितिः वामपादे गमने हानिर्यत्फलकथिषं नृणां विपर्ययेण तत्स्त्राणां ते यं पोषं हयोः समरं प
 ल्याः प्रयातस्य फलं ते यं विचक्षणेः यत्तदेव फलं विद्यात्सरदस्य प्ररोहो यल्याः प्ररोहो चैव यत्तने
 सरदस्य तयोः फलस्य व्यत्यासात्तद्वदेव हि जायते यत्तन्ने फलत्सु रोहो फलं भवत् स्तुत्योरो
 च जन्मं दो विष्णोपाते च वैधुतो चंद्रेष्टमे च सङ्कुरलगे चिह्नं प्रजायते अंगं दक्षिणामारुह्य वामेनोत्तर
 ते स्फुटं तिदानिकरोत्तया वात्ये येन त्वहानिदा चरणारूढो भूपस्यो रोहनिषीर्षकं प्राप्य राज्यत

५६

दाक्षे पल्लीश्वेताविशेषतः चिन्ताभ्यधिकंलाभं स्थिताभोजनभाजने पादंगुलीषुसंघाताद्वाति-
 शुभमहनीभवेत् पल्पाः सरदयोर्वापि सुगमसंगे शुभेयतेत् दंयत्पाजायतेप्रीतिर्नियभागेवियोसता
 प्रीर्षस्योपरिपरिताशुभायपल्लीसिताचयदिनात्या सितरहगोधास्पर्शे सर्वधंगसुप्रोभनाज्ञेयेति
 कृकलामापतेयस्यसृजितदिज्ञांते ये स्तुतसंजीविनीविद्यांजयेत्पडितमस्तकः पत्नीः सरदयोः
 स्पर्शसचैलंस्त्रानमाचरेत् पंचगव्यं प्राणयित्वा कुर्यादाज्यावलोकनं शस्तेवाप्यथवा शस्तेयदीच्छे
 दात्मनः स्वां शुष्णहवाचमंकृत्वा शान्तिकारं समाचरेत् प्रतिरूपं सुवर्णं न कुर्यादिदं ज्ञानसारतः र
 कवस्तेषां संवेष्टागंधसुखैः प्रपूजयेत् तदग्रस्तुतमं रस्य कलशं जलसहितं वस्तुमाल्यैरलंकृत्य स्थाप
 येत्तंडलोपरि पंचास्तुतं पंचगव्यं पंचरत्नानि शक्तिः पंचवृत्तकषायानि निक्षिप्यावाहयेत्ततः पंच-
 तपूजयेद्दधुष्याद्यैर्लोकपालान्क्रमेण च अतिस्थापनंकृत्वा होमकर्म समाचरेत् स्तुतुं जयेत्तमंत्रेण
 समिद्धिः एवादिरेः शुभैः तिलैर्व्याहृतिभिर्होममष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतं वापि कुर्यादिदं ज्ञानसा
 रतः अभिषेकं ततः कृत्वा यवमानस्य च द्विजैः वराण्यवाहूणास्तुतैश्च दोषशान्त्यै द्विजात्तमः धोतां व
 राणि कृत्वा यस्वर्णवस्तुतिलानददेत् ब्राह्मणान् भोजयेदिसंशान्तिकर्म करोति यतस्यायुर्विज-

ॐ
३३

७७

बोलात्मीकृणाकीर्तिः बुद्धिः शुभं भवेत् पल्लीसरयोः शांतिः कथिताभृगुणाशुग शोनकायसनीद्रा
यलोकान्तरग्रहकारिणो रतिस्त्रहर्तमानर्जुटीकायां पल्लीयननसरदप्रकरणां अथगोचरप्रकरणां वि
वदस्तावज्जन्तारणोः सकाशात्कोग्रहः कस्मिंस्थानेषुभः कस्मिन्शुभरतिचंद्रस्य शुक्रपक्षे विशेषे
षतागवलंचवत्तेनैकेनाह कृणुज्जति रविभौमशनिगहकेतवः अज्जश्वंदः स्वभावात्स्वराणोः सका
शात्वरिषुत्रिगाः संतः शुभदाः स्युः खंदशमंरिषुः षष्टं त्रयस्त्रतीयेतद्गताशत्यर्थं अतर्जनिमर्देडः शु
भफलः जनिर्जन्ममदः सममंआभ्यामिडः जनिमर्देडः शुभः तथैव स्वभावात्शुक्रः शुभफलदः अत्रम
र्यादीकृत्येत्ताशुत्रं १३॥५॥ अंकनवमं १५ मत्सुरष्टमंलाभएकादशां व्यायंद्वादशां एषुशुभदशत्य
र्थः स्वास्तत्रिकोणोग्रहः स्वभदस्वद्वितीयां अस्तसममंत्रिकोणनवपंचमं एषां समाहारस्तस्मिन् गुरु
दृहस्यनिरित्यर्थः लाभे सर्वशुभाः खगाः फलाः लाभएकादशः तत्र सर्वग्रहाः शुभदाः स्वभावात्सर्वत्र संवध्य
ते अर्थात्परेषु स्थानेषु न शुभाः तथाच विशेषसंग्रहः व्यवहारसारे पंचाहानिः प्रियं व्याधिर्देन्यं स्वास्या
मतिर्गदः पायंस्खंधनं हानिर्जन्मात्सूर्यफलं क्रमात् वस्त्रं हानिर्धनं रोगं पीडा विज्ञे प्रियं वस्त्रः भयं स्त्र
खंधनं रोगं करोताडः खजन्मभात् २० भयं हानिर्धनं वैरेडः खं लाभं भयं दयं पायं लाभः स्त्रखं हानि

३३

जन्मादौ मफले क्रमात् ३ वंथं लाभं दायं विज्ञे शोकं लक्ष्मीं दायं धनं रोगं भोगं सखं हातिं करोति तत्सजन्मभा-
त् ४ भयं विज्ञे रुजं हातिं लाभं शोकं भयं रुजं मानं दैत्यं धनं पीडां करोति जन्मभागुरुः ५ भयं विज्ञे धनं सौख्यं पुत्रा-
न्यैरंश्च सखं धर्मं दुःखं धनं लाभं शुक्रं जन्माददाति हि हं भयं शोकं धनं दुःखं हातिं सखं दायं मृतिं पापं श्र-
मं धनं हातिं पुत्रं जन्मात्फलं क्रमात् ७ राहुके त्वोः फलं शानिवत् अथ वामवेधगणानिर्णयमाह हे-
माद्रिविध्यं तरेखेटदीव्यधखिचरं विगाणाय अन्यत्रात्यदेशेषु जन्मभातजन्मण्योः सकाशात् ३ भयं ग-
हव्यधखिचरं विगाणाय तथा च कण्ययः हिमाद्रिविध्ययोर्मविधयतद्गुहालयात् तथा च वैद्यना-
थः जन्मभाङ्गणयेचंद्रजन्मभादेधकोग्रहः सत्वेधक्रमोयुक्तः कथितः शौतकादिभिः ३ इति चं-
द्रमित्युपलक्षणां अथ सर्वेषां ग्रहाणां वामवेधं हृत्तद्वयेनाह षष्ठांत्ये विद्यतेति षष्ठं प्रसिद्धं
अन्यद्वादशं तस्मिन्भिः परस्परं वेधः स्यात् तद्वत्स्वजले सृताय भवने अंके अयं रेवेवेधः स्यात् अत्रांक-
न्यासरावव्याख्यानं समस्त्युपलक्षितैः यदैवेधाज्ञेयाः तद्यथा षष्ठां दत्ते १२ त १ जले ४ सृता ५ य-
भवने ११ अंके खे सूर्यस्यार्यवेधः अत्रके ९ ज्यर्काशुभानां व्यधोयं विगतो अर्को येभ्यस्ते व्यर्काः ते च ते-
अशुभाश्च व्यर्काश्चुभाः रविरहितपापग्रहास्तेषां मयवेधश्चार्थः अष्टा ८ चे १ सुत्र ५ धनेषु २ अष्टखे

ॐ
५८
७४

१० क ४ सहजे अर्यदके ६ भवां ११ ज्ये १२ विदोबुधस्यायवेधः २ च २ स्ते ७ अष्टा ८ दिमयो १
एव १० क ४ नव ९ सते ५ त्रीशो ११ छ ८ सुत्रे ५ त्रि ३ कले १ अर्ये ६ ज्ये १२ अंक ९ भवे ११
भृगोः शुक्रस्यायवेधः १ अथग्रहोर्वेधः अत्रविशेषः सप्राशिनोः प्रान्कर्कयोः परस्परं नवेधः एतत्
तं भवति विंध्यहिमालययोर्मध्ये जन्मराशोः सकाशात् अन्यतमग्रहाधिष्ठितराशिपर्यंतं गणनात्वात्
द्राघाः सकाशात् उभयग्रहं न द्वेधस्यानं गणयेत् तत्र यदि कश्चिद्ग्रहो भवति तदा गणितं विदो भवति अ
न्यदंशो जन्मराशोः सकाशात् उभयग्रहं न द्वेधस्यानं च गणयेत् यदा वेधस्यानेकश्चिद्ग्रहो भवति तदा न्यग्र
हो विधो भवति तत्र सूर्यस्य प्रातिवधो नास्ति एवं चंद्रस्य बुधो नास्ति एवं चंद्रस्य बुधवेधो नास्ति बुधस्य च स्य
द्रोनी स्तीति अथ वेधप्रयोजनमाह विधो व्यस्तफलाग्रहरति विदो हो व्यस्तः फलस्यात् प्रथमश्लोको
दितफलं विपरीतं भवतीत्यर्थः रत्नमालायां नाम वेधविनाशाशोभना अथमीशुभफलं दिश्यालं

सर्वस्य	चंद्रस्य	इष्टानि भोमर्कः	बुधस्य	शुक्रस्य	शुक्रस्य
६	१०	१३	१४	१५	१६
१२	२	५	८	९	१०

दिश्यालं अथ चंद्र
स्य विशेषमाह विधुरि
शु ५ चंके ९ शुशस्तः

५८

सिते प्रथमश्लोके प्रथमतृतीयषष्ठसप्तमदशमेकादशेषु चंद्रस्य शुभफलवसंतं अन्यस्याशुभत्वसंतं ते
 षोमशुभस्यानानां सथे ३ ५ ५ २ पंचमद्वितीयनवमस्यानेमतिशुक्लपक्षे विधुः शुक्लः स्यात् शुक्ल
 पक्षे द्वितीयस्तनवमोपंचमः शुभशक्तिग्रंथांतरे युक्तं इति श्रीसुहृन्मार्तंडटीकायां मूर्तंडकुभायांगो
 चरप्रकरणं समाप्तं अथ संक्रांतिप्रकरणविवक्तस्तावदाशिपरत्वेन युगकालं ह त्रैहं नाह ऊर्ध्वगम्यो
 ३ तिहं गाः द्विभवावरायः मिथुनकं तथा धनमीनामकरः एषां समाहारस्तस्मिन् अर्कसंक्रमणतः सूर्य
 यंसंक्रमणकालात् सकाशाद् हं सुपरिखरामयटिकास्त्रिंशत् युगाः स्थिरे हृषसिंहवृश्चिककुंभा नामान्ये म न
 राशौ कर्कटे प्रसिद्ध अर्कसंक्रमणतः पूर्वप्रथमखरामचटिकाः युगाः स्युः नूकाजोभयतः कस्तुला अजोमे
 षः अनयोरर्कसंक्रमतः सकाशाद् भयतः खरामचटिकाः युगाः पूर्वपंचदश १५ ऊर्ध्वपंचदशेति त्रिंशद्
 टिका इत्यर्थः एवं सर्वराशिसंक्रमणो युगकालविशेषमाह सृगोदिपता ३ सृगोमकरेताः खरामचटि
 काः दिग्गुताः दशयुक्तः चत्वारिंशत् ४ चटिका युगा इत्यर्थः तथा चोक्तं ज्योतिर्निबंधे संक्रांतिसम
 यः सूर्योऽर्कः पिप्पिते दतोः तस्य योगादधश्चोर्ध्वं त्रिंशत्त्राडयस्तु कीर्तिताः पूर्वाषोडशनाडयस्तु पर
 तश्चैव षोडश युगकालोर्कसंक्रांतेः स्नानदानादिकर्मसु स्थिरे विष्णुपदं कर्कददि एष न मादितः सृ

ॐ
५५

७५

गेसौम्याय न हं देव उणातिमलं सुरः चटेजे विशुवं मध्ये शुण्ण दाना यनं नकं प्रागर्द्धचात्सर्वे शुः शुण्णं य
आत्यरं दिने प्रागर्द्धराशत्रात्सर्वे सुरित्येन द्विषु वद्विषयं कासं कंतुपरित्यज्य मृगसंक्रमते रवि प्रदोषे
नार्द्धरात्रे वातदा भोगेः परे हनीति रविसंक्रमणे शुण्णे योनस्तानीह मानवः समजन्मान्तरे रोगी दुःख
भाकनिर्द्वेनो भवेत् अथोत्तरार्द्धे न संक्रांतेः समसत्फलमाह कर्कप्र ५ अजो मेषः अंत्यो मीनः च षः
प्रष्टाणो मकरः एतान् सूर्यचरणं ति शिरात्रो सत् शुभकरस्यात् अन्यभे प्रति सूर्यचरणं दिवा सत् एतद्वि
परीतं न शोभनस्यात् सूर्यगर्कि न रविभो मशानि दिने तृतीयचरणो कौलवे किंस्तु च्छे अष्टमेश कुनौ स
र्वराशि संक्रमणं दुःखदं स्यात् तथा चोक्ते मृगकर्का न गोमीन संक्रांतिर्निशि सौख्यदा शेषेषु समसुदि
वाच्यं तया वशुभं भवेत् संक्रांतिर्जायते यत भास्करे भस्तु तेशनौ तन्मासि भयमाया त्रंडभिर्द्धा वृत्तिष्टि-
चोरजा स्यादप्यितस्स किंस्तु च्छे शकुनौ कौलवे रवेः संक्रांति सौजिलनागे प्रसुमस्य च तृष्यथे निविष्टस्य-
गरे विष्ट्यां गरे वपिणि जिवा लवे उर्भिदो रोगवाह ल्यमर्द्धे संक्रमते रविः सुमक्रमेति कल्याणसुयविष्ट
समं फलमिति अथ संक्रांति प्रसंगेनाधिमासत्तयमासयो लक्षणं तत्र कर्तव्या कर्तव्यं दयाधिमासे ज
न्मरणादौ मासज्ञानं वृत्तैके ताह मासे संक्रमण इति न विद्यते संक्रमणसोः संक्रमणः मासः द्वे संक्रम

५५

गणः मासः द्वे संक्रमणके यस्मिन् संक्रमणकः एवंविधो मासः क्रमेण प्रथमकोऽधिको ज्ञेयः अथोपरोक्षयोक्षेयः
 एतौ उभौ क्षयाधिमासौ मंगलभाववे मंगलमात्रेण उभौ मासौ मंगलकाये निषिद्धावित्यर्थः तत्र विशेषमाह ति
 त्पुनरिति नित्यकर्मणि वार्द्धिके कृद्वाधान्यप्रयोक्तृरिति सूताद्यस्तादिसूतस्य आद्यवर्षे प्रेष्ये मृत्येऽधिकं न त्यजेत् गण
 नायां न त्यजेदित्यर्थः सूतस्य प्रथमे वर्षे नवश्राद्धसमकश्राद्धकसंपिंटीकरश्राद्धेषु न त्यजेदिति भावः अथ शारदी
 व्यादिना संक्रांतिवर्षस्य प्रेतस्य विलंबिते प्रेतकार्यवर्जयेदिति सिद्धा प्रेष्ये न तार्थं न त्यजेत् तत्र गणये चेति भावः
 गर्भाधानादि अन्तर्गतां न त कर्मसु मलमासादि निषेधो नास्तीति संकरप्रकरणे उक्तमस्तीति गर्भाय न
 शान्तेषु न तु सितमेष्ट्यादि तथा च गर्गः अरुणायै प्रतिष्ठायां यज्ञदानव्रतानि च वदेव न ह्येषोत्सर्गश्च डाक
 रणमेव ला गमनं देवतीर्थानां विचित्राहमभिषेचनं यानंचरहकर्मणि मलमासे विवर्जयेदिति आचकर्म
 मासाख्यं मलमासि सूतस्य च तीर्थभक्षाययोः श्राद्धं गयानं गपितृक्रियां कुर्यात्तस्मिन् चैवर्षमधो चेत्सा
 यदाधिकं तत्र स्नानासिकं मृत्युर्मासात्सहाशो यदि प्रेतक्रिया समाप्याथ कुर्वीता भुदयं तदा अन्य च
 काम्यारंभ ह्येषोत्सर्गोपावृत्तिमेव ला चेलमंगलप्राप्ती ध्यानो ध्यायनक्रियां वेदव्रत महाध्यानाभिषका
 तर्द्धमानकश्चैवर्षा तथा यस्य विधलोपान्यथा कृते तत्सर्वमसृकाद्यन्यमधिमासे विवर्जयेत् सूत

ॐ
८.

६०

स

केचिचकर्तव्यं स्नानायं गृहदरीने इति पाशशरस्मृतौ पार्श्वार्धदुषिके सत्ये प्रेते कर्मणि मासिके स
पिंडीकरणे नित्यं नासुवर्जयेदिति स्मृतिरत्रावल्यां प्रवृत्तं मलमासात्प्रागपत्काम्यसमापितं आग
ले मलमासे पितृसमाप्यमंशयमिति अथ क्षयमासे जन्मादौ मासज्ञानमाह यदिति यत् यदा ३६
उक्तलक्षणो क्षये जन्मांतोस्तः जन्ममरणो भवतस्तदातिथिः प्रागपरे अर्धे तथादिमयरो जन्मादिमासौ धि उ
जीनंति सर्वमहर्षयः तिथेः प्रागर्धे आदिमासं दिंदः अत्रान्तकमपि तदुत्तरार्धे मयरो ज्ञेयः तथा च वृह-
त्कालनिर्णये तिथ्यर्धे प्रथमे पूर्वो द्वितीयेर्धे तदुत्तरः मासाविति बुधैर्ज्ञेयो क्षयमासस्य मध्यगमिति इति
श्रीसूत्रे मांडूटीकायां संक्रांतिप्रकरणां अथालकारमाह श्रीमत्कौशिकेति श्रीशिकस्य गोत्राय त्पानिकौ
शिकाः श्रीमंतश्रीश्वते केशिकाश्वते तथा तान् पावयति यवित्रीकरोतीति तथा हरिपादद्वंद्वार्पितात्मा
हरिर्वीरस्तै देवस्य द्वंद्वचरणकमलं तस्मिन्निर्पितः आत्मा अंतःकरणेन स तथा आत्मा देहे धृतौ जीवे त्प-
मिधानात् एवं विधा हरिः तजः तस्माज्जातः योनंतो नंततामा किंलक्षणाः श्लासुरोचितगुणश्ला
ष्ट्वी तस्यासुराः देवाः ब्राह्मणाः तेषु उचिताः गुणाः स तथा जितेंद्रियः वेदनिधिः स्मृतियो यत्कृदत्र
दानेत्यादिगुणसंपदिश्वर्थः तत्त्वतो नारायणः यथं प्रकरोत् स हर्ता एव भवनं तस्य उच्यते मां तदुत्तरं

८.

वमार्त्तः नथातं अत्र देवगिरेः सकाशात् उदक् उस्मादिशियत्वात् प्रसिद्धं शिवालयां च सुहोशं शिवाल
 ये इति प्रसिद्धः ज्योतिर्लिंगस्यानमस्ति तस्मात् शिवालयात् उदक् उत्तरस्यादिशियः टापरग्रामोक्तिः अत्र टा
 परग्रामे अकरोदित्यर्थः किंलक्षणो नागयणः तद्वसतिः तस्मिन् टापरग्रामे वसति स्यात्तयेति अथ यं यवत्
 संख्या तथा स्पष्टने फलश्रुतिं प्रहर्षिणाह पंचशयुतं शतं १५० पंचशयुतशतानि ते निर्वहः कृतो यो यं
 मार्त्तः स्तमेन मार्त्तयो नरः पटति सविश्वज्ञो भवति तकेवलं विश्वज्ञो भवति अपि तु वहासुः सुखं
 ननु त्राति त्रभृत्या न संश्रामोतीति स सुहृत्ता दानात् साधितं कार्यं सविश्वज्ञो भवतीति युक्तं जनानां यथा
 सुहृत्ता दानात् कार्यसिद्धिस्तदा एव प्रकारेण तत्रापि न वक्तायुगदीनि संश्रामोतीति युक्तां च परं विकलधीर्भव
 निकलाधीर्बुधिर्यस्येति तथा अत्र सुहृत्ता मार्त्तदेयद्वर्माधानादिकसक्तं तत्रान्यवहुं संहिताग्रंथानपेक्षं ज्ञात्वा
 अविकलधीरत्वं युक्तं अतएवार्थसिद्धिं संश्रामोतात्पर्यसिद्धिं शास्त्रं अल्यं यं पदं तेन वक्तव्यं सिद्धिं संश्रामोति
 यदा तीर्थं गुरुः तस्य सिद्धिः शास्त्रोपदेशालक्षणात् यदा तीर्थं यागः केन त्वास्वदिलक्षणात् सिद्धिः
 तीर्थं शास्त्राधरं दोषोपायोपाध्यायमंत्रिधिति विश्वः अथ यं यस्याशिषमन्त्रमुभाह अकेदेति प्रालिवा
 हनजन्तः अकेदे १५५३ प्रमिते वर्षे तपसि सायेर्त्तः कृतः नामैकदेदशग्रहणो नामग्रहणं अथ

ॐ
८१
४१
उद्गतो मार्तण्डः अलं प्रतिशयेन जयंत यद्वायमलं मार्तण्डमंडहंत उदयं प्रामंजयतु सर्वोत्कर्षेण वर्तत ३
इति श्रीसुहर्तमार्तण्डव्याख्यासमाप्ता शुभं भूयात् संवत् १८९५ ॐ महादेवाय नमः ॐ पावैत्यै नमः
ॐ ज्वालाय नमः ॐ भैरवाय नमः ॐ हनुमानाय नमः ॥
ॐ सर्वदेवताय नमः ॥ ॥ ॥
ॐ सत्परमात्म
ने नमः ॥ ॥

८१